

TamSaha

TFF'nin Aylık Futbol Dergisi

● Ocak 2011

● Sayı: 75

Mutlu Yıllar

Türkiye Futbol Federasyonu

Adına Sahibi:

Mahmut Özgener

Yayın Yönetmeni:

Zeki Çol

Sorumlu Yazışları Müdürü:

Mazlum Uluç

Yazışları:

Bağış Erten

İlker Uğur

Barış Tarık Mutlu

Nihat Özten

Türker Tozar

Gürsel Kuru

Aydın Güvenir

Görsel Tasarım:

Hasan Teoman

Fotoğraf Editörü:

Haydar Tanışan

Baskı:

Elma Basım

Halkalı Caddesi

No: 164 B-4 Blok

Sefaköy/İstanbul

Tel: (212) 697 30 30

Faks: (212) 697 70 70

Yazışma Adresi:

Türkiye Futbol

Federasyonu

Medya İletişim

Departmanı

İstinye Mahallesi

Darüşşafaka Caddesi

No: 45 Kat: 2

34460

Sarıyer/İstanbul

Telefon: (212) 362 22 22

Dahili: 22 70 / 22 71

e-mail: tamsaha@tff.org.tr

Web Sitesi:

http://www.tff.org

YEREL SÜRELİ YAYIN

Para ile satılmaz

Bu sayıya fotoğraf katkısı sağlayan

Türkiye

gazetesi ile foto muhabiri

dostlarımız **Halid Kayacan,**

Fehim Kayacan ve

Ali Yedek'e

teşekkür ederiz.

Fırtına kuzeyden esiyor

Bursaspor'un şampiyonluğuyla sona eren 2009-2010 sezonu, ülke futbolunda artık hiç bir şeyin eskisi gibi olmayacağını gösteriydi sanki. Olmaz denilen şey gerçekleşmiş, beşinci bir takım Süper Lig'in şampiyonluğunu elde etmişti. Artık ülke futbolu yeni durumlara gebeydi. Olağan favorilerin işinin bundan sonra hiç de kolay olmayacağı belliydi. Öyle de oldu zaten. 2010-11 sezonunun ilk yarısı şampiyonluk abonesi üç İstanbul takımı açısından kâbus gibi geçerken, fırtına kuzeyden, Karadeniz dolaylarından esti. Sezonun ilk yarısını Trabzonspor 42 puanla lider olarak tamamlarken, ikinci sırayı 5 puan ardındaki Bursaspor elde etti. Üçüncü sıradaki Fenerbahçe ise liderin 9 puan gerisinde kaldı.

Önce genel istatistiklere bir göz atalım. 17 haftada oynanan 153 maçta toplam 394 gol atılırken, maç başına düşen gol sayısı 2.5, hafta başına düşen gol sayısı da 23.2 olarak gerçekleşti. İlk yarıda 39 maç berabere sona ererken, 69 maç ev sahiplerinin, 45 maç ise misafir ekiplerin galibiyetiyle tamamlandı. Evlerinde en fazla maç kazanan takımlar 7'şer galibiyet alan Fenerbahçe ve Trabzonspor oldu. Kasımpaşa ise evinde sadece 1 kez kazanabildi. Trabzonspor, deplasmanlarda da Bursaspor'la birlikte 6 galibiyet elde ederek bu alanda da zirvede yer aldı. Sivasspor, Bucaspor ve Kasımpaşa ise evlerinden uzakta maç kazanamadı. 394 golün dakikalara paylaştırılmasında 89. dakika ön plana çıktı. Bu dakikada tam 17 gol kaydedilirken, 44. dakikalarda 14, 26. dakikalarda da 10 gol ağlarla buluştu. Sezonun 8. haftası 40 golle en bereketli, 12. haftası ise 15 golle en kısır hafta olarak kayıtlara geçti. Trabzonspor ve Fenerbahçe 40'ar golle en golcü takımlar olurken, bordo-mavililerin 8 golünü kafayla bulması da çarpıcı bir istatistikti. Kardemir Karabükspor ise ilk yarıda kafa golü atamadı. Bucaspor 17 maçta sadece 9 gol atarken maç başına yarım gol ortalamasını 1 gol farkla geçebildi. İlk yarıda Bursaspor, Büyükşehir Belediyespor, Ankaragücü, Eskişehirspor, Kasımpaşa ve Bucaspor penaltı golü kazanamadı. İlk yarının en centilmen takımları, oyuncuları hiç kırmızı kart görmeyen Ankaragücü, Kayserispor ve K. Karabükspor'du. Bu takımlar içinde birinciliği ise sadece 25 sarı karta muhatap olan Ankaragücü elde etti. Gaziantepspor 4 kırmızı kartla en hırçın takım

olurken, en fazla sarı kartı da Medical Park Antalyasporlu oyuncular (48) gördü. Şimdi tek tek takımların ilk yarı performanslarına bir göz atalım.

Ev Sahibi Takımların Galibiyet Sayıları		Deplasman Takımlarının Galibiyet Sayıları	
Takım	Galibiyet	Takım	Galibiyet
Trabzonspor	7	Trabzonspor	6
Fenerbahçe	7	Bursaspor	6
Bursaspor	5	Beşiktaş	4
K. Karabükspor	6	Galatasaray	4
Kayserispor	5	Kayserispor	4
Beşiktaş	4	B. Belediyespor	3
B. Belediyespor	4	Fenerbahçe	3
Manisaspor	4	Gaziantepspor	3
M. P. Antalyaspor	4	Manisaspor	3
Eskişehirspor	3	M. P. Antalyaspor	2
Galatasaray	3	Ankaragücü	2
Gaziantepspor	3	Eskişehirspor	2
Gençlerbirliği	3	K. Karabükspor	1
Ankaragücü	3	Konyaspor	1
Sivasspor	3	Sivasspor	0
Bucaspor	2	Bucaspor	0
Konyaspor	2	Kasımpaşa	0
Kasımpaşa	1	Toplam	45
Toplam	69		

Trabzonspor

İlk yarının lideri, bu başarıyı en son 1995-96 sezonunda gösterebilmiş, ancak sezonun sonunda Fenerbahçe'nin şampiyon olmasını engelleyememişti. 42 puana ulaşan Trabzonspor, ligde son 5 sezonun en çok puan alan ve en çok gol atan ilk yarı lideri unvanını taşıyor. Kadrosunda istikrar yakalayan, sadece 10 gole geçit vererek ligin en az gol yiyen takımı olmayı başaran Trabzonspor'da, gol krallığı yarışında Burak Yılmaz 9, Umut Bulut 8 golle varlıklarını sürdürüyor. Takımın yeni oyuncusu Jaja'nın da 6 golü bulunuyor. Sivasspor'u 6-1 yendiği maçla kendi sahasında en farklı galip gelen, 7-0'lık Kasımpaşa galibiyetiyle aynı unvanı deplasman maçları için de taşıyan, en fazla maç kazanıp en az yenilen takım Trabzonspor. 8 deplasman maçından 6 galibiyet ve 2 beraberlikle 20 puan çıkardılar ve tek yenilgilerini evlerinde Manisaspor'dan aldılar. 8 deplasman maçında sadece 3 gol yediler. Avni Aker'de Fenerbahçe, Beşiktaş ve Galatasaray'ı yendiler, deplasmanda da Bursaspor'u alt ettiler. Liderliği de 11. haftadaki Galatasaray galibiyetiyle ele geçirdiler ve giderek arayı açmayı başardılar. 7. haftadan 17. haftaya kadar sadece Eskişehirspor'la berabere kalarak tüm maçlarını kazandılar. Yani rakiplerine her alanda büyük bir üstünlük sağladılar ve şampiyonluk için çok önemli bir avantaj yakaladılar.

Bursaspor

Geçtiğimiz sezonun şampiyonu Bursaspor, bu sezona da müthiş bir başlangıç yaptı. İlk 6 haftada bütün maçlarını kazandılar. Yenilmezliklerini de 12. haftaya kadar sürdürdüler ancak Şampiyonlar Ligi maçlarının getirdiği yoğunluk ve sakatlıklar sebebiyle kadroda

Haftalık Gol Sayıları

Hafta	Gol
1	16
2	18
3	31
4	28
5	20
6	25
7	20
8	40
9	21
10	18
11	26
12	15
13	26
14	26
15	21
16	21
17	22
Toplam	394

rotasyonların başlaması, ritimlerini bozdu. Beraberliklerle liderliği bıraktıkları Trabzonspor'a 12. haftada evlerinde 2-0 yenilmeleri namağlup unvanlarını da götürdü. Toplam 4 beraberliğin yanında Beşiktaş'a da yenilmeleri onları lider Trabzonspor'un 5 puan gerisine düşürdü. Yine de 32 golle Trabzonspor ve Fenerbahçe'den sonra en fazla gol atan üçüncü takım oldular. Kayserispor'la birlikte 12 gol yediler ve bu alanda da Trabzonspor'un ardından ikinci sırayı paylaşıyorlar. Sercan

Yıldırım 8, Turgay Bahadır 6 ve Ivan Ergic de 4 golle takımın gol yükünü çeken oyuncular. Sezonun ikinci yarısında, şampiyonluk için çekiştikleri Trabzonspor ve Fenerbahçe ile deplasmanda oynayacaklar.

Fenerbahçe

Sezona flaş transferlerle girdiler ancak ligin ilk yarısını ummadıkları bir yerde bitirdiler. 17 maçta 10 galibiyet, 3 beraberlik ve 4 yenilgi aldılar. En çok gol atan iki

takımdan biri olmalarına karşılık kalelerinde 21 gol görmeleri savunmada sıkıntı yaşadıklarını gösteriyordu. İç sahadaki başarılarını deplasmanlara taşıyamadılar. Şükrü Saracoğlu'ndaki 9 maçtan 7 galibiyet, 2 beraberlik çıkartırken, deplasmanlarda 8 maçta sadece 3 galibiyet alabildiler, 1 kez berabere kalıp 4 kez de yenildiler. Zaten liderle aralarındaki 9 puanlık farkın ana nedeni de bu başarısız deplasman performansını. Dış saha fobisiyle daha ikinci haftada Avni Aker'de Trabzonspor'a yenilerek tanıştılar, sonra da Kayserispor, Gaziantepspor ve Ankaragücü deplasmanlarından yenilgiyle döndüler. 10 sezondur Kadıköy'de sürekli yendikleri Galatasaray'la da bu sezon berabere kaldılar. 12. haftada Gaziantepspor'a bir gol atan ve 100'ler kulübüne girmeyi başaran Alex, 12 golle gol krallığı listesinin ilk sırasını Kardemir Karabüksporlu Emenike ile paylaşıyor. Yeni transfer Mamadou Niang'ın 9, nöbetçi golcü Semih Şentürk'ün ise 7 golü bulunuyor.

Kayserispor

Sezona çok iyi başlayan takımlardan birisi de Kayserispor'du. Şota Arveladze yönetimindeki sarı-kırmızılı takım, ilk 4 haftayı 3 galibiyet, 1 beraberlikle geçerken bu maçların arasında 2-0'lık Fenerbahçe karşılaşması da vardı. İlk yenilgiyle 5. haftada Medical Park Antalyaspor'la deplasmanda oynadıkları maçta tanıştılar. Sonrasında 14. haftadaki Bursaspor yenilgisine kadar mağlubiyet yüzü görmediler ve ilk üç içinde yer aldılar. Ancak Gaziantepspor'a yenilmeleri onları Fenerbahçe'nin ardından dördüncü sıraya gerilettiler. Kendi sahalılarında sadece 4 gol yediler ama 4 kez de berabere

kaldılar ve bu beraberlikler onlara 8 puana mal oldu. Az gol atan ve az gol yiyen bir görüntüleri var. İlk yarı boyunca en fazla sıkıntıyı sakatlıklardan çektiler. En önemli gol ayakları Cangele ligin başlarında sakatlandı, buna Zalayeta'nın sakatlıkları da eklendi. Bir çok oyuncularından sakatlıklar nedeniyle yararlanamamaları, performanslarına ciddi biçimde zarar verdi.

Beşiktaş

İşte ilk yarıda aradığını bulamayan bir başka takım. Sezona Bernd Schuster yönetiminde, Quaresma, Guti ve Hilbert transferleriyle girdiklerinde bir çok kişinin şampiyonluk favorisi onlardı ama 17 maçlık periyodun ardından liderle aralarında 14 puanlık çok ciddi bir fark oluştu. Sezonun daha ikinci haftasında Büyükşehir Belediyespor'a 2-0 yenilerek mağlubiyetle tanıştılar. Üst üste üç maçlık bir galibiyet serileri olmadı ama Trabzonspor, Manisaspor ve Kayserispor'a arka arkaya üç maçta yenildiler. "En"ler istatistiklerinin olumlu hiçbir kaleminde isimleri yok. Sadece Fenerbahçe ve Kayserispor'la birlikte deplasmanda en az berabere kalan takım unvanını taşıyorlar ki, üç deplasman maçlarından da yenilgiyle döndüler. 17 maçta 8 galibiyet, 4 beraberlik, 5 yenilgileri var. 25 gol atıp 18 gol yemeleri, zor atıp kolay yediklerinin bir göstergesi. Onlar da çok sayıdaki sakatlık nedeniyle pek çok maçta ideal kadrolarıyla çıkamadı. Sadece 10 maç oynayabilen Bobo'nun 7 golle takımın lideri olması ve onu 4 golle Guti'nin izleyebilmesi, gol yollarındaki sıkıntılarının nedenini biraz olsun anlatıyor. Bakalım ikinci yarıda yeni yabancı yıldızları zirveyle aradaki puan farkının kapanmasını sağlayabilecek mi?

Dakika Bazında Gol Sayıları

Dk.	Gol	Dk.	Gol
1	5	48	2
2	2	50	4
3	5	51	8
4	3	52	4
5	4	53	1
6	5	54	3
7	3	55	4
8	3	56	5
9	5	57	4
10	6	58	3
11	7	59	3
12	3	60	6
13	7	61	4
14	2	62	5
15	6	63	2
16	4	64	6
17	4	65	8
18	5	66	4
19	1	67	9
20	2	68	7
21	4	69	2
22	6	70	6
23	6	71	5
24	5	72	5
25	2	73	2
26	10	74	3
27	5	75	8
28	3	76	5
29	3	77	3
30	4	78	4
31	4	79	3
32	4	80	5
33	6	81	4
34	5	82	4
35	2	83	8
36	3	84	1
37	3	85	6
38	2	86	3
39	7	87	3
40	1	88	6
41	7	89	17
42	4	90	5
43	1	92	1
44	14	94	2
45	2		
46	2		
47	3		

Kardemir Karabükspor

Hiç kimse onlardan sezonun ilk yarısını 6. sırada bitirmesini beklemiyordu. Bir kere ligin üç yeni takımından biriydiler ve maddi güçleri de sınırlıydı. Ancak yola kendilerini Süper Lig’e taşıyan Yücel İldiz’le devam ettiler ve yaptıkları transferler de yerlerine oturdu. Sezona çok iyi bir başlangıç yapamaları da 7 yenilgilerinin 4’ünü ilk yarıyı kendilerinin üzerinde bitiren Beşiktaş, Kayserispor, Fenerbahçe ve Trabzonspor’dan aldılar. Bu arada Galatasaray’ı yenmeyi başardılar. Toplam 7 maçtan galibiyetle ayrıldılar. Bu galibiyetlerin 6’sını iç sahada alarak evde oynamayı avantaja çevirmesini bildiler. Zaten golcülerі Emenike de 12 golünden 11’ini Dr. Necmettin Şeyhoğlu Stadı’nda sıraladı. Yeni transferlerinden Cernat sakatlanana kadar sadece 8 maç oynadı ama 5 gole imza attı. Ligin artı averaja sahip 7 takımından biri olarak 6. sırada yer almaları da normal görünüyor.

Gaziantepspor

Sezona kötü başlayıp ilk yarının sonunu iyi getiren takımlardan biri kırmızı-siyahlılar. 17 maçı 6 galibiyet, 6 beraberlik ve 5 yenilgiyle tamamlarken, 15 gol atıp 15 gol yediler. Onlardan daha az gol atan iki takım, ligin dibindeki Kasımpaşa ve Bucaspor. Ancak Trabzonspor, Bursaspor ve Kayserispor’dan sonra en az gol yiyen takım da yine onlar. İlk beş haftada galibiyet yüzü göremediler ve sadece 3 beraberlik alırken, 2 gol atabildiler. İlk galibiyetlerini deplasmanda Eskişehirspor karşısında elde ettiler. Ankaragücü ve

Medical Park Antalyaspor’u deplasmanda, Fenerbahçe’yi de iç sahada yenerek 11. haftadan itibaren üç maçlık bir galibiyet serisi yakalamaları, çıkışa geçmelerini sağladı. Kaliteli kadrolarının giderek oturmasıyla ikinci yarıda daha fazlasını da yapabilecek potansiyele sahip görünüyorlar.

B. Belediyespor

Gaziantepspor’un aksine, iyi başlayıp kötü bitirenlerden birisi Büyükşehir Belediyespor. Ancak

bu tablo bile onları 8. sırada tutuyor. 17 maçta 7 galibiyet, 2 beraberlik ve 8 yenilgi aldılar. Manisaspor’dan sonra Galatasaray’la birlikte en az berabere kalan takım onlar. Puan durumunda artı averajlı takımların sınırı da yine onlar. 20 gol atıp 18 gol yediler. İlk hafta Kayserispor’a yenilseler de ikinci haftada Beşiktaş’a yapacaklarını yaptılar. Ancak diğer büyüklerle oynadıkları maçlarda umdukları sonuçları alamadılar. 9. hafta ile 12. hafta arasında ikisi deplasmanda olmak üzere Gaziantepspor, Bucaspor, Sivasspor ve Kardemir Karabükspor’u yenerek ilk dördün içine girdiler ancak son 4 haftada tüm maçlarını yitirerek 8. sıraya kadar gerilediler. Onlar da sakatlıklar nedeniyle zaman zaman sıkıntı yaşayan takımlardan biri. Takımın ilk yarıdaki gol yükünü ise 8 gollü Herve Tum ve 6 gollü İbrahim Akın çekti.

Galatasaray

İşte sezonun en büyük hayal kırıklığı. Ne yapılan transferler ne de Frank Rijkaard’ın sezon ortasında gönderilip yerine sarı-kırmızılı efsanelerden Gheorghe Hagi’nin getirilişi düzeltebildi Galatasaray’ın rotasını. 17 maçı 7 galibiyet, 2 beraberlik ve 8 yenilgiyle geçtiler. Üstelik attıkları 20 gole karşılık 22 gol yiyerek ve eksi 2 averajla. Bu tablo, Galatasaray’ın lig tarihindeki en kötü üç sezonundan birisi. Ama 17 maçlık periyotta hiçbir zaman 8 kez kaybetmemişti. Bu alandaki en kötü sezonunu 1969-70’te 6 yenilgiyle yaşamıştı sarı-kırmızılı takım. Onlar da Beşiktaş gibi “en”ler listesinin hiçbir olumlu kategorisinde yer almıyor. İsimleri sadece “kendi sahasında en az berabere kalan takım” düzeyinde geçiyor. Evet, artık bir daha çimlerine

basamayacakları Ali Sami Yen’de hiç berabere kalmadılar ama 8 maçta tam 5 kez yenildiler. İç saha klasmanında, sahasında 5 puan toplayabilen Kasımpaşa’nın hemen üzerinde 9 puanla 17. sırada yer alıyorlar. 9 deplasmanda 4 galibiyet, 2 beraberlikte topladıkları 14 puan onları 9. sırada tutuyor. İlk yarı boyunca teknik kadroda yaşadıkları çalkantılı süreç, oyuncu bazında da devam etti ve önce Misimović’in,

ardında Elano’nun biletleri kesildi. Sakatlığı nedeniyle sadece 8 maç çıkabilen Milan Baros’un 6 golle takımın en golcü oyuncusu olması ve onu 3 gollü Harry Kewell’in takip etmesi, yaşanan sıkıntılı sürecin özeti gibi.

Medical Park Antalyaspor

17 maçta 6 galibiyet, 5 beraberlik, 6 yenilgiyle dengeli bir grafik çizdiler. Savunma hattındaki değişim, onları biraz zorladı. Attıkları 19 gole karşılık 22 gol yediler. Bulundukları sıradan aşağıya bakıldığında teknik direktörünü koruyan üç takımdan birisi Medical Park Antalyaspor. Sezona 4-0’lık Fenerbahçe yenilgisiyle kötü başlasalar da kendilerini çabuk tedavi ettiler. 7. haftada elde ettikleri Kasımpaşa galibiyetini, Gençlerbirliği ve Konyaspor’u da yenerek üç maçlık bir seriyе çevirdiler. Ancak arkasını getiremediler. İki farklı tek galibiyetlerini 3-1’lik Kasımpaşa maçında alabildiler. İçeride 16, deplasmanda 7 puan toplamaları, evlerinde daha rahat oynadıklarının göstergesi. Takımın gol yükünü çeken oyuncular ise 6 gollü Tita ile 4’er gollü Necati Ateş ve Kerem Şeras oldu. Djiehoua, Veysel ve Ali Zitouni gibi forvetlerinden ise bu sezon pek verim alamadılar.

Eskişehirspor

Kırmızı-siyahlılar da geç açılan takımlardan. Manisaspor’la birlikte teknik ekipteki kan değişiminin işe yaradığı iki ekipten birisi de Eskişehirspor. Eskişehirspor’u iyi bir takıma dönüştüren Rıza Çalımbay’la yeni sezona da başladılar ancak bu defa işler istedikleri gibi gitmedi. İlk 7 haftada galibiyet yüzü göremezken 4 yenilgi aldılar, sadece 4 gol atılar

ve 3 puan toplayabildiler. Rıza Çalımbay 6. haftanın ardından takımdan ayrıldı. 8. haftadan itibaren takımın başında Bülent Uygun vardı. Uygun dönemindeki 10 maçta sadece 1 kez yenilirken, 5 galibiyet ve 4 beraberlikle 19 puan daha toplayarak düşme tehlikesinden uzaklaştılar. Bu süreçte Trabzonspor’la deplasmanda berabere kalırken, Beşiktaş’ı yenmeyi başardılar. İç sahada, deplasmanlardan sadece 2 fazla puan toplamaları, imrenilen “Es-Es bandosu”nun başını çektiği coşuklu tribünlerinden yeterince yararlanamadıklarını gösteriyor. En golcü oyuncuları 4 golle Batuhan Karadeniz ve 3 golle Sezer Öztürk.

Manisaspor

İşte teknik adam değişikliğinin bambaşka bir kimliğe büründürdüğü bir başka takım daha. Sezonun ilk dört haftasında oynadıkları maçların tümünü kaybettiler. 11 gol yedikleri bu süreçte 4 gol atabildiler. Evlerinde Medical Park Antalyaspor’a yenildikleri maçın ardından Hakan Kutlu’nun görevine son verip yerine Hikmet Karaman’ı getirdiler ve bu kan değişimin olumlu sonuçlarını da 5. haftada Trabzonspor’u

deplasmanda yenerek gördüler. Bu galibiyet, onlara sezonun ilk yarısında lider Trabzonspor’u yenebilen tek takım olma unvanını kazandırdı. Karaman’la çıktıkları 13 maçta 7 galibiyet, 1 beraberlik, 5 yenilgiyle pozitif bir grafik çizdiler. 18 gol atıp 4 gol yediler. Bıçak sırtı bir takım olduklarını 17 maçtaki tek beraberlikle gösterdiler. Trabzonspor’un dışında Beşiktaş ve Galatasaray’ı da deplasmanda yenerek ilk yarının en sükseli sonuçlarını aldılar. Zaten 8 deplasmandaki 3 galibiyetlerinin tümü bunlardı. Manisaspor dışında üç büyük birden deviren başka takım da çıkmadı. Ancak kendi çaplarındaki takımlar karşısında aynı performansı sergileyemediler. Takımın gol yükünü santrforlar değil, 8 gol atan sol kanat oyuncusu Joshua Simpson çekti. Santrforlardan Makukula 4, Kahe 3 gol atarken ikisi de ilk yarı boyunca süreklilik gösteremedi.

Ankaragücü

Oldukça geniş ve kaliteli bir kadroları var ancak sezonun ilk yarısında buna paralel bir başarı gösteremediler. Yaşadıkları yönetim krizinin getirdiği maddi zorlukların yanı sıra santrforları Vittek’ten sakatlığı nedeniyle yararlanamamaları da önemli olumsuzluklardan biriydi. 17 maçta 5 galibiyet, 6 beraberlik ve 6 yenilgiyle topladıkları 21 puan yine de onları düşme hattının oldukça uzığında tuttu. 24 gol atıp 25 gol yediler. İç sahada bir maç fazlasıyla deplasmanlardan 3 puan fazla toplamaları, ev sahipliği

avantajından pek de yararlanmadıklarını gösteriyor. Evlerinde Bursaspor’a, deplasmanda K. Karabükspor’a iki kez 5-1 kaybettiler. Buna karşılık Fenerbahçe ve Galatasaray’ı yenmeyi başardılar. Vittek’in

yokluğunda 6 gol atan Stanislav Sestak, takımın hücum ağırlığını taşıdı. Marek Sapara, Metin Akan ve Özgür Çek de 3’er golle hücum yüküne ortak oldu. İlk yarının bitiminde mahkeme kararıyla yetersiz kaldılar. İkinci yarıdaki durumları büyük ölçüde saha içinde değil, saha dışında yönetim oluşumuyla belirlenecek gibi görünüyor.

Gençlerbirliği

Maddi gücü ve kadro genişliğiyle puan durumundaki yeri orantısız olan bir başka takım da Gençlerbirliği. Sezona çok sayıda yeni transferle girdiler ancak özellikle hücum bölgesinde yaşadıkları sakatlıklar onları oldukça zorladı. Santrforları Mustafa Pektemek’ten neredeyse hiç yararlanamadılar. Ermin Zec, John Jedinak, Labinot Harbuzi ve Debatik Curri gibi ilk on bir oyuncularından uzun süre mahrum kaldılar. 17 maçtaki 4 galibiyetlerinden 3’ünü evlerinde alırken, deplasmandaki tek 3 puan sevinçlerini 16. haftada Ali Sami Yen Stadı’nda Galatasaray karşısında yaşadılar. Geçmişte büyük takımlara sürpriz yapma alışkanlıklarını da sadece Galatasaray karşısında sürdürüebildiler. En farklı yenilgiyi, son haftada evlerinde Bursaspor’a 5-1 kaybederek yaşadılar. İlk 8 haftada takımın başında bulunan Thomas Doll yönetiminde 2 galibiyet, 2 beraberlikle 8 puan toplamışlardı. Doll’ün ardından yardımcısı Ralf Zumdick takımın başına geçti ve 9 maçta 2 galibiyet, 3 beraberlikle 9 puana ulaşarak benzer bir grafik çizdi. 16 gol atıp 28 gol yemeleri, iki bölgede de başarısız olduklarını gösteriyor. En golcü oyuncularının ağırları 3 kez sarsan Ermin Zec olması da gol kısırlıklarını ortaya koyuyor.

Sivasspor

İki sezon şampiyonluk kovaladıktan sonra duruldular ve tıpkı geçen sezon olduğu gibi bu sezona da kötü bir başlangıç yaptılar. 17 maçta 3 galibiyet, 6 beraberlik sonucu topladıkları 15 puanla, düşme hattındaki Konyaspor’un sadece 1 puan önünde yer aldılar. 17 gol atıp neredeyse iki katına yakın 32 gol yemeleri, neden burada bulunduklarının en önemli göstergesi. Neredeyse bütün puanlarını, 8 maçtan 3’ünü kazanıp 3’ünü berbere bitirdikleri evlerinde topladılar. 9 deplasmandan 3 beraberlik, 6 yenilgiyle döndüler ve sadece 3 puan toplayarak 17 takımın en kötüsü oldular. 32 golün 21’ini de deplasman maçlarında kalelerinde gördüler. Sezona 2-1’lik Galatasaray galibiyetiyle başlamışlardı ama ikinci kez maç kazanabilmek için 13. haftaya kadar beklemek zorunda kaldılar. İlk 9 haftada Mesut Bakkal yönetiminde 1 galibiyet, 4 beraberlikle 7 puan toplamışlardı. Rıza Çalımbay’la geçirdikleri kalan 8 haftada ise 2 galibiyet, 2 beraberlikle 8 puan aldılar. Trabzonspor’a 6-1, B. Belediyespor’a 4-0, Kayseripor’a

4-1 yenildikleri maçlarda dirençsiz bir görüntü sergilediler. Ama Çalımbay’la çıktıkları son 5 maçta 8 gol atıp sadece 4 gol yemeleri, giderek bir takım kimliği kazandıklarını ortaya koyuyor. Bolivyalı Pedriel attığı 5 golle takımın bu alandaki 1 numarası. Verim alamadıkları yabancı oyuncuların yerine yeni transferlerle girecekleri ikinci yarıda daha iyi bir yerde olmaları mümkün.

Bucaspor

Bank Asya 1. Lig’deki performansları herkes için sürpriz olmuştu. Süper Lig’de takımın başına Bülent Uygun’u getirdiler ve Manucho, Leko, Tomas, Carlos gibi marka oyuncular transfer ettiler. Ancak maya tutmadı. Özellikle yabancı oyuncularıyla ciddi sorunlar yaşadılar ve kaleci Carlos dışında hiçbirinden bekedikleri verimi alamadılar. Bülent Uygun takımın başında 7 hafta kaldı ve Bucaspor bu süreçte 1 galibiyet 3 beraberlikle 6 puan topladı. Sıkıntı, atılan gol sayısındaydı. 7 haftada sadece 4 gol. Ancak 8. haftadan itibaren toplam 10 maç takımın başında bulunan Samet Aybaba da golsüzlüğe çözüm olamadı. Bu bölümde de sadece 5 gol atabildi Bucaspor ve yine 1 galibiyet, 3 de beraberlik aldı. Bucaspor 23 golle kendisinden üst sıralarda bulunan 6 takımdan daha az gol yedi. Sadece 6 maçta 2 ve daha fazla gole geçit verdiler. Ama atılamayan goller onları 17. sırada demirledi. Bir diğer sorunları da deplasmandaki 9 maçtan sadece 3 beraberlik çıkartabilmeleri. Ancak ligde kalabilmek için hâlâ umutları var. Çünkü geçmeleri gereken en yakın iki takımla aralarında en fazla 3 puan duruyor.

Kasımpaşa

Yılmaz Vural yönetiminde geçen sezonun en sempatik futbol oynayan takımlarından biriydiler, bu sezon ligin dibinde ve en umutsuz durumda onlar duruyor. En az kazanan, en çok kaybeden,

en fazla gol yiyen, kendi sahasında ve deplasmanda en başarısız takım kategorilerinde birinciliği kimseye kaptırmayınca bu durumda olmaları son derecede normal. Geçtiğimiz sezon takımın yükünü çeken Koray Avcı, Murat Erdoğan, Emre Toraman, Moritz ve Cenk gibi tecrübeli oyuncuların yerini dolduramadılar. Yeni yabancılarından beledikleri verimi alamadılar. 17 maçtaki tek galibiyetlerini elde edebilmek için 12. haftadaki Sivasspor maçına kadar beklemek zorunda kaldılar. İç sahada 2 de beraberlik elde edip 5 puan toplayabildiler. 8 deplasman maçında ise sadece 3 beraberlikleri var. 14 golle yalnızca Bucaspor’dan fazla attılar, 39 golle herkesten fazla yediler. 4 gollü Ersen Martin ve 3 gollü İspanyol Fernando Varela takımın en golcü isimleri. Görünen o ki ligde kalabilmek için çok şeyi değiştirmeleri gerekiyor.

Kartların Nedenleri	
Neden	Sayı
Sarı Kartlar	
Sportmenliğe aykırı davranış	544
Hakeme itiraz	82
Oyunun başlamasını geciktirme	38
Oyun kurallarını devamlı ihlâl	12
Yedek kulübesinde ihtarlık suç	3
Serbest atışta gerekli mesafeye açılmama	2
Toplam	681
Kırmızı Kart	
Aynı maçta ikinci ihtar	16
Saldırgan, hakaret edici veya küfürlü konuşma	5
Şiddetli hakaret	5
Ciddi faullü oyun	4
Faul yaparak bariz gol şansını önleme	2
Elle oynayarak bariz gol şansını önleme	1
Toplam	33

Golcüsü yerli olan kazandı!

Spor Toto Süper Lig’in geride bıraktığımız ilk yarısında gollerin yüzde 49’unu yabancı oyuncular kaydetti. Geçtiğimiz yıla oranla yüzde 1.5’lik bir gerileme söz konusu. Daha çarpıcı olanı ise bu sezon gol krallığı listesine daha çok Türk oyuncunun girmesi ve gol ayakları yerli olan takımların, yani Trabzonspor ve Bursaspor’un zirvede yer alması.

Dr. Cem **Çetin**

Kocaeli Üniversitesi, Beden Eğitim ve Spor Yüksekokulu

Kardemir Karabükspor’un Nijeryalı santrforu Emenike, Süper Lig’deki ilk sezonunda, 17 maçlık periyotta 12 gole ulaştı.

Yabancı Futbolcuların Attığı Gol Sayısı ve Oranları

Kulüp	Yabancıların Gol Sayısı	Toplam Gol	Yabancıların Gol Ortalaması	Yabancı Kullanım Sayısı	Lig Sırası
Manisaspor	18 (5)	22 (7)	82% (69)	6+2+1	12
Karabükspor	20 (5)	28 (4)	71% (YT)	6+1	6
F.Bahçe	26 (5)	40 (1)	65% (65)	6+2+2	3
Beşiktaş	16 (6)	25 (5)	64% (65)	6+2+2	5
Konya	10 (5)	17 (12)	59% (YT)	6+2+2	16
G.Saray	11 (3)	19 (11)	58% (69)	6+2	9
Kayserispor	11 (5)	22 (7)	50% (72)	6+1	4
Ankaragücü	12 (5)	24 (6)	50% (21)	6+2+2	13
İBBŞ	9 (2)	20 (9)	45% (33)	6	8
Kasımpaşa	6 (4)	14 (17)	43% (30)	6+2	18
Sivasspor	7 (2)	17 (12)	41% (28)	6	15
Trabzonspor	16 (6)	40 (1)	40% (37)	6+1	1
G.Antep	6 (4)	15 (16)	40% (80)	6+2+1	7
Antalyaspor	7 (2)	19 (10)	37% (43)	6	10
G.Birliği	5 (3)	16 (15)	31% (43)	6+2+1	14
Bursaspor	8 (4)	30 (3)	27% (45)	6+2+1	2
Bucaspor	2 (1)	9 (18)	22% (YT)	6+2	17
Eskişehir	3 (3)	17 (12)	18% (22)	6+2+1	11
	193 (70)	394	49% (50.4)		

Gol sayısında parantez içindeki sayılar, gol atan toplam oyuncu sayısıdır. Toplam golde parantez içindeki sayılar, takımların sıralarını ortaya koymaktadır. Yabancıların gol ortalaması sütununda parantez içindeki sayılar, geçen yılki değerlerdir.

Spor Toto Süper Lig’in 6. ve 12. haftasında atılan gollerin yüzde 76 (19/25) ile yüzde 80’i (12/15) ithal futbolculara aitti. Bu verilere bakıp, “Fileleri havalandırmada yabancı oyuncular müthiş” denilebilir. Ne var ki genel ortalamaları elbette bu kadar yüksek değil. İlk 17 hafta sonunda T.C vatandaşı olmayanların gol oranı, istatistiklere yüzde 49 olarak yansdı. 2009-10 sezonuyla bir karşılaştırma yapıldığında yüzde 1.5’lik bir

Kulüplerin En Çok Gol Atan Futbolcuları

Kulüp	Futbolcu	Ülke	Maç	Gol
F.Bahçe	Alex de Souza	Brezilya	16	12
K.Karabükspor	Emanuel Emenike	Nijerya	17	12
Trabzonspor	Burak Yılmaz	Türkiye	15	9
Bursaspor	Sercan Yıldırım	Türkiye	15	8
B. Belediyesper	Herve Tum	Kamerun	17	8
Manisaspor	Joshua Simpson	Kanada	16	8
Beşiktaş	Bobo	Brezilya	10	7
Ankaragücü	Sestak	Slovakya	14	6
M.P.Antalyaspor	Tita	Brezilya	16	6
Galatasaray	Milan Baros	Çek Cum.	8	6
Konyaspor	Petar Grajciar	Slovakya	15	5
Sivasspor	Pedriel Suarez	Bolivya	11	5
Kasımpaşa	Ersen Martin	Türkiye	13	4
Kayserispor	Marcelo Zalayeta	Uruguay	8	4
	Ömer Şişmanoğlu	Türkiye	12	4
Eskişehirspor	Batuhan Karadeniz	Türkiye	13	4
Gençlerbirliği	Ermin Zec	Bosna-Hersek	9	3
Gaziantepspor	Julio Cesar	Brezilya	13	3
Bucaspor	Orhan Ak	Türkiye	13	3

Süper Lig’de iki kulüp var ki, hem yerli oyuncularıyla gol yollarında etkili oluyor hem de ligin en çok gol atanlar sıralamasında ilk üç içinde bulunuyor. Lider Trabzonspor’un 40, ikinci sıradaki Bursaspor’un 30 golü var. Bursaspor’da yerliler gollerin yüzde 73’ünü atarken, bu oran Trabzonspor’da yüzde 60.

Bu sezonun ilk yarısı itibariyle, gol yollarında ön plana çıkan 1 numaralı yabancı Emanuel Emenike. Ligin üç yenisinden Kardemir Karabükspor’un Nijeryalı, 17 maçın tamamında forma giyip tam 12 defa rakip fileleri havalandırarak gol krallığında Brezilyalı Alex’le birlikte adını zirveye yazdığını bildi.

gerileme söz konusu. Ancak toplamda geçen yıla oranla daha iyiler. 2009-10 sezonunda 181 olan gol toplamı, 2010-11 sezonunun yarısı itibariyle 193’e yükseldi. Bu noktada gözden kaçmaması gereken bir ayrıntı var; o da ligde 2008-09 sezonunda 44 ülkeden 129 yabancı varken, bu sayısal değerler şimdi 48 ve 151 olarak karşımızda duruyor. 6+2+2’nin devreye girmesiyle artan yabancı futbolcu sayısı, ancak gerileyen gol oranı! Ortaya çıkan bu tabloya rağmen yabancılar yine gol krallığında

Fenerbahçe’nin Brezilyalı yıldızı Alex, ilk yarının sonunda gol krallığı koltuğunu Emenike ile paylaşıyor.

yerlilerin önünde yer alırken, 18 kulübün 12’sinde de fileleri en çok havalandıranlar yine ithal isimler oldu. Üzerinde durulması gereken bir başka veri de kaleci tercihlerini yabancılar lehine yapan kulüplerin kalelerinde az gol görmesi.

Trabzonsporlu Burak Yılmaz, attığı 9 golle ligin en golcü yerli oyuncusu.

İstikrarsızlık var

Geçen yıl ilk yarı sonuçlandığında gol krallığının ilk üç basamağında Makukula (Kayseri), Kewell (Galatasaray) ve Julio Cesar (Brezilya) vardı.

En Çok Gol Atan 10 Oyuncu

Futbolcu	Ülkesi	Kulübü	Maç	Gol
Alex de Souza	Brezilya	Fenerbahçe	16	12
Emanuel Emenike	Nijerya	K.Karabükspor	17	12
Mamadou Niang	Senegal	F.Bahçe	14	9
Burak Yılmaz	Türkiye	Trabzonspor	15	9
Sercan Yıldırım	Türkiye	Bursaspor	15	8
Joshua Simpson	Kanada	Manisaspor	16	8
Umut Bulut	Türkiye	Trabzonspor	16	8
Herve Tum	Kamerun	B.Belediyesper	17	8
Bobo	Brezilya	Beşiktaş	10	7
Semih Şentürk	Türkiye	Fenerbahçe	12	7

Bu üçlünün toplam gol sayısı 31 (13, 9, 9) olarak gözüküyordu. Bu sezonunun ilk 17 haftası itibariyle bu üçlü ancak 10 gol atabildi. Ortada ciddi bir gerileme var. Aslında bu düşüş geçen sezonun ikinci yarısında başlamıştı. Makukula 13 golden 8 gole, Julio Cesar da 9 golden 4 gole gerilemişti. Kewell ise sakatlığı nedeniyle ikinci yarıyı takım arkadaşlarını izleyerek geçirmişti. Dikkat çekici bu olumsuzluk aslında sadece bu üç yabancı için geçerli değil. Geçen sezon yine ilk 10 içinde yer alan Moritz (Kasımpaşa), Colman (Trabzon) ve Kahe (Gençlerbirliği), bu sezon aynı başarıyı tekrarlayamadı. İki Brezilyalıdan Moritz Kayserispor’da, Kahe ise Manisaspor’da 2009-10 sezonundaki gol sayılarının uzağında kaldı. Moritz’in gol sayısı 7’den 1’e, Kahe’ninki de 6’dan 3 indi. Geçen sezonun ilk yarısında 7 defa fileleri havalandıran Trabzonsporlu Colman da tek golde kaldı. Ancak Colman’ın durumu diğer iki oyuncuya

göre biraz farklılık gösteriyor. İlk 10 içinde yer alıp, gol sayısını artıran iki isimden Alex (Fenerbahçe) toplamını 7’den 12’ye, sakatlığı nedeniyle son 6 hafta oynamayan Bobo da (Beşiktaş) 6’dan 7’ye çıkarttı. Bu sezonun ilk yarısı itibariyle, gol yollarında ön plana çıkan 1 numaralı yabancı Emanuel Emenike. Ligin üç yenisinden Kardemir Karabükspor’un Nijeryalı, 17 maçın tamamında forma giyip tam 12 defa rakip fileleri havalandırarak gol krallığında Brezilyalı Alex’le birlikte adını zirveye yazdığını bildi.

Yabancı Oyuncuların Ülkelere Dağılımı

Brezilya	22 (28)
Hırvatistan	10 (4)
Arjantin	9 (9)
Kamerun	8 (10)
Slovakya	8 (3)
Yeni Gine	5 (6)
Çek Cum.	5 (6)
Bosna Hersek	5 (5)
Portekiz	5 (2)
Bulgaristan	5 (2)
Senegal	4 (2)
Avustralya	4 (5)
İsveç	4 (4)
Nijerya	4 (2)
Almanya	3 (2)
Romanya	3 (1)
İspanya	3 (1)
Polonya	3 (1)
Arnavutluk	3 (0)
Kolombiya	3 (0)
Sırbistan	2 (2)
Fransa	2 (2)
Uruguay	2 (1)
Tunus	2 (1)
Kanada	2 (1)
Gabon	2 (2)
Kongo	2 (2)
Letonya	1 (0)
Bolivya	1 (0)
Mali	1 (1)
Litvanya	1 (1)
Gana	1 (1)
Irak	1 (1)
Azerbaycan	1 (0)
Belçika	1 (1)
Angola	1 (1)
Fildişi Sahilleri	1 (2)
B.Britanya	1 (2)
Liberya	1 (1)
Yeni Zelanda	1 (1)
Makedonya	1 (1)
Şili	1 (1)
İtalya	1 (1)
Cezayir	1 (0)
Danimarka	1 (2)
Namibya	1 (1)
Gürcistan	1 (0)
Burkina Faso	1 (1)
Toplam 151 yabancı futbolcu; 48 farklı ülke	
(*) Parantez içindeki sayılar geçen sezonun ilk yarısına aittir.	

bildi. Bu noktada cevap bekleyen en önemli soru, Makukula ve Julio Cesar örnekleri tazeliğini korurken, 1987 doğumlu golcünün bu performansını ikinci yarıda da sürdürüp sürdüremeyeceği. Alex ve Bobo dışında, Süper Lig'in tanındık yabancılarından Herve Tum (B.Belediyespor) ve Joshua Simpson da (Manisaspor) ilk 17 haftada 8'er gol atarak hem geçen sezonki toplamlarını ikiye katladılar hem de gol krallığında ilk 10'a girmeyi başardılar! Bu sezon Türk futboluyla tanışan F.Bahçe'nin Senegallisi Niang da ilk yarı maçları sonunda rakip fileleri 9 defa havalandırıp, gol krallığının iddialı isimlerinden biri olduğunu açık bir şekilde ortaya koydu. Bu arada yeri gelmişken belirtmekte fayda var; ilk 10'da 6, ilk 20'de 14 yabancı futbolcu var. Ortaya çıkan bu tabloya bakıp, geçen sezonla bir karşılaştırma yapıldığında, yerli golcüler için, "İlerleme var" denilebilir. Çünkü geçen sezon gol krallığının ilk 10'unda sadece 1 T.C. vatandaşı (Mustafa Pektemek) varken, bu toplam 4'e (Burak 9, Umut 8, Semih 7 ve İbrahim Akın 6 gol) çıktı.

Takımların golcülerı yabancı

Her ne kadar yabancı futbolcuların gol yollarındaki etkinliğinde inişler (*) çıkışlar olsa ve ilk 10 içine 4 yerli futbolcu girse de, ilk 17 hafta itibarıyle 18 kulüpten 12'sinin (**) en golcü isimlerini yurt dışından gelenler oluşturuyor. Bu noktada da oldukça ilginç ayrıntılar ön plana çıkıyor. Örneğin golcülerı yerliler olan kulüplerde yabancı futbolcuların gol oranları %50'nin (***) altında gözüküyor. Bir başka dikkat çekici veri ise ligde az gol atan kulüplerde, yabancı futbolcuların katkısı da yüzde 50'nin altında (****).

Ivankov, ligin en az gol yıyen iki yabancı kalecisinden biri.

Ancak Süper Lig'de iki kulüp var ki, hem yerli oyuncularıyla gol yollarında etkili oluyor hem de ligin en çok gol atanlar sıralamasında ilk üç içinde bulunuyor. Bunlardan biri Trabzonspor, diğeri Bursaspor. Lider Trabzonspor'un 40, ikinci sıradaki Bursaspor'un 30 golü var. Bursaspor'da yerliler gollerin yüzde 73'ünü atarken, bu oran Trabzonspor'da yüzde 60. İlginçtir; geride bıraktığımız sezonda da bu oranlar bu iki takımda yerliler lehineydi. Bursaspor'da gollerin yüzde 55'ini, Trabzon'da da yüzde 63'ünü Türk vatandaşları kaydetmişti. Sezon sonunda ise bu sayısal değerler, birkaç puan artarak Bursaspor için yüzde 61, Trabzonspor için yüzde 70 şeklinde yansıdı.

Türk kalecilerin “Onur”u

Yabancı futbolcuların somut katkıları sadece gol atmada kendini göstermiyor. Bir de işin gol yememe tarafı var. O noktada da kalecilerin rolü ortaya çıkıyor. İstatistiklere bakıldığında, ligin ilk yarısında kalesinde en az gol gören ilk 5 takımın 4'ünde kaleciler ithal isimler. Bu kategoride 10 golle zirvedeki takım görüntüsündeki Trabzonspor'da kale Onur'a emanetken, Bursaspor'da Ivankov (16 maç), Kayserispor'da Souleymanou (17 maç), Eskişehirspor'da Ivesa (13 maç) ve Gaziantepspor'da Karcemarskas (16 maç) ilk 17 maçta takımlarının az gol yemesinde büyük rol oynadı. Bu arada dikkat çekici ve düşündürücü bir istatistik daha verelim. Süper Lig'deki 151 yabancı futbolcudan 49'u ya sakatlandıkları ya da teknik direktörleri tercih etmediğinden maçların en yüzde 50'sinde forma giyemedi! Bu konuda en şanssız takım olarak Gençlerbirliği'nin ismi ön plana çıkıyor. Üst üste gelen sakatlıklardan dolayı Ankara takımı, son 5 haftayı

2 yabancıısıyla oynamak mecburiyetinde kaldı.

Bakalım ilk 17 hafta sonunda ortaya çıkan bu tablo, ikinci 17 haftada nasıl bir seyir izleyecek?

(*) 6.ve 12. haftada gollerin %80 ile %76'sını atan yabancılar, 17 haftanın 6'sında ise %40'lık barajı geçemedi. (**) Kayseri'de en çok gol atan iki isimden biri Ömer Şişmanoğlu, diğeri Marcelo Zalayeta. (***) Kasımpaşa %43, Trabzon %40, Bursa %27, Bucaspor %22 ve Eskişehir %18 (****) Sivasspor %41 (12 gol), Gaziantepspor %40 (15 gol), Antalyaspor %37 (19 gol) ve Gençlerbirliği %40 (16 gol).

Yabancı Oyuncuların Mevkilere Dağılımı (*)	
Mevki	Oyuncu
Kaleci	10 (10)
Defans	41 (38)
Orta Saha	42 (39)
Forvet	52 (42)
(*) Parantez içindeki sayılar geçen sezona aittir.	

Yabancı Oyuncuların Kıtalara Dağılımı (*)		
Kıta	Oyuncu	Ülke
Avrupa	70 (44)	23 (19)
G.Amerika	38 (42)	6 (7)
Afrika	35 (35)	15 (14)
Okyanusya	5 (4)	2 (1)
K.Amerika	2 (2)	1 (2)
Asya	1 (2)	1(2)
Toplam	151 (129)	48 (45)
(*) Parantez içindeki sayılar geçen sezona aittir.		

Yabancı Kaleciler			
Kaleci	Ülkesi	Kulübü	Maç
Souleymanou Hamidou	Kamerun	Kayserispor	17
Ivanov Ivankov	Bulgaristan	Bursaspor	16
Zydrunas Karcemarskas	Litvanya	Gaziantepspor	16
Tomic Vjekoslav	Hırvatistan	K.Karabükspor	16
Carlos Albertos Fernandes	Portekiz	Bucaspor	14
Vanja Ivesa	Hırvatistan	Eskişehirspor	13
Hasan Hasagiç	Bosna-Hersek	B. Belediyespor	12
Sead Ramović	Bosna-Hersek	Sivasspor	10
Stefan Senecky	Slovakya	Ankaragücü	8
Sammy Ndjock	Senegal	M.P.Antalyaspor	5

Değişiyorum

Burak Yılmaz

Antalyaspor'da oynadığı dönemde 2. Lig'den A Millî Takım kadrosuna seçilmiş ve bir anda tüm dikkatleri üzerine çekmişti. Ancak aradan geçen yıllarda Beşiktaş ve Fenerbahçe'de yaşadığı olumsuz tecrübeler patlama yapmasını engelledi.

Aradaki Manisaspor ve Eskişehirspor denemelerinden sonra Trabzonspor'da bulduğu şansı çok iyi değerlendirerek yeniden ay-yıldızlı formayla buluştu ve adeta bir yeniden doğuş hikâyesine imza attı. Bu değişimin mimarı olarak Şenol Güneş'i gösteriyor ve kendisini çok daha güzel günlerin beklediğine inanıyor.

Nuri Bekar

▼Kariyer hikâyenin başı ve çıkışlarla dolu. Yetenekli bir oyuncunun çok genç yaşta Millî Takım'la buluşması da var içinde, art arda büyük takımlara transferi de. Ama aynı zamanda yaşanan büyük hayal kırıklıkları da mevcut. Bu anlamda da yeni yetişen oyuncular için dikkatle izlenmesi gereken bir öykü bu. Belki senin anlatacaklarınla biz de o gençlere ışık tutabiliriz diye düşünüyorum.

▲Her şeyden önce Antalyaspor'da 16 yaşında A takıma çıktım ve 17 yaşında oynamaya başlayıp 19-20 yaş arasında çok iyi bir performans gösterdim. Ardından 2. Lig'de şampiyonluk geldi. Sonrasında dediğiniz gibi kariyerimde iniş-çıkışlar var. Bunlar gözle de görülüyor zaten. Ben o zamanlar transferlerimin hepsinde duygularıyla hareket ettim. Babamın Beşiktaş'ta oynaması ve benim ilk takımımın Beşiktaş olması nedeniyle diğer transfer tekliflerine dönüp bakmamıştım bile. Olmuş bitmiş bir şey olduğu için şimdi açık yüreklilikle söyleyebiliyorum. Şimdi baktığım zaman Trabzonspor'un benim için çok doğru bir adres olduğunu geç de olsa fark ediyorum.

Bugünkü gençlere tavsiyem, duygularıyla değil mantıklarıyla hareket etmeleri olur. Çünkü genç futbolcu için önemli olan oynamaktır. Oynamadığın zaman performansın düşer, bitersin. Oynamadığın zaman performansının düşük olduğunu söylerler ve bunun altında futbolun dışında başka şeyler ararlar. Gençler mutlaka ama mutlaka oynayacakları yerde olsunlar. Bir de bazı şeyler şanstır. Bir hoca gelir sizi istemez, başka bir hoca gelir size değer verir, sarılır. Bu da şans faktörüdür.

▼Önce Antalyaspor'dan Beşiktaş'a gelişinle başlayalım istersen. Birçok teklif vardı ama sen Beşiktaş'ı tercih ettin. O günlerde duygularıyla hareket ettiğini söylüyorsun. Bugün geriye dönüp baktığında o tercihin hakkında başka neler söyleyebilirsin?

▲Bir kere o sırada sadece 20 yaşındaydım ve futbolu yalnızca yeteneklerimle oynamaya çalışıyordum. Beşiktaş'a gitmemi de bir hata olarak değerlendirmiyordum çünkü pişman değilim. Fenerbahçe'de, Manisaspor'da, Eskişehirspor'da oynadığım için de kendimle gurur duyuyordum. Ama tabii ki yapmış oldum hatalar var. Beşiktaş'a küçük bir şehirden ve bir 2. Lig takımından gittim. 20 yaşındaki genç bir futbolcunun üstesinden gelmesi gereken pek çok zorluk vardı. Medya ilgisi, taraftar baskısı gibi. Ben bunların üstesinden gelemedim. Aslında ilk dönemde işler iyi gitmişti. 43 maç oynadım, goller attım. Fakat medyanın bu kadar güçlü ve etkili olduğunu bilmiyordum. Açıkçası futbol dünyasını

gelişiyorum!

Gençlere tavsiyem, transferlerinde benim gibi duygularıyla değil, mantıklarıyla hareket etmeleri. Çünkü genç futbolcu için önemli olan oynamaktır. Oynamadığın zaman performansının düşük olduğunu söylerler ve bunun altında başka şeyler ararlar.

Beşiktaş'a gittiğimde üstesinden gelmem gereken pek çok zorluk vardı. Açıkçası futbol dünyasını hiç bilmiyordum. Ama orada futbolun sadece sahada oynanmadığını, belirleyici olanın sadece sahadaki performansınız olmadığını gördüm.

Konyaspor maçında elle gol attıktan sonra en büyük hatam, yanlış yaptığımı bile bile Konyaspor taraftarından, hatta tüm futbol camiasından özür dilemememdir. Sonrasında çok daha iyi maçlar oynadım ama ayağımın en ufak bir tökezlemesinde yine o olay karşına çıktı.

İstanbul takımlarda bir ileri uç oyuncusunun bir Türk futbolcu olabileceğine inanmıyorum. Onların anlayışında, "Bizim altyapıdan şu oyuncu çıkmış, gidip izleyeyim" diye bir şey yok. Onlar istiyor ki, ben tribünde oturayım, takımımızda Ronaldo oynasın, Ronaldinho oynasın.

Fenerbahçe'de kesinlikle oynayacağımı düşünmüştüm. Ama Aragones'in böyle bir insan olduğunu tahmin edemezdim tabii ki. 5-0 kazansak da 5-0 kaybetsek de aynı oyuncularla aynı futbolu oynuyorduk. Ağzımla kuş tutsam bile kadroya girme şansım yoktu.

Eskişehirspor'dayken Fenerbahçe'yi yendiğimizde "Galibiyete üzüldüm" demedim, "Sevinemedim" dedim. Karşımdakiler 1 yıl boyunca birlikte antrenman yaptığım dostlarımdı. Trabzonspor formasıyla Fenerbahçe'ye attığım gol için ise sadece ilahi adalet diyor.

hiç bilmiyordum. Futbolun sadece sahada oynanmadığını, belirleyici olanın sadece sahadaki performansınız olmadığını gördüm. İkili ilişkilerin ön plana çıktığını gördüm. Kamuoyuyla ilişkilerin önemini gördüm. Medya, taraftarla ilişkilerin ne kadar önemli olduğunu öğrendim. Bunların hepsinin bir bütün olduğuna inanıyorum. Ama şimdi beni çok sahipsiz bir camia ve hocayla birliktayım ve onları mahcup etmemeye çalışıyorum. Bu nedenle de çok farklı bir Burak Yılmaz'ı izliyorsunuz. Hepimiz başarıya inandık. Tesislere erkenden geliyoruz. Her şeyi birlikte yapıyoruz. Özel yaşantımızdan fedakarlıkta bulunuyoruz. Kısacası ben de her şeyimle kendimi futbola vermiş durumdayım.

Konyaspor maçından sonra özür dilemeliydim

▼Başlangıçta her şey çok güzel gitmişti Beşiktaş'ta... Oynadığın futboldan övgüyle söz ediyordu insanlar. Ama ilk golünü attığın Konyaspor maçında elini kullanman çok eleştirildi. Ve kamuoyunun sana bakışı bir anda değişti. Sonrasında hakemi kandırmak için

kendisini bilerek yere atan oyuncular sınıfında değerlendirilmeye başlandı. Galiba bu da Beşiktaş'taki sonun başlangıcı oldu senin için.

▲Yüzde yüz öyle. Ben de bazen ailem ve arkadaşlarımla konuştuğum zaman bunu söylüyordum. Konyaspor maçında topu elimle kontrol edip golü attıktan sonra en büyük hatam, yaptığım yanlış bile bile Konyaspor taraftarından, hatta tüm futbol camiasından özür dilemememdir. Golden sonra hakeme gidip "Hocam golü elle attım" dememi beklemek ne kadar gerçekçi olurdu bilemiyorum. Çünkü o zaman 20 yaşındaydım ve büyük bir camiaya yeni gelip ilk golümü atmıştım. Ama sonrasında bu hatadan dolayı özür dileyebilirdim. İşte bu hatadan sonra insanların bana bakışı çok değişti. Sonrasında çok daha iyi maçlar oynadım ama ayağımın en ufak bir tökezlemesinde yine o olay karşına çıktı. Bence de insanların bana bakış açısı Konyaspor maçından sonra değişti. ▼Gökhan Güleç'le TamSaha için yapılan röportajda söylediği bir şey vardı. "İbrahim Akın, Burak ve bana yeni Metin-Ali-Feyyaz diye bakılıyordu ama olamadık. Kabahat de bizdeydi" demişti. Sen de bugün geriye dönüp baktığında o dönemde yaptığın yanlışlar olduğunu düşünüyor musun?

Allah Şenol Hocadan razı olsun. Trabzonspor'da da kötü oynadığım maçlar oldu ama o beni silip atmadı. Bazen kızarak, bazen çok sert konuşarak ama her zaman arkamda durarak beni kazanmaya çalıştı. Çok sert konuştuğu zamanlarda bile onun beni sevdiğini hissediyordum.

Doğru bildiğim bazı şeylerin yanlış olduğunu yavaş yavaş öğreniyorum. Hem yaşadığım tecrübelerle hem de hocalarımın ve arkadaşlarımla bana yardımcı olmasıyla öğreniyorum. Bu değişiklikler inşallah bundan sonra da olumlu yönde devam edecek.

Bence Türkiye'nin en iyi orta saha oyuncusu Selçuk İnan. Bunu arkadaşım olduğu için değil, gerçekten inandığım için söylüyorum. Başka takımlardan isim vermem gerekirse Emre ağabeyi hem oyunculuk hem de kişilik olarak çok beğeniyorum.

▲Bir futbolcu oynamıyorsa tek suçlu kendisi değildir. Başkanının da yöneticisinin de teknik direktörünün de medyanın da kamuoyunun da etkisi vardır. Biz o dönemde çok gençtik. Mutlaka hatalar yapmış olabiliriz. Ama şimdi bakınca, ben o zamanlar da Şenol Hocayla çalışıyor olsaydım, hiçbir hatam olmayacaktı. Belki o zaman biz de "Metin-Ali-Feyyaz" olacaktık. Bu biraz şans, biraz gençliğimizin getirdiği hatalar, biraz da İstanbul takımlarının yapısından kaynaklanıyor. Ben o takımlarda bir ileri uç oyuncusunun bir Türk futbolcu olabileceğine inanmıyorum.

▼Yani o takımlarda Türk oyunculara yeterince şans verilmiyor mu?

▲Elbette verilmiyor. Özellikle İstanbul takımlarında, "Bizim altyapıdan Burak çıkmış, Fenerbahçe'den Tuncay çıkmış, Beşiktaş'tan Serdar çıkmış, Galatasaray'dan Arda çıkmış, ben gidip onları izleyeyim" diye bir şey yok. Onlar istiyor ki, ben tribünde oturayım, benim takımım Ronaldo gelsin oynasın, Ronaldinho gelsin oynasın...

Futbolu bırakmayı düşündüm

▼Beşiktaş'tan ayrılışına gelirsek... O süreçte neler yaşadın? Büyük hayalleri olan bir oyuncunun büyük takımdan ayrılması nasıl bir travma oluşturuyor?

▲Benim için hayatımın en kötü günüydü. Beşiktaş'tan ayrılışımı gece yarısı TV haberlerinden öğrenmiştim. Hayallerimin takımına gelmişim ama bir anda oradan ayrılmış ve şampiyonluk

mücadelesi veren bir takımdan kümede kalmaya çalışan bir takıma gönderilmişim. O dönemde açıkçası futbolu bırakmayı düşünmüştüm. İnsan biraz da gurur meselesi yapıyor. Çok farklı bir duygu ve anlatması da kolay değil. O anda bitiyorsun. Zaten Manisapor'a gittiğimde çok kötü oynamıştım ama sonrasında toparlandım, iyi oynayıp goller atmaya başladım ve sonrasında Fenerbahçe'ye transferim gerçekleşti. Manisapor'da da yine Selçuk İnan'la beraberdik. Onun arkadaşlığı beni gerçekten futbola döndürdü. Yine Metin Akan, Güven Varol, Ferhat Özturun, Oğuz Sabankay gibi arkadaşlarımla ve ailemin desteğiyle ayakta kaldım diyebilirim.

▼Manisapor'da yeniden bir çıkış dönemi yakaladın ve bu sayede bir kez daha İstanbul'a gelmeyi başardın. Manisa'da yeteneklerini ön plana çıkarmanı sağlayan nasıl bir ortam buldun?

▲Orada belki küme düşmüştük ama başka bir takımda kolay kolay bulamayacağım bir arkadaşlık ortamıyla karşılaşmıştım. O ortam beni yeniden futbola döndürdü. Bir de babamla bir telefon konuşması yapmıştım. O konuşma da beni ayakta tutan bir konuşmaydı.

▼Fenerbahçe'ye transferinden söz edersek biraz... İstanbul'da kötü hatıraları bulanan bir oyuncu olarak yeniden İstanbul'a dönerken neler düşünüyor, neleri hedefliyordun?

▲Fenerbahçe'de kesinlikle oynayacağımı düşünmüştüm. Bazı şeylerden ders çıkarmış ve belki de birilerine kendisini kanıtlamaya çalışan bir Burak Yılmaz'a dönüşmüştüm. Ama Aragonés'in böyle bir insan olduğunu tahmin

Şenol Hoca, Teofilo'yu bile hâlâ kazanmanın peşinde. "Gitsin, ne hâli varsa görsün" demiyor. Onun hareketlerinden, konuyu üstü kapalı geçmesinden bunu hissediyorsunuz. Bizi hep biraz daha ileriye götürebilmenin peşinde.

Geçen sezon kanat oyuncusu gibi oynuyordum. Bu sezon ise biraz daha Umut'a yakın, tamamlayıcı forvet gibiyim. Dolayısıyla daha fazla gol atabiliyorum. Gol kralığı hedefim yok, elbette atabildiğim kadar gol atmak ve takımımın başarısına katkıda bulunmak istiyorum.

Trabzonspor'da hem değişim hem de gelişim gösteriyorum. Burada şampiyonluk görüp Avrupa'ya gitmek amacındayım. Ama eğer Avrupa'ya gidemezsem, futbol hayatımı Trabzonspor'da tamamlamak istiyorum.

BİR ANI

Biz seni göremedik de...

▼Trabzon şehrindeki futbol atmosferi nasıl?

▲Atmosfer gerçekten çok güzel. Kadınlar bile futbolla çok alâkalı. Benim de başıma ilginç bir olay gelmişti. Türkiye Kupası finali oynayacaktık ve üç gün önce Ankaragücü'ne 1-0 yenilmiştik. Yemek yediğimiz sırada yanımızda iki yaşlı teyze vardı. Birisi "Burakcım sen Ankaragücü maçında oynadın mı?" diye sordu. "Oynadım" deyince, "Haa, biz seni göremedik de" cevabını verdi (gülüyor). Şaka bir yana insanlar gerçekten hem futbolla hem de Trabzonspor'la çok alâkalı. Bu belki 26 yıllık özlemin sonucunda ortaya çıktı ama atmosfer gerçekten de müthiş.

edemedim tabii ki. Fenerbahçe'deki en büyük şanssızlığım Aragonés'le çalışmak oldu. Yine söylüyorum, eğer orada da Şenol Güneş'le çalışmış olsaydım, yine bugünkü Burak olabilirdim. Ama Aragonés hem beni hem Fenerbahçe'yi hem de kendisini bitirdi.

▼Aragonés neleri yanlış yaptı sana göre?

▲Her şeyi yanlış yaptı. Onun arkasından konuşmak istemiyorum ama şu kadarını söyleyeyim ve siz anlayın. Biz 5-0 kazansak da 5-0 kaybetsek de aynı oyuncularla aynı futbolu oynuyorduk. Ağzımla kuş tutsam bile kadroya girme şansım yoktu.

▼2008'in Mayıs ayında Selçuk İnan'la birlikte Trabzonspor'a transferin söz konusu olmuştu. O dönemde neden gerçekleşmedi bu transfer?

▲O konuyu fazla konuşmak istemiyorum. Ama kesinlikle bende en ufak bir hata olmadığını, Trabzonspor'a gelemememin benden kaynaklanmadığını belirtemem gerekiyor. Zaten öyle olduğu içindir ki, sonrasında Trabzonspor'un kapıları bana yeniden açıldı.

▼Fenerbahçe'de de işlerin istediğini gibi gitmemesini Aragonés'e bağladın ama oradaki duraklama döneminin başka sebepleri de yok muydu?

▲Eğer size değer verilmediğini hissederseniz ister istemez geri giderseniz. Bence tek şanssızlığım Aragonés'ti. Kendisiyle konuşmak da istedim ama bunu bile kabul etmedi. Kötü giden bir şeyin arkasından da çok fazla lâf etmek istemiyorum.

▼Fenerbahçe'den Eskişehirspor'a kiralık olarak gittin. Bunu, o dönemde Fenerbahçe'nin senden gelecekte bir şeyler beklediği şeklinde mi algılamamız gerekir? Yoksa Eskişehirspor bonservis bedelini ödeyemeyeceği için mi kiralık olarak gönderilmiştin?

▲Bence benden umudu keserek göndermişlerdi. "Kiralık gitsin, kendisini geliştirsin ve geri dönsün" gibi bir düşünceleri yoktu. Burak gitsin de nasıl giderse gitsin diye düşünmüşlerdi.

▼Eskişehirspor'da Fenerbahçe'yi 2-1 yendiğiniz maçın ardından "Galibiyete sevinemedim" diye bir açıklama yapman tepkilere neden olmuştu. Oysa Avrupa'da pek çok oyuncunun bu tip açıklamaları normal karşılanıyor.

▲Bakin orada bir incelik var. "Galibiyete üzüldüm" demedim, "Sevinemedim"

dedim. Normal değil mi yani? Karşımdakiler 1 yıl boyunca birlikte antrenman yaptığım, birlikte yemek yediğim arkadaşlarımla, dostlarımdı. Onları sahadan öyle boynu bükük ayrılırken gördüğümde sevinemediştim. O zamanlar öyleydi ama şimdi aynı duyguları hissetmiyorum.

Fenerbahçe'ye attığım gol ilâhi adalet

▼Fenerbahçe'yi yıkan asıl golü geçtiğimiz sezonun son maçında Trabzonspor formasıyla attın. Fenerbahçe'yi şampiyonluktan eden o golün ardından neler hissettin peki?

▲Demek ki bana Fenerbahçe’de gerçekten haksızlık yapılmış, hakkımda gerçekten kötü şeyler düşünülmüş ki, Allah bana o golü atmayı nasip etti. Ben o gol için sadece ilahi adalet diyorum.

▼**Trabzonspor’a transferinle üçüncü kez bir büyük takım şansını yakaladın ve bu kez iyi değerlendirildiğin söylenebilir. Giderek yükselen bir performansın var ve artık A Millî Takım için de düşünülen bir oyuncu haline geldin. Trabzonspor’da seni bu düzeye çıkartan, daha önce diğer takımlarda bulamadığın şeyler nelerdi?**

▲En büyük etken bir kere hocam, yardımcıları ve takım arkadaşlarım. Burada mükemmel bir ortam var. Herkes birbirine yakın yaşlarda. Herkes çok yetenekli oyuncu. Bu da takıma ve bana çok iyi yansıyor. Trabzonspor birbirinden farklı özellikleri olan çok kaliteli oyunculara sahip ve ben de performansımı sürekli üst seviyede tutmak zorundayım. Burada şehri ve insanları çok seviyorum. Ama sonuçta en önemlisi Şenol Güneş faktörü. Allah ondan razı olsun. Benim Trabzonspor’da kötü oynadığım maçlar olmadı mı? Oldu ama o beni başka yerlerdeki gibi silip bir kenara atmadı. Bazen kızarak, bazen bağırarak, bazen çok sert konuşarak ama her zaman

arkamda durarak beni kazanmaya çalıştı. Ben çok sert konuştuğu zamanlarda bile onun beni sevdiğini ve kazanmaya çalıştığını hissediyordum.

▼**Trabzonspor’da da özellikle sezon başında hem futbol performansınla hem de saha içi davranışlarınla eleştirildin. En çok eleştirildiğin konu da hiç peşini bırakmayan “Kendini yere atıyor” suçlamasıydı. Ama giderek ayakta kalan bir oyuncuya dönüştüğünü görüyoruz. Sanki senin de futbola bakışında bir şeyler değişiyor.**

▲Beni iyi oynadığım maçtan sonra da eleştiriyorlar, kötü oynadığım maçtan sonra da... Ama onlara takılıp kalmıyorum. Kendimi yere attığım eleştirilerine katıldığım zamanlar oldu ama artık katılmıyorum, çünkü kimse bana faul yapmadan kendimi yere atmıyorum. Futbolla alâkalı bazı görüşlerimin değiştiği de doğru. Doğru bildiğim bazı şeylerin yanlış olduğunu yavaş yavaş öğreniyorum. Hem yaşadığım tecrübelerle hem de hocalarımın ve arkadaşlarımın bana yardımcı olmasıyla öğreniyorum. Bu değişiklikler inşallah bundan sonra da olumlu yönde devam edecek.

▼**Trabzonspor sezonun ilk yarısını lider olarak tamamladı ve uzun bir aradan sonra şampiyonluğa bu kadar yakın duruyor. Sen yarıшта**

avantaj ve dezavantajlarınızın ne olduğunu düşünüyorsunuz?

▲Avantajımız, çok genç bir takımız, başarıya aç bir takımız, şampiyonluğu çok isteyen bir şehiriz. İnsanlar ikinci yarıdaki fikstürümüzün daha zor olmasını, İstanbul takımlarıyla deplasmanda oynayacak olmamızı dezavantaj olarak gösteriyor ama ben bu görüşe katılmıyorum. Kâğıt üzerindeki bu dezavantajı avantaja dönüştüreceğimize inanıyorum. Belki tek dezavantaj ikinci yarının çok daha sert ve zorlu mücadelelerle geçecek olması. Ama ben hem takım arkadaşlarıma hem de camiaya çok inanıyorum ve bu yoldan geri dönmeyeceğimizi düşünüyorum.

▼**Sizi en çok zorlayacak takım hangisi olur?**

▲Şu anda çok gerilerde görünen Beşiktaş’ın bile şansı var. Beşiktaş’ın geçmişte 11 puan geriden gelerek şampiyon olduğu sezon var. Üç puanlık sistemde galibiyet serileri olduğu gibi mağlubiyet serileri de olabilir. Ben Bursaspor, Fenerbahçe ve Beşiktaş’ın da şampiyonluk şansı olduğunu düşünüyorum.

▼**Ligde beğendiğin oyuncular kimler?**

▲Bence Türkiye’nin en iyi orta saha oyuncusu Selçuk İnan. Bunu arkadaşım olduğu için değil, gerçekten inandığım için söylüyorum. İsim vermek kolay değil ama ben tüm takım arkadaşlarımızı çok beğeniyorum. Başka takımlardan isim vermem gerekirse Emre ağabeyi hem oyunculuk hem de kişilik olarak çok beğeniyorum. Genç oyuncular arasında da gerçekten futbola damgasını vuracak isimler var ama tek tek isim saymak istemiyorum. ▼**Millî Takım’dan uzak kaldığı bir dönem var. Sonrasında Hollanda maçının kadrosuna çağırıldın ve direkt oynadın. Bu daveti bekliyor muydun? Takıma katıldığında neler hissettin?**

▲Bir maçımızı Guus Hiddink Hocamız izlemişti. Diğer maçlarımıza da Oğuz Hoca gelmişti. Hiddink’in izlediği maçta iyi oynamış ve bir de gol atmıştım. Sonrasındaki maçlarımızı da yardımcı hocalar izlemişti. Açıkçası o zaman bana da bir güven gelmişti. Çünkü Hiddink’in “Yeni oyuncularını çağıracağım” diye bir açıklaması vardı ve bu da bana kadroya davet edileceğim konusunda bir ümit vermişti. Sonrasında çok şükür ki çağırıldım. Oraya çok

büyük bir onur ve gururla gidip görevimi yapmaya çalıştım. Beşiktaş’a transfer olmadan önce Antalyaspor’da oynarken de 20 yaşında A Millî Takım kadrosuna alınmıştım. Bu sefer de orada çok güzel ve sıcak bir ortamla karşılaştım. Liglerden tanıdığımız arkadaşlarımla buluştum, kendimle gurur duydum. İnşallah devamını da getirebilirim.

▼**Millî Takım’ın gruptaki durumunu nasıl değerlendiriyorsun?**

▲Bir kere çok yetenekli oyunculara sahibiz ve ben gruptan çıkma şansımızın hâlâ devam ettiğini düşünüyorum. Üstelik bu şans da oldukça yüksek. Millî Takımımız içeride, dışarıda tüm rakiplerini yenebilecek güce sahip. Dilerim ben de bu başarıya katkıda bulunabilirim.

▼**Şenol Güneş’in üzerindeki emeğini sık sık vuruluyorsun. Bu konuda somut olarak neler söyleyebilirsin?**

▲Şenol Hoca herkesin bildiği gibi bir öğretmen, yani bir eğitimci ve öğretici. Bir kere oyuncuyu kazanmaya çalışıyor. Düşünün, Teofilo’yu bile hâlâ kazanmanın peşinde. “Gitsin, ne hâli varsa görsün” demiyor. Onun hareketlerinden, konuyu üstü kapalı geçmesinden bunu hissediyorsunuz. Bizi hep biraz daha ileriye götürebilmenin peşinde. Geçen sezondan bu yana ne değişti dersiniz, biraz daha kanat oyuncusu gibi oynuyordum. Bu sezon ise biraz daha Umut’a yakın, tamamlayıcı forvet gibi oynamamı istedi. Taktik anlamda bu değişiklik söz konusu ve dolayısıyla daha fazla gol atabiliyorum. Hoca oyuncularıyla sürekli konuşan, onlara bir şeyler anlatan birisi değil aslında. Ama hareketleriyle, davranışlarıyla verdiği taktiklerle size güven veriyor, arkanızda olduğunu hissettiriyor.

▼**Sezon sonu itibariyle gol krallığı hedefin var mı?**

▲Açıkçası böyle bir hedefim yok. Çünkü direkt santrfor oynayan bir oyuncu değilim. Ama elbette atabildiğim kadar gol atmak ve takımımın başarısına gollerimle de katkıda bulunmak istiyorum.

▼**Bundan sonraki hedeflerin neler?**

▲Trabzonspor’da hem değişim hem de gelişim gösteriyorum. Bu değişim ve gelişimi tamamlamak, burada bir şampiyonluk görmek istiyorum. Sonrasında ise gidebilirim Avrupa’ya gitmek amacındayım. Ama eğer Avrupa’ya gidemezsem, futbol hayatımı Trabzonspor’da tamamlamak istiyorum.

Duran toplara dikkat!

Spor Toto Süper Lig gollerinin detaylı analizi, TamSaha'nın geleneksel araştırma konularından biri haline geldi. Bu kez de Trabzonspor'un liderliğiyle sona eren 2010-2011 sezonunun ilk yarısında atılan 394 golü mercek altına aldık. En çarpıcı sonuçlardan birisi, duran toplarla atılan gollerde yaşanan patlama. Geçtiğimiz sezonun ikinci yarısında direkt vuruşlarla 35 gol atılırken, bu sezon tam 64 gol direkt vuruşlarla geldi.

Sezonun ilk yarısında atılan gollerin büyük bölümü yine maçların ikinci yarılarında kaydedildi. Takımlar ilk yarılarda 186, ikinci yarılarda ise 208 gol attı. Araştırmamızın tümünde bu sonuca ulaşılması, takımların ilk yarılarda daha diri ve konsantre olduğu için daha başarılı savunma yapabildiğini vurguluyor.

1-5 pas arası atılan gollerin oranı geçtiğimiz sezonun ilk yarısında yüzde 86, ikinci yarısında ise yüzde 88'di. Bu sezonun ilk yarısında ise 1-5 pasla atılan gollerin yüzde 82'ye gerilediğini, buna karşılık 6-10 pas yapılarak atılan gollerin oranının yüzde 16'ya yükseldiğini görüyoruz.

Ayakla atılan 311 gol, gollerin yüzde 80'ini oluşturdu. Kafayla atılan 76 gol ise yüzde 20'ye tekabül ediyor. Geçtiğimiz sezonun ikinci yarısında kafa gollerinin yüzde 22'lik bir oranı bulunduğunu hatırladığımızda, kafayla atılan gollerde bir gerileme yaşandığını kolaylıkla söyleyebiliriz.

Geçtiğimiz sezonun ikinci yarısında duran toplarla 83 gol atılırken, bu sezonun ilk yarısında sayı 127'ye yükseldi. En yüksek artış ise direkt vuruşlarla atılan gollerde gözlemlendi. Direkt vuruşlar sonucu atılan gol sayısı geçtiğimiz sezonun ikinci yarısına oranla 35'ten 64'e yükseldi.

Mürşid Memioğlu

Süper Lig'de 2010-2011 sezonunun ilk yarısı Trabzonspor'un liderliğiyle sona erdi. İlk yarı boyunca toplam 394 gol atıldı. Biz de ilk yarının bitiminde bu 394 golü geleneksel araştırmamızda mercek altına aldık.

Gollerin atılış biçimi

İncelememize gollerin nasıl atıldığıyla başlayalım. Bu konuyu 11 ana başlık altında incelemeyi tercih ettik. Bu ana başlıkları şöyle sıraladık: "Atağın başladığı bölge, atak başlangıç şekli, atak başlangıç yönü, gol öncesi

yapılan pas sayısı, atak bitiş yönü, gol öncesi topa temas sayısı, gol pasının şekli, golün atıldığı bölge, golün atılış şekli, duran toplar ve kendi kalesine atılan goller." Şimdi gelin bu ana başlıklar altında 2010-2011 sezonunun ilk yarısında atılan gollerini inceleyelim.

İkinci yarılar daha verimli

Öncelikle gollerin hangi yarılarda atıldığı konusu var. Takımlar maçların ilk yarılarında 186, ikinci yarılarda ise 208 gol kaydetmiş. Yani ikinci yarılarda, ilk yarılara

göre 22 gol daha fazla atılmış. Bu rakamlar oran olarak ikinci yarılarda yüzde 53'e, ilk yarılarda ise yüzde 47'ye tekabül ediyor. Geçtiğimiz sezonun ilk yarısında da maçların ikinci yarılarda atılan gollerde 207'ye 152 gibi bir üstünlük söz konusuydu. Bu sezonun ilk yarısında ise maçların ikinci yarılarda atılan gollerin sayısında hemen hemen bir denklik söz konusu. Ancak ilk yarılarda atılan gollerin de 152'den 186'ya yükseldiğini ve geçtiğimiz sezonun ilk yarısına oranla daha fazla gol atıldığını görüyoruz. Bunun nedeni ise geçtiğimiz sezonun ilk yarısında Ankaraspor'un ligden ihraç edilmesi nedeniyle bu sezonun ilk yarısına göre daha az maç oynanmasıyla açıklanabilir. İki araştırmada da ikinci yarılarda atılan gollerin fazlalığı ise bize takımların oyunda diri olduğu, konsantrasyonlarını koruduğu ilk yarılarda daha başarılı savunma yaptığını kanıtıyor.

Orta saha ağırlığı sürüyor

Sezonun ilk yarısında atılan goller, atağın başladığı bölgelere göre de sınıflandırdık. Takımların kendi ceza sahası çevresini birinci bölge, orta alanı ikinci bölge ve rakip ceza alanı çevresini de üçüncü bölge olarak değerlendirdik. Bu bakış açısıyla incelediğimizde, gollerin ağırlıklı olarak ikinci bölgede hazırlandığını gördük. Orta sahadan başlayan ataklarla toplam 185 gol kaydedildi. İkinci sırada ise üçüncü

bölge olarak adlandırdığımız ceza sahası çevresi yer alıyor. Bu bölgeden başlayan ataklarla 125 gol atıldı. Birinci bölgeden, yani savunmadan başlayan ataklar son sırada yer alıyor. Bu bölgeden

başlayan ataklarla 78 golün atılması, savunmadan düşünülerek ve doğru paslarla yapılan çıkışların ne kadar önemli olduğunu vurguluyor. Golleri bu kriterlere göre oranladığımızda ise ikinci bölge yüzde 48, üçüncü bölge yüzde 32, birinci bölge de yüzde 20'lik ağırlık payları taşıyor. Geçtiğimiz

Hafta	Golün Atıldığı Bölge		Atağın Başladığı Bölge		Atağın Başlangıç Şekli										Atak Başlangıç Yönü		Gol Öncesi Yapılan Pas Sayısı		Atak Bitiş Yönü		Gol Öncesi Topa Temas Sayısı		Gol Pasının Şekli				Golün Atıldığı Bölge		Golün Atılış Şekli			Duran Toplar		Kendi Kalemine Atılan Goller																									
	1.Devre	2.Devre	1.Bölge	2.Bölge	3.Bölge	Top kazanarak	Normal Hücum	Rakip Bilinci Atak	Rakip Bilincsiz Atak	Dönen, seken top				Taç Alışı	Sağdan	Soldan	Ortadan	1-5 Pas Arası	6-10 Pas Arası	11-16 Pas Arası	17 Pas ve Sonrası	Sağdan	Soldan	Ortadan	Bir Temas	İki Temas	Üç ve Daha Fazla Temas	Kısa Pas	Uzun Pas	Yerden	Havadan	Ayak Hızsında Bel Hızsında	Kafa Hızsında		Yan Pas		Ceza Sahası Dışı		Ceza Sahası İçi	Ayakla	Kafayla	Diğer	Penaltı	Körner	Direkt	Endirekt													
										Havadan	Yerden	Sağdan	Soldan																						Ortadan	Sağdan	Soldan	Ortadan									Sağdan	Soldan	Ortadan	Sağdan	Soldan	Ortadan	Sağdan	Soldan	Ortadan	Altı Pas İç	Altı Pas Dışı	Sağ Ayak	Sol Ayak
1	7	9	4	9	3	2	5	4	4	1	2	2	0	0	1	6	2	8	13	2	0	0	8	4	4	12	3	1	6	2	6	2	4	0	2	0	0	1	6	9	14	0	2	0	0	0	2	0	0	0	0	1							
2	11	7	5	10	3	2	2	6	0	3	5	1	0	0	0	5	6	7	15	2	0	0	9	3	6	11	4	3	3	6	3	6	3	0	6	0	2	1	0	15	9	3	6	0	0	1	4	0	1										
3	10	21	5	14	11	3	2	8	4	7	5	4	2	1	4	10	11	8	0	0	0	12	11	6	25	3	2	7	5	6	5	3	2	10	1	1	3	9	15	13	8	10	0	2	6	3	0	1											
4	10	18	5	15	8	2	9	5	4	4	2	3	0	0	3	2	14	10	17	3	2	0	7	9	10	17	5	6	11	0	9	2	5	0	7	1	0	2	5	17	14	7	6	1	2	2	3	0	0										
5	9	11	2	8	10	0	3	7	2	0	2	3	1	2	1	6	4	10	17	1	0	0	8	3	7	15	2	3	7	1	6	2	2	0	4	0	0	4	3	13	9	7	4	0	1	3	4	0	1										
6	14	11	6	12	7	1	6	7	0	2	6	0	0	1	4	8	7	10	18	2	0	0	11	8	4	18	5	2	10	2	9	3	4	0	3	0	1	1	4	19	13	7	5	0	3	1	6	0	0										
7	10	10	6	6	8	4	3	2	4	1	3	1	1	1	4	4	5	11	16	0	1	0	2	9	9	15	2	3	7	2	7	2	3	0	5	0	0	5	15	10	6	4	0	3	0	2	0	1											
8	21	19	6	22	9	4	11	5	5	0	5	2	0	0	6	13	14	10	22	8	0	0	12	9	16	20	9	7	14	2	13	3	7	0	7	0	1	3	4	29	20	12	5	0	3	2	6	0	1										
9	15	6	4	11	6	2	6	6	6	1	2	0	0	2	5	5	8	7	15	5	0	0	7	6	8	12	6	3	6	4	4	6	3	0	6	1	0	3	5	12	10	6	5	0	0	2	3	1	0										
10	11	7	2	6	10	6	2	2	3	5	2	1	1	1	1	5	5	8	13	3	1	0	9	3	6	13	4	0	2	3	1	4	2	1	9	0	0	1	8	9	8	6	4	0	0	7	2	0	0										
11	13	13	10	12	4	5	9	5	7	3	5	1	0	0	3	8	9	9	21	3	0	0	10	10	6	12	9	5	8	3	9	2	8	0	6	1	1	3	6	14	11	9	5	0	1	2	3	0	0										
12	5	10	2	6	7	2	3	4	2	2	1	0	0	1	0	2	3	10	10	0	0	0	7	2	6	10	3	2	3	2	4	1	2	0	2	0	0	1	2	12	5	8	2	0	2	1	3	0	0										
13	13	13	6	12	8	3	6	6	5	3	9	3	0	0	3	10	4	12	16	6	0	0	8	9	9	19	3	4	7	2	6	3	4	1	8	0	1	3	8	14	15	6	5	0	1	4	4	0	2										
14	12	14	7	8	11	9	7	4	5	7	8	2	0	0	0	7	2	17	14	5	1	0	5	7	14	20	4	2	8	2	6	4	3	0	6	1	1	5	2	16	17	6	3	0	2	3	5	1	0										
15	13	8	3	11	6	2	7	8	2	0	3	1	1	1	1	8	7	6	14	5	0	0	12	4	5	15	4	2	4	2	5	1	1	2	10	0	2	0	8	11	9	5	7	0	1	2	6	0	2										
16	6	15	3	10	8	4	6	5	1	2	4	6	0	2	2	4	4	13	13	3	0	0	5	4	12	12	4	5	6	2	6	2	2	2	3	3	0	3	7	8	14	5	1	1	1	1	4	0	2										
17	6	15	2	13	6	0	2	8	0	0	3	4	1	0	1	8	3	10	18	0	0	0	7	4	10	17	2	2	8	1	7	2	2	1	2	0	0	1	1	19	14	5	2	0	1	1	4	0	1										
		186	208	78	185	125	51	89	92	54	41	67	34	7	12	39	111	108	166	239	46	5	0	131	101	134	251	69	51	117	41	107	50	58	9	96	8	10	35	83	247	205	106	76	2	23	38	64	2	12									

186 208 78 78 185 125 51 89 92 54 41 67 34 7 12 39 111 108 166 239 46 5 0 131 101 134 251 69 51 117 41 107 50 58 9 96 8 10 35 83 247 205 106 76 2 23 38 64 2 12

sezonun her iki yarısında da birinci bölgeden başlayan atakların payı yüzde 19'du. Bu sezon, birinci bölgeden başlayan ataklarla atılan gollerin yüzde 2 oranında artmış olması, savunmaların atak başlangıcında az da olsa bir etkinlik kazandığını gösteriyor.

Organize goller azaldı

Gollerin atak başlangıç şekline göre atılmasını, top kazanarak, normal hücum, rakibin bilinçli ataklarda kaybettiği toplar, rakibin bilinçsiz ataklarda kaybettiği toplar, dönen-seken toplar ve taç atışı şeklinde sınıflandırdık.

Top kazanarak atılan goller bu bölümde yüzde 29'luk bir ağırlık oluşturuyor ve geçtiğimiz sezonun ikinci yarısında da bu oran aynıydı. Geçtiğimiz sezonun ilk yarısında rakip savunmadan dönen ve seken toplarla atılan gollerin oranı yüzde 26, ikinci yarısında ise yüzde 22'ydi. Bu sezonun ilk yarısında ise oran yüzde 25. Yani karambolden atılan gollerde geçtiğimiz sezonun ilk yarısına göre küçük bir düşüş, ikinci yarısına oranla ise yüzde 3'lük bir artış var.

Geçtiğimiz sezonun ilk yarısında en çarpıcı veri, gollerin yüzde 11.4'ünün taç atışlarından gelen toplarla atılmasıydı. İkinci yarılarda bu konuda alınan önlemlerle taçtan gelen toplarla atılan gollerin

kanatlardan gelişen atakların etkinliğinin bir nebze de olsa azaldığını gözlemledik. Kanatlıdan yapılan ataklarla atılan gollerin yüzdesi 62'ye gerilemişti. Buna karşılık bu sezonun ilk yarısında ortadan başlatılan ataklarla kaydedilen gollerin oranı yüzde 43'ü bulurken, kanatlılardan başlatılan

oranı yüzde 8'e gerilemişti. Bu sezonun ikinci yarısında da yüzde 8'lik oran korunuyor. Takımların geçtiğimiz sezon organize ataklarla attığı gollerin oranı her iki yarıda da yüzde 24'tü. Bu sezon ise oranın yüzde 19'a gerilediğini, bilinçli ataklarla atılan gollerde bir gerileme olduğunu gözlemliyoruz. Geçtiğimiz sezonun ikinci yarısına oranla en çarpıcı değişiklik ise rakibin bilinçli ve bilinçsiz atak yaparken kaybettiği toparla atılan gollerin oranında görülüyor. Geçtiğimiz sezonun ilk yarısında yüzde 9 olan bu oran, ikinci yarıda yüzde 18'e yükselmişti. Bu sezonun ilk yarısında ise yüzde 19'luk bir

oranla karşı
karşıyayız. Bu da
rakibin atağını
engelleme
çabasında yapılan
hataların arttığını
ortaya koyuyor.

Organizasyon göbekte

Atılan golleri değerlendirirken seçtiğimiz parametrelerden biri de atağın başlangıç yönü oldu. Geçtiğimiz sezonun ilk yarısında gollerin yüzde 66'sının kanatlardan, yüzde 34'ünün de ortadan yapılan atak girişimleriyle geldiğini görmüştük. Yine geçtiğimiz sezonun ikinci yarısında

sol kanattan gelirken, bu sezon yüzde 29'a, yüzde 28 gibi bir dengeye ulaşıldığı gözlemlendi.

Pas sayısı yükseliyor

Ana kriterlerimizden birisi de gollerin kaç pasla atıldığı. Bu parametreyi de 1-5 pas arası, 6-10 pas arası, 11-16 pas arası ve 17 pastan sonrası olarak 4 ayrı kategoriye böldük. Hemen belirtelim, 17 pas üzerinde atılan bir gol mevcut değil. Ancak geçmiş

dönemlere oranla gollerin daha fazla pasla atıldığını söyleyebiliyoruz. 1-5 pas arası atılan gollerin oranı geçtiğimiz sezonun ilk yarısında yüzde 86, ikinci yarısında ise yüzde 88'di. Bu sezonun ilk yarısında ise

1-5 pasla atılan gollerin yüzde 82'ye gerilediğini, buna karşılık 6-10 pas yapılarak atılan gollerin oranının yüzde 16'ya yükseldiğini görüyoruz. Geçtiğimiz sezonun ikinci yarılarında bu oran yüzde 10'da kalmıştı. 11-16 pasla atılan gollerin oranı ise her zamanki gibi yüzde 2'ye

tekabül ediyor.

Tek vuruşçular değişmiyor

Ana parametrelerimizden biri olan gol öncesi temas, golü atan oyuncunun topa kaç kez dokunduğunu kriter olarak belirledik. Bu parametreyi, 1 temas, 2 temas, 3 veya daha fazla temas şeklinde üç ayrı kategoriye böldük. Gollere bu açıdan baktığımızda son derece istikrarlı bir tablo çıkıyor ortaya. Geçtiğimiz sezonun ilk yarısında tek temasla atılan gollerin oranı yüzde 66, ikinci yarıda ise yüzde 65'ti. Bu sezonun ilk yarısında da tek temasla atılan goller yüzde 68'e tekabül ediyor. Oyuncuların topa iki kez temas ederek attıkları gollerin oranı yüzde 8, üç veya daha fazla temas ederek attıkları gollerin oranı ise yüzde 14.

Yüksek topların etkisi

Ana parametrelerimizden altıncısı, gollerin nasıl paslarla kaydedildiği. Bu parametreyi de kısa pas, uzun pas ve yan pas olarak üç kategoriye ayırdık. Gollerin 165 tanesinin yan,

117 tanesinin kısa, 41 tanesinin de uzun paslarla atıldığını gördük.

Kısa pasların oranı geçtiğimiz sezonun ilk yarısında yüzde 40, ikinci yarısında yüzde 35'ken, bu sezonun ilk yarısında yüzde 36 olarak gerçekleşti. Uzun pasların oranı ise geçtiğimiz sezonun ortalaması olan yüzde 21'den yüzde 13'e gerileyerek ciddi bir düşüş gösterdi.

En çarpıcı olanı, yan paslarla atılan gollerin yüzde 51'e ulaşarak yarından fazla bir orana yükselmesiydi. Geçtiğimiz sezonun ikinci yarısında bu oran yüzde 46 olarak gerçekleşmişti.

Bu da ceza sahasına yapılan ortarlardan çok, kenardan gelen ataklarda topun bilinçli bir şekilde gol pasına dönüştürüldüğünü kanıtlıyor.

Yan pasları da kendi içinde üç kategoriye ayırdık. Kafa hizasındaki yan paslarla gelen goller yüzde

30'u, ayak hizasındakiler yüzde 18'i ve bel hizasındakiler de yüzde 3'ü oluşturuyor. Buradaki en çarpıcı artış ise kafa hizasındaki gollerin yüzde 26'dan yüzde 30'a yükselmesi ve kafa gollerinin artması.

Gerçekten “ceza” sahası

Ana parametrelerimizden biri de gollerin hangi bölgelerden atıldığı. Bu parametreyi de altı pas içi, ceza sahası içi ve ceza sahası dışı olarak sınıflandırdık. Her zaman olduğu gibi ceza sahası içinden atılan gollerin oranı yüzde 86 gibi yüksek bir rakama tekabül ediyor. Geçtiğimiz sezonun ceza sahası içinden atılan gol ortalaması da yüzde 85 olarak gerçekleşmişti. Ceza sahası içinden atılan gollerde altı pasın içinden atılanlar yüzde 22, altı pasın dışından atılanlar ise yüzde 64'lük bir oranı buluyor. Ceza sahası dışından atılan gollerin oranı da yüzde 14'ü gösteriyor. Geçtiğimiz sezonun ortalaması yüzde 13'tü. Ceza sahası dışından kaydedilen goller merkezden, sağdan ve soldan atılan şutlar olarak değerlendirdiğimizde ise merkezten yüzde 9, solun yüzde 3, sağın ise yüzde 2'lik ağırlığı bulunuyor.

Kafa golləri azaldı

Gollerin atılış şeklini, ayak ve kafa şeklinde sınıflandırdık. Ayakla atılan 311 gol, gollerin yüzde 80'ini oluşturdu. Kafayla atılan 76 gol ise

yüzde 20'ye tekabül ediyor. Geçtiğimiz sezonun ikinci yarısında kafa gollerinin yüzde 22'lik bir oranı bulunduğunu hatırladığımızda, kafayla atılan gollerde bir gerileme yaşandığını kolaylıkla söyleyebiliriz. Ayakla atılan golleri sağ ve sol olarak kategorize ettiğimizde, sağ ayakla atılan 205 gol, genel toplamın içinde yüzde 53'e, sol ayakla atılan 106 gol ise yüzde 27'lik bir orana karşılık geliyor.

Duran toplar

Araştırmamızın en çarpıcı sonuçlarından birisi
duran top gollerindeki artış. Geçtiğimiz sezonun

ikinci yarısında duran toplanlar 83 gol atılırken, bu sezonun ilk yarısında sayı 127'ye yükseldi. Geçtiğimiz sezonun ikinci yarısında penaltı gollerinin sayısı 17'ye, bu sezonun ilk yarısında 23 penaltı golü atıldı. Kornerden atılan gollerin sayısı ise 27'den 38'e yükseldi. En yüksek artış ise direkt vuruşlarla atılan gollerde gözlemlendi. Direkt vuruşlar sonucu atılan gol sayısı geçtiğimiz sezonun ikinci yarısına

oranla 35'ten 64'e yükseldi. Gollerin 2'si ise endirekt vuruşlardan geldi.

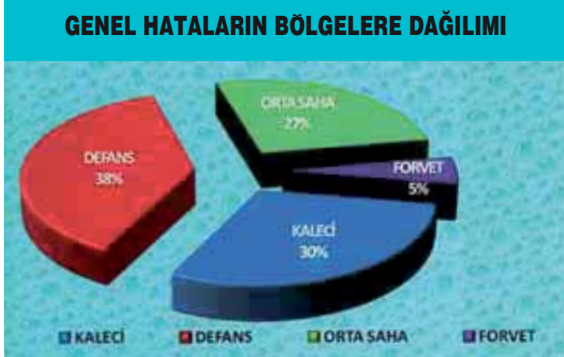
Geçtiğimiz sezonun ilk yarısında serbest vuruş golleri hafta başına 2.7 olarak gerçekleşirken, ikinci yarıda bu oran 2.05'e inmişti. Bu sezon ise bu oranın hafta başına 3.76'yı bulduğunu görüyoruz. Duran topları kendi içinde oranladığımızda ise direkt vuruşlardan gelen goller yüzde 50'ye, kornerlerden gelen goller yüzde 30'a, penaltılardan gelen goller yüzde 18'e ve endirekt vuruşlardan gelen goller de yüzde 2'ye tekabül ediyor.

Genel Hata Tablosu				
Hafta	Kaleci	Defans	O.Saha	Forvet
1	24	31	27	10
2	25	33	30	9
3	39	59	45	8
4	42	53	37	6
5	27	42	25	1
6	40	51	27	6
7	32	42	24	10
8	57	62	48	15
9	37	46	43	6
10	34	43	30	3
11	44	53	50	12
12	26	34	16	4
13	41	57	42	5
14	40	45	28	5
15	37	44	25	4
16	33	35	21	7
17	31	44	29	0
Toplam	609	774	547	111

Goller nasıl yenildi?

Golleri, atılış şekillerinin yanı sıra nasıl yenildikleri açısından da incelemeye tâbi tuttuk. Bu konuda kaleci, defans, orta saha ve forvet hataları olarak dört sınıflandırmaya gittik. Tablolardaki rakamlarda, yapılan hata sayısının, gol sayısından fazla olduğunu göreceksiniz. Bunun nedeni, atılan gollerin büyük bölümünde

“kombine” hatalar yapılması. Yani bir takımın yediği her bir golde bazen kaleci, defans, orta saha ve forvet oyuncuları ortaklaşa hatalar yapabiliyor. Dolayısıyla böyle bir gol, hem kalecinin hem defansın hem orta sahanın hem de forvetin hatası olarak değerlendirmeye tâbi tutuluyor. Ayrıca tablolarda örneğin sadece defans hatalarının bile atılan gol sayısından fazla olduğu dikkat çekebilir. Bu da yenilen gollerin bazılarında defans oyuncularının birden fazla hata yapmasından kaynaklanıyor. Ya da bir kaleci, yediği bir golde birden fazla hata yapmış olabiliyor. Şimdi gelelim yenilen gollerdeki hataların incelenmesine.

Genel dağılım

394 golün yenilmesinde kalecilerin hata sayısı 609, defans oyuncularının hata sayısı 774, orta saha oyuncularının hata sayısı 547 ve forvetlerin

hata sayısı ise 111. Bu rakamları yüzdelik dilimlere paylaştırsak, yenilen gollerde kalecilerin yüzde 30, defans oyuncularının yüzde 38, orta saha oyuncularının yüzde 27 ve forvetlerin yüzde 5 hatalı olduklarını söyleyebiliyoruz. Geçtiğimiz sezonla kıyasladığımızda yenilen gollerde kalecilerin hatalarında yüzde 2’lik bir artış söz konusu. Orta saha oyuncularında yüzde 1, forvetlerde ise yüzde 2 oranında hata gerilemesi bulunuyor. Orta saha ve forvetlerin gollerdeki hatalarının azalması, bu bölgedeki oyuncuların savunma sorumluluklarının artmasıyla açıklanabilir.

Kaleci hataları

394 golde kalecilerin toplam 609 hata yaptığını vurgulamıştık. Şimdi bu hataların niteliklerini kategorilere ayıralım. Kaleci hatalarını pozisyon hatası, zamanlama hatası, pas hatası, bireysel taktik hata ve bireysel teknik hata olarak 5 başlık altında inceledik. Öncelikle bu başlıkların ne anlama geldiklerine bir göz atalım. Pozisyon hatası, kalecinin pozisyon sırasında bulunması gereken yerde olmadığı durumları belirtiyor. Zamanlama hatası, kalecinin kaleye yaklaşan topa hamle yapmakta gecikmesini ifade ediyor. Pas hatası, kalecinin topu oyuna sokarken yaptığı hataya karşılık geliyor. Bireysel taktik hata, kalecinin takım oyununda arkadaşlarından farklı bir davranış sergilemesini tanımlıyor. Bireysel teknik hata ise kalecinin kalecilik tekniği açısından yaptığı yanlışlar anlamına geliyor. Bu açıklamayı yaptıktan sonra hataların hangi sayıda ve hangi oranlarda yapıldığını görelim. Kalecilerin yenilen gollerde yaptığı 609 hatanın yüzde 39’u bireysel teknik hata. Bu oran geçtiğimiz sezonun ikinci yarısıyla da çıkışıyor. Pozisyon hatalarından geçtiğimiz sezonunun ilk yarısında yüzde 33, ikinci yarısında ise yüzde 31’lik oran tutturana kalecilerin bu sezonun ilk yarısında pozisyon hatalarını yüzde 29’a

Savunma oyuncularında bireysel taktik hatalarda giderek artan bir trend söz konusu. Geçtiğimiz sezonun ilk yarısında yüzde 17 olan bu oran ikinci yarıda yüzde 22’ye, bu sezonun ilk yarısında yüzde 25’e yükselmiş durumda. Orta saha oyuncularının bireysel taktik hatalarıyla yenilen gollerin oranı da yüzde 18’den yüzde 24’e çıktı.

Geçtiğimiz sezonun ikinci yarısıyla kıyasladığımızda forvet oyuncularının yenilen gollerdeki pozisyon ve taktik hatalarında yüzde 1’lik bir artış söz konusu. Ancak pas hataları yüzde 1’den yüzde 13’e çıkarak müthiş bir patlama yapmış durumda. Bu da takımların forvet oyuncularının kaptırdığı toparla yediği gollerde ne kadar büyük bir artış olduğunu gösteriyor.

gerilettiğini gözlemliyoruz.

Zamanlama hatalarında ise fazla bir değişiklik yok. Geçtiğimiz sezonun iki yarısında da yüzde 23 olan zamanlama hataları bu sezon da yüzde 24 oranında gerçekleşmiş. Bireysel taktik hatalar ise yüzde 7’de sabitlenmiş durumda.

Geçtiğimiz sezon yaptığımız değerlendirmede, “Kaleciler için birinci derecede teknik hatanın

sorun teşkil ettiğini rahatlıkla söylemek mümkün. Bu da ülkemizde kalecilik altyapısının ne denli yetersiz olduğunu ortaya koyuyor” demiştik. Bu tespitin geçiriliğini koruduğunu söyleyebiliriz. Pozisyon hatalarının giderek azalmasını ise kalecilerin oyunu daha dikkatli izlemeleri ve

tecrübe kazanmaya başladıkça daha az hata yapmalarıyla açıklayabiliriz.

Defans hataları

Defans hatalarını da kaleci hatalarında olduğu gibi pozisyon hatası, zamanlama hatası, pas hatası, bireysel taktik hata ve bireysel teknik hatanın yanı sıra adam paylaşımı olarak 6 başlık altında topladık. İlk sırayı her zaman olduğu gibi adam paylaşımı hatası alıyor. Ancak bu oranın geçtiğimiz sezonun ilk yarısında yüzde 30, ikinci yarısında ise yüzde

29 olduğunu düşünürsek, defans oyuncularının adam paylaşımı konusunda giderek daha dikkatli davrandıklarını da söyleyebiliriz. Pozisyon alma hatalarında geçtiğimiz sezonun her iki yarı ortalaması yüzde 26’ydı. Bu sezon da

yüzde 25 gibi pek fazla değişmeyen bir oranla karşı karşıyayız. Bireysel taktik hatalarda ise giderek artan bir trend söz konusu. Geçtiğimiz sezonun ilk yarısında yüzde 17 olan bu oran ikinci yarıda yüzde 22’ye, bu sezonun ilk yarısında yüzde 25’e yükselmiş durumda. Bu tablodan, savunma oyuncularının takım taktiği içindeki savunma görevlerini yerine getirmekte giderek zorlandığı sonucunu çıkarmak mümkün. Bireysel teknik hatalarda ise ciddi bir değişim yok.

Geçtiğimiz sezonun yüzde 12.5’lik ortalaması bu sezon yüzde 11 olarak gerçekleşti. Bu hatanın da oyuncuların altyapı eğitimlerindeki yetersizlikten kaynaklandığın bir kez daha vurgulayalım. Zamanlama hatalarının yüzde 9’da kalmasını, oynayarak tecrübe kazanmakla izah etmek mümkün.

Orta saha hataları

Yenilen gollerdeki orta saha hatalarında kullandığımız mihenk taşları, defans hatalarındakile aynı. Yenilen gollerdeki orta saha hatalarını ağırlıklı olarak oluşturan pozisyon hatalarının toplam içindeki payı yüzde 35. Geçtiğimiz sezonun her iki yarı ortalamasının yüzde 32.5 olduğunu

hatırlatırsak, yüzde 2.5’lik yükseliş pek de küçümsenecek bir fark gibi durmuyor. Adam paylaşımı hataları geçtiğimiz sezonun 24.5’lik ortalamasından yüzde 23’e geriledi. Bireysel taktik hatalarda ise geçtiğimiz sezonun yüzde 18’lik ortalamasından yüzde 24’e çok ciddi bir yükseliş var. Bu oran da tıpkı defans oyuncularında olduğu takımın genel taktik anlayışına orta saha oyuncularının da ayak uydurmadığı sonucunu veriyor. Orta saha oyuncularının diğer hatalarını ise yüzde 8’le bireysel teknik, yüzde 7 ile pas ve yüzde 3’le de zamanlama hataları oluşturuyor.

Forvet hataları

Forvet oyuncuları için de defans ve orta sahalarda olduğu gibi aynı anahtarları kullandık. Bu hataların yüzde 52’si pozisyon, yüzde 24’ü taktik, yüzde 13’ü pas, yüzde 5’i teknik, yüzde 3’ü zamanlama ve yüzde 3’ü de taktik hatalar. Geçtiğimiz sezonun ikinci yarısıyla kıyasladığımızda pozisyon ve taktik hatalarda yüzde 1’lik bir artış söz konusu. Ancak pas hataları yüzde 1’den yüzde 13’e çıkarak müthiş bir patlama yapmış durumda. Bu da takımların forvet oyuncularının kaptırdığı toparla yediği gollerde ne kadar büyük bir yükseliş olduğunu gösteriyor.

Futbolu

asla iş olarak görmedim

O, beş Dünya Kupası görmüş ve bu alanda kolayca kırılmayacak bir rekoru elinde bulunduran Almanların efsane oyuncusu. Uzaktan attığı füzelerle, hırsıyla ve hem defans hem de orta sahada görev yapabilmesiyle hatırladık onu her zaman. Şu an Bulgaristan Millî Takımı'nın başında bulunan 50 yaşındaki teknik adam, Alman futbolunun durumunu, futbolculuk kariyerinde yaşadıklarını ve hedeflerini, Bulgar oyuncularını izlemek için geldiği İstanbul'da TamSaha'ya anlattı. Anlatırken de 1990'da Dünya Kupası'nı havaya kaldırdığı günden bugüne, gençlik iksiri içmişçesine hiçbir değişim göstermediği de gözümüzden kaçmadı.

Lothar Matthaeus

Aydın Güvenir

▼Günümüzde sizin futbol oynadığınız dönemlere göre daha fazla skoru koruma amaçlı ve öncelikli olarak savunmayı düşünen bir oyun anlayışı var. Ancak Barcelona bu anlamda diğer takımlara göre farklı. Sizin desteklediğiniz oyun anlayışı nedir? Barcelona'ninki gibi mi, yoksa daha farklı bir tarz mı? ▲Bence Barcelona oyun anlayışıyla uluslararası futbola yeni bir tarz getirdi. Arsenal'i de bu oyun anlayışının içine koyabiliriz. Ben de bu futbol tarzını çok seviyorum. Futbolculuğum zamanında da bu anlayışta oynamak isterdim. Bahsettiğim şey; oyunu hızlı

oynamak, bol pas yapmak, toplu ve topsuz alanda tüm takımın koordineli bir şekilde hareket halinde olması. Her oyuncunun her an hücumda destek verebilecek durumda olması. Barcelona'da olan özellik de bu. Sadece Messi, Xavi ve Iniesta'nın değil, defansın ortasında oynayan Puyol ve Pique'nin de tekniği oldukça iyi. Defanstan topla orta sahadakilerle pas yaparak çok rahat çıkabiliyorlar. Bu da onları çok güçlü ve iyi bir takım haline getiriyor. Geçen sene Şampiyonlar Ligi'ni kazanan Inter'den örnek verelim. İtalyan ekibi Avrupa'nın en büyüğü olmasına rağmen, oynadıkları futbol ortadaydı. Göze hoş gelen bir oyun anlayışı sergilemediler asla. İki takımı hatta

tüm ekipleri karşılaştırdığımızda oyundan aldıkları keyif ve duydukları tutku bakımından Barcelona'yı çok ayrı bir yere koymak lâzım. Bana göre son 2-3 sezondur sahaya koyduğu oyun anlayışıyla Barcelona dünyanın en iyi takımı ve ben de bu tarzı sonuna kadar destekliyorum. Katalan ekibinin oynadığı futbol, her futbolseverin izlemek istediği oyun anlayışı aslında. ▼Alman Millî Takımı son yıllarda büyük bir çıkış içinde. Siz bu başarının sırrını neye bağlıyorsunuz? Almanya'da gerek millî takımın gerekse de kulüplerin altyapı sistemlerinin yenilendiğini biliyoruz. Bu değişim başarıyı ne ölçüde etkiledi?

▲Ülke olarak son yıllarda gerek millî takımda gerekse de kulüplerde altyapıya daha çok önem vermeye başladık. Buradaki genç oyuncuların olgunlaşmadan önce iyi bir eğitime ihtiyaçları vardı. Çünkü bir oyuncu altyapıdan ne alıyorsa, profesyonel futbol kariyerinde de sahaya onu koyar. O yüzden oyuncuların ileride ne yapacaklarını daha genç yaştan bilmeleri gerekir mutlaka. Almanya da bu anlayışa daha çok önem vermeye başladı son senelerde. Bunun içinde Almanya'da oynayan yabancı kökenli oyuncular genç yaşlarda millî takıma kazandırıp, onlara iyi bir altyapı eğitimi vermek de vardı. 2 sene önce U17, U19 ve U21 kategorilerinde Avrupa

Barcelona uluslararası futbola yeni bir tarz getirdi. Ben de bu futbol tarzını çok seviyorum. Futbolculuğum zamanında da bu anlayışta oynamak isterdim. Barcelona dünyanın en iyi takımı ve ben de bu tarzı sonuna kadar destekliyorum.

Genç oyuncuların olgunlaşmadan önce iyi bir eğitime ihtiyaçları var. Çünkü bir oyuncu altyapıdan ne alıyorsa, profesyonel futbol kariyerinde de sahaya onu koyar. Almanya bu anlayışa daha çok önem vermeye başladı ve sonuçlarını da başarıyla topluyor.

Geçmişteki futbolla bugünkünü kıyaslayamayız. Eskiden her şey sahada oluyordu. Bugünse tedavi yöntemleri, antrenman sistemleri değişti, teknolojiyle bağlantı çok güçlü. Son 20 yıldaki gelişmeler oyuncular adına mükemmel şeyler.

Türkiye Ligi, ekonomisi ve oynanan futbolla Avrupa'nın 6. en iyi ligi. Artık diğer takımlar da İstanbul takımları kadar güçlü. Bayern'de şampiyon olduğumuzda asla tatmin olmaz, bir sezon sonraki şampiyonluğu da isterdim. Şu an için İstanbul takımlarında bu hırs yok.

Bana göre Nuri Şahin, Almanya'da oynayan Türk oyuncular arasından en iyisi. Saha içinde mükemmel organize olan çok iyi bir takımda oynuyor ve takımın en yaratıcı oyuncusu. Mükemmel işleyen bir mekanizmanın en önemli dişlisi.

Şampiyonu olduk. Bu da yetismekte olan genç jenerasyonun ne kadar büyük bir potansiyele sahip olduğunu gösterdi bize. Biz de bu potansiyeli son Dünya Kupası'nda bir anlamda başarıya çevirdik. Genç bir takımla turnuvaya katıldık ve yanılmıyorsam kupadaki en düşük yaş ortalamasına sahip ekiplerdendik. Tabii ki bu sadece anlık bir durum olarak kalmayacak. Altyapı sistemi böyle devam ettikçe ileriki yıllarda da Almanya Millî Takımı'nın başarılı sonuçlar alacağı kesin. Şu anda da Euro 2012 elemelerinde puan kaybı yaşamadan yolumuza devam ediyoruz. Almanya-Türkiye maçında siz de görmüşsünüzdür ki, genç bir ekip olmamıza rağmen oyuncuların özgüvenleri oldukça yüksek. Bu da sahaya başarı olarak yansıyor.

Arkadaşlar bu Lothar!

▼Oyunculuk döneminiz boyunca Beckenbauer, Trapattoni, Lattek, Heynckes, Vogts, Rehagel ve Hitzfeld gibi birçok ünlü teknik adamla çalıştınız. Size göre bu teknik direktörler arasından en uyumlu çalıştığınız isim hangisiydi? ▲Bu hiç âdil bir soru değil (gülüyor). Kariyerim boyunca çok iyi teknik direktörlerle çalıştım. Bu açıdan çok şanslıyım. Bence önemli olan iyi bir hocayla doğru zamanda bir araya gelme şansı bulup, çalışmaktır. Örneğin 1988'de Inter'e transfer olup İtalya'ya gittiğimde Trapattoni bana çok destek verdi. İlk kez yabancı bir ülkede futbol oynadığım için bana hep güven aşılamaya çalıştı. Yabancı bir ülkedeydim. Yabancı bir kültür ve dille ilk kez karşı karşıyaydım. Ancak İtalyan Hoca antrenmana çıktığım ilk gün beni yanına alıp tüm takıma doğru döndü ve "Arkadaşlar bu Lothar. O bugünden itibaren takımımızın kilit oyuncusudur" diyerek benim oyun içinde farklılık yaratabileceğime inancını tüm ekip arkadaşlarımla huzurunda bana gösterdi. Sonra da bana 10 numaralı formayı verdi. Bu formayı almak 20 sene önce çok anlamlıydı. Çünkü numaralar şimdiki gibi 1'den 99'a kadar değildi. Futbolcunun hangi pozisyonda oynadığını numarasına bakarak anlardınız. Bu yüzden 10, sadece bir numarayı değil, bir oyuncunun saha içindeki rolünü de anlatıyordu aynı zamanda. O bana formayı verdiğinde dönüp dedim ki, "Giovanni, ben ne Platini'yim ne de Maradona." O da, "Evet, biliyorum ama bu takım için onlar kadar önemlisin" karşılığını verdi. Onun bana duyduğu inanç ve verdiği güven sayesinde de İtalya'da çok başarılı yıllar geçirdim. İtalya'ya geldiğim zaman takımın başında Trapattoni olmasaydı belki de Inter'de bu kadar başarılı olamazdım. O yüzden tekrarlamamda fayda var; önemli olan şey doğru zamanda doğru hocayla çalışma şansı bulmak.

Futbolu asla bir iş olarak görmedim. Futbol benim hobimdi. Oyuna hep tutkuyla bağlandım ve bunu sahaya yansıtmaya çalıştım. Futbolu bıraktığımda 40 yaşına girmek üzereydim. Tüm kalbiniz ve beyninizle oyuna konsantre olur ve ona büyük bir tutku duyarsanız uzun yıllar üst seviyede oynayabilirsiniz.

Futbolculuğum zamanında Maradona ve Platini gibi bir 10 numara değildim asla. Ancak sahada oyun tarzından dolayı diğer oyuncuların farklı olan futbolculardandım. Frank Lampard ile Steven Gerrard günümüz futbolunda kendi oyun tarzıma yakın bulduğum isimler.

Bayern'e futbolculuk dönemlerinde önemli katkılarda bulunmuş, kulüp içindeki ilişkileri iyi bilen isimlerin teknik direktör ya da yönetici pozisyonunda olması, başarının en büyük sebebi. Her kulübün idollere ihtiyacı vardır.

Bir gün İstanbul'da üç büyüklerden birini çalıştırmak isterim. Türkiye'yi ve İstanbul'u çok seviyorum. Tabii ki kültür farklılıkları var ancak Almanya'da yaşayan birçok Türk olduğundan bu duruma alışkınım. Ayrıca Türkiye'de futbola aşırı bir sevgi var.

Altyapı sistemini yeniden elden geçirdiği için başta Almanya Futbol Federasyonu, yakalanan jenerasyonu mükemmel değerlendirdiği için de Joachim Löw'ün bu başarıdaki payı büyüktür.

Futbol artık sadece sahada oynanmıyor!

▼Oyun mantalitesi bakımından sizin oynadığınız dönemdeki

mükemmel. Bu yüzden iki takımı kıyaslamak mümkün değil. Saha dışındaki sistemler değiştiği için oyun anlayışı da değişti ve ortaya eskiye oranla daha farklı şeyler çıktı.

▼Diğer Avrupa ligleriyle kıyaslarsak Spor Toto Süper Lig'in kalitesi size göre hangi seviyede? Aynı şekilde Türk Millî Takımı uluslararası arenada hangi düzeyde?

▲Türk Ligi'ni İngiltere, Almanya, İtalya ve İspanya ligleriyle bir tutamayız. Onlar hep bir seviye ileride. Bana göre Türkiye Ligi, Avrupa'nın en iyi 6. ligi. Sırasıyla İngiltere, İspanya, Almanya, Fransa ve İtalya, Avrupa'nın en kaliteli ligleri. Türkiye de onların arkasından geliyor. Gerek ekonomisiyle, gerek de oynanan futbolla. Çünkü eskiden şampiyonluk yarışı sadece üç İstanbul takımı arasında geçerdi. Ancak geçen sezon ve bu sene durum değişti. Artık diğer takımlar da İstanbul takımları kadar güçlü. Bursaspor örneğinde olduğu gibi sezon başında favori gösterilmeyen takımlar şampiyon olabiliyor. Bu sene de aynı durum geçerli. Almanya'da da benzer durum var aslında. Bundesliga'da da özellikle son yıllarda aynı senaryo yaşanıyor. Bayern Münih'te oynarken şampiyon olduğumuzda asla tatmin olmazdım. Her zaman bir sezon sonraki şampiyonluğu da isterdim. Şu an için İstanbul takımlarında bu hırs yok. Bu da Türkiye'deki şampiyonluk yarışını oldukça ilginç hâle getiriyor. Kupaya uzanmaya çalışan 5-6 takım var. Bana göre bu durum da ligi daha keyifli ve kaliteli hâle getiriyor. Türk Millî Takımı da kalite bakımından yine bu ülkelerin hemen arkasında olan ve çok yetenekli bir ekibe sahip. Mükemmel de bir teknik direktörü

var. Ancak asla Türk Millî Takımı'nda şu ya da bu oyuncu en iyisi diyemem, çünkü meseleye takım olarak bakmak lâzım. Ayrıca en çok beğendiğim ismi söylesem, eminim geri kalanların çoğu bana çok kızar (gülüyor).

Favorim Nuri Şahin

▼Son yıllarda Bundesliga'da top koşturan Türk oyuncuların sayısı bir hayli arttı. Bundesliga'da oynayan Türk oyuncuların en çok beğendiğiniz isim hangisi?

▲Şu an için favorim Nuri Şahin. Saha içinde mükemmel organize olan çok iyi bir takımda oynuyor. Nuri de takımın en yaratıcı oyuncusu. Tüm pas bağlantıları onun üzerinden yapılıyor. Yani bir anlamda mükemmel işleyen bir mekanizmanın en önemli dişlisi. Hamit ve Halil Altıntop kardeşleri de başarılı buluyorum ancak bana göre Nuri Şahin Almanya'da oynayan Türk oyuncular arasından en iyisi.

▼Oyunculuğunuz zamanında çok hırslı bir futbolcuydunuz. Beş Dünya Kupası'nda (1982, 1986, 1990, 1994, 1998) 25 maçla Dünya Kupası tarihinde en çok forma giyen oyuncu olma rekorunu hâlâ elinizde tutuyorsunuz. Ayrıca dört de Avrupa Şampiyonası'nda yer aldınız ve 39 yaşında futbolu bıraktınız. Bu yaşa kadar oynayıp bu kadar üst düzeyde bir futbolcu olarak kalabilmenin sırrı nedir? Sadece hırs değil herhalde...

▲Futbolu asla bir iş olarak görmedim. Futbol benim hobimdi. O yüzden bu oyuna hep tutkuyla bağlandım ve bunu sahaya yansıtmaya çalıştım. Hırslı bir oyuncu olmamın nedeni bu.

Toplam 22 sezon profesyonel olarak futbol oynadım. Oyunculuk dönemimde birçok sakatlık ve ameliyat geçirdim. Ama mental olarak her zaman oynamaya istekliydim. Bu yüzden bu sakatlıklardan da çok etkilenmedim

kurtuldum. Aslında fiziksel olarak 2-3 yıl daha futbol oynayabilirdim. Ancak kafa olarak 22 yıldan sonra oldukça yorulduğumu hissetmiştim. Antrenmanlar, maç öncesi hazırlıklar, maç seyahatleri, otelde konaklama gibi olaylar o kadar seneden sonra bana zor gelmeye başlamıştı. Bu yüzden bunu hissettiğim an futbolu bırakma kararı aldım. Bıraktığımda da 39 yıl, 9 aylıktım. Neredeyse 40 yaşına girmek üzereydim yani. Ancak dediğim gibi fiziksel olarak kendimi 2-3 yıl daha oynayabilmişim gibi hissediyordum. Bana göre bu kadar sene üst düzeyde futbol oynayabilmemin nedeni insanın içinden geliyor. Tüm kalbi ve tüm beyniyle insan oyuna konsantre olur ve ona büyük bir tutku duyarsa uzun yıllar üst seviyede futbol oynayabilir. Bana da olduğu gibi ne zaman mental olarak yorgun düştüğünü hissederse, futboldan kopar. Yani aslında önemli olan fiziki yorgunluk değil, mental yorgunluk.

▼Kariyeriniz boyunca taktik gereği farklı mevkilerde oynadınız. Mesela şampiyon olduğunuz 1990 Dünya Kupası'nda hücumu yakın bir orta saha oyuncusuydunuz. Turnuva boyunca da 4 gol attınız. 1994'teki kupada ise libero oynadınız. Siz kendinizi hangi bölgenin oyuncusu olarak gördünüz ve hangi mevkide oynamak daha keyifliydi?

▲Defansta oynadığım zamanlarda libero olduğum kadar defansa yakın bir orta saha gibi de görev yaptım. Defans gibiydim ancak liberoyla defans hattının hemen önünde de yer aldım.

Günümüzdeki defansif orta sahaya yakın bir pozisyondu. Bu pozisyonunda oynadığım zaman defanstaki takım arkadaşlarıma yardım ederek sürekli güven vermeye çalıştım. 1994'te de libero oynarken yaptığım şey bu şekildeydi aslında. O kupada da tecrübemle defansa yardım ettim. Özellikle o zamanki sistem gereği sağ ve sol bek kanatlardan ileri doğru çıkınca bu görevi daha fazla yaptım. Normale göre geride oynamamın nedeni de sistem gereği idi. Kadromuz için en uygun sistem buydu ve benim bu şekilde oynamamdı. 1990'da ise topu hücumu taşıyan orta saha rolündeydim. Aslında benim en büyük özelliklerimden biri de buydu. Topu defanstan alır,

hücumu taşırdım. Oyunun merkezindeydim. Libero oynarken de defansa yakın oynarken de orta saha oynarken de hep aynı görevi yaptım aslında. Defansla hücum arasındaki bağlantıyı sağlamak ve topu geriden ileriye taşımak. Bu yüzden pozisyonum ne olursa olsun bu görevi yapmak benim açımdan çok keyif vericiydi. Ayrıca uzaktan şut atmayı da çok severdim. Bunu da orta sahadayken daha fazla yapabiliyordum tabii ki. Bu yüzden kendimi her zaman bir orta saha oyuncusu olarak gördüm.

▼Günümüzde kendi oyun tarzınıza en yakın bulduğunuz oyuncu kim?

▲Futbolculuğum zamanında Maradona ve Platini gibi bir 10 numara değildim asla. Ancak sahada oyun tarzından dolayı diğer oyuncuların farklı olan futbolculardandım. Frank Lampard ile Steven Gerrard günümüz futbolunda kendi oyun tarzıma yakın bulduğum isimler. Onlar da benim gibi hem bir 10 numara hem de bir 8 numara gibi oynuyor. Yani orta sahada tek yönlü bir oyuncu olmayıp hem hücumu hem de savunmaya destek veriyorlar. Oyunculuk dönemimde yaptığım gibi geriden ileriye topun aktarılmasında başarılı oynuyorlar. Ayrıca sadece frikik ya da penaltıdan değil, uzaktan şutlarla da gol atardım. Şutlarım çok etkiliydi. Gerrard ve Lampard da aynı şekilde uzaktan kaleyi yoklayıp, bolca gol bulabiliyorlar.

Bayern'in sırrı idol yöneticilerde

▼Bundesliga denince son yıllarda aklı gelen ilk takım hiç kuşkusuz Bayern Münih. Siz de bu takımda iki ayrı dönemde toplam 12 yıl oynadınız ve uzun bir süre de

kaptanlık yaptınız. Bayern Münih'i Almanya'da farklı kılan ve diğer kulüplerden ayıran karakteristik özellikler neler?

▲Öncelikle Bayern Münih diğer Alman kulüplerine göre çok daha zengin bir kulüp. Bu durum da diğer kulüplerden daha başarılı olmasının nedenlerinden biri. Ancak bence asıl neden, kulübün idaresinin seneler boyunca Beckenbauer, Hoeness, Rummenigge gibi eski Alman oyuncuların elinde olması ve takımın profesyonel bir biçimde yönetilmesi. Bayern Münih'e futbolculuk dönemlerinde önemli katkılarda bulunmuş, bu takım için senelerini vermiş ve kulüp içindeki ilişkileri oldukça iyi bilen isimlerin teknik direktör ya da yönetici pozisyonunda olması, bu ekibin başarılı olmasının en büyük sebebi. Dışarıdan biri gelip idarecilik yapsaydı, kulübün durumu asla bu kadar parlak olmazdı. Çünkü asla futbolculuğunda bu kulüpte yetişmiş yöneticiler kadar kendini vererek bu işi yapamazdı. Her kulübün bir idole ya da idollere ihtiyacı vardır. İşte Bayern Münih için de futbolculuğu sırasında idol olmuş insanların kulübü yönetmesi seneler boyunca kazanılan başarının asıl anahtarı.

▼Size göre

futbolculuğunuzda attığınız en güzel gol hangisiydi?

▲1992'nin Ekim ayında Bundesliga'da Leverkusen ile deplasmanda karşılaşıyorduk. Korner atılacaktı ve Mehmet Scholl korneri bana doğru kullandı. Ben de ceza sahası dışından gelişine bir voleyle topu kaleye yolladım. Son süratle giden top, sol üst köşede iki direğin birleştiği noktaya çarparak ağlara girdi. Bir diğer unutamadığım golü ise 1990 Dünya Kupası'nda attım. Kupanın ilk maçında Yugoslavya karşısındaydık. Bir pozisyonda topu yaklaşık 70 metre sürüp, sonunda da güzel bir vuruşla ağlara yollamıştım. Bu 4-1 kazandığımız maçın açılış golüydü aynı zamanda.

▼Peki, en unutamadığınız maç hangisi?

▲Bir önceki soruda bahsettiğim 1990 Dünya Kupası'ndaki ilk maçımız olan Yugoslavya müsabakası. Bu maçta aldığımız 4-1'lik galibiyet çok önemliydi. Yugoslavya o zamanlar oldukça güçlü bir ekipti. Bu galibiyetle turnuvanın başından itibaren hem güvenimiz yerine geldi, hem de tüm takımlara bu kupayı Batı Almanya'yı mağlup etmeden asla kazanamayacaklarının mesajını verdik. Bu açıdan 1990'da

bize kupayı getiren asıl kilit maçın Yugoslavya maçı olduğunu düşünüyorum. Ben de bu maçta çok iyi oynamıştım. Biri açılış golü olmak üzere iki gol kaydetmiştim. Bana göre millî takım kariyerimdeki en başarılı maçımdı. Müsabakadan sonra tüm gazeteler benden ve oyunumdan bahsediyordu. Bu yüzden gerek taşıdığı önem, gerekse de

gösterdiğim performans açısından Yugoslavya maçını unutamam. Tabii ki finalde Arjantin'i 1-0 yenip kupayı kazandığımız maçı da unutmam imkansız. Kaptan olarak kupayı kaldırmak da beni çok mutlu etmişti.

Brehme ile oynamaktan büyük keyif aldım

▼Oyunculuk döneminizde beraber oynamaktan en çok keyif aldığınız oyuncu kimdi?

▲Andreas Brehme. Kendisiyle Bayern Münih ve millî takımda birlikte oynadık. Inter'e de aynı zamanda gittik ve burada yaklaşık 4 yıl beraber görev yaptık. Saha dışında en iyi iletişim kurduğum oyuncuydu kendisi. Bu iyi ilişkimiz de sahaya olumlu yansırıyordu. Gerek saha içinde gerekse saha dışında onu çok iyi tanıyordum. Bu yüzden maç anında konuşmamıza hiç gerek kalmadan hangi topu ona atacağımı, nasıl bir pas atarsam onun daha etkili olacağını iyi biliyordum. Onun da bana attığı paslar aynı şekildeydi benim için. Topu ayağıma aldığımda bir gözüm hep onun oynadığı sol kanattaydı. O da çok zeki bir oyuncuydu. Benim ona pas atacağımı anlar ve anında boş alana kaçırdı. Şutları çok iyi olan, hızlı bir oyuncuydu. Senelerce Brehme ile oynamaktan büyük keyif aldım.

▼Şu an başında bulunduğunuz Bulgaristan Millî Takımı, Amerika 94'te sizin de kadroda bulunduğunuz Almanya'yı sürpriz bir şekilde çeyrek finalde eleyerek çok başarılı olmuştu. Ancak şu an o yıllar mumla aranıyor Bulgarlar tarafından. Sizin hem Bulgaristan Millî Takımı'nda hem de ileriki yıllarda teknik direktörlük kariyerinizde hedefleriniz neler?

▲Tabii ki Bulgaristan 16 sene önce 1994 Dünya Kupası'nda yarı final oynamış Bulgaristan değil. Ülkede futbolu o günden sonra hiç ileriye gitmemiş. Şu anda da bir geçiş döneminin içindeler. Eskiye oranla fazla yıldız oyuncu yetişmiyor ama bu günümüz futbolunun durumuyla alâkalı aslında. Ben göreve geldiğimde durum bu şekildeydi ve millî takım da aldığı sonuçlardan ötürü ufak bir kriz içindeydi. Öncelikli amacım Bulgar futbolunu bu krizin içinden çıkarmak. Takımın başında

sahaya çıktığım ilk maçta Euro 2012 elemelerinde Galler'i deplasmanda mağlup etmeyi başardık. Gruptan ikinci olarak çıkmaya çalışacağız ama şu an için işimiz pek de kolay gözüküyor. Hedeflerime gelince, öncelikle futbolu çok seviyorum. 9 senedir teknik direktörlük yapıyorum. 2002-2003 sezonunda Partizan'la, 2006-2007 sezonunda da Red Bull Salzburg'la şampiyonluk yaşadım. Yaklaşık 2 sene de Macar Millî Takımı'nı çalıştırdım. Teknik direktörlük dönemimde altyapıdan birçok oyuncu keşfedip A takıma çıkardım. Benim öncelikli amacım bu. Futbola yeni isimler kazandırmak. Tabii ileriki dönemlerde ne yapacağımı şimdiden kestiremem ancak bir gün İstanbul'da üç büyüklerden birini çalıştırmak isterim. Türkiye'yi ve İstanbul'u çok seviyorum. Tabii ki kültür farklılıkları var ancak Almanya'da yaşayan birçok Türk olduğundan bu duruma alışkınım. Ayrıca Türkiye'de futbola aşırı bir sevgi var. Taraftarların takımlarına destekleri inanılmaz. O bakımdan eğer bir gün İstanbul'da bir takımda görev yaparsam mutlu olurum.

‘10’un öyküsü

Her yıl, kendi içinde başlı başına hikâyeler barındıran kocaman bir romandır aslında. 2010 da mazinin raflarında kendisine ayrılan yeri almak üzere. Peki, seneler sonra bu romanı elimize aldığımızda hangi öyküleri okuyacağız?

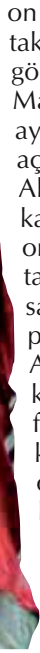
Mustafa **Akkaya**

Hikâyenin ilk cümlelerine “vakti zamanında Angola’da bir Afrika Uluslar Kupası düzenlenmişti” diye başlayıp geçmişe olan yolculuğumuza çıkabiliriz pekâlâ. Keza turnuva, spor ruhuyla gölgeleyen hiç beklenmedik bir olayla gündeme geliyordu. Togo Millî Takım kafilesi, otobüsle Angola sınırlarına girdiğinde teröristler tarafından dakikalarca kurşun yağmurlarına tutulmuştu. Saldırı sonucu şoför hayatını kaybederken, aralarında iki futbolcunun da yer aldığı 9 kişi yaralanmıştı. Olayın ardından Togo, futbolcuların ısrarıyla turnuvadan çekildiğini açıkladı. Ancak Afrika Futbol Konfederasyonu (CAF) için bu saldırı gayet sıradan olacak ki, Togo’yu bir sonraki iki şampiyonadan men edebildi. Kısacası Adebayor ve arkadaşlarının yılı tam bir skandalla başladı.

Kriz zinciri

Kara Kıta bu “talihsizliklerle” uğraşırken, hikâyemizin magazin kısmını süsleyecek bir başka skandal serisi de İngiltere’de baş gösteriyordu. Zira tabloidler, John Terry’nin bir zamanlar takım arkadaşı olan Wayne Bridge’in eski sevgilisini hamile bıraktığını yazıyordu. Dünya Kupası’na birkaç ay kala Ada gündemine bomba gibi düşen olay sonrasında Terry, millî takım kaptanlığını kaybetti. Ancak “hallederiz Kadir” misali evliliğini bir şekilde kurtarmayı da bildi! Birkaç hafta sonra Chelsea ile Manchester City arasındaki maç daha çok Terry-Bridge hesaplaşması olarak hafızalarda

yer etti. Terry’nin huyu millî takıma bulaşmış olacak ki, birkaç gün içinde bu sefer Ashley Cole’un kırdığı cevizler de basına yansıdı. Ne var ki ünlü sol bek, belki de Chelsea kaptanı kadar ikna edici olamadığı için eşini yanında tutamadı. Birkaç ay sonra da benzer bir skandalın altından Wayne Rooney’nin imzası çıkınca Ada basını bir anlamda magazin malzemesine doymuş oldu. Bazen başladığınız kitabı sevmeyip “bitse de kurtulsam” moduna girersiniz ya... Rooney de yıllar sonra 2010’u tıpkı bu şekilde anımsayacak muhtemelen. Mart ayındaki Bayern Münih maçında bileğinden sakatlanan yıldız oyuncu, o zamandan beri bir türlü toparlanamadı. Hatta Dünya Kupası’nda zaten yokları oynayan İngiltere’ye pek katkısı olmadı. Üstelik yeni sezonda ilk

on birdeki yerini de kaybetti. Ve takvimler Ekim ayını gösterirken bu sefer Manchester United’dan ayrılma kararını açıkladı. Sir Alex’in 24 yıllık kariyeri süresince onun isteği haricinde takımdan ayrılan oyuncu sayısı neredeyse bir elin parmaklarını geçmiyordu. Ancak Rooney’nin derdi, kulübünün geleceğini finansal ve sportif açıdan karanlık bulmasıydı. Herkes onun Real Madrid veya komşusu Manchester City’ye gitmesini beklerken bir anda çark ederek United’la 5 yıllık sözleşme imzaladı. Nasıl oldu bilinmez ama öyküleri artık destanlaşmış olan Ferguson bir krizi daha son derece olgun biçimde çözmeyi başardı.

Şanslılar ve şanssızlar

2010 yılındaki en şanssız hikâyenin kahramanı Rooney değildi. Şubat ayındaki Arsenal-Stoke City maçında bacağı feci

biçimde kırılan 19 yaşındaki Aaron Ramsey, hepimizi derinden üzmüştü. İlerleyen aylarda Beşiktaşlı genç yetenek Rıdvan ve Manchester United oyuncusu Valencia da benzer şekilde ayağını sahada bıraktı. Derken zaten sertliğiyle bilinen De Jong sahneye çıktı ve önce Dünya Kupası

finalinde Xabi Alonso’ya uçan tekme attı. Birkaç ay sonra ise pişmanlık duymaksızın Ben Arfa’nın bacağına kırdı. Kısacası bazılarının kasaplığı, maalesef diğerlerinin öyküsünü biraz erken sonlandırdı. Türkiye’nin şansı ise Millî Takım’ın başına Hiddink gibi bir efsanenin gelmiş olmasıydı. Tam 4 aydır başsız olan ve yıla bu şekilde başlayan Millî Takım, nihayet herkesin tekrar güvenebileceği uluslararası bir

maestro bulabilmişti. Euro 2012 elemelerine iyi başlansa da Almanya ve Azerbaycan karşısındaki mağlubiyetler bir anda eleştiri şimşeklerini Hollandalının üstüne çekti. Bunun üzerine birçok kişinin uzun süredir beklediği gençleştirme operasyonunu başlattı Hiddink. Kısacası onun bu topraklardaki hikâyesi henüz gelişme paragraflarında olsa bile maceralı biçimde başladı. Hiddink’in gelişine sevinen Türk futbolunu düşündüren olaylar da olmadı değil. Yeşil çimlerdeki sorunlardan ziyade simsiyah saha dışı skandallara tanık olduk. Önce Bochum’da alevlenen bahis şikesi yangınının İstanbul’a sıçradığını gördük. Önceden ayarlanan birçok müsabaka, gözaltına alınıp tutuklanan eski ve aktif futbolcular derken bir kez daha çamuru boğazımızda hissettik. Bu da yetmedi, bazı teknik direktörlerin ve faal futbolcuların aynı zamanda menajerlik firmalarına ortak olduğunu öğrendik. Hepsinden kötüsü, belki artık alıştığımızdan olacak ki, bütün bu kokuşmuşluk kamuoyunda çoğu kişiyi olması gerektigi kadar bile rahatsız etmedi. Alex’in koştugu kilometreden veya Misimoviç’in oynadığı mevkiden daha fazla dolaşmadı dillerde. Sonuçta tüm o siyah sayfalar, 2011’in romanına da neredeyse olduğu gibi taşındı.

Para, para, para...

Hikâyenin Türkiye ayağında nahoş olaylar yazılırken, UEFA bembeyaz bir sayfa açıyordu. “Financial Fair Play” adı altında yürürlüğe konan maddeler sayesinde kulüplerin finansal açıdan korunmasının önu açılıyordu. Buna göre 2012-13 sezonundan itibaren hiçbir kulüp, içinde bulunduğu sezonu zararla kapatamayacak. Üstelik hiçbir kulüp sahibi, altyapı yatırımları haricinde doğrudan para aşılayamayacak. Bu şekilde hiç kimse kısa vadeli parlak transferler sonucu geleceğini tehlikeye atamayacak. Tabii dernek statüsünde yürüyen Türk kulüpleri için bu kararlar neyi değiştirecek bilemeyiz. UEFA’nın kararları, birçok üst düzey kulüp için alarm zillerinin çalması demektir. Buna rağmen Manchester City, yaz mevsiminde transfer rekorları kırmaktan kendini alamadı. Sadece o aylardaki harcamanın 150 milyon euroya dayanması, kulübün birkaç yıl içinde kâr eder hale gelip Şeyh Mansur’a olan borçlarını ödemesi konusunda

kafalarda şimdiden soru işareti yarattı. City’deki sorun bolluktan ileri gelirken, Liverpool’un öyküsü bunun 180 derece tersiydi. Hicks ve Gillett’in boyunduruğundaki Kırmızılar, geçtiğimiz sezonu 7. sırada bitirerek taraftarını memnun etmekten çok uzak kaldı. Benitez’in ardından transfer mevsiminde Torres ve Gerrard’ın kulüpten ayrılması söz konusuydu. Üstelik yeni sezona da yılan hikâyesini andıran bir satış operasyonuyla göz açtı Kop tribünü. Öyle ki, bir aralar gözler Anfield’dan çok Kraliyet Mahkemesi’ndeki duruşmalara çevrilmişti. Neyse ki kulüp, ironik biçimde başka bir Amerikalı olan John Henry’ye satıldı ve Anfield’da sular biraz olsun duruldu. Financial Fair Play’i yürürlüğe koyarak önemli bir adım atan UEFA, aynı tarihlerde Türkiye’yi pek sevindirmeyen bir karara imza attı. Uzun süredir hazırlandığımız ve belki de ilk kez bu kadar yakın olduğumuz Euro 2016’yı düzenleme hakkı Fransa’nın olmuştur. Hikâye mutlu sonla bitmemiş, Platini birden kötü adam ilân edilmişti. Hâlbuki istendiği zaman çok da güzel projelere imza atabileceğimizi görmek umut verici oldu.

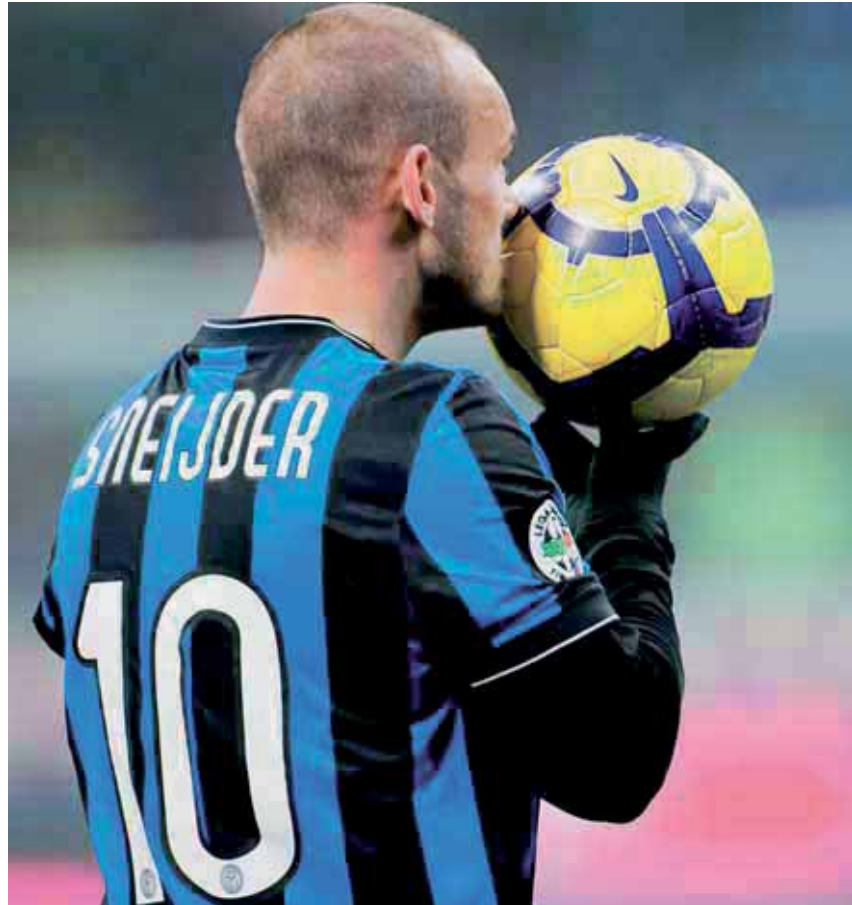
Kupaların efendileri

Geride bıraktığımız bir yıllık öykünün içinde Mourinho’nun ön saflarda yer almamasını

bekleyebilir miydiniz? Şampiyonlar Ligi yarı finalinde bir zamanlar ekmegini yediği son şampiyon Barcelona’yı saf dışı bıraktı Portekizli. Efsanevi iki maç sonucunda Nou Camp’ın erken çalışan fiskeyelerinin altında attığı zafer turu, basit bir tercümandan çok daha fazlası olduğunu kanıtlar nitelikteydi. Avrupa’nın bir numaralı kupası için son engel ise ülkenin diğer futbol mabedi olan Santiago Bernabeu’da, üstelik eski ustası Van Gaal’in Bayern’ine karşıydı. Kazanan, tarihte bu kupayı iki farklı kulüple kazanan üçüncü teknik direktör olacaktı. Nitekim boynuz kulağı geçmişti. Sahaya lig ve kupa şampiyonu olarak çıkan Inter, en büyük kupayı da alarak bunu başaran ilk İtalyan ekibi oldu. Jose’nin yolu ise Materazzi ile karşılıklı gözyaşı döktükten sonra, zaferi kazandığı

yerden devam edecekti. Zira 96 puanla yine de Barcelona’nın arkasında kalan Real Madrid’in tek çözüm yolu Mourinho idi. Onun gelişi ise altyapı yıllarından beri aynı kulüpte forma giyen Raul ve Guti için ayrılık vakti demektir. Mourinho’nun öyküsü böylece altın harflerle yazılmış oldu. Onun hikâyesindeki başkahraman ise şüphesiz Wesley Sneijder idi. Kazanılan tüm kupalarda aslan payı Hollandalıındı ve o bununla yetinmedi. Barındırdığı öykülerle tarihteki yerini alan 2010 Dünya Kupası’nda ülkesini finale kadar taşıya da İspanya Portakallara fazla geldi. Güney Afrika’daki kupayı sadece finaliyle hatırlamayacağız tabii. Zira tarihteki varlıklarıyla futbola dair öykülerin neredeyse yarısını oluşturan dünya kupalarını zenginleştiren bir turnuva oldu. Henüz grup maçları devam ederken futbolcu isyanı ile çalkalanan Fransa, kupanın en erken ve çok edici çöküşüne imza attı. Afrika’nın yeni yıldızı Gana olurken, onu yarı finalden eden kişi de “Tanrı’nın Uruguaylı eli” Luiz Suarez’di. Bielsa yönetimindeki Şili WM’den itibaren tüm taktiksel tabuları esnetirken, estetik açıdan Almanya herkesin ağzına bir parmak bal çaldı. Öyle ki Mesut Özil ve Khedira, Real Madrid’in yolunu tutarken, henüz iki sene önce amatör ligde top koşturan Müller turnuvanın en golcü oyuncusu unvanına kavuştu. Kısacası Almanya, birçok göçmenden oluşan karma bir kadro ile katıldığı kupada izleyen herkesi futbola doydurdu. Seyir zevkinden bahsederken İspanya’yı bir kenara koymak gerek. Boğaların kupayı kaldırma ihtimali herkesin gözünde zaten yüksekti. Rahmetli kâhin ahtapot Paul’ün bile! Vicente Del Bosque’nin elindeki Barcelona kökenli kadro tam da bu tarz bir kupaya uygun futbol oynadı ve

Hollandalılar dışında herkesi memnun ederek şampiyon oldu. Yalnız dikkat çeken nokta, kupadaki önemli aktörlerin hayat hikâyesinde bir zamanlar Türkiye’nin de yer almış olmasıydı. Dünya şampiyonu Del Bosque Beşiktaş’tan, futbol devrimcisi Löw Fenerbahçe’den apar topar kovulmuştu. Biraz da onlardan ilham alan Mesut Özil ise yolunu Türkiye’den hiç geçirmemeyi tercih etmişti. En iyi ayna “zaman” olduğuna göre, tüm bu etkenler sonucunda kimin sürekli hatalı karar verdiğini anlamak zor olmasa gerek... Güney Afrika’dan hoş anılarla ayrıldıktan sonra Dünya Kupası’nın

sıradaki gündemi, “Brezilya 2014”ten sonraki yeni ev sahiplerini belirlemeye gelmişti. “Oy satma” iddiaları ile çalkalanan 2018 ve 2022 seçimlerine sırasıyla İngiltere, Rusya, İspanya&Portekiz ve Hollanda&Belçika ile Avustralya, Japonya, Katar, Güney Kore ve ABD katıldı. Özellikle İngiltere ve ABD, kupayı ülkelere getirmek için yoğun çaba harcarsa da FIFA tekrar yeni denizlere yelken açmayı seçti. Sonuçta Brezilya’nın ardından önce Katar, sonra da Rusya ile enteresan bir dünya turu futbolseverleri bekliyor.

Şapkadan çıkanlar

2010 Dünya Kupası’nı ve zamanında “hak edemediği” isimleri sadece uzaktan seyretmek, Türkiye’deki bir futbol dilencisi için acı vericiydi. Peki, yıl boyunca sahalarımızda neler yaşadık? En somut gelişme, sadece Bursaspor’un şampiyonluğu ile kalmayıp bu sezon da gittikçe pekişen Anadolu devrimiydi.

Timsahların son düdükten sonraki heyecanlı bekleyişiyle gelen ilk şampiyonluğu, on yıllar sonra bile zevkle anlatılması gereken bir öykünün doruk noktasını simgeliyordu. “Beşinci Büyük” gibi biraz abartılı söylemlerle ilerleyen devrim dalgası, zamanla yerini “İkinci Üç Büyükler” tarzı nispeten dengeli bir anlayışa bıraktı. Zira Bursaspor’la birlikte Trabzonspor ve Kayserispor de ligin zirvesine kuruluverdi. Kısacası futbol tarihi Üç Büyüklerle paralel ilerleyen Türkiye, hiç

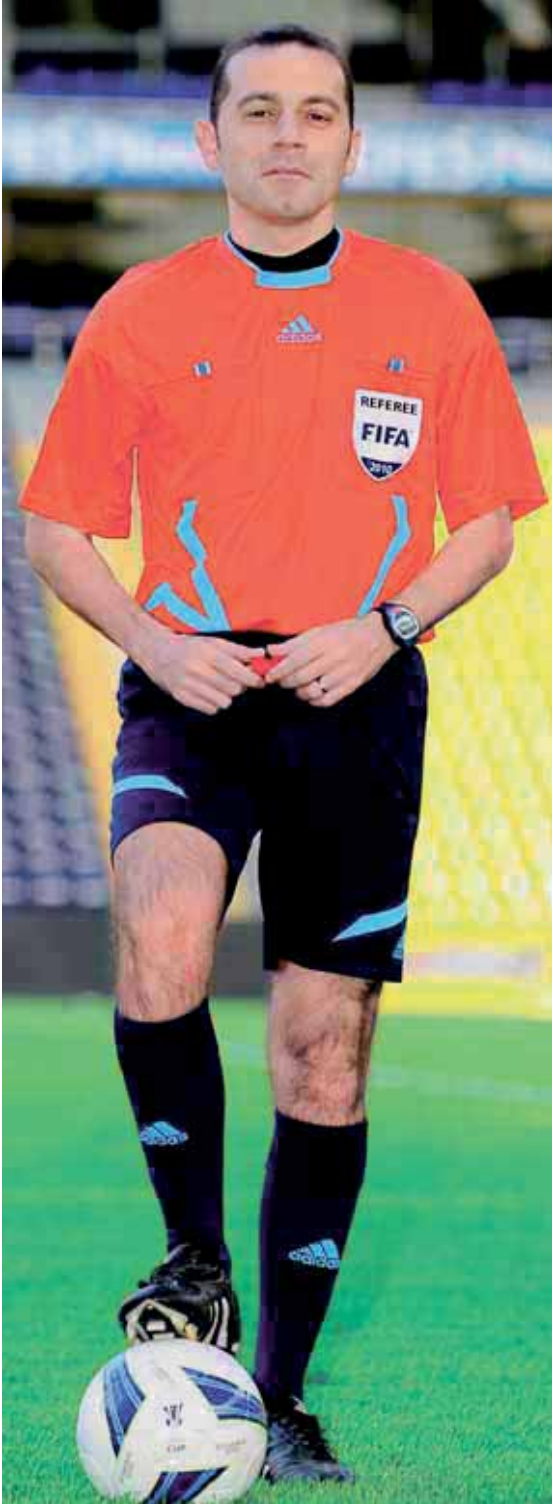
alışık olmadığı halde artık özümsemesi gereken renkli bir futbol yılı yaşamış oldu. Başarısıyla herkesi şaşkına çeviren takımların öyküsü sadece Türkiye’den çıkmadı. İngiliz Steve McClaren yönetimindeki Twente, tıpkı Bursaspor gibi ilk Hollanda şampiyonluğunu kazanıyordu. Fulham herkesi kendine hayran bırakan takım oyununu Ada sınırları dışına çıkarıp UEFA Avrupa Ligi’nde finale kadar yükseliyordu. Artık homojenlik konusunda parmakla gösterilen Bundesliga’ya İkinci Lig’den yükselen Mainz ise kısa sürede zirvede görünür hâle geliyordu. Ayrıca Mainz’ın başarısını Fransa’da benzer biçimde Brest ve Montpellier sergiliyordu. Kısacası malûm takımlar sayesinde 2010’un hikâyesine renk geliyordu.

Avrupa karnemiz

Süper Lig’deki rekabet sürekli artarken, bu durumun Avrupa karnemize olumlu yansdığını

söylemek gayet zor. Ön eleme maçlarını hesaba katmazsak, Türk ekiplerinin 2010 boyunca sadece 16 resmi müsabakaya çıktığını görüyoruz. Şu anki statüye göre Avrupa’ya her yıl 5 takım gönderebildiğimizi düşünürsek bu rakam hiç de iyimser değil. Sonuçta futbolumuzun küresel anlamda basamak atlaması, Şubat ayından sonra kaç tane maça çıkabildiğine bağlı durumda. Güzel oyunu Avrupa’da başarıyla oynayan kulübümüz olmasa da, oyunu güzelce yöneterek göğsümüzü kabartan bir hakemimiz var nihayet. Cüneyt Çakır, son yıllarda iyiden iyiye geliştirdiği hikâyesini 2010’da daha da okunur hale getirdi. İlk durağı, geçen sezon Marsilya ve Kopenhag arasında oynanan UEFA Avrupa Ligi ikinci tur mücadelesiydi. Buradaki başarılı yönetimi sayesinde yarı finaldeki Fulham-Hamburg rövanş maçı da onun düdüğüne bakıyordu. Yeni sezon başladığında ise UEFA, sahadaki sertlikten yılmış Barcelona’nın Şampiyonlar Ligi’ndeki Kazan deplasmanına Çakır’ı atayarak ona duyduğu güveni bir kez daha gösteriyordu. Son olarak aynı turnuvadaki Chelsea-Spartak Moskova ve Werder Bremen-Inter maçlarını yöneten 34 yaşındaki hakemimizi, Euro

olmasa da bir hakemimizi Şampiyonlar Ligi yarı finalinin orta yuvarlağında neden görmeyelim?

2012’de görme imkânı gün geçtikçe artıyor. Futbol soslu hikâyelerden oluşan bir yıllık kocaman bir romanın sonuna geliyoruz. Öykülerimizin bir sonraki sayısında maalesef 2010’daki gibi bir Dünya Kupası macerasına şahit olamayacağız. Yine de pek âlâ Bursaspor’un başlattığı kabuk değişikliğinin devamını izleyebiliriz. Başka kulüplerimizin Mart ve Nisan aylarında bir ayaklarının halen Avrupa’da olmasıyla gurur duyabiliriz. O

Sürprizlerin sonu yok

Kupa maçları dünyanın her yerinde sürprize açık karşılaşmalardır. Ama ülkemizde hiç bu kadar fazlası olmamıştı. Gruplardaki ilk maç sürprizleri ikinci haftada da sürerken, 27 yıldır kupa görmeyen Fenerbahçe'nin ikinci maçını da yitirmesi, Trabzonspor'un evindeki Gaziantep Büyükşehir Belediyespor beraberliği, Beşiktaş'ın Konya Torku Şekerspor karşısında soğuk terler dökmesi, kupanın çarpıcı etkisinin en net göstergeleriydi.

A Grubu

Galatasaray ve Gaziantepspor avantaj sağlamış görünüyor. İlk maçlarında Denizlispor'u mağlup eden Galatasaray ile Medical Park Antalyaspor'u deplasmanda yenen Gaziantepspor, ikinci haftada karşı karşıya geldi. Kazananın gruptan çıkmayı büyük ölçüde garantileyeceği maçta beraberlik iki yumurtanın da sağlam kalması sonucunu doğurdu. Gaziantepspor'un ideal kadrosuyla çıktığı, Galatasaray'ın ise kadro arayışlarını sürdürdüğü karşılaşmada goller çok erken geldi. Ev sahibi

sevindirmesini sağlayan ise grubun diğer maçında Medical Park Antalyaspor'un puan yitirmesiydi. İlk maçta evinde Gaziantepspor'a yenilen Medical Park Antalyaspor, bu defa da 2. Lig takımlarından Beypazarı Şekerspor'la deplasmanda berabere kalınca yarışta oldukça geride kaldı. 6. dakikada Tita'nın attığı golle öne geçen Antalyaspor, tam "3 puanı cebime koydum" dediği anda, Tuna'nın son dakikada kendi kalesine attığı golle beraberliğe razı oldu. 4'er puanla zirveyi paylaşan iki takımdan Galatasaray, evinde Beypazarı Şekerspor ve deplasmanda Medical Park Antalyaspor'la karşılaşacak. Gaziantepspor da deplasmanda Denizlispor ve iç sahada Beypazarı Şekerspor'la oynayacak. Öyle görünüyor ki bu grup artık çok da sürprize açık durmuyor.

Favorisinin Galatasaray, plaselerinin Gaziantepspor ve Medical Park Antalyaspor olduğu grupta ilk iki maçların sonunda

ekibin 6. dakikada Popov'la bulduğu gole Galatasaray 12'de Pino ile karşılık verince maç 1-1 sona erdi. Bu skorun iki takımı da

Oynanan Maçlar

Antalyaspor-Gaziantepspor:	1-3
Galatasaray-Denizlispor:	3-1
Beypazarı Şeker-MP Antalyaspor:	1-1
Gaziantepspor-Galatasaray:	1-1

Kalan Maçlar

12.01.2011
Denizlispor-Gaziantepspor
Galatasaray-Beypazarı Şeker
16.01.2011
MP Antalyaspor-Galatasaray
Beypazarı Şeker-Denizlispor
26.01.2011
Gaziantepspor-Beypazarı Şeker
Denizlispor-MP Antalyaspor

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Gaziantepspor	2	1	1	0	4	2	4
Galatasaray	2	1	1	0	4	2	4
Beypazarı Şekerspor	1	0	1	0	1	1	1
M. P. Antalyaspor	2	0	1	1	2	4	1
Denizlispor	1	0	0	1	1	3	0

B Grubu

İlk maçlarda da bu gruptaki sürprizler şoke etkisi yapmıştı, ikinci maçlar da birincileri aratmadı. Kuralar çekildiğinde Trabzonspor ile Beşiktaş'ın el ele çeyrek finale yükseleceğini düşünenler yanıldı. Çünkü ilk iki haftanın sonuçları bu iki büyükten birisinin çeyrek finali göremeyebileceğini söylüyor. Sürprizin adı ise elbette Gaziantep Büyükşehir Belediyespor. İlk maçında Beşiktaş'ı mağlup eden Bank Asya 1. Lig ekibi, ikinci hafta da Süper Ligi'nin ilk yarısını lider tamamlayan Trabzonspor'a sürpriz yaptı. Avni Aker Stadı'nda oynanan maça yılbaşı nedeniyle izin verdiği yabancılarından mahrum kadrosuyla çıkan Trabzonspor, "kazandım" dediği anlarda yediği golle puan yitirdi. Bordo-mavili takımın iki kez öne geçtiği maçta gollerini 13. dakikada Serkan ve 42. dakikada Umud atarken, Gaziantep Büyükşehir Belediyespor, 20. dakikada Osman ve 87. dakikada Serdar'la bulduğu gollerle Avni Aker'den 2-2'lik beraberliği çıkarmayı başardı. Kupanın ilk haftasını şokla geçiren Beşiktaş, cezası nedeniyle Antalya'daki Mardan Stadı'nda oynadığı Konya Torku Şekerspor maçında adeta kâbus gördü. 10. dakikada Aurelio, 40. dakikada Guti ve 59. dakikada Fink'in gollarıyla 3-0'lık skor konforunu yakalayan Beşiktaş, 74. dakikada Hasan ve 82. dakikada Yusuf'tan yediği gollerle ne olduğunu şaşırıldı. Ancak maçta başka gol olmayınca siyah-beyazlılar, ikinci maçlarından galibiyetle ayrıldı. Gaziantep Büyükşehir Belediyespor, grubun iki favorisiyle de oynadı ve bu iki maçtan 4 puan çıkartarak zirvede yer aldı. Erol Azgın'ın

talebeleri, evlerinde Konya Torku Şeker ve deplasmanda Manisaspor'la oynayacak. Beşiktaş ile Trabzonspor'un 26 Ocak günü İstanbul'da oynayacakları maç, adeta bir erken final niteliğini taşıyacak ve hangi takımın kupada yoluna devam edeceği sorusuna da büyük ölçüde cevap verecek. Bu arada 3 puanlı Konya Torku Şekerspor'u da henüz 1 maç oynamış Manisaspor'u da unutmamak gerekiyor.

Oynanan Maçlar

K. Torku Şeker-Manisaspor:	2-1
Gaziantep B.B.-Beşiktaş:	1-0
Trabzonspor-Gaziantep B.B.:	2-2
Beşiktaş-Konya Torku Şeker:	3-2

Kalan Maçlar

12.01.2011
Kasımpaşa-Kırıkhanşpor
B. Belediyespor-Karşıyaka
16.01.2011
Bursaspor-B. Belediyespor
Karşıyaka-Kasımpaşa
26.01.2011
Kırıkhanşpor-Karşıyaka
Kasımpaşa-Bursaspor

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Gaziantep B.B.	2	1	1	0	3	2	4
Konya Torku Şeker	2	1	0	1	4	4	3
Beşiktaş	2	1	0	1	3	3	3
Trabzonspor	1	0	1	0	2	2	1
Manisaspor	1	0	0	1	1	2	0

C Grubu

İşte "Lig başka, kupa başka" dedirten bir grup daha. Beş takımdan dördünün Süper Lig patentli olması, gruptaki mücadelenin zorluk derecesini yükseltiyor. Ancak kupayı en

son 1983 senesinde görebilmiş Fenerbahçe için başlangıçta bu zorluğun önemli olmadığı düşünülüyordu. Oysa hiç de öyle olmadı. Sarı-lacivertli takım, sarı-lacivertli rakiplerden

Bu grupta sürpriz yaşanmadı, ikinci hafta maçlarında favoriler kazanmayı başardı. Gruptaki ilk maçında evinde 3. Lig temsilcisi Kırıkhanşpor'la berabere kalarak büyük bir şok yaşayan Bursaspor bu defa işi sıkı tuttu ve deplasmandaki Karşıyaka maçından galibiyetle döndü. Yeşil-beyazlı ekip, Bank Asya 1. Lig temsilcisi Karşıyaka ile oynadığı maçtan 45. dakikada Ivan Ergic ve 56. dakikada Milan Stepanov'un attığı gollerle 2-0 galip ayrılarak grubun liderliğini ele geçirdi. İlk maçında Kasımpaşa karşısında 3-1 kaybeden İstanbul

Oynanan Maçlar

Bursaspor-Kırıkhanşpor:	1-1
B. Belediyespor-Kasımpaşa:	1-3
Karşıyaka-Bursaspor:	0-2
Kırıkhanşpor-B.Belediyespor:	0-1

Kalan Maçlar

12.01.2011
Kasımpaşa-Kırıkhanşpor
B. Belediyespor-Karşıyaka
16.01.2011
Bursaspor-B. Belediyespor
Karşıyaka-Kasımpaşa
26.01.2011
Kırıkhanşpor-Karşıyaka
Kasımpaşa-Bursaspor

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Bursaspor	2	1	1	0	3	1	4
Kasımpaşa	1	1	0	0	3	1	3
B. Belediyespor	2	1	0	1	2	3	3
Kırıkhanşpor	2	0	1	1	1	2	1
Karşıyaka	1	0	0	1	0	2	0

çeyrek finali görmesi için en azından 1 galibiyete daha ihtiyacı var. Belediyespor, Bursaspor dışında evinde Karşıyaka ile oynayacak. Kasımpaşa ise iç sahada

çeyrek finale çıkmasına yetecek. Son sırada yer alan Fenerbahçe'nin ise kalan maçları deplasmanda Yeni Malatyaspor ve içeride Gençlerbirliği ile. Ancak bu iki maçı kazanmak bile Fenerbahçe'yi çeyrek finale taşımayabilir. Çünkü şimdiden 4 puanı bulunan Ankaragücü'nün Bucaspor ve Yeni Malatyaspor karşılaşmalarından bir galibiyet çıkarması, onları 7 puana taşıyacak.

Oynanan Maçlar

Buca-Yeni Malatyaspor:	2-1
Ankaragücü-Fenerbahçe:	4-2
Gençlerbirliği-Ankaragücü:	1-1
Fenerbahçe-Bucaspor:	2-3

Kalan Maçlar

12.01.2011
Yeni Malatyaspor-Fenerbahçe
Bucaspor-Gençlerbirliği
16.01.2011
Ankaragücü-Bucaspor
Gençlerbirliği-Yeni Malatyaspor
26.01.2011
Fenerbahçe-Gençlerbirliği
Yeni Malatyaspor-Ankaragücü

Sağ kanattaki rüzgâr

Bursaspor'un altyapısından yetiştirdiği genç oyuncuların A takımdaki son temsilcisi. Geçtiğimiz sezondan itibaren Ertuğrul Sağlam'ın verdiği şansları çok iyi değerlendirdi ve müthiş süratıyla, "Türkiye'nin en iyisi" dediği Volkan Şen'in alternatifi olmayı başardı. Beşiktaş'la oynanan şampiyonluk maçında şans bulması, yeteneklerine ve kalitesine ne kadar güven duyulduğunun kanıtı.

Erhan **Tamış**

Fotoğraflar: Orçun Olukçu

▼**Küçük yaşlarda Bursa'ya geldin. Basamakları teker teker çıkararak A takıma kadar yükseldin. Kendinden bahseder misin?**
▲1991, İzmir Konak doğumluyum. 4 çocuklu ailenin en küçüğüyüm. 2005 yılında Bursaspor'a transfer oldum. Futbola Göztepe Spor Okulu'nda başladım. 3-4 ay sonra Balçovaspor'da lisans çıkardım. Yani ilk kulübüm Balçovaspor. Orada forvet oynuyordum. 70'e yakın gol atmıştım. Daha sonra Ege Karması formasıyla Bursa'da, Bursa Karması ile karşılaştık. Orada hocalarım beni beğenmişler. Balçovaspor'da lisansım yeni çıktığı için bedel ödemedim, küçük bir ücretle Bursaspor'a transfer oldum. Altyapıda

İsmail Haktan Odabaşı

Futbola Göztepe Spor Okulu'nda başladım. İlk lisansım Balçovaspor'da çıktı. Orada forvet oynuyordum ve 70'e yakın gol atmıştım. Ege Karması ile Bursaspor'a karşı oynarken beğenildim ve Bursaspor'a transfer oldum.

Bursa'ya geldiğimde lise birinci sınıf öğrencisiydim ve başlangıçta oldukça zorlandım. Ama şimdi İzmir'e gitmek istemiyorum. Bursa, maneviyatı çok yüksek bir yer. Ailemi de buraya getirdim. Bursa'da çok iyi yaşıyoruz.

Altyapıda A takımda oynayabilecek yetenekte oyuncular var ama öncelikle çok çalışmaları lâzım. İlhan Depe bayağı süratli ve yetenekli bir arkadaşım. Abdulluttalip ve Tahacan var. İleride A takıma çok yararlı olacaklarına inanıyorum.

Ertuğrul Hocaya çok şey borçluyum. Geçen sezon bana güvenip Beşiktaş'la oynanan şampiyonluk maçında bile şans tanıdı. Şampiyonluk maçında, tıklım tıklım dolu statta genç oyuncusunu oynatıyor. Onu babam gibi seviyorum.

oyndıktan sonra Samet Aybaba döneminde A takıma yükseldim. En son Ertuğrul Hoca beni A takımla maçlara çıkarttı. Orada da iyi bir süreç yakaladım.

▼**Şu an Bursa senin evin gibi tabii ki. İlk zamanlar buraya alışmakta zorluk çektin mi?**
▲Tabii çektim. Şuradan belli zaten. Buraya geldiğimde lise birinci sınıf öğrencisiydim ve sınıfta kaldım. Arkadaşlık ortamı önemli. Yeni bir yere geliyorsun. İnsanın herkesle kafası pek uymuyor. Arkadaşlık kurmakta zorlanıyorsunuz. Ama artık alıştım. Şu an İzmir'e gitmek istemiyorum. Daha önce her ay 1 günlük izinde bile gitmek istiyordum. Şu anda içimden gelmiyor gitmek. Bursa, maneviyatı çok yüksek bir yer. Burada canım sıkılmıyor. Ailemi de buraya getirdim. Çok iyi yaşıyoruz burada. Liseyi bitirdim. Üniversite sınavına girecektim geçen yıl. Ancak sınav günü Gençlerbirliği maçına denk gelince giremedim. Üniversiteyi bitirip antrenör olmayı çok istiyorum.

▼**Bursaspor altyapısının son meyvelerindensin. A takım kadrosunu zorlayacak yeni isimler var mı?**

▲Evet var. Ancak öncelikle çok çalışmaları lâzım. Benim A takıma çıkmam bir sezon gecikmişti. O zaman fizik ve mantalite olarak yeterli

değildim. Şu an İlhan Depe var. Bayağı süratli ve yetenekli bir arkadaşım. Abdulluttalip ve Tahacan var. İleride A takıma çok yararlı olacaklarına inanıyorum.

▼**Bursaspor altyapısına baktığımızda, çoğunlukla hücum oyuncuları yetiştiren bir çizgisi var. Sen bunu neye bağlıyorsun?**

▲Bizim altyapıdaki hocalarımız, Yılmaz Burul başta olmak üzere süratli oyuncuları çok beğeniyor. Bir futbolcуда çabukluk olduğu zaman, diğer özelliklerini geliştirebiliyor. Ama çabukluğunu geliştiremez. Beni de zaten o aldırıyordu Bursaspor'a. Süratliyim diye. Şimdi hücum oyuncularında sürate bakıyorlar. Yani oyun zekâsı, orta, şut olsun, bunları zaten geliştirebilir bir futbolcu.

Şampiyonluk maçında bile oynadım

▼**Bursaspor geçen sezon şampiyonluğa giderken A takımda şans buldun. Bu çok sık rastlanan bir durum değil. Çünkü takım hedefe koşarken genellikle genç oyuncular düşünülmez. Bu konuda neler söylersin?**

Kendi mevkiimde Volkan Şen ağabeyi beğeniyorum. Türkiye'nin şu an en iyi ve tek sağ açığı bence. Genel anlamda da Emre Belözoğlu'nu beğeniyorum. Savaşçı ruhu hoşuma gidiyor.

Geçen sezondaki gibi devam edersek yine şampiyon olabiliriz. Çünkü Trabzonspor'un zorlanacağını düşünüyorum. Şu an üç büyüklerin hepsinden iyiyiz. O yüzden ligi en kötü ihtimalle ilk üç içinde bitiririz.

▲Bu konuda ilk önce Ertuğrul Hocama çok teşekkür etmek istiyorum. Bana çok güvenip, geçen sezon Beşiktaş'la oynadığımız şampiyonluk maçında bile oynattı. Hocanın burada çok büyük faktörü var. Bana güvenmesi, şans vermesi. Çok şey borçluyum ona. Hayallerimi gerçekleştirdi. Şu an hocamın ne düşündüğünü bilmiyorum, ama ben ona çok şey borçluyum. Şampiyonluk maçında, tıklım tıklım dolu statta genç oyuncusunu oynatıyor. Belki de yapacağımız en ufak bir hata bizi şampiyonluktan edecekti. O maçta bile oynattı beni. 20 dakika falan oynadım. Bize baba şefkatiyle yaklaşıyor. Bunu yaşamak lâzım. Onunla çalışmak lâzım. Herkesi çok seviyor, hak edenini oynatıyor. Onu babam gibi seviyorum.

▼**Ümit Millî Takım'da da oynuyorsun. Takımda yeni bir kadro var. Yeni ekip başarılı olabilir mi, Millî Takım'daki havayı nasıl görüyorsun?**

▲Ümit Millî Takım'da şu an Süper Lig'de oynayan gençlerin çoğu forma giyiyor. Çok yetenekli, üst düzey futbolcular var. Yeni bir yapılanmaya girdiğimiz için istenmeyen sonuçlar alınabiliyor. Çünkü bayağı zorlu maçlar oynuyoruz. Raşit Hocomız bize, "Gelişmeniz ve takımın oturması için zorlu maçlar oynayıp kendimizi tartmamız lâzım" diyor. Çok yetenekli futbolcular var. Takım değişmediği sürece, çok başarılı olacağımıza inanıyorum. A Millî Takım'a da çok sayıda oyuncu gideceğini zannediyorum.

▼**Kendi mevkiinde dünyada en beğendiğin oyuncu kim?**

▲Şöyle özetleyeyim. Önce ağabeyimi örnek alıyorum. Ağabeyim Tunay Haktan Odabaşı daha önce Göztepe'de oynuyordu. Benim oynadığım mevkide. Ancak talihsiz bir sakatlık geçirdi. Şimdi amatör olarak futbola devam ediyor. Benden daha iyi futbolcuydu. Benden daha süratliydi. Tam parlayacağı dönemde sakatlandı. 1 sene kadar oynamadı. O yüzden ağabeyimi örnek alıyorum. Dünyada Cristiano Ronaldo'yu çok beğeniyorum. Onun gibi olmak istiyorum, ama çok çalışmak lâzım.

▼**Türkiye'de en beğendiğin oyuncular kimler?**

▲Kendi mevkiimde Volkan ağabey (Şen). Türkiye'nin şu an en iyi ve tek sağ açığı bence. Genel anlamda da Emre Belözoğlu'nu beğeniyorum. Savaşçı ruhu hoşuma gidiyor. ▼**Bu sezon Bursaspor'un şampiyonluk şansını nasıl görüyorsun?**
▲İlk yarı itibarıyla ligi ikinci sırada bitirdik zaten. Geçen sezondaki gibi devam edersek yine

şampiyon olabiliriz. Çünkü Trabzonspor'un zorlanacağını düşünüyorum. Tüm derbilerini içeride oynadı. Dışarıda oynayacağı maçları var. Uzun zamandır şampiyon olamıyorlar. Onun da stresini kaldıracabilecekler mi, bilmiyorum. Biz takım olarak çok iyi gidiyoruz. Çok iyi kaynaştık. Şampiyonluk havasındayız. Şu an üç büyüklerin hepsinden iyiyiz. İçeride kötü sonuçlar aldık, ama bayağı iyi durumdayız. O yüzden en kötü ihtimalle sezonu ilk üç içinde bitiririz.

▼**Zaman zaman A2 Ligi'nde de oynuyorsun. Bu ligin statüsünde bu sezon önemli değişiklikler yapıldı. Bunlar lige nasıl yansıdı?**

▲Yukarıda oynayanların aşağıda da oynaması çok iyi bir şey. Bursaspor'da küçük yaş gruplarını geliştirmelerini sağlasınlar diye bu ligde oynatıyorlar. Güzel bir uygulama bence. Kondisyon açısından büyük faydası oluyor A2 Ligi'nin. Resmi maç olması da önemli tabii.

Rekabetin zirvesi

Bank Asya 1. Lig 2010-2011 sezonu müthiş bir mücadeleye sahne oluyor. Yaz döneminde başlamasını merakla beklediğimiz lig, dört ayı sonlandırdı ve yolun yarısını geçti. Bu aydan sonra mücadele, heyecan, stres, coşku giderek artmaya başlayacak. Ligin ikinci yarısına girmeden önce ilk yarının nasıl geçtiğini ve öne çıkanları hatırlayalım, sezon arasından faydalanarak hafızaları tazeleyelim.

Kutay Ersöz

Aslında bu sezon Bank Asya 1. Lig’de eskiye göre heyecanın biraz azalacağını düşünüyorduk. Lig 17 takımdan oluşmuştu. Artık her hafta 9 yerine 8 maç izlenecekti. Bu ligi özel olarak takip edenler için bir maç eksiklik, önemli bir kayıp. Fakat tahminlerimiz tutmadı. Her hafta oynanan 8 maç, büyük bir heyecan yaşanmasına yetti. Puan durumunda da takımların birbirlerine bu kadar yakın olması, alışık olmadığımız bir durum. Geçen sezon Karabükspor devreyi 37 puanla kapatırken, 7. sıradaki Boluspor ile puan farkı 12’ydi. Bir önceki sezon devreyi lider kapatan takım Manisaspor’dur. Onlar da 7. sırada bulunan Kartalspor’a 10 puan fark atmıştı. Bu sezon ise lider Denizlispor ile 7. Erciyesspor arasındaki puan farkı sadece 3. Sezonun ilk yarısı Adana’da, Adanaspor-Mersin İdman Yurdu derbisıyla başladı. İlk hafta, üç maç golsüz berabere bitti ve 8 maçta 10 gol atıldı. Bu durum, golsüz bir sezon beklentisi doğursa da ilerleyen haftalarda goller yağmaya başladı. 136 maçta 285 gol atıldı. Maç başına 2.10’luk bir ortalama yakalandı.

Denizlispor

Süper Lig’de geçen uzun yıllardan sonra Bank Asya 1. Lig’e geri dönen Denizlispor, sezona Süper Lig tecrübesinin etkisiyle fırtına gibi başladı. 12 hafta boyunca yenilmeyen, 21 gol atan ve 9 gol yiyen yeşil-siyahlılar, 13. haftada ilk yenilgisini aldı. Ligin son sırasındaki Diyarbakırspor’a mağlup olan Ege temsilcisi, 15. haftada ise liderliği kaybetti. Hamza Hamzaoğlu bu kötü gidiş esnasında 5 futbolcuyu kadro dışı bırakarak çözüm arayışlarına girdi. Kötü geçen Aralık ayına rağmen Denizlispor, son hafta Orduspor’dan aldığı 1 puanla liderlik koltuğuna yeniden oturdu. Yeşil-siyahlılar istikrarsız bir ilk

yarı geçirmesine rağmen hâlâ bu ligin en güçlü takımlarından biri. **Öne Çıkan: Emin Aladağ** Takımın 10 numarası sezona fırtına gibi başladı. Bütün maçlarda oynadı, 6 gol attı. O gol atınca Denizlispor kazandı, sadece Muğla’da oynanan maçta Karşıyaka ile berabere kaldılar. Son haftalarda attığı tek gol de o oldu. Bir anlamda Emin durunca Denizlispor da durdu.

Çaykur Rizespor

Geçen sezon küme düşmekten son maçta kurtulan Karadeniz ekibi bu sezona iyi başladı. Aslında geçen sezona da iyi başlamıştı. Geçen

sezon da, bu sezon da ilk 6 haftayı namağlup geçtiler. Daha ilginç bir tesadüf ise sezonun ilk yenilgilerini iki sezondur 7. haftadaki Gaziantep BB maçlarında almaları oldu. Bu sene alınan mağlubiyet, geçen sezonun sıkıntılı günlerini unutamayan taraftarları korkutsa da Ümit Kayıhan yönetimindeki takım ilerleyen haftalarda düşüş yaşamadan zirve takibini sürdürdü. Bu takibin mükâfatını 15. haftada Adanaspor’u yenerek çıktığı liderlik koltuğuyla aldı. Ama son iki hafta maç kazanamayınca ilk zirve yarışından uzaklaşmadı. **Öne Çıkan: Ersin Güreler** Bank Asya 1. Lig’de İbrahim Üzülmüş tarzı bir performans

sergiliyor. Yaşlandıkça formayı ondan kapmak zorlaşıyor. Sol bekte belki de ligin en iyisi. 32 yaşındaki futbolcu 2 sezon önce Diyarbakırspor formasıyla, 3 sezon önce Eskişehirspor ile Süper Lig’e çıkma sevinci yaşamıştı. Bu sezon da Rizespor’un güvendiği isimlerden biri.

Orduspor

“Mor Menekşeler” sezona çok formda girmişti. Oynadıkları tempolu futbolla haftalar boyunca yenilmediler. Tek sıkıntıları, girdikleri sayısız gol fırsatından çok az sonuçla çıkmalarıydı. Özellikle Gaziantep deplasmanında kaçan

2 puanın sebebi, gol vuruşlarındaki beceriksizlikti. Altay karşısında ise ilk mağlubiyetlerini aldılar. Bu maçtan sonra istikrarsız bir görüntü çizen Orduspor, her şeye rağmen zirve yarışından uzaklaşmadı. **Öne Çıkan: Müslüm Yelken** Orduspor’un kalbi, ruhu, her şeyi. Henüz 22 yaşında. Altyapıdan çıktı ve takımın en önemli ismi oldu. İki sezondur devamlı oynuyor ve bu süre içinde görev yapmadığı mevki kalmadı. Daha çok sağ tarafta kullanılıyor. Buna rağmen takımın en golcü ismi. Bu sezon da 5 golü var.

Samsunspor

Uzun yıllardır Bank Asya 1. Lig’de küme düşmeme mücadelesi veren Samsunspor, bu sezon zirve yarışına dâhil oldu. Oktay Delibalta, Turgut Doğan Şahin gibi yıldızlarını Süper Lig’e uğurlayan Karadeniz takımı, yepyeni kadrosuyla golcü bir ekip kimliğine büründü. İki yabancısı Agbetu ve Zenke, kendilerine ait bir hayran kitlesi yaratırken, takımı da zirveye taşıdı. Toplam 9 gole ulaşan

ikilinin gol attığı maçlarda Samsunspor sadece yarıda kalan ve daha sonra tamamlanan Mersin İdman Yurdu karşılaşmasını beraberlikle tamamladı. Özellikle 16. hafta maçında ligin en dirençli savunmalarından birine sahip Gaziantep BB Spor’a 4 gol atarak gövde gösterisi yapan Samsunspor, son hafta Rize’den çok değerli bir 3 puanla döndü ve ilk yarıyı güzel noktaladı. Samsunsporlular hasret kaldıkları şampiyonluk heyecanını iyiden iyiye hissetmeye başladı. **Öne Çıkan: Simon Zenke** Güçlü, golcü, hızlı. Samsunspor taraftarı kendi Emenike’sini buldu. Samsun’a kısa süre içinde uyum sağladı ve gollerini sıraladı. Fransa Ligi geçmişiyle Bank Asya 1.Lig’de fark yaratıyor.

Boluspor

Ligin şampiyon teknik adamlarından Levent Eriş’i takımın başına getiren Boluspor, istikrarsız sonuçlarıyla taraftarlarının beklentilerini karşılayamadı. Alt sıralarda yer alan Giresunspor, Altay, Diyarbakırspor, Akhisarspor

gibi takımlara puan kaptırdılar. Atılan 30 golle ligin en golcü takımı olarak dikkat çekmelerine rağmen ligin Güngören Belediyespor’dan sonra en çok yiyen takımı onlar. Son hafta İstanbul’da alınan 3 puan tekrar zirveye yaklaşımlarına neden oldu. **Öne Çıkan: Ferhat Kiraz** İki sezon önce Karşıyaka’nın en önemli ismiydi ve henüz 19 yaşındaydı. Play-Off finalinin 2. dakikasında attığı gol Karşıyaka için yeterli olmamıştı. Geçen sezon devre arasında Hacettepe’ye katıldı ve bu sefer de küme düşme üzüntüsü yaşadı. İki sezondur ligin hüsrانlarını yaşayan takımlarında oynayan Ferhat, bu kez Boluspor’la şampiyonluk yaşamak istiyor ve bu isteğini de attığı 6 golle kanıtlıyor.

Tavşanlı Linyitspor

Sezonun en büyük sürprizlerinden biri. Sezonu alt sıralarda geçireceği tahmin edilen Kütahya temsilcisi, aldığı puanlarla kendini Play-Off yarışının içinde buldu. Lige biraz bocalayarak başlayan takım, ilk 5 haftayı gol atamadan alınan tek puanla kapadı. Giresunspor’u deplasmanda Mehmet Akyüz’ün tek golüyle mağlup ederek ilk galibiyetini elde ettikten sonra ise çıkış süreci başladı. Ekim, Kasım ve Aralık’ı kapsayan 3 aylık süreçte sadece 2 defa mağlup oldular. (Ekim başında Adanaspor ve Kasım ayında Denizlispor deplasmanları). Kendi evlerinde hiç yenilmediler. İlk 10 sıranın en az gol atan takımı oldular (14 gol), 8 maçı gol yemeden bitirdiler. Geçen sezonun bir başka ilçe takımı Bucaspor’un gerçekleştirdiğini bu sezon da Tavşanlı Linyitspor yapar mı? İkinci yarının başlamasını beklemek için önemli bir neden Tavşanlı. Bu arada, başarının mimarı olan, kişisel internet sitesinin girişinde “antrenör pedagojik sihirbazdır,

cebinden her türlü çözümü çıkarabilmelidir” yazan teknik direktör Mustafa Akçay’ın adını anmamız gerekiyor. Akçay, şapkadaki tavşan çıkartma işini Tavşanlı’da gerçekleştirecek gibi. **Öne Çıkan: Mehmet Akyüz** Tavşanlı Linyitspor 16 maçta sadece 14 gol atabilmesine rağmen Türk futboluna yeni bir hücumcu kazandırdı. Takımının attığı 14 golün 7’sinde imzası bulunan Mehmet Akyüz, Tavşanlı Linyitspor’un 1 golden fazla atan tek futbolcusu olarak dikkat çekiyor. Futbolcu tarlası Sakarya’dan yetişen Mehmet Akyüz, geçen sezon Hacettepe formasıyla ilk defa Bank Asya 1. Lig’de yer aldı, goller ise bu sezona denk geldi.

Kayseri Erciyesspor

Ligin en çok berabere kalan takımı olan Erciyesspor, buna rağmen üst sıralarda yer almaya devam ediyor. Bunun nedeni ilk yarı boyunca sadece tek bir maçı puansız kapatması. Son oynadığı 10 maçın 6 tanesinden 1-1’lik skorlarla ayrılan, son 10 maçta sadece 1 kez kazanan Erciyesspor, buna rağmen liderin 3 puan gerisinde yer alıyor. **Öne Çıkan: Bikoko** Geçen sezonu satatlıklarla geçiren Bikoko’nun dönüşü muhteşem oldu ve şimdiden 6 gole ulaştı. Kamerunlu futbolcu 2.5 sezonda 21 gol attı ve belki de en yüksek sayısına bu sezon ulaşacak.

Gaziantep BB Spor

Güneydoğu Bölgesi’nin takımı sezona pek iyi başlayamadı. İlk galibiyeti için Ekim ayını bekledi ve 6. maçında Giresunspor’u mağlup etti. Bu, mavi-beyazlı ekibin çıkış maçı oldu ve arka arkaya oynadıkları 6 maçta 16 puan toplayarak üst sıralara ilerledi. Mersin deplasmanından 3 puanla döndükten sonra maç kazanmakta zorlanan takım için aslında kısa bir düşüş normal sayılabilirdi. Fiziksel mücadeleye dayalı futbolları sezon içinde bir dönem aksayacaktı. Onlar için tek sorun bu düşüşün ne kadar süreceği. Yine de Kasım ve Aralık ayları boyunca sadece iki defa (Bolospor ve Samsunspor deplasmanları) yenildiler. Son hafta Diyarbakırspor’u yenerek ilk yarıyı mutlu kapadılar. **Öne Çıkan: Serdar Deliktaş** Yıllardır mücadele ettiği 1. Lig’de istikrarlı kadro yapısı ve güçlü

takımlara ters gelen futboluyla dikkat çeken Gaziantep temsilcisi, her zaman takım olgusunu ön plana çıkarmış ve “takımın yıldızı” etiketli futbolculara sahip olmamıştı. Bu sezon ise ilk defa takımın özel bir yıldızı oldu. Serdar Deliktaş attığı 10 golle tüm dikkatleri üzerine çekti. 10 golün 9’unu üst üste oynadığı 6 maçta atan Serdar, bir dönem 5 maç suskun kaldı, bu dönemde Gaziantep BB Spor da sadece 1 gol atabildi.

Mersin İdman Yurdu

İlk devrenin en şanssız takımı unvanını tartışmasız elinde bulunduran takım, Mersin İdman Yurdu. Akdeniz ekibi, sezona Yüksel Yeşilova ile başladı. Samsunspor deplasmanında Yüksel Yeşilova, ağabeyi tarafından bıçaklandı. Futbolculardan Mustafa Aydın ise İzmir dönüşü trafik kazası geçirdi. Genç futbolcunun nişanlısı kazada hayatını kaybederken, Mustafa Aydın uzun süre yoğun bakımda kaldı. Buna rağmen Mersin İdman Yurdu, Nurullah Sağlam’ın da takımın başıyla geçmesiyle üst sıralara tırmandı. Kasım ayı içinde 4 maçta alınan 12 puanla bir anda ilk 6’nın içine girdiler. Süper Lig patentli futbolculara Bank Asya 1. Lig’in tecrübeli futbolcularını dâhil eden kırmızı-lacivertliler, Avrupa kupası tecrübesi bulunan teknik direktörleriyle Süper Lig hedefine doğru yürümeye başladı. **Öne Çıkan: Veysel Kılıç** Birçok tecrübeli ismin arasından sıvrilen genç futbolcu Veysel, bu sezon ilk defa Bank Asya 1. Lig’de

oynuyor. 23 yaşındaki futbolcu iki sezon önce Akdeniz ekibi Bank Asya 1. Lig’e çıkarken takıma katkı sağlamış, geçen sezonu ise boş geçirmişti. Nurullah Sağlam’ın gelmesinden sonra takıma daha sık girmeye başladı.

Karşıyaka

Son iki sezonun Play-Off mağlubu Karşıyaka bu sezona istediği gibi başlayamadı. Geçen sezonun ortasında göreve getirilen Erdoğan Arıca, 2010-11 sezonunda sadece iki maç görebildi. 3. haftada takımın başında yer alan isim ise Kemal Kılıç oldu. Kemal Kılıç geçen sezona Bucaspor ile başlamış ve sezon içinde aldığı ani bir kararla Adanaspor’un başına geçmişti. Eski takımı Bucaspor, Süper Lig’e ilk ikide çıkarken, Adanaspor, Bucaspor ile aynı puanı toplamasına rağmen Play-Off oynamak için İstanbul’un yolunu tutmuştu. Kemal Kılıç, bu sezonun içinde de takım değiştirdi ve İzmir’e geri döndü. Kılıç-Karşıyaka birlikteliğinin ilk yarı itibariyle pek olumlu yansımadığını görüyoruz. Transfer dönemini hareketli geçiren Kaf Kaf, buna rağmen istediklerini henüz alamadı. 19 puanla 10. sırada bulunan takımın en büyük sıkıntısı İzmir’de maç kazanamamak. İç sahada sadece 1 maç kazanması ve Süper Lig kalitesindeki taraftarından faydalanamaması oldukça düşündürücü. **Öne Çıkan: Tiago** Tiago’yu bu ligi yakından tanıyanlar iyi bilir. İki sezon boyunca Altay’da dikkat çeken Brezilyalı, Karşıyaka ile zirve

noktasına ulaştı. İki sezonu sırasıyla 8 ve 9 golle tamamlamıştı. Bu sezon ise şimdiden 6 lig golüne ulaştı. Buna ilave olarak 2 golü de Türkiye Kupası’nda kaydetti ve Karşıyaka’yı grup aşamasına taşıdı. Bir diğer ilginç nokta ise Tiago’nun Kartalspor maçında attığı gol dışında tüm gollerini Karşıyaka mağlup durumdayken veya maç berabereyken kaydetmiş olması.

Adanaspor

Turuncu-beyazlı takım geçen sezon son haftaya kadar Süper Lig iddiasını sürdürdü ama Bucaspor’a Adana’da kaybettiği maçın etkisiyle ilk iki fırsatını kaçırdı. Devamında oynanan Play-Off’ta da beklenen olmadı. Sezona Kemal Kılıç’la başlayan Adanaspor, 2. haftada Kılıç’ın ayrılmasıyla şok yaşadı. Bu şok ilk yarı boyunca istikrarın sağlanamaması sonucunu doğurdu. Buna transfer döneminde kadroya dâhil edilen Efecan, Özgürcan, Ahmet Dursun, Kemal Aslan gibi futbolcuların bekleneni verememesi de eklenince, Adanaspor istediği başlangıcı yapamadı. İlk yarı boyunca üç farklı teknik adamla çalışan

turuncu-beyazlılar, son olarak Osman Özdemir’in gelmesiyle biraz daha iyi sonuçlar alsa da hâlâ beklenen seviyede değil. **Öne Çıkan: Mbilia Etame** Kamerunlu futbolcu yine Çukurova takımının en gözde oyuncularından. 14 maçta 7 gol attı. İkinci yarıda 4 gol daha atarsa Türkiye’ye geldiğinden beri en çok gol attığı sezonu geçirmiş olacak.

Akhisar Belediyespor

Tıpkı Tavşanlı Linyitspor gibi ligin bir diğer yeni takımı gösterdiği performansla şaşırttı. Tavşanlı kadar üst sıralara çıkamamış olsa bile Manisa temsilcisi de aldığı sürpriz puanlarla “kesin düşer” diyen otoriteleri şaşkına uğrattı. Lige 4 beraberlik ve 3 mağlubiyetle başlayan Akhisar, ilk galibiyeti için Giresunspor maçını bekledi. Son haftalarda 3 kritik maç kazanarak düşme hattının üzerine çıkan sarı-yeşilliler, ikinci yarıda daha dikkatli olmak zorunda. **Öne Çıkan: Murat Gürbüzeral** 15 maç oynayıp 4 gol atan 22 yaşındaki Murat Gürbüzeral takımın en önemli kozu olarak dikkat çekiyor.

Altay

Bank Asya 1. Lig’in kaybedeni Altay, bu sezon yarıştan erken koptu. Yıllardır Play-Off’a kalan ve her Play-Off seferinden üzgün dönen siyah-beyazlılar transfer sezonunda kadroda revizyona gitti. Takım kapitanlarından biri olan Onur, forvette gol yükünü çeken Şehmus, genç yıldız Musa Çağırın, yabancı yıldızlar Tiago ve Molina, savunmacılar Mehmet Budak, Ercan Ünal ve Mesut Çaytemel, kaleciler Kılıçarslan ve Soner takımın ayrılmaz isimlerin bazılarıydı. Bu oyuncular geçen sezon takımın iskeletini oluştuyordu. Yeni bir kadro kurmanın sıkıntılılarıyla karşılaşan siyah-beyazlılar ilk 6 haftada sadece derbi maçında Karşıyaka’yı yenebildi. Bu süreçte teknik direktör değişikliğine gidildi ve takımın başına Coşkun Demirbakan getirildi.

Demirbakan’ın takımı Ordu’dan 3 puanla dönünce taraftarlar yeniden umutlandı ama biri İzmir’de Güngören’e olmak üzere alınan iki mağlubiyet karamsar havayı geri getirdi. İstikrarsız gidişini sürdüren siyah-beyazlılar için devre arası ilaç olacak gibi gözüküyor. **Öne Çıkan: Cenk Ahmet Akkılıç** Genç futbolcu daha önceki sezonlarda ofansif özellikleriyle

dikkat çekiyordu. Bu sezon sağ bek oynamaya başladı. Buna rağmen yeni yerini yadırgamadı ve takımın ayakta kalan isimlerinden biri oldu.

Güngören Belediyespor

İki sezon önce Bank Asya 1. Lig’deki ilk deneyimini geçiren ve dramatik maçlar sonunda lige veda eden İstanbul ekibi Güngören Belediyespor, bir sezonluk aradan sonra Bank Asya 1. Lig’e geri döndü. Güngören de birçok takım gibi ilk galibiyeti için Giresunspor maçını bekledi. Zaman zaman başarılı sonuçlar alarak (Altay ve Samsunspor galibiyetleri) tehlike hattının hemen üzerine çıkan bordo-beyazlılar yine de küme düştükleri sezonun ilk yarısını aratıyor. O sezon ilk yarıda ilk 10 sıra içine çıkan takımın düşüşü ikinci yarıda başlamıştı. Belki bu sefer yavaş ve emin adımlarla ilerlemek İstanbul ekibini ligde tutacaktır.

Öne Çıkan: Mustafa Ün Dar kadronun en fazla oynayan futbolcusu. 2004 yılından beri takımda. Kulübün havasını en iyi bilenlerden. İki şampiyonluk, bir de küme düşme yaşadı. Bu sezon da takıma katkı sağlamaya devam ediyor.

Giresunspor

Sezonun en büyük hayal kırıklarından biri, belki de en büyüğü Giresunspor. Güçlü bir kadroyla üst sıraları hedefleyen Çotanaklar bir türlü istediği sonuçları alamadı. Sezona Boluspor galibiyetiyle başlamak camiaya umut saçsa da, ilk 4 haftada alınan 2 galibiyetin üzerine ekstra puanlar konulamadı. 9 hafta boyunca kazanamayan, sadece 1 kez Diyarbakırspor ile berabere kalan Giresunspor’un galibiyet hasretini lider Denizlispor karşısında dindirip rakibini de liderlikten etmesi ilk yarının en şaşırtıcı sonuçlarından birisiydi. 9 haftalık maç kazanamama döneminde 5 maç üst üste gol atamayan takım, ilk yarı boyunca 10 gol kaydedebildi. Bu 10 golün 5’ine adını yazdıran Ümit Tütüncü’nin ise geçtiğimiz günlerde takımdan ayrılması aslında Giresunspor’un saha içinden çok saha dışında problem yaşadığının bir kanıtı olarak dikkat çekiyor. **Öne Çıkan: Şenol Demirci** Eskisi kadar olmasa da yine Giresunspor’un her şeyi. Takımın iki sezondur en iyi futbolcusu. En isteklisi, en çalışkanı. Taraftarlar onu seviyor, o da bu sevgiyi hak ediyor.

Kartalspor

İstanbul takımı sadece Bank Asya 1. Lig’in değil Türkiye Ligleri’nin en ilginç performansına imza attı. Puan durumundan 16. sırada bulunmasına rağmen ligin en az gol yiyen ikinci takımı Kartalspor. Takım 12 gol yerken, lider Denizlispor kalesinde 14 gol gördü. Buna rağmen Kartalspor küme düşme hattında yer alıyor. Bunun ilk sebebi ise atlamayan goller. İstanbul temsilcisi 16 maçta sadece 4 gol atabildi. İşin daha ilginç noktası da burada ortaya çıkıyor. Gol yollarında büyük sıkıntı çeken Kartalspor, attığı 4 golü de deplasmanda kaydetti. Geçen sezon Mayıs ayında oynanan Samsunspor maçından beri kendi taraftarı önünde gol sevinci yaşamadı. Kartalspor bu özelliğiyle ligde alt sıralara doğru gerilerken, sporseverlerin ilgisini çekerek popülerleşmeye de başladı. Son haftalarda Bank Asya 1. Lig’de maç sonucu en çok merak edilen takımlardan biri Kartalspor oldu. **Öne Çıkan: Kaya Tarakçı** Kartalspor için başarılı bir isim bulmak zor. Fakat ligin en az gol yiyen takımının kalecisinin görevini yaptığını söylemek hata olmaz. Birkaç maçta takımına 1 puan kazandıran Kaya, Kartalspor tribününün güvendiği tek isim.

Diyarbakırspor

İki sezon önce Bank Asya 1. Lig’de bir peri masalına imza atan ve kısıtlı şartlara rağmen güçlü rakiplerini geçip Süper Lig’e yükselen Diyarbakırspor, bu sezon TFF 2. Lig’e düşmemek için çabalıyor. Diyarbakırspor’un takım olarak hikâyesi Kocaelispor’a çok benziyor. Kimsenin şans vermediği bir sezonu, maddi yetersizliklere rağmen üst sırada tamamlayıp Süper Lig’e çıkmak, ardından Bank Asya 1. Lig’e geri dönmek ve ligin son sırasına yerleşmek. Yeşil-kırmızılılar lige oldukça kötü başlasa da son haftalarda biraz toparlanırlar gibi oldu. Son 5 maçında 2 beraberlik, 1 galibiyet elde etti ve çok önemli 5 puanı hanesine yazdırdı. Üstelik elde edilen tek galibiyet, lider Denizlispor’a karşı deplasmanda alındı. Diyarbakırspor bölgenin en önemli kulüplerinden biri. Bank Asya 1. Lig’de ilk ikiye girilen sezonda taraftarlar takımlarına sahip çıkmış ve birçok maçta Diyarbakır Atatürk Stadı sezon rekoru kırmıştı. Bu sezon ise Atatürk Stadı’nın zemininde yaşanan bozukluk nedeniyle takım bazı maçlarını şehir dışında oynamak zorunda kaldı. İkinci yarıda maçlarını Diyarbakır’da oynayacak olan yeşil-kırmızılıların ligde kalması için en çok güveneceği etkenlerin başında taraftarı gelecek. **Öne Çıkan: Engin Öztonga** Diyarbakırspor’un son başarısında takımda bulunan Engin, kötü günde Diyarbakır’a geri döndü. Hem sahada futbolunu oynayan hem de saha dışında takımı toparlamaya çalışan tecrübeli futbolcu, herkesin takdirini kazanıyor.

Hakemlerin deneyimi

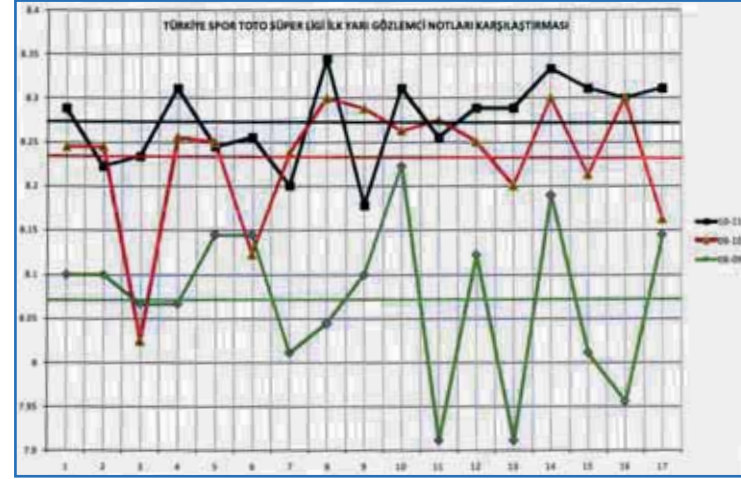
Hakemlerin deneyimleri üç yıl öncesiyile karşılaştırıldığında, yaklaşık iki kat artarak 64.4'e ulaştı. Bu sayının ideali 90-95 maç arası. Sistemdeki ve kadrolardaki istikrar devam ettiği takdirde bu sezon sonunda 71.7, 2011-12 sezonu sonunda 86.2 ve tam iki yıl sonra bu zamanlar 93.5 maç sayısına ulaşılacak.

Oğuz Sarvan

MHK Başkanı

Kamuoyunda hakemlerin nasıl bir dönem geçirdiği tartışıldığında, genellikle birkaç özel durum hatırlanarak subjektif değerlendirmeler yapılır. Bu özel durumlar kamuoyunda çok tartışılmış veya değerlendirilmeyi yapan kişinin dikkatine takılmış hakem kararları olabiliyor.

MHK olarak değerlendirme yapmamız gerektiğinde, en uygun yöntemin, hakemleri daha önceki sezonlardaki performanslarıyla karşılaştırmak olduğunu görüyoruz. Bunu en objektif şekilde yapmanın yolu da gözlemci notlarını karşılaştırmaktır. Gözlemci notlarının standart olmadığı söylenebilir. Ancak son 3 yıldır aynı gözlemcilerin görev yaptığı ve değerlendirme yöntemlerinde bir değişiklik olmadığı dikkate alınmalıdır. Bir başka deyişle, kullanılan terazi hatalı olabilir ama hepsi aynı teraziyle tartılıyor diyebiliriz. Gözlemci notlarının aynı zamanda kamuoyunun değerlendirmesiyle örtüştüğü de söylenebilir. Haftalık

not grafikleri incelendiğinde, gözlemci notlarının düşük olduğu haftalarda kulüplerin de fazla tepki gösterdiği, kamuoyunun da bu yönde yorum yaptığı hatırlanmaktadır. Son üç yılın ilk yarı haftalık not ortalamaları incelendiğinde, her yıl bir öncesine nazaran not ortalamasının yükseldiği gözlenmektedir. Bunun nedenlerinden biri, hakemlerin deneyimlerinin artmış olmasıdır. Son üç yılda profesyonel liglerde görev yapan hakem kadrolarında çok az değişiklik olmuştur.

Hakem sayısının

makul seviyede olması ve eskiye oranla daha çok maça çıkmaları nedeniyle deneyimleri artmıştır. Hakemlerin deneyimleri üç yıl öncesiyile karşılaştırıldığında, yaklaşık iki kat artarak 64.4'e ulaşmıştır. Bu sayının ideali 90-95 arasıdır. Sistemdeki ve kadrolardaki istikrar devam ettiği takdirde bu sezon sonunda 71.7, 2011-12 sezonu sonunda 86.2 ve tam iki yıl sonra bu zamanlar 93.5 olacaktır. Aynı kadro, aldığı yoğun ve etkili eğitim ile daha donanımlı hale gelmektedir. Bunların doğal sonucu olarak sahadaki performanslarının her geçen gün artması normal karşılanmalıdır. Hakemlerin performansı ile ilgili bir başka somut kriter uluslararası müsabakalarda aldıkları görevler ve UEFA sıfırladığımsındaki yerleridir. Üç yıl önce

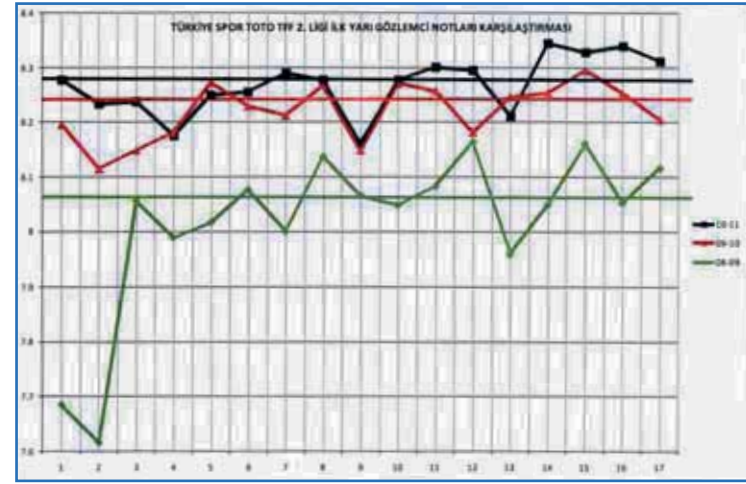
2007-2008 Sezonu Başlangıcı										
Türkccll Süper Lig										
SN	ADI	SOYADI	YAS	2. Lig	Süre	Maç	1. Lig	Süre	Maç	
1	SELÇUK	DERELI	38	1997	2	24	1999	8	119	
2	İSMEY	ARZUMAN	43	1996	2	25	1998	9	112	
3	KUDDUSI	MUFTUOĞLU	37	1996	2	22	2000	7	85	
4	BULENT	DEMİREK	32	1996	3	32	2001	6	82	
5	CÜNEYT	ÇAKIR	31	1996	2	36	2001	6	71	
6	FIRAT	AYDINUS	34	2002	2	29	2003	4	51	
7	YUNUS	YILDIRIM	37	2001	2	17	2003	4	55	
8	ZAFAER ÖNDER	İPEK	36	1996	3	30	1999	8	43	
9	CEYİN	SARIGÜL	42	1995	2	36	1998	9	47	
10	CEM	DEDA	27	2002	1	31	2003	4	41	
11	VEDAT	YÜKSEL	33	2003	1	16	2004	3	40	
12	BULENT	YILDIRIM	35	2002	1	31	2003	4	39	
13	HÜSEYİN	GÖÇEK	31	2003	1	28	2004	3	31	
14	SÜLEYMAN	ABAY	34	2003	1	26	2004	3	29	
15	AYTEKİN	DURMAZ	37	2002	1	39	2003	4	26	
16	HAKAN	SNRİSERVİ	34	2002	1	38	2003	4	23	
17	ÖZGÜÇ	TURKALP	33	2002	2	38	2004	3	40	
18	BARİŞ	ŞİMŞEK	31	2006	1	17	2006	1	16	
19	BUNYAMIN	GEZER	35	2003	2	25	2004	1	13	
20	M.KAMİL	ABITOĞLU	37	2001	5	36	2004	1	12	
21	HALİS	ÖZKAHYA	27	2003	3	18	2005	1	12	
22	MEHMET FATİH	GÖKCE	28	2003	2	30	2005	2	10	
23	HAKAN	ÖZKAN	37	2001	6	28	2006	1	8	
24	CEMİL	ŞENSOZ	34	2002	4	26	2006	1	6	
25	ABDULLAH	YILMAZ	29	2003	3	26	2006	1	5	
26	UGUR	SOYLEMEZ	32	2003	3	26	2006	1	4	
27	YILDIRAY	ARSLAN	40	2002	8	23	2007	1	0	
28	GÖKHAN	GÜNEŞER	32	2003	4	14	2007	1	0	
29	KORAY	GENÇERLER	29	2006	1	9	2007	1	0	
30	DEYİZ	ÇOBAN	30	2006	1	8	2007	1	0	
31	MEYİTE	KALKAVAN	28	2006	1	8	2007	1	0	
32	İLKER	MERAL	36	2006	1	7	2007	1	0	
33	CEM	İYİHUYLU	30	2006	1	6	2007	1	0	
34	SUAT	ARSLANBOĞA	29	2006	1	6	2007	1	0	
35	CÜNEYT	BAKIROĞLU	29	2006	1	6	2007	1	0	
36	ORTALAMA		33		2.1	23.4		2.8	23.1	

2008-2009 Sezonu Başlangıcı										
Türkccll Süper Lig										
SN	ADI	SOYADI	YAS	2. Lig	Süre	Maç	1. Lig	Süre	Maç	
1	SELÇUK	DERELI	39	1997	2	36	1999	9	129	
2	CÜNEYT	ÇAKIR	32	1999	2	48	2001	7	89	
3	KUDDUSI	MUFTUOĞLU	38	1996	2	26	2000	8	96	
4	FIRAT	AYDINUS	35	2002	2	41	2003	5	80	
5	YUNUS	YILDIRIM	38	2001	2	27	2003	5	73	
6	BULENT	YILDIRIM	36	2002	4	43	2003	5	54	
7	HÜSEYİN	GÖÇEK	32	2003	1	36	2004	4	48	
8	AYTEKİN	DURMAZ	38	2002	1	37	2003	5	40	
9	SÜLEYMAN	ABAY	35	2003	1	36	2004	4	38	
10	BUNYAMIN	GEZER	36	2003	3	42	2006	2	32	
11	TOLGA	ÖZKALFA	31	2002	2	27	2004	4	27	
12	M.KAMİL	ABITOĞLU	38	2001	6	38	2006	2	30	
13	HALİS	ÖZKAHYA	28	2003	3	28	2006	2	28	
14	ÖZGÜÇ	TURKALP	34	2002	2	34	2004	4	30	
15	HAKAN	ÖZKAN	38	2001	6	38	2006	2	12	
16	DENİZ	ÇOBAN	31	2006	1	30	2007	1	4	
17	KORAY	GENÇERLER	30	2006	1	37	2007	1	3	
18	İLKER	MERAL	37	2006	1	29	2007	1	3	
19	SUAT	ARSLANBOĞA	30	2006	1	26	2007	1	3	
20	ABDULLAH	YILMAZ	30	2003	3	48	2006	2	7	
21	GÖKHAN	GÜNEŞER	33	2003	4	40	2007	1	5	
22	M.İLKER	COŞKUN	29	2003	3	41	2006	2	5	
23	SERKAN	ÇINAR	32	2006	2	14	2008	1	0	
24	TANER	GİZLENCİ	41	2007	1	13	2008	1	1	
25	ÖZGÜR	YANKAYA	30	2006	2	6	2008	1	0	
26	ORTALAMA		34		2.1	34.7		3.1	33.5	

2009-2010 Sezonu İlk Yarısı										
Türkccll Süper Lig										
SN	ADI	SOYADI	YAS	2. Lig	Süre	Maç	1. Lig	Süre	Maç	
1	SELÇUK	DERELI	40	1997	2	42	1999	10	144	
2	CÜNEYT	ÇAKIR	33	1999	2	51	2001	8	189	
3	KUDDUSI	MUFTUOĞLU	39	1996	2	35	2000	8	105	
4	FIRAT	AYDINUS	36	2002	1	47	2003	6	90	
5	YUNUS	YILDIRIM	39	2001	2	28	2003	6	96	
6	BULENT	YILDIRIM	37	2002	1	50	2003	6	78	
7	HÜSEYİN	GÖÇEK	33	2003	1	41	2004	5	65	
8	AYTEKİN	DURMAZ	39	2002	1	43	2003	6	70	
9	SÜLEYMAN	ABAY	36	2003	1	44	2004	5	48	
10	BUNYAMIN	GEZER	37	2003	3	48	2006	3	50	
11	TOLGA	ÖZKALFA	32	2002	2	29	2004	5	47	
12	M.KAMİL	ABITOĞLU	39	2001	5	47	2006	3	45	
13	HALİS	ÖZKAHYA	29	2003	3	31	2005	3	43	
14	ÖZGÜÇ	TURKALP	35	2002	2	36	2004	5	40	
15	HAKAN	ÖZKAN	39	2001	5	44	2006	3	21	
16	DENİZ	ÇOBAN	32	2006	1	36	2007	2	19	
17	KORAY	GENÇERLER	31	2006	1	42	2007	2	18	
18	İLKER	MERAL	38	2006	1	39	2007	2	16	
19	SUAT	ARSLANBOĞA	31	2006	1	32	2007	2	15	
20	ABDULLAH	YILMAZ	31	2003	3	49	2006	3	15	
21	GÖKHAN	GÜNEŞER	34	2003	4	55	2007	2	6	
22	M.İLKER	COŞKUN	30	2003	3	58	2006	3	6	
23	SERKAN	ÇINAR	33	2006	2	25	2008	4	2	
24	TANER	GİZLENCİ	42	2007	1	24	2008	1	4	
25	ÖZGÜR	YANKAYA	31	2006	2	22	2008	1	4	
26	ORTALAMA		35		2.1	42.1		4.1	45.7	

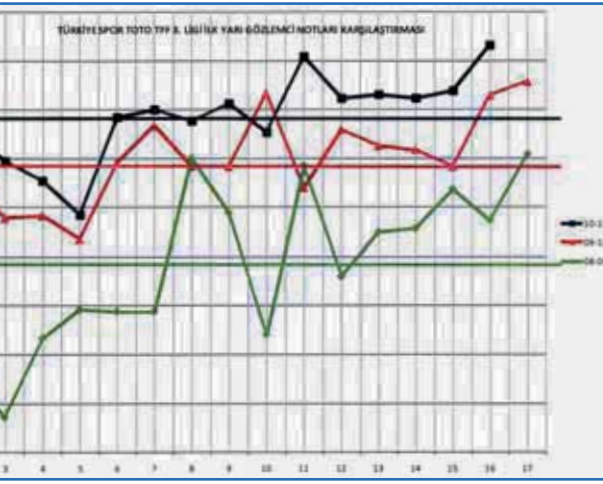
iki kat arttı

1. kategoride hakemimiz yoktu, 2. kategoride iki hakemimiz (Selçuk Dereli, Cüneyt Çakır), 3. kategoride üç hakemimiz (Fırat Aydınus, Bülent Yıldırım, Hüseyin Göçek) ve 4. kategoride iki hakemimiz (Yunus Yıldırım, Halis Özkahya) vardı. Bugün ise 1. kategoride bir hakemimiz (Cü

Ayrıca, bu bölgelerin dışındaki 4 bölgeden de bu hakemlere koçluk yapacak dört gözlemci davet edilmiştir. Bir hafta süren kampta UEFA'nın orijinal sunumları kullanılmış, aynı saha uygulamaları ve testler

yapılmıştır. Hakem üçlüleri birer maç yönetmiş ve ikiye kamera ile yapılan çekimler üzerine her hakem için ayrı analiz yapılmıştır. Saha uygulamaları ile ilgili fikir verebilecek kısa görüntüler tff.org sitesinde

mevcuttur. İlk kamp sonunda edindiğimiz olumlu izlenim beklediğimizin çok üzerinde olmuştur. ● Bir hakemin, geleneksel yöntemlerle yıllar sonra bölük pörçük öğrenebildiği bilgiler ve

yöntemler bir hafta içinde planlı ve derli toplu olarak aktarılmıştır. ● Hakemlerin fiziksel yetenekleri konusunda arşiv oluşmaya başlamıştır. ● Gelecek nesil hakem kadrolarının bu kamplardakine benzer somut yöntemlerle belirlenmesi gerektiği açıkça görülmüştür. Bu kampların (Hakem Geliştirme Kampı-HGK) her ay yapılması planlanmaktadır. Birkaç yıl içinde, doğru kişilere yatırım yapılarak her düzeydeki hakem kalitesinin artması sağlanacaktır.

Hakem Gelişim Kampı düzenlendi

MHK tarafından hayata geçirilen ve hakemlere uzun vadeli yatırımı hedefleyen "Hakem Gelişim Kampı" düzenlendi. 2010-2011 sezonundan itibaren UEFA'da uygulanmaya başlanan CORE (Mükemmel Hakemliğin Merkezi) projesinin benzer bir uygulaması olan "Hakem Gelişim Kampı"nın ilkinde 30 yaşın altındaki 8 hakem ve 16 yardımcı hakem ile hakemlerin olmadığı bölgelerden dört hakem koçu katıldı. MHK çalışmaları çerçevesinde ülkemize uyarlanan bu programı uygulayan ilk ülke Türkiye oldu. Bir hafta süren ve TFF'nin Riva'daki tesislerinde yapılan kampta hakem koçları ve toplam 24 hakem şu konu başlıklarında eğitim gördü:

- Hakemler sürat, dayanıklılık, çabukluk ve koordinasyon testlerinden geçti.
- FIFA atletik testinin video çekimi yapılarak

hakemlerimizin koşu stilleri incelendi ve kendilerine geri bildirimleri yapıldı. ● 8 teknik sunum UEFA CORE Programından uyarlanıp hakemlerimize aktarıldı.

● Hakem Gelişim Kamplarının en önemli noktalarından biri olan "Kişisel Gelişim ve Değerlendirme" olgusu kapsamında hakem koçları, TFF spor psikoloji mentörü ve hakemler geçirdikleri 1 hafta sonucunda oluşturdukları kişisel hedefleri Merkez Hakem Kurulu'na sundu. 24 hakemden oluşan toplam 8 trio, bir hafta süren kampın sonunda eğitimlerin tatbiki amacıyla 18-19 Aralık'ta İstanbul Amatör Ligi maçlarında görev aldı. MHK Başkan ve yöneticilerinin de bizzat izlediği maçlar kamera sistemiyle kaydedilerek, hakemlerin performans takibi gerçekleşti. Kampın son günü gerçekleşen vido analize MHK Başkanı Oğuz Sarvan ve MHK yöneticilerinin yanı sıra üst klasman hakemlerden Cüneyt Çakır ile Süleyman Abay da katıldı.

Futbolculuğumu genlerime borçluyum

Bank Asya 1. Lig takımlarından Karşıyaka'nın altyapısından yetişti ve halen yeşil-kırmızılı formayı giyiyor. Uzun boyu, çabukluğu ve topu oyuna iyi sokma özellikleriyle dikkat çekiyor. Bu özellikleri ona A2 Millî Takımı'nın kapısını 23 yaşında açtı. Babadan ve dededen futbolcu olan genç oyuncu, Süper Lig'de oynama isteğini, "Çünkü A Millî Takım'a giden en kısa yol" sözleriyle açıklıyor.

Mazlum **Uluç**

▼İlk defa Millî Takım formasıyla buluşuyorsun. Bank Asya 1. Lig futbolcusu olarak böyle bir daveti bekliyor muydun?

▲Genç takımda oynadığım dönemlerde beklemiştim aslında. Ama açıkçası A2 Millî Takımı'na çağrılmak benim için de sürpriz oldu. Bu kampa davet almadan önce Millî Takım yetkililerinin sağlık durumumla ilgili araştırma yaptığını öğrendim önce. Sonra da takip etmeye başladım. Futbol Federasyonu'nun web sitesinde takım açıklandığında ismimi görünce önce inanmadım ve tekrar tekrar baktım. Sonra kulüpten de haber verdiler. İnanılmaz bir heyecan ve gurur duydum tabii. Haberi hemen birlikte yaşadım babaannemle paylaştım. O da başlangıçta inanmadı ve şoke oldu.

▼Futbolla nasıl tanışmıştın?

▲Ben Karşıyakalıyım. Futbola önce okul takımında başladım. Sonra okuldaki öğretmenlerimin yönlendirmesiyle Karşıyaka'nın altyapısına girdim ve o gün bugündür de Karşıyaka'nın oyuncusu olarak kariyerimi sürdürüyorum.

▼Başlangıçta da stoper mi oynuyordun?

Bir ara forvet oynadım, sonra fiziğimden dolayı kaleci yapmak istediler. Sonunda stoperde karar kıldık.

▼Ailen futbolcu olmana nasıl baktı?

▲Hiçbir zaman önüme engel

koymaya çalışmadılar. Çünkü ben futbolla okulu bir arada yürütebiliyordum. Zaten bir yandan futbol oynarken üniversiteyi de kazandım. Ege Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'na girdim. Ama askerlikle ilgili bir problem nedeniyle kaydımı sildirdim, tecil işlemlerimi futbolculuk üzerinden yaptım. Tekrar okula dönmem de futbol hayatımın yoğunluğu nedeniyle zor görünüyor. Bu arada babamın futbolcu olmam konusundaki desteğine de teşekkür etmem gerekiyor. Kendisi de eski bir futbolcu. Daha önce amatör takımlarda futbol oynamış. Sanırım futbolcu olmamı biraz da genlerime borçluyum. Çünkü dedem de Almanya'da futbol oynamış. ▼Bugüne kadar pek çok antrenörle çalıştığını biliyoruz. Üzerinde en fazla emeği bulunan teknik adamlar hangileriydi? ▲Karşıyaka'da pek çok teknik adamla çalışma fırsatı buldum. Şu anda A Millî Takım'da antrenörlük yapan Engin İpekoğlu'nun yanı sıra

Saffet Gurur Yazar

Babamın futbolcu olmam konusundaki desteğine teşekkür etmem gerekiyor. Kendisi de eski bir futbolcu. Daha önce amatör takımlarda futbol oynamış. Sanırım futbolcu olmamı biraz da genlerime borçluyum. Çünkü dedem de Almanya’da futbol oynamış.

Reha Kapsal’ın yeri benim açımdan biraz daha farklı. Özellikle genç oyuncuları geliştirme konusunda çok geniş bir bilgiye sahip ve bana da çok katkı sağladı. Oyun mantalitemi geliştirdi, pozisyon almada çok ciddi katkıları oldu.

Hocalarım topu oyuna sokabilme kabiliyetimin, teknik kapasitemin bir stopere göre iyi olduğunu söylüyor. Uzun boylu olmam hava toplarında başarılı olmamı sağlıyor. Dışarıdan bakıldığında hantal görünsem de saha içinde ağır olduğum söylenemez.

Geçen sezon dört teknik direktör değiştirdik. Tam birisinin yaptırdığı antrenmanlara, maçlarda verdiği taktiğe, futbol mantalitesine alışıyorsunuz, o gidiyor yerine bir başkası geliyor. Bu sefer her şey sil baştan oluyor.

“Burası bana yeter” dediğinizde ya olduğunuz yerde kalırsınız ya da gerilemeye başlarsınız. Futbolda ve hayatta hep bir üstü var çünkü. En üste geldiğinizi zannettiğinizde bilmeniz gereken en önemli şey onun da bir üstü bulunduğu.

Süper Lig’de oynamak hedeflerim arasında. Benim için önemli olan A Millî Takım’ın kapısını açabilmek. Millî Takım yolunu kısaltacak hangi takım olursa onun formasını giyebilirim.

Reha Kapsal’la, Feyyaz Uçar’la, Erdoğan Arıca’yla çalıştım. Yani futbol camiasında isim yapmış teknik adamlarla çalışma fırsatı buldum ve hepsine bana yaptıkları katkılardan dolayı teşekkür ediyorum. Reha Kapsal’ın yeri ise benim açımdan biraz daha farklı. Reha Hoca özellikle genç oyuncuları geliştirme konusunda çok geniş bir bilgiye sahip ve bana da çok önemli katkıları oldu.

▼**Reha Kapsal’ın sana neler kazandırdığını düşünüyorsun?**
▲Öncelikle oyun mantalitesi hakkında gelişimimi sağladı, pozisyon almada çok ciddi katkıları oldu.
▼**Futbol oynayan her genç oyuncunun kafasında “Onun gibi**

olayım” dediği yıldızlar vardır. Senin de benzetmek istediğin böyle bir oyuncu var mıydı?
▲Genç takımlarda oynadığım dönemlerde Millî Takım’da Bülent Korkmaz, Alpay Özalan gibi oyuncular forma giyiyordu. Benim de hayalim bir gün onlar gibi olabilmektir. Sanırım A2 Millî Takımı’na seçilerek o hayalime yaklaştım. Bundan sonrası benim elimde diye düşünüyorum ve çok çalışarak A Millî Takım’da da oynayabileceğime inanıyorum. Puyol ve Pique de dünya futbolunda beğendiğim stoperler.
▼**Modern futbol stoperlerden sadece topu kesmesini değil aynı zamanda oyuna da iyi sokmasını bekliyor. FIFA’nın yayınladığı Dünya Kupası raporunda, “İyi**

takımı diğerlerinden ayıran en önemli özellik, stoper ve beklerinin oyun karakteri” deniliyor. Mesela örnek aldığın oyuncuların Pique bu konuda örnek gösterilebilecek bir isim. Bu anlamda baktıklarında antrenörlerin seni nasıl bir stoper olarak değerlendiriyor?
▲Topu oyuna sokabilme kabiliyetimin, teknik kapasitemin bir stopere göre

başarılı olduğumu söylüyorlar. Bu yüzden bir sıkıntım yok ama yine de kendimi daha da geliştirmem gerektiğini biliyorum. Uzun boylu olmam hava toplarında başarılı olmamı sağlıyor. Pozisyon alma konusunda da bir sıkıntı yaşamıyorum. Dışarıdan bakıldığında boyum uzun olduğu için hantal görünsem de saha içinde ağır olduğum söylenemez.
▼**Sen genç bir oyuncusun ve biraz önce söylediğin gibi geliştirmen gereken yönlerin mutlak vardır. Bu konuda ne gibi tavsiyeler alıyorsun?**
▲Hocalarım olun, arkadaşlarım olsun, hepsi fiziksel açıdan biraz daha kuvvetlenmem gerektiğini

söylüyor. Bu sanırım altyapıdan gelen bir eksiklik. Çünkü o düzeyde fiziksel gelişmeyi çok sıkı tutmuyorlar. Çoğu takımın altyapısında fitness girilmiyor. Daha çok mental ve teknik özellikler ön plana çıkıyor. Bu nedenle fiziksel olarak kendimi biraz daha geliştirmem gerekiyor.
▼**Bank Asya 1. Lig’de oynanan futbolun düzeyi ve izlediğin kadarıyla Süper Lig’den farkı ne?**
▲Bank Asya 1. Lig’de futbol daha çok mücadeleye ve koşmaya dayalı oynanıyor. Süper Lig’de ise takımlar daha çok oyun oynamaya çalışıyor. Bank Asya maçlarında iyi konsantrte olursanız bir sıkıntı yaşamazsınız.
▼**Seni zorlayan santrforlar var mı?**
▲Geçtiğimiz sezon Kardemir Karabükspor’un santrforu Emenike vardı ve bütün stoperlere oldukça sıkıntı çıkarıyordu. Zaten o ligde büyük bir sükse yapmıştı. Emenike güçlü, süratli, son vuruşlarda başarılı, yetenekli, kısacası komple bir futbolcu. Adanaspor’da oynayan Mbamba da stoperle için zorlu bir rakip.

▼**Takımlarımızda çok sık teknik direktör değişiklikleri yaşanıyor. Bunlar oyuncuyu nasıl etkiliyor?**
▲Biz geçen sezon dört teknik direktör değiştirdik. Tam birisinin yaptırdığı antrenmanlara, maçlarda verdiği taktiğe, futbol mantalitesine alışılıyorsunuz, o gidiyor yerine bir başkası geliyor. Bu sefer her şey sil baştan oluyor. Hem oyuncu hem de takım için kötü bir şey bu. Kişisel düşüncem, bir teknik direktöre sonuna kadar güvenilmesi gerektiği. Başlangıçta teknik direktörün kim olacağına çok iyi düşünülüp karar verilmeli ve sonra da arkasında durulmalı. Bu yol izlendiğinde başarının kesinlikle elde edileceğine inanıyorum.

Arda, genç futbolculara bakışı değiştirdi

▼**Türkiye’de genç oyunculara verilen şansı yeterli buluyor musun?**

▲Son zamanlarda daha fazla şans bulduklarını düşünüyorum. Eskiden böyle değildi ama şimdi genç oyunculara daha fazla şans veriliyor. Çıkış yapan ve fark oluşturan oyuncular sayesinde böyle bir değişim yaşandı. Mesela Arda Turan’ın Manisaspor’da başlayıp Galatasaray’da devam eden performansı, tüm takımlarda genç oyunculara bakışta bir farklılığa yol açtı. Bu farklılığın genç bir oyuncu olarak benim için de avantaj olduğu düşünüyorum.

▼**Arda dışında beğendiğin genç oyuncular var mı?**
▲Beşiktaş’ta Necip önemli bir çıkış yaptı. Galatasaray’da Emre Çolak öyle. Bence kendisine özgü çok güzel bir stili var. Sol ayağı çok güçlü ve hücum özellikleri çok gelişmiş bir oyuncu. Beşiktaş’ta Ersan da oldukça iyi bir çıkış yaptı. Onunla geçtiğimiz sezon Adanaspor formasını giydiği dönemde karşılıklı oynamıştık. Fizik kapasitesi oldukça yüksek, topu oyuna sokma özelliklerine sahip bir oyuncu. Şans bulmaya devam ederse başarılı olacağını düşünüyorum.
▼**Gelecekte senin Millî Takım’daki rakiplerinden birisi diyebilir miyiz Ersan için?**
▲Elbette diyebiliriz. Ama bakarsınız partner de olabilir (Gülüyor).

▼**Türkiye’deki sorunlardan birisi, çıkış yapan genç oyuncuların bir süre sonra beklentileri karşılayamaması. Umut bağlanan pek çok genç oyuncunun bir süre sonra kaybolup gittiğini üzüntüyle görüyoruz. Sence genç oyuncular neden sonunu getiremiyor?**

▲Belki de bulundukları yer yeterli geliyor. Bu oyuncunun psikolojisiyle alakalı. Hiçbir zaman yetinmemek gerekiyor. “Burası bana yeter” dediğinizde ya olduğunuz yerde kalırsınız ya da gerilemeye başlarsınız. Futbolda ve hayatta hep bir üstü var çünkü. En üste geldiğinizi zannettiğinizde bilmeniz gereken en önemli şey onun da bir üstü bulunduğu. Ben hayata da futbola da böyle bakıyorum.

▼**Bugüne kadar Millî Takımların gündemine hiç girmemeni nasıl değerlendiriyorsun?**
▲2005-06 sezonunun ikinci yarısında profesyonel oldum ama takımımda yeterince şans bulamıyordum. İki sezondur devamlı oynamaya başlayınca sanırım dikkat çekmeyi başardım.
▼**Profesyonel olarak oynadığın ilk maçtı hatırlıyor musun?**

▲Oyuna sonradan girdiğim bir Kocaelispor maçında ilk Bank Asya 1. Lig tecrübemi yaşamıştım. Zaten Kocaelispor’un benim futbol hayatımda ilginç bir yeri var. İlk defa kadroya girdiğim, ilk defa oyuna girdiğim ve ilk defa on birde yer aldığım maçların hepsi Kocaelispor karşılaşmalarıydı.
▼**Biraz önce stoperlerin görevlerinden söz ettik. Günümüzde çok sayıda gol atan stoperler de var. Mesela geçtiğimiz sezonun şampiyonu Bursaspor’da Ömer Erdoğan attığı 6 golle ciddi bir fark oluşturmuştu. Senin golle aran nasıl?**
▲Geçtiğimiz sezon üç gol attım. Bu sezon da bir golüm var. Hepsini kafayla attım. Duran toplarda öne çıkıyorum. Zaten Karşıyaka’nın duran top organizasyonlarında böyle bir görevim var ve attığım goller de çalışılmış pozisyonların ürünü.
▼**Bazı oyuncular vardır, kulüpleriyle özdeşleşir. Sen de bugüne kadar hep Karşıyaka’da oynamışsın.**

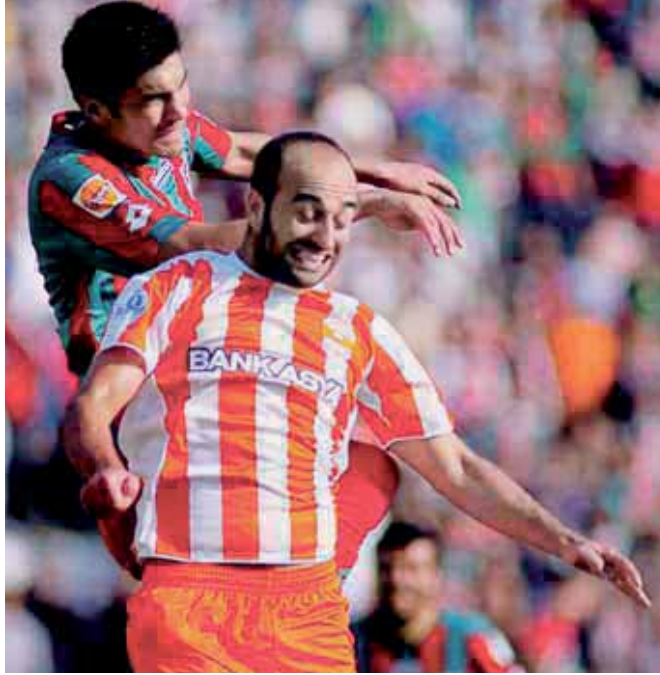
▲Bana da “4 numaralı formayı müzeye kaldıracağız” diyorlar zaten (Gülüyor). Şu anda kadroda altyapıdan gelerek oynayan Erdi ve ben varız. Sementin çocuğu olmamızdan dolayı insanlar bize farklı bir gözle bakıyor. Altyapıdan gelip sürekli oynayabilmek kolay değil. Tabii bu durum sorumluluğumuzu artırıyor ama aynı oranda destek de görüyoruz.
▼**Bundan sonra kariyerine nasıl bir yön vermeyi düşünüyorsun?**
▲Süper Lig’de oynamak tabii ki benim de hedeflerim arasında. İnşallah bunu Karşıyaka’yla başarırım. Ama öyle olmasa bile ben bir başka takımda da Süper Lig heyecanını yaşamak istiyorum. Gelen teklifler de var. Amacım üç büyüklerden birisinde oynamak.

Asıl hedef Millî Takım

▼**Türkiye’de artık üç büyükler kavramı da tartışılıyor. Ligin üstüne baktığımızda alışılmışın dışında takımları görüyoruz. Geçtiğimiz sezonu da Bursaspor şampiyon olarak tamamlamıştı. Sen de bu takımlardan birinin parçası olmak istemez misin?**

▲Olabilir elbette. Dediğiniz gibi Türkiye’de futbol yapısı değişiyor. Her takımın birbirini yenilediği yeni bir dönemi yaşıyoruz. Bursaspor geçtiğimiz sezon tabuları yıktı. Benim için önemli olan A Millî

Takım’ın kapısını açabilmek. Millî Takım yolunu kısaltacak hangi takım olursa onun formasını giyebilirim.
▼**Artık Bank Asya 1. Lig’de de yabancı oyuncular yer alabiliyor. Bu değişiklik ligin kalitesine bir katkı yaptı mı sence?**
▲Ben kalitenin çok fazla yükseldiğine inanmıyorum. Elbette öne çıkan oyuncular var. Adanasporlu Mbamba ya da bizim takımımızdaki Tiago gibi.

Ama ben ligde genç yerli oyuncuların oynamasının Türk futboluna daha fazla katkı sağlayacağına inanıyorum.
▼**Karşıyaka çok köklü bir kulüp olmasına rağmen uzun yıllardır Süper Lig’de yer alamıyor. Aslında genel olarak İzmir futbolunun sorunu da bu. Koskoca İzmir şehrinin futboldaki gerilemesini nasıl açıklamak gerekir?**

▲Bence İzmir’in Süper Lig’de yeterince takımı olmaması büyük bir eksiklik. Karşıyaka’sı, Altay’ı, Göztepe’si camiaları ve tarihleriyle Süper Lig’de bulunmayı hak eden kulüpler. Ama sanırım yeterince destek verilmiyor. Gerek kurumsallaşma sağlanamamış olabilir. Bunlar sağlansa İzmir’den şampiyon bile çıkabilir. Çünkü taraftar olarak bakıldığında İzmir takımları son derece güçlü.

▼**Karşıyaka’nın güçlü bir taraftar grubu var. Senin o sementin çocuğu olarak taraftarlarla ilişkilerin nasıl?**

▲Ben de bir taraftarım aslında. Futbolcu olmadan önce ben de tribünde yer alıyordum. Kulübe gelen oyuncuların Karşıyaka’yı tercih etmesinin temel sebeplerinden birisi de taraftar desteğinin çok güçlü olması. O takımın taraftarı olarak formasını giymek ise çok farklı bir duygu. O formayı giymenin heyecanı anlatılamaz.

▼**Bucaspor’un Süper Lig’e çıkışı diğer İzmir takımları için bir örnek ve motivasyon teşkil ediyor mu?**

▲Bucaspor Bank Asya’ya ilk çıktığında hiç kimse bu noktaya gelebileceğini tahmin etmiyordu. Hatta küme düşer gözüyle bakılıyordu. Ama tesisleri, altyapısı, akademi takımlarıyla Bucaspor projesi uzun vadeli bir çalışmayla başarılı oldu. Bence tebrik edilmesi ve örnek alınması gerekiyor.

▼**Özel hayatında neler var?**
▲Bekârim, bir kız arkadaşım var. İzmir çok güzel bir şehir. Hayat daha basit ve kolay. Orada yaşamaktan mutluyum.

▼**Profesyonelce yaşamak açısından İzmir oyuncuları zorlayan bir şehir mi?**
▲Bence bu oyuncunun kendisiyle ilgili bir durum. Kendinizi bildiğiniz zaman sorun yaşamazsınız. İzmir benim memleketim ve neyin ne olduğunu çok biliyorum. Bu nedenle beni zorladığını söylemem.
▼**Boş vakitlerinde neler yapıyorsunuz?**
▲Müzik dinliyorum, dizi seyrediyorum. Favori dizim Geniş Aile.

Rusya'dan 50 milyar dolarlık yatırım...

2018 Dünya Kupası için İngiltere'nin yanı sıra Belçika-Hollanda ve İspanya-Portekiz ortaklıklarıyla çekişen Rusya, hiç zorlanmadan iki tur oylama sonucu istediğini almayı başardı. Rusya'nın bu dev organizasyon için 50 milyar dolarlık harcama yapacağı öngörülüyor. Maçlar 13 kentte, 16 farklı statta oynanacak. Ülkede 7 bin 700 kilometre otoyol, 2 bin kilometre demiryolu inşa edilecek, Moskova ve Sochi dışındaki havaalanları yenilenecek, konaklama ihtiyacının karşılanması için de yeni oteller yapılacak.

Dr. Cem Çetin

2014 Kış Olimpiyat Oyunları'ndan sonra Rusya, 2018 Dünya Kupası'na ev sahipliği yapacak. Aslında Kuzey komşumuzun futbol dünyasının en önemli organizasyonunu düzenleme hakkını kazanması sürpriz sayılmamalı. TamSaha'nın Ağustos 2008 sayısında yayınlanan "Rusya: Bir Devlin Uyanışı" başlıklı değerlendirmede, Rusların 2018'in hayalleriyle yaşadığı açık bir dille belirtiliyordu.

Oy kullanan 22 üye (FIFA Yönetim Kurulu)

Joseph Blatter (İsviçre), **Julio H. Grondona** (Arjantin), **Issa Hayatou** (Kamerun), **Chung Mong-joon** (G. Kore), **Jack Warner** (Trinidad), **Agel Maria Villar Llona** (İspanya), **Michel Platini** (Fransa), **Geoff Thompson** (İngiltere), **Michel d'Hooghe** (Belçika), **Ricardo Teixeira** (Brezilya), **Mohammed bin Hammam** (Katar), **Şenes Erzik** (Türkiye), **Chuck Blazer** (ABD), **Worawi Makudi** (Tayland), **Nicolas Leoz** (Paraguay), **Junji Ogura** (Japonya), **Marios Lefkaritis** (Kıbrıs Rum Kesimi), **Jacques Anouma** (Fildişi Sahili), **Franz Beckenbauer** (Almanya), **Rafael Salguero** (Guatemala), **Hany Abo Rida** (Mısır) ve **Vitaly Mutko** (Rusya)

Not: 24 Yönetim Kurulu üyesinden 22'si oy kullandı. Tahitili Reynald Temarii ve Nijeryalı Amos Adamu, rüşvet olayına karıştıkları için FIFA Etik Kurulu tarafından üyelikleri askıya alındığından oy kullanamadı.

Putin ve vatandaşlarının hayalleri şimdi gerçek oldu ve ülke tarihlerinin en önemli spor organizasyonuna ev sahipliği yapacaklar. 2010 için Güney Afrika ve 2014 için Brezilya'yı tercih eden FIFA'nın, 2018 için Rusya, 2022 için de Katar'ı ev sahibi olarak seçmesi, futbol pazarının sınırlarını büyütme arzusu olarak yorumlanıyor. Bu dev organizasyon için Rusya'nın harcayacağı toplam miktarın 50 milyar dolar olacağı ifade ediliyor.

Çekişme yaşanmadı

Rusya ile birlikte 2018'in diğer adayları İngiltere, İspanya-Portekiz ve Hollanda-Belçika'ydı. Yapılan tahminlerde favori olarak, futbolun anavatanı İngiltere'nin ismi ön plana çıkıyordu. Ancak Adalılar ilk turda 2 oy alıp, çok erken havlu attı (*). Bu olumsuzluğun belki de en önemli nedeni, seçimden üç gün önce İngilizlerin TRT'si konumundaki BBC'nin ekranlara taşıdığı programdı. "Kırlı Gerçekler" adını taşıyan Panorama programında; FIFA'nın bazı

üyelerinin seçim sürecinde rüşvet aldıkları iddia ediliyordu. Oy kullanan üyelerden Belçikalı Michel d'Hooghe, "Elbette bu programın FIFA üyeleri üzerinde bir etkisi olmuş olabilir" demekten kaçınıyor. Bu noktada akıllara iki soru takılıyor: "Böyle bir iddia BBC tarafından ortaya atılmasaydı,

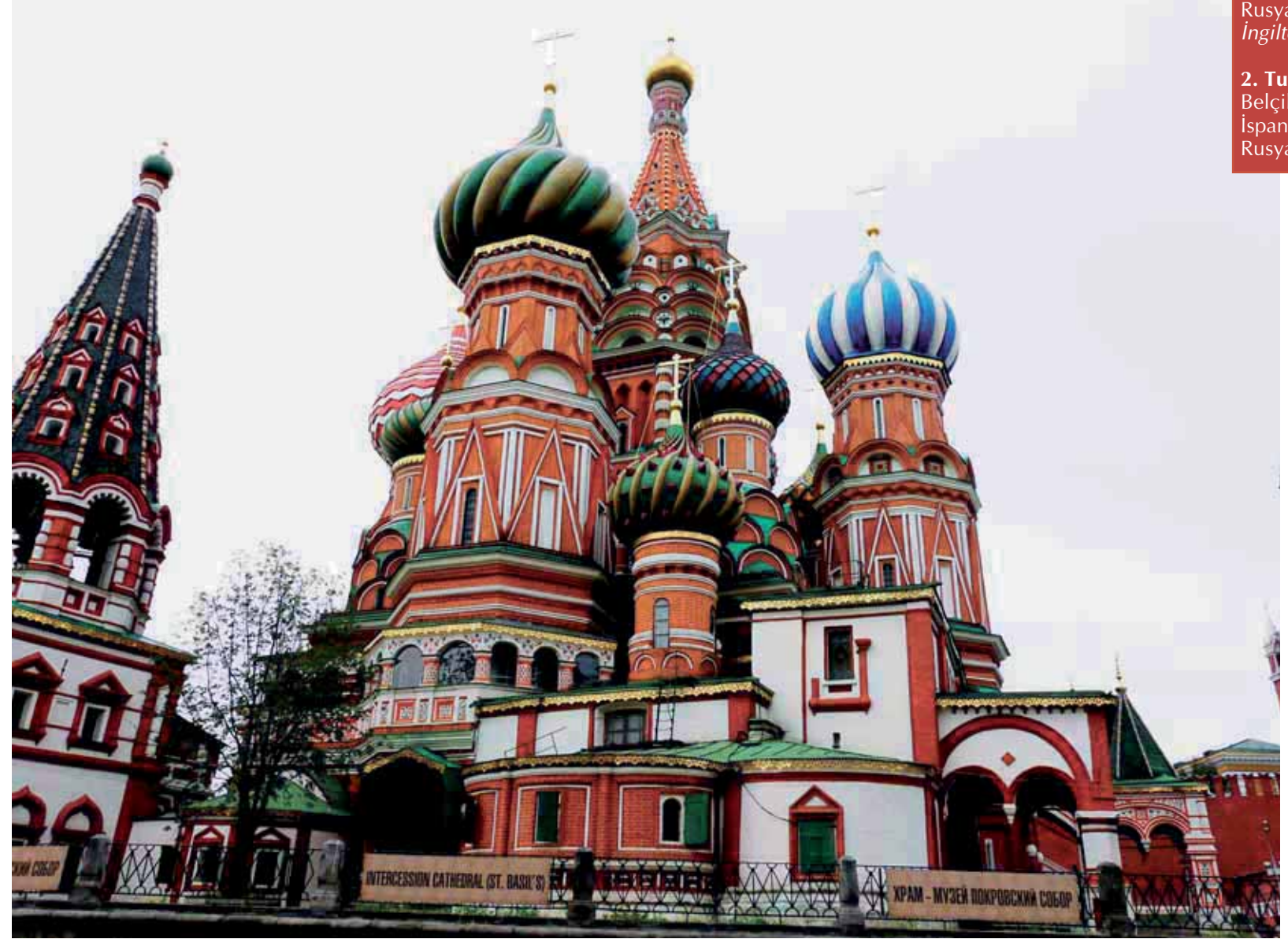
İngiltere 2018'i kazanabilir miydi?" Diğer soru ise, "İngilizler 2018'i kazanamayacaklarını bildikleri için mi BBC böyle bir yayına başvurdu?"

Bu iki sorunun cevabını öğrenmek belki kısa vadede mümkün olmayacak ama gelecekte mutlaka birileri bu konuda bir açıklama yapacak. Oylamaya geri dönecek olursak; iki turda da en çok oyu Ruslar (**) aldı. İlk turda 9 oy toplayan Rusya, ikinci turda oyların yüzde 50'nin üstüne çıkartıp, mutlu sonu yakaladı. Sadece iki tur süren oylamada Putin'in vatandaşlarını en çok İspanya-Portekiz ortaklığı sıkıştırdı. İki turda da 7 oy toplayan Güneyliler, ilk turda Rusların sadece 2 (9-7) puan gerisinde

kalıp, "Sizi üzebiliriz" mesajını vermeye çalıştılsa da, ikinci turda Ruslar 6 oy (13-7) farkla işi bitirdi. Her ne kadar İngiltere favori olarak ön plana çıksa da Rusları en çok İspanya-Portekiz birlikteliği korkutuyordu. Rakibi doğru tahmin eden Ruslar, son derece akıllı bir

politika izleyip, söylemlerini, "Dünya Kupası İlk Kez Doğu Avrupa'da" sloganı üzerine kurdu. Seçim sürecinde Rusların bir başka artışı da Vladimir Putin'di. 2014 Kış Olimpiyat Oyunları'nı ülkesine kazandıran Rusya Başbakanının, ülke olarak hiçbir fedakârlıktan kaçınmayacaklarını açıklaması, FIFA'nın tercihiinde belirleyici oldu. Ayrıca Putin'in uluslararası arenadaki olumlu imajının da Rusya'nın hem 2014 Kış Olimpiyatları'nda büyük rol oynadığının altını çizelim. Bu süreçte ilginç olan, aday ülkelerin başbakanları içinde bir tek Putin'in seçim günü İsviçre'de bulunmamasıydı. FIFA üzerinde herhangi bir baskı oluşturmamak

takılıyor. Rusların yorumu ise, "Putin, Sochi örneğindeki gibi Rusya'nın kazanacağından o kadar emindi ki, önceden Zürih'e gitme ihtiyacı duymadı" şeklinde.

50 milyar dolar harcanacak

Rusya 2018'de maçlar 13 kentte (***) ve 16 farklı statta oynanacak. Bu kentlerin hepsi, Ekaterinburg dışında ülkenin batısında yer alıyor. Böylece ülke coğrafyasının getirdiği dezavantaj, büyük ölçüde ortadan kalkıyor. Her ne kadar Putin, "Yeni statlar ve gerekli altyapı için 10 milyar dolar harcanacak" dese de, bu dev organizasyonun Ruslara maliyetinin 50 milyar doları bulacağı iddia ediliyor. Bu 50 milyarın 35 milyarı, 7.700 km. otoyol ve 2.000 km'lik demiryolu inşaatına gidecek. Moskova ve Sochi dışındaki kentlerdeki havaalanlarının pistleri ve terminal binaları da yenilenecek. Bunun maliyetinin de 1.5 milyar dolar civarında olacağı ifade ediliyor. Ayrıca

konaklama ihtiyacının karşılanması için de yeni oteller gerekli (****). Bunun da maliyetinin 10 milyar doları bulacağı konuşuluyor. Ortaya çıkan mali portreyi gördükçe, "Ruslar neden böyle bir yükün altına giriyor?" diye bir soru sorulabilir. Cevabı Putin veriyor: "Hızla gelişen Rusya, dünyaya kapılarını açıp, Soğuk Savaş döneminden kalma ön yargıları kırmalıdır."

Yatırımlar oligarkların omuzlarında

Rus hükümeti yatırımların bir bölümünü oligarkların omuzlarına yıkmayı planlıyor. Zaten onlar da hazır bir şekilde bekliyor. Putin, Moskova'daki bir stadın ülkenin büyük şirketlerinden Lukoil tarafından, bir başka stadın da VTB Bankası'nın desteğiyle yapılacağını söylüyor. St. Petersburg'taki stat inşaatı ise Gazprom'un sorumluluğunda. Bu arada Zürih'teki seçimlerde Chelsea'nin Rus sahibi Roman Abramovich'in, Rus organizasyon komitesinin yanında yer alması, elini cebine

Oyların Dağılımı

1.Tur
İngiltere 2
Belçika-Hollanda 4
İspanya-Portekiz 7
Rusya 9
İngiltere elendi

2. Tur
Belçika-Hollanda 2
İspanya-Portekiz 7
Rusya 13

atacağının bir göstergesi. Putin de zaten, "Onun harcayacak parası çok" demekten pek kaçınıyor! Bu arada maçları izlemek için Rusya'ya gidecekler için ülke başbakanı çok önemli bir mesaj gönderiyor: "Bir takım yenilikler getiriyoruz. Bunlardan bir tanesi, maç bileti olanlar Rusya'ya vizesiz girecek. Ayrıca maçların oynanacağı kentler arasındaki ulaşımı da ücretsiz yapmayı planlıyoruz." Zürih'teki seçimlerde Rus delegasyonu

birlikte olan Rus yıldız Arshavine'in, "Kimse merak etmesin, her şey mükemmel olacak. Ayrıca Putin bir şeyler yapmak isterse, onun en iyisini yapar" sözleri de Rusların 2018'de görkemli bir gösteriye hazırlandıklarının sinyallerini veriyor.

(*) İngilizler seçim sonuçlarını, "Bu bir mağlubiyet değil, küçük düşürme" şeklinde yorumladı.

(**) Aday kentlerin seçimi kazanması için oyların %50'sinden fazlasını kazanması gerekiyor. Rusya ikinci tur sonunda bu başarıyı sağlarken, Katar mutlu son için 4 tur beklemek zorunda kaldı.

(***) 13 kent, Moskova, Saint-Petersburg, Kaliningrad, Kazan, Nijni-Novgorod, Yaroslavl, Samara, Volgograd, Saransk, Rostov, Soçi ve Ekaterinburg.

(****) Böyle bir organizasyon için 100 bin oda gerekiyor. Bu odaların %12'si 5, %22'si 4 ve %63'ü 3 yıldızlı otellerde olacak.

Ortadoğulu ilk ev sahibi Katar

FIFA Yönetim Kurulu, 2022 yılında düzenlenecek olan Dünya Kupası'nı ABD, Avustralya, Japonya ve Güney Kore yerine Katar'a vererek bir ilke imza attı. 2022 yılında ilk kez Ortadoğu'da düzenlenecek olan Dünya Kupası'nda maçlar mesafeleri birbirine oldukça yakın olan ve özel klima sistemleri ile donatılacak 12 stadyumda oynanacak. Her şeye rağmen yüksek sıcaklık şimdiden Katar'ın önündeki en büyük tehdit.

Aydın **Güvenir**

9 Aralık'ta FIFA'nın 2022 Dünya Kupası'nın nerede düzenleneceği kararını açıklamasından önce 1 milyon 680 bin nüfuslu Katar'ın rakipleri arasında ABD, Avustralya, Japonya ve Güney Kore vardı. 1. Tur'da kullanılan 22 oyun yarısını alan Katar, kendisinden sonra en çok puanı toplayan Güney Kore'ye 7 oyluk bir fark atmıştı bile. Avustralya'nın elendiği bu turun ardından, 2. Tur'da Katar 10, ABD ile Güney Kore de 5'er oy aldı ve Japonya 2022 hakkını kaybetti. 3. Tur'da ise yine Katar oyların yarısını aldı ve 6 oyla kendisini takip eden ABD ile birlikte Final Turu'na yükseldi. ABD'nin sunumunda Bill Clinton ve Morgan Freeman gibi isimler sahnede söz alıp konuşmuştu. Katar'ın ise propagandalarında Fransız oyuncu Zidane vardı. Sonuç olarak, Katar, ABD'yi 14-8'lik oylama sonucuyla geride bırakarak Ortadoğu tarihinde ilk defa bir Dünya Kupası'na ev sahipliği yapma hakkı kazandı. Şimdi Katar'ın Dünya Kupası'nı nasıl organize etmeyi planladığını, organizasyon risklerini ve bu karar hakkındaki yorumları inceleyelim... Öncelikle adaylık sürecinin ve yapılacak olanların aynı zamanda Katar için bir ulusal kalkınma politikası olduğunu söyleyerek söze başlamak gerek. 2022 adaylığında Katar'ın tüm rakipleri 1. Dünya Ülkesi olarak kabul edilen, ekonomisi güçlü ülkelerdi. Katar ise gelişmekte olan bir ülkeydi ve bu durumu da sunumda "Ortadoğu'da yapılacak ilk Dünya Kupası" sloganı ile birleştirerek kullandı.

Birbirine çok yakın stadyum ve tesisler

Katar, yüzölçümü oldukça küçük bir ülke. Hatta bu durum 2018 Dünya Kupası'nı alamayan İngilizler tarafından, "Yüzölçümü Manchester'dan küçük olan Katar bile Dünya Kupası düzenliyor" şeklinde yorumlandı. Katar'daki organizasyonda stadyumların, antrenman sahalarının ve organizasyonla ilgili diğer tüm tesislerin çoğu 60 kilometre içindeki bir alanda olacak. Bu anlamda da turnuva tarihinde bir ilk yaşanacak. Çünkü insanlar belki de stadyumda bir günde birden fazla Dünya Kupası maçı izleme şansı bulabilecek. Ayrıca ulaşım da bu açıdan oldukça kolay sağlanacak. Maçların oynanmasının planlandığı

toplam 7 şehir arasından en uzak mesafenin 128 km. olduğunu gördüğümüzde durumu daha iyi anlamış oluyoruz. Maçların yapılacağı 12 stadyumun 10'unun sadece 30 km'lik bir alanın içinde olacağı kupada, açılış maçı ile finalin Al-Daayen'de inşa edilecek yaklaşık 86 bin 250 kişilik kapasiteye sahip Lusail Iconic Stadyumu'nda oynanması planlanıyor. 662 milyon dolara mal olması beklenen bu stadyumun yanı sıra kullanılacak 12 stadyum için toplam 3 milyar dolar civarında para harcanacak.

Sıcaklık tehdidi ve iklimli statlar

Sadece stadyumlar için bu kadar para harcanacak olmasının tek sebebi Katar'ın şu an FIFA'nın istediği kriterlere sahip stadyumları bulunmaması değil. Turnuvanın yapılacağı Haziran ve Temmuz aylarına rastlayan dönemde Katar'daki akşam vakti ortalama sıcaklık oranı 33 ile 40, nem oranı da %50 ile 60 arasında seyredecek. Dolayısıyla yüksek sıcaklık ve nem oranı, organizasyonun düzgün yapılmasını tehdit eden unsurların başında geliyor. Öyle ki, bu nedenden ötürü UEFA Başkanı Michel Platini'nin geçtiğimiz günlerde kupanın kışın oynanma ihtimalinin bulunduğunu söylemesi

bir anda ortalığı karıştırdı. Katar ise bu soruna çözüm olarak klima sistemine sahip stadyumları adaylık dosyasında FIFA'ya sundu. Yüksek maliyetteki bu projeye göre turnuvada kullanılacak tüm stadyumlar, antrenman sahaları ve stadyum dışındaki taraftar alanları, özel yapılacak klima sistemleriyle soğutulacak. Çevre dostu ve yeniden kullanılabilir enerjiye sahip bu soğutma sistemleri, karbon salımı

yapmayacağı için de dünyada bir ilk olacak. Aynı zamanda aşırı sıcaklıklara karşı çimlerin korunması amacıyla gölge altında da faaliyetini sürdürebilecek güneşten yararlanma sistemleri inşa edilecek. Bunun yanı sıra konaklama için FIFA'nın istediği 60 bin odanın oldukça üstüne çıkılarak 84 bin odanın yapılması planlanıyor. En az sorunun yaşanacağı düşünülen ulaşım ise ağırlıklı olarak metro ve trenlerle sağlanacak. Ana ulaşım merkezi ise restore edilecek olan başkent Doha'daki Yeni Doha Havaalanı olacak. Katar'ın sunumdaki bir diğer önemli vaadi ise modüler olarak yapılacak olan stadyumların bir kısmının turnuvadan sonra parçalara ayrılıp ihtiyacı olan

ülkelere gönderilmesi idi. Böylece Japonya ve Güney Kore'nin de önceden yaşadığı gibi çok yüksek maliyetlerle yapılan stadyumların turnuva bittikten sonra işletilememesi durumunun önüne geçilmesi planlanıyor. Aynı zamanda da yüksek kalitede stadyumlara ihtiyacı olan Ortadoğu ülkelerinin bu eksikliklerinin giderilmesi hedefleniyor. Modüler stadyum teknolojisiyle turnuvadan sonra parçalara ayrılacak tribünlerin toplam 22 stadyumda kullanılması amaçlanıyor. Ancak tribünlerin taşınmasının da çok yüksek maliyet gerektirdiğini belirtmek gerek.

Zidane faktörü

Katar'ın 2022 Dünya Kupası'nı ülkesinde düzenlemeye hak kazanma sürecine geldiğimizde ise Fransızların Cezayir kökenli efsane oyuncusu Zinedine Zidane'ın propaganda döneminde oldukça etkili olduğunu söyleyebiliriz. Euro 2016 adaylık sürecinde Fransa'nın sunumunda da önemli rol oynayan Zizu, karardan önceki dönemlerde Katar'ın tanıtımı için düzenlediği toplantılarda, "Dünya Kupası'nın daha önce Ortadoğu'da organize edilmediğini" belirterek, "Bu bölgedeki çocuklara futbolu sevdirmek için ev sahipliğinin mutlaka Katar'a verilmesi gerektiğini" savunmuştu. Bu söylemleriyle Katar'ın turnuvanın düzenleme hakkını kazanmasında etkili olduğu düşünülen Zidane'ın tanıtım için Katar'dan 11 milyon euro aldığı da dedikodular arasında yer alıyor. Bu kararlar FIFA'nın cebine para koyduğu iddialarına karşılık veren Başkan Blatter ise, "Bu kararlar futbolun gelişimi için yeni marketler açtık. Bu karar bize ne kadar gelir getirir diye düşünseydik 2022'yi ABD'ye verirdik. Çünkü en ucuza mal olacak organizasyon oydu. Ancak Katar'ın bu turnuvayı almak için sarf ettiği çabaları ve 1995'te de U20 Dünya Kupası'nı düzenleyerek belirli bir tecrübeye sahip olduğunu unutmamak lazım" diyerek bu söylemlere sert bir yanıtla karşılık verdi. Ortadoğu'daki ilk Dünya Kupası... Oldukça dar bir alana yapılacak tesisler... Sıcaklık tehdidine karşın iklimli stadyumlar... Katar'ın 2022 Dünya Kupası'nın ev sahipliğini kazanması gerek politik, gerekse de organizasyonel açıdan çok konuşuldu. Bir o kadar daha da konuşulacak gibi gözüküyor. Bulunduğu coğrafi konumdan ötürü güvenliği sağlamanın da bir hayli zor olacağı kupada, Katar bakalım bu sorunlarla nasıl baş edecek ve adaylık dosyasında vaat ettiği projeleri yapıp, gerekli kriterleri yerine getirebilecek mi, hep birlikte göreceğiz. Öte yandan da çoğu yönüyle ilklerin yaşanacağı bir organizasyona tanıklık etmek de oldukça keyifli ve heyecan verici olacak.

● 2022 Dünya Kupası'ndaki maçlar Doha, Al-Rayyan, Al-Wakrah, Al-Daayen, Umm Slal, Al-Shamai ve Al-Khor olmak üzere toplam 7 şehirde oynanacak. Kullanılacak 12 stadyumun 4'ü Al-Rayyan'da, 3'ü ise başkent Doha'da yer alacak.
● Turnuvada kullanılacak 12 stadyum arasından şu an var olan 3'üne iyileştirme çalışmaları yapılırken, 9 stadyum da baştan inşa edilecek. Tüm stadyumların yapımı yaklaşık 3 milyar

dolara mal olacak.
● Turnuvanın organizasyon bütçesi 2021'de yine bu ülkede yapılacak Konfederasyonlar Kupası maliyeti ile birlikte toplam 645.5 milyon dolar olacak.
● Turnuva için yaklaşık 2 milyon 869 bin bilet hazırlanması bekleniyor.
● Katar daha önce 1995 U20 Dünya Kupası'na ve 2006 Asya Oyunları'na ev sahipliği yapmıştı. 2011'de de Asya Kupası burada düzenlenecek.

Oyların Dağılımı

1. Tur
Avustralya 1
ABD 3
Japonya 3
Güney Kore 4
Katar 11
Avustralya elendi

2. Tur
Japonya 2
ABD 5
Güney Kore 5
Katar 10
Japonya elendi

3. Tur
Güney Kore 5
ABD 6
Katar 11
Güney Kore elendi

4. Tur
ABD 8
Katar 14

Sahne yine ustalara kaldı

Dünya Kupaları futbolun Everest'i ise, Şampiyonlar Ligi için K2 diyebiliriz. Tarih boyunca topun etrafında dönen hikâyelerin birçoğu bu iki zirvede türedi. Hatta ara sıra K2'nin Everest'i geçtiği bile tartışıldı. Geçtiğimiz Temmuz ayında Everest'ten inen yıldızların bu sezon Wembley'de sonlanacak K2 macerası tüm hızıyla devam ediyor.

Mustafa Akkaya

Hangi ülkede top koşturursa koşursun, sadece kendi ligiyle yetinmek bir futbolcunun rüyalarına dar gelir. Çünkü çocukluğundan beri izlediği efsane takımlara karşı forma giymeyi, hatta kupa kaldırmayı hayal eder. İşte Şampiyonlar Ligi, bu tarz yüzlerce rüyayı gerçek kılmak adına başladı bu sezon da. Bazılarının ki kâbusa dönüşürken, bazıları da bir peri masalının içinde buldu kendini. Geline nokta baktığımızda Devler Ligi'nde en dikkat çekici durumlardan biri, maçların gayet gollü geçiyor olması. Öyle ki, ağların toplamda 7'şer kez sarsıldığı tam 4 tane maç sayabiliyoruz. Bunlardan ilki, Guiseppe Meazza'da oynanan ve 4-3 biten Inter-Tottenham mücadelesinin t kendisi. Ondan iki hafta sonra bu kez aynı skoru Benfica ve Lyon arasındaki maçta gördük. Bu iki karşılaşma, birbirine yakın güçlerin çarpışması olduğu üzere gollü ve zevkli olduğu kadar da çekişmeliydi. Ancak Slovyakya'da oynanan 90 dakika sonucu Marsilya'nın Zilina'yı 7-0 mağlup etmesi, sezonun en farklı skorunu oluşturdu. Keza temsilcimiz Bursaspor'un İspanya'da Valencia'ya 6-1 kaybetmesi de en gollü dört maçın sonucusuydu. Şampiyonlar Ligi gibi görkemli bir organizasyonun eleştiri alabileceği noktalardan biri tam da bu. İlk olarak sadece liglerin lider tamamlamış kulüplerin katıldığı turnuva, itibar kazandıkça daha çok takımı bünyesine aldı. Öyle ki, bu sezon son 16'ya kalan ekiplerden sadece 7 tanesi şampiyon sıfatı taşıyor.

Kendini aşanlar

Devler Ligi'nde tecrübesi olmayan her kulübün kaderi, grubun dibini görmek olmadı. Örneğin Kopenhag, ikinci kez katıldığı turnuvada Panathinaikos ve Rubin Kazan gibi nispeten tecrübeli rakiplerini geride bırakarak üst tura çıktı. Ayrıca Shakhtar Donetsk ile adeta devrim yapan Lucescu'yu

unutmamak gerek. 6 yıllık Ukrayna macerasında adım adım “Ben geliyorum” dedi Rumen teknik adam. Önce Şampiyonlar Ligi grup maçları sayesinde takımına kazandırdığı Avrupa tecrübesini 2009 yılındaki UEFA Kupası şampiyonluğu ile somutlaştırdı. Bu sezon ise çitayı yükselterek Shakhtar'ı tarihinde ilk kez, üstelik Arsenal'in önünde lider olarak ikinci tura yükseltti. Tottenham için ayrı bir parantez açmak gerek. Premier Lig'de yıllardır üst sıraları zorlayan Londra takımı, Ada'nın büyük dörtlüsünü geride bırakmayı pek başaramamıştı. Ancak geçtiğimiz sezonu 4. sırada tamamlayıp Şampiyonlar Ligi vizesini tarihinde ilk kez aldığında kimse bugünkü kadar pembe bir tablo beklemiyordu. Etkili oyunu ve direkt kaleye gidebilen karakteriyle sadece tur atlamayı başarmadı Tottenham. Grubu son şampiyon Inter'in hemen önünde lider olarak tamamladı. Üstelik sahada neler yapacağı belki de Barcelona'nın ardından en çok merak edilen takım oldu. Onların bulunduğu A Grubu'nun en gollü geçen maçlara sahne olması tesadüf değildi. Özellikle Inter'le art arda yapılan iki nefes kesen karşılaşma, gözleri bir anda Gareth Bale ve arkadaşlarına çevirdi. Harry Redknapp'ın son 16'daki rakibi Milan olacak. Bir başka deyişle, Tottenham bu sefer Milano'nun diğer yarısına heyecan dolu anlar yaşatacak. Özellikle Maicon'a kariyerinin en zorlu 180 dakikasını “hediye eden” Bale ile Milan'da kimin baş edeceği daha şimdiden tartışma konusu oldu. Kısacası 40 yıldır Şampiyonlar Ligi'nde oynamıyormuş gibi bir görüntü çizen Tottenham, bu kupada bahar aylarına ulaşırsa çoğu kişininin adeta devrim yapan Lucescu'yu

Zihinde yer edenler

Grup müsabakalarının en akılda kalıcı olayı Ajax Amsterdam Arena'da yaşandı. Real Madrid'i konuk eden Hollanda ekibi, maçtan 4-0 gibi bir mağlubiyetle ayrılmayı beklemediği gibi rakibin 9 kişi kalacağını da ummuyordu şüphesiz. Ne var ki sevilse de sevilme de Mourinho'nun her zamanki gibi planları vardı. Sahadaki skorla birlikte grup liderliği de garantiyken sarı kartlı oyuncularını sonraki turda garanti almak istedi Portekizli. Ancak tüm dünyanın gözüne sokarcasına Sergio Ramos ve Xabi Alonso'ya bilerek kart görmelerini iletince ceza almaktan kurtulamadı. Barcelona, oyunun hâkimi olma konusundaki hünerini Devler Ligi'nde de sürdürdü. 6 maç sonucunda ortalama yüzde 70 oranında topla oynayarak bu dalda eşsiz olduğunu kanıtlayan Katalan ekibine en yakın takım, yüzde 62 ile son finalist Bayern Münih oldu. Geçen sezon bu iki top cambazından birini yarı finalde, diğerini de finalde alt eden Mourinho'nun “topsuz oyun” konusunda ilginç sırlar bildiği bir gerçek. Her takımın bir oyun karakteri olduğu gibi her ligin de kendine has bir kimliği vardır. Şampiyonlar Ligi de uluslararası bir organizasyon olduğu üzere zamanla apayrı bir oyun tarzı

oluşturdu. Tecrübesiz takımların ilk anda çoklukla sıkıntısını çektiği bu durumu, gollerin zamanlamasına bakarak bile anlayabiliriz. Geride bıraktığımız karşılaşmalarda atılan 276 golün 119 tanesi, maçların 60. dakikasından sonra gerçekleşti. Bu rakam, ilk yarılarda atılan 117 golden bile daha fazla. Yani sayılar diyor ki, Devler Ligi'nin oyun karakteri öncelikle rakibini uzunca bir süre tartmayı gerektiriyor. İki takım yeşil sahada bir yandan satranç oynuyor aslında. Kenardan gelen hamlelerin sıklığı anlarda ise skor tabelası değişmeye başlıyor. Özellikle daha denk güçlerin çarpışacağı ikinci turdan itibaren bu istatistiğin daha da belirginleşmesini bekleyebiliriz. Bir üst tura kalan takımlarda gelenek pek değişmedi. Avrupa'nın zirvesindeki 5 ülkenin temsilcileri arasına sadece Kopenhag ve Shakhtar girebildi. İngilizler, son dört sezonun üçünde olduğu gibi bu sefer de son 16'ya dört takımla birden girdi. Üstelik bunların üç tanesi grup lideri oldu. İspanya cephesinde ise kupaya ön elemelerde veda eden Sevilla haricindeki üç ekip yoluma devam ediyor. Serie A için de benzer durum söz konusu. Nitekim gruplara kalamayan Sampdoria dışındaki üç ekip hiç de fena gitmiyor. Schalke 04 ve Bayern Münih Almanya'yı temsil ederken, Ligue 1'dan Marsilya ve Lyon Şubat ayında tur peşinde olacak.

Yakın zaman nostaljileri

Şampiyonlar Ligi büyüdükçe, barındırdığı hikâyeler de artmaya başladı. Bazılarına ters gelen “belalı” takımlar ve medyanın gündeminden düşmeyen ezeli rekabetler ortaya çıktı. Grup maçları ve ikinci tur kuralına göz attığımızda, Real Madrid-Lyon eşleşmesinin geçmişiyile yüzlerde tebessüm bıraktığını söyleyebiliriz. 2005-06 sezonunda iki takımın aynı gruba düşmesiyle başlayan rekabette Lyon, güçlü rakibine sadece tek puan vererek liderliği kapmıştı. Aynı durum bir sonraki sezon da tekrar etti. Asıl darbe ise geçtiğimiz sezon geldi. Devler Ligi'nde 5 sezondur çeyrek finali göremeyen Real Madrid, bu seriyi yine Lyon ile devam ettirdi. Kısacası İspanyol ekip, ikinci tur kuralındaki altı takım arasından yine belalısını bulmayı başardı. Mourinho'nun ekibi grup müsabakalarında da Milan ile nostalji yaşadı. İki takım geçen sezon da aynı aşamada karşılaşmış, rakibine sadece tek puan kaptırmasına rağmen Milan liderlik koltuğuna kurulamamıştı. Bu sezonki grupta İtalyan ekibine yabancı olmayan bir takım daha vardı. Ajax, Şampiyonlar Ligi'ndeki son başarılı yılı olan 2003'te yarı final şansını Milano'da kaybetmişti. O günden 8 yıl önceki maçta ise iki ekip finalde karşılaşmış, Ajax'ın üstünlüğüyle sonuçlanan maç tüm Devler Ligi tarihine işlenmişti. Barcelona da yakın tarihin takerriplerine yakalanan ekiplerden. Guardiola'nın geçtiğimiz sezon grup maçlarında bileğini bükemediği tek ekip Rubin Kazan'dı. Ancak Rus temsilcisi bu kez üstünlük kurmayı başaramadı. İkinci turda ise rakip, henüz Nisan ayında karşılaşılan Arsenal'den başkası değildi. O günden dersini alan Wenger'in bu kez Messi'ye nasıl bir önlem düşeneceği merak konusu. Ayrıca Fabregas'ın da eski takımına karşı hepsinden büyük bir nostalji yaşayacağı kesin.

Bursaspor'un acı dersi

Süper Lig'i şampiyon bitirerek azımsanmayacak bir ilke imza atmıştı Bursaspor. Tıpkı Tottenham gibi Şampiyonlar Ligi'nde sıftah yaparak yeni denizlere açılmaya da devam etmişti. Ne var ki bugün Timsahlara dair Londra ekibininki gibi bir başarı hikâyesinden bahsedemiyoruz. Geçmişinde en fazla Intertoto başarısı bulunan Bursaspor'dan beklenenler arasında ikinci tura yükselmek öncelikli değildi. Hatta grubu üçüncü bitirip Avrupa Ligi'ne geçmek de pek

âlâ başarı sayılacaktı. Ancak bu derece kötü bir form grafiğini de kimse hayal etmemişti. Peki, temsilcimizin aldığı acı derslere sebep olan ne? Öncelikli olarak Bursa'da Şampiyonlar Ligi havasının hiç koklanmamış olduğu bir gerçek. Bu kadar derin bir tecrübe eksikliği söz konusuyken Devler Ligi'nin karakteristik oyun tarzına 6 maçta adapte olmak elbette çok zor. Topa sahip olduğunda onu olumlu kullanacak teknik beceriyi ve bilhassa soğukkanlılığı gösteremedi Bursalılar. Aynı şekilde rakip atakları karşılarken de takım bütünlüğünden çok uzaktılar. İşte tüm bunlar, Şampiyonlar Ligi kültürünü benimsemiş bir ekibin rahatlıkla ortaya koyabileceği özellikler. 1 puanlı Bursaspor ile ondan sadece tek gol fazla atarak 6 puan elde eden Glasgow Rangers arasındaki küçük ama önemli fark tam da bu. Belki de Ertuğrul Sağlam'ın sezon başındaki eksiği, takımın tecrübesizliğini gidermek adına Şampiyonlar Ligi'ne aşına futbolcuları transfer etmemek oldu. Insua, Nunez ve Svensson gibi oyuncular bu gediği kapatmak için yetersiz kaldı. Roberto Carlos'un ilk sezonunda Fenerbahçe'nin çeyrek finale uzanan oyun anlayışını hatırlatalım. Bu kulvarda oynadığı 100'den fazla maç, tek bir adamın bile takımın sadadaki duruşunu değiştirmesine yetmişti. Tottenham da Bursaspor gibi ilk defa Devler Ligi'nde mücadele etmesine rağmen turnuvanın belki de en büyük sürprizlerini gerçekleştirdi. Aynı şekilde Kopenhag da tur atarken, Braga ve Twente gibi diğer çaylaklar en azından gruplarını üçüncü sırada tamamladı. Bu noktada Bursaspor'un tek eksiğinin tecrübe olmadığını

söyleyebiliriz. Özel bir başarı yakalayan Kopenhag'ı dışarıda tutarsak, saydığımız diğer takımların lig bazında Türkiye'den üstün olduğunu görüyoruz. UEFA'nın ülke puanı sıralamasında İngiltere ilk sırada yer alırken Portekiz altıncı, Hollanda ise Türkiye'nin önünde onuncu sırada. Yani takımlar arası rekabetten doğan lig kalitesi, bu ülkelerin Avrupa'daki performansına bağlı olarak 3.4 milyon euro elde etti. 7.2 milyonluk “hoş geldin parası” ile 3 milyon tutarındaki tur atlama bonusunu da ekleyince meblağ 13.6 milyon euroya yükseldi. TV gelirleri konusunda henüz resmi veri olmasa da, geçen sezon son 16'ya kalan kulüplerin ortalama 13.5 milyon euroyu TV geliri olarak deftere yazdığı açıklandı.

Para konuşur

Şampiyonlar Ligi'ni doğuşundan beri cezbedici hâle getiren unsur, onu kulüpler bazında bir numara yapan saygınlığıydı. Son yıllarda organizasyonun gelir kaynakları fazlalattıkça katılımcılar için para muslukları açıldı. Böylece kulüpler, prestij elde etmek kadar para kazanmak için de Devler Ligi'ne girmeye can atar hâle geldi. Hâlen yürürlükte olan sistem doğrultusunda UEFA, gruplara kalan her ekibe 3.9 milyon euro vererek Roberto Carlos'un ilk sezonunda 550 bin euro alan kulüpler bir galibiyet ile 800 bin, beraberlik sonucu ise 400 bin euroyu cebe almıyor olsa bile önemli bir kaynak. Aynı şekilde 335 milyon euro büyüklüğündeki Manchester United ve ona yakın Bayern Münih için de. Ancak senede 120 milyon euro kazanabilen Tottenham'a göre bu para gayet kritik. Zira gelirlerde yaklaşık yüzde 23'lük bir artışı temsil ediyor. Devler Ligi'ne lig şampiyonu olarak katılan Chelsea'nin kazancı, İngilizlerin TV yayın havuzundan en çok payı almalanıyla birlikte 35 milyon euroyu şimdiden geride bıraktı. Temsilcimiz Bursaspor ise 7.6 milyon euroluk kazancın üstüne 13 milyon euroya yakın (geçen sezon Beşiktaş 12.8 milyon euro almıştı) TV geliri ekleyerek kasasına 20 milyon euro civarında para koyacak. Kısacası her yönüyle büyük bir tiyatro Şampiyonlar Ligi. Avrupa'nın zengin ve köklü kulüpleri için gaye, yıldızlarla bezeli o sahnede şov yapıp alkış toplamaktır. Günden güne ticarileşen ortamda bunun adı “marka değerini artırma” olsa da biz “başarı peşinden koşma” olarak görelim. Öte yandan daha mütevazı olanlar için sahnede çaylaklıktan ustalığa evrilme fırsattır aynı zamanda. Birçok “usta” takımın yanında bu sezon Tottenham ve Shakhtar gibilerinin olgunlaşma belirtilerini görüyoruz. Şu bir gerçek ki, bu sahnede kazanılan maddi veya manevi her olgu, doğru yönetildiği anda meyvesini fazlasıyla veriyor. Peki, eşi bulunmaz bir değişim geçiren Süper Lig'in Anadolu büyüklerini neden bu tiyatrodan daha sık görmeyelim?

Ay-yıldızın yeni ikizleri

Altıntop kardeşler gibi onlar da ikiz, onlar da gurbetçi. 15 yaşlarından bu yana Genç Milli Takımlarımızda forma giyorlar. Biri orta saha ve forvette, diğeri ise sol kanatta görev yapıyor. Geçtiğimiz sezon transfer oldukları Hansa Rostock'un U19 takımında Almanya şampiyonluğu yaşadılar. Göğüslerinin üzerinde ay-yıldızı taşımaktan büyük bir gurur duyuyor ve bir gün Süper Lig'de oynamanın hayalini kuruyorlar.

Selim Şakarcan

Volkan-Haydar Çekirdek

▼**İkiz kardeşleri bir arada görmek futbolda çok sık rastlanan bir şey değil. Futbola kaç yaşınızda ve nasıl başladınız?**
H.Ç Futbola başladığımızda henüz 4 yaşındaydık. Türkiye'den bakıldığında tuhaf görünebilir ama Almanya'da genellikle bu yaşlarda futbola başlanıyor.
V.Ç Babamız bize bir top aldı, ayağımızla vurduk ve öyle başladık (gülüyorlar). Babamız bize küçüklüğümüzden beri yetenekli olduğumuzu söylüyordu.
H.Ç Önce evde biraz oynadık. Sonra 4 yaşında Hamburg'da başladık. Tabii o yaşlardaki çocukların oynadığı futbol çok farklıydı. Başlangıçta hiç kimse ne yapacağını ya da hangi mevkide oynadığını bilmiyordu. Herkes topun peşinde koşuyordu.
▼**Sizin yeteneğiniz gören ve futbola başlamanızı isteyen babanız mıydı?**
H.Ç Yetenekli olsak da olmasak da

başlatırdı. Çünkü kendisi de futbol oynamış ve bu nedenle futbolu çok seven birisi babamız. Türkiye'deyken Çorum Gençlerbirliği'nde oynamış, Almanya'ya geldikten sonra da futbola devam etmiş.
▼**Futbolla birlikte eğitiminize de devam ettiniz mi?**
V.Ç Bu sene liseyi bitirdik, şimdi sadece futbol oynuyoruz.
Futbola başlangıcınızda ve kariyeriniz sürerken kimlerden destek aldınız?
H.Ç Babamız her zaman bize destek oldu, olmaya da devam ediyor. Her maçımıza gelirdi. Şimdi biz Rostock'ta yaşıyoruz. Ailemiz Hamburg'da oturuyor. Babamız çalıştığı için sadece Hamburg'da oynadığımız maçlarımıza gelebiliyor. Biz de onu yanımızda görünce seviniyoruz tabii.
▼**Transferleriniz nasıl gelişti?**
V.Ç Ben önce Hamburg'dan Hertha Berlin'e transfer oldum. Ancak orada

hiç mutlu olmadım. Futbol oynamanın yanı sıra çalışıyordum. Ünlü bir kuaförde berberlik yapıyordum. Bir yandan çalışmak, bir yandan da futbol oynamak çok zor oluyordu. Kafam çok doluydu. Bu nedenle kendimi gösteremedim.
H.Ç O sırada bana Hansa Rostock'dan teklif geldi. Volkan da Hertha Berlin'de mutlu değildi. 2009-2010 sezonunun başında ikimiz beraber Hansa Rostock'a transfer olduk.
▼**İkiniz de berberlik eğitimi mi almıştınız?**
H.Ç Evet, ikimiz de berberlik eğitimi aldık. Bazı kamplarda yanımıza tıraş setimizi de alıyoruz. Hem birbirimizin hem de takım arkadaşlarımızın saçlarını kesiyoruz.
▼**4 yaşında futbola başladığınızda herkesin topun peşinde koştuğunu, kimsenin mevkii olmadığını söylemişsiniz. Daha sonra hangi mevkilerde oynadınız?**

V.Ç Küçükken önce forvette başladım. Gol atmaya çalıştım. Zaten hep ileriye doğru oynuyorduk. O yıllarda gerçek bir Hakan Şükür hayranıydım ve onun gibi bir oyuncu olmanın hayalini kuruyordum.
H.Ç Küçükken hep Volkan'la aramızda oynardık. Sanki takımda sadece biz vardık. 12-0 kazanıyorsak Volkan 6 gol, ben 6 gol atıyorduk. Çok komikti (gülüyorlar). Ben o dönemde Hagi'nin futbolunu çok beğenirdim.
▼**Sonra mevkilerinizde nasıl değişiklikler oldu?**
H.Ç Ben yıllarca farklı pozisyonlarda oynadım. Forvette ve orta sahanın her bölgesinde görev yaptım. Sadece defansta oynamadım. Şimdi de

Çekirdek kardeşler kimdir?
6 Şubat 1992'de Hamburg'da doğdular. Aileleri Çorum kökenli. İki ablaları var. Babaları Hamburg'da otel işletiyor, anneleri ev hanımı. Almanya kulüplerinden Hansa Rostock'un U19 takımında futbol oynuyorlar.

defans dışında her bölgede oynuyorum.
V.Ç Ben de geçen sezon forvette oynadım. Bu sezon sol açıkta başladım, şimdi yavaş yavaş sol beke doğru gidiyorum.
▼**Geriye doğru gidiyorsun. Kaleci olmazsın her halde.**
H.Ç Bir defa kaleci de oldum. Hamburg'da oynarken bir turnuva maçında kalecimiz sakatlandı. Antrenörümüz, "Kim kaleye geçmek istiyor?" diye sordu. Neden bilmiyorum ama kaleye geçmek istedim. Girdim de. Dört tane gol yedim ve çıktım. Çıkış o çıkış. O kadar küçüktüm ki topa yetişemiyordum.
▼**Almanya'da oynayan futbolculardan beğendikleriniz var**

▼**İkiz olduğunuz için olumlu ya da olumsuz yaşadığınız olaylar var mı?**
V.Ç Ben Hertha Berlin'e gittiğimde kardeşimden ayrılmak çok zor gelmişti. Hayatımızda ilk defa ayrı yaşayacaktık. Bir de orada ben hem çalışıp hem de futbol oynuyordum. Bu nedenle daha da çok zorlanıyordum.
▼**Futbol yeteneğinizden biraz konuşalım. Eksik olduğunuz yönleriniz neler?**
V.Ç Benim eksikğim kafa vuruşlarım. Savunmada iyiyim ama hücumda kafa vuruşlarımda yetersizim. Onun için kornepleri ben atıyorum, hiç içeri girmiyorum.
H.Ç Ben de aynı durumdayım. Kafa vuruşlarım yetersiz. İkimizin de bu konuda kendimizi geliştirmemiz gerekiyor.
▼**Peki, iyi olduğunuz yönleriniz neler?**
V.Ç Kornepleri ve duran topları iyi

Haydar Çekirdek

Futbola başladığımızda henüz 4 yaşındaydık. Babamız Türkiye'deyken Çorum Gençlerbirliği'nde oynamış, Almanya'ya geldikten sonra da futbola devam etmiş. Bizim de futbolcu olmamızı istiyordu.

Volkan Çekirdek

Önce Hertha Berlin'e transfer olduk. Aynı zamanda berberlik yapıyordum. Bir yandan çalışmak, bir yandan da futbol oynamak çok zor oluyordu. Bu nedenle kendimi gösteremedim. Haydar'a gelen teklif üzerine Hansa Rostock'a transfer olduk.

Haydar Çekirdek

Avrupa'da oynayan Türk futbolcular için U15 Milli Takımı seçmeleri yapılmıştı. Biz de katıldık ve seçildik. Türk bayrağı kalbimizin üzerinde olunca çok heyecanlanmıştık. Millî Takım'da oynamak, şampiyon olmak, kupa kazanmak gibi bir şey.

mi? Mesela sizin gibi ikiz kardeşler olan ve A Millî Takımımızda oynayan Halil ve Hamit Altıntop'u kendinize örnek alıyor musunuz?
H.Ç Evet, biz de Halil ve Hamit Altıntop kardeşler gibi olmak istiyoruz. Zaten onlar da bizim gibi Türk, ikiz ve Almanya'da yetiştiler. Alternatifleri hazır.
V.Ç İnşallah onlar gibi oluruz.

kullanırım, ortalarım iyidir.
H.Ç Benim de top tekniğim ve driplingim beğenilir.
▼**Geçen sezon Hansa Rostock'la Almanya şampiyonu oldunuz. Bu şampiyonluğu anlatır mısınız?**
V.Ç Bizim için çok güzeldi, çok önemli bir tecrübeydi. Hansa Rostock'a transfer olduğumuz ilk sezonda Almanya şampiyonu olduk. Başarılı bir sezon geçirip sonunda şampiyon olmamız bizi çok mutlu etti.
H.Ç Kuzey Ligi'nde şampiyon olduktan sonra Almanya şampiyonu olmayı da başardık. Almanya'nın en iyi takımıydık. Yeni geldiğimiz bir takımda, ilk sezonumuzda şampiyonluk yaşamak da ayrı bir mutluluk verdi bize.
▼**Hansa Rostock'un U19 takımında oynuyorsunuz. Profesyonel takımla antrenmanlara katıldığınız da oluyor mu?**
H.Ç Profesyonel takımla antrenmanlara çıkıyoruz. Zaten profesyonel olmamız için teklifte de bulundular ama 5 yıllık sözleşme imzalamamızı istediler. Şimdilik imzalamadık.
V.Ç 5 yıllık sözleşme uzun olduğu için imzalamak istemedik. Biz 1 yıllık anlaşma yapmak istiyoruz. 5 yıllık teklifi kabul etmediğimiz için sezon sonuna kadar A Genç Bundesliga'da oynamak zorundayız.
▼**Genç Millî Takımlara ilk ne zaman seçildiniz ve davet aldığınızda neler hissettiniz?**
H.Ç Avrupa'da oynayan Türk futbolcular için U15 Millî Takımı seçmeleri yapılmıştı. Biz de katıldık

H.Ç Ben Türkiye’de oynarsam daha çok sevinirim, çünkü ben Türküm ve Almanya’da futbol oynamak daha zor oluyor. Türkiye’de oynarsam daha mutlu olacağımı düşünüyorum.
▼Sizce Türkiye’de genç oyunculara yeterince şans veriliyor mu?
H.Ç Türkiye’de genç oyunculara şans verilirse daha çok yıldız oyuncu çıkacağını düşünüyorum. Bu Türk futbolu için de çok yararlı olur.
V.Ç Genç Millî Takımlarda da yetenekli birçok arkadaşımız var. Yeter ki şans verilsin. Başarılı olacaklarından kesinlikle eminim.
▼Almanya’daki altyapı sistemi nasıl? Türkiye’ye göre neler farklı?
H.Ç Almanya’da her şey çok profesyonel. Türkiye’ye

ve seçildik. İlk defa millî formayı giymek çok güzel bir duyuydu. Türk bayrağı kalbimizin üstünde olunca çok heyecanlanmıştık. Millî Takım’da oynamak, şampiyon olmak, kupa kazanmak gibi.
V.Ç En büyük amacımız Türk Millî Takımı’nda oynamaktı. Almanya için oynamayı aklımızdan bile geçirmedik. Kalbimizde her zaman Türk Millî Takımı var.

▼Alman Millî Takımı’ndan hiç teklif aldınız mı?
H.Ç Evet, U16 takımından teklif almıştık ama kabul etmedik. Bizim tek amacımız Türk Millî Takımı’nda oynamaktı.

▼Biliyorsunuz, Avrupa şampiyonası elemelerinde Almanya ile aynı gruptayız ve Almanya’daki ilk maçta da 3-0 yenildik. Almanya’da o günlerde neler yaşandı?

V.Ç Doğruyu söylemek gerekirse takım arkadaşlarımız bu yüzden bize çok takıldı. Maçtan önce biz, “4-0, 5-0 kazanacağız” demiştik. Sonra kaybedince çok üzüldük. Takım arkadaşlarımız da doğal olarak bizimle dalga geçtiler tabii (gülüyorlar).

H.Ç Hatta teknik direktörümüz Roland Kroos da bizimle dalga geçti. Onun oğlu Bayern Münihli Toni Kros, Almanya-Türkiye maçında ilk on birde oynadı. O yüzden teknik direktörümüz daha çok takıldı bize.

▼Kariyer planlamanızı nasıl yapıyorsunuz? Gelecekle ilgili hedefleriniz neler?

V.Ç En büyük hedefim kesinlikle A Millî Takım forması giymek. Kulüp takımı olarak ise Almanya ya da Türkiye fark etmez ama Bundesliga ya da Süper Lig’de oynamak istiyorum.

göre sistem daha oturmuş. Daha fazla yatırım yapılıyor altyapılara. Aslında Almanya’da da A takıma geçerken gençlere çok şans verilmiyor.

V.Ç Almanya’da da A takımlarda gençlere şans verilmediği oluyor. Önemli bir fark da futbola başlama yaşı. Daha önce de söylemiştik, biz 4 yaşında başladık futbola. Türkiye’de ortalama 10-11 yaşlarında başlanıyor.

▼Almanya ve Türkiye’deki futbolu karşılaştırır mısınız, nasıl farklar var?

V.Ç İki ülkede futbol çok farklı oynanıyor. Almanya’da daha çok güce ve fizik üstünlüğe dayalı bir futbol var. Türkiye’de ise oyuncular daha çok teknik özelliklerini kullanıyor. Sertlik dozajının da Almanya’da daha yüksek olduğunu söyleyebilirim.

H.Ç Bir de Almanya’da futbol Türkiye’ye oranla daha hızlı ve tempolu oynanıyor.

▼Türkiye’ye her geçen sene daha büyük futbolcular, kariyerli yabancılar transfer oluyor. Bu durum Almanya’da nasıl yorumlanıyor?

V.Ç Evet, Türkiye’ye çok önemli futbolcular transfer oluyor.

Bu durum Almanya’da oynayan futbolcuların da ilgisini çekiyor. Artık daha çok futbolcu Türkiye’de oynamak istiyor. Türk futbolu daha popüler oldu Almanya’da.

▼Türkiye’deki yabancı futbolcu sayısı hakkında ne düşünüyorsunuz?

H.Ç Bence biraz fazla. Türk futbolculara, özellikle gençlere daha çok şans verilmesi lâzım. Yıldız transferi yapmaktansa gençlerden yeni yıldızlar yaratılmalı.

V.Ç Bu yöntem daha düşük maliyetli olur. Yabancılar o kadar yüksek paralar ödeneceğine, altyapılara yatırım yapılıp, genç yıldızlar yetiştirilmeli.

▼İkiz olduğunuz için başınıza gelen ilginç bir hatıranız var mı? Rakipleriniz şaşıyor mu sizi görünce?

H.Ç Antrenörümüz her zaman karıştırıyor bizi. Bazen Millî Takım’daki hocalarımız da karıştırıyor.

V.Ç Eskiden okulda şaka olsun diye sınıflarımızı değiştirdik. Arkadaşlarımız bildirdi ama öğretmenlerimiz anlamazdı.

Mesela birimizin matematiği iyiye, diğlerinin matematik dersine girerdi. Bir kere birbirimizin yerine sınava da girmiştik ama ama sonra öğretmenimiz anlamış ve kırk not vermişti. Bir de babamızla konuşmuştu (gülüyorlar).

▼Sizi ayırt edebilmemiz için belirgin bir özelliğiniz var mı?

V.Ç Kafamızın arkasındaki yara bile aynı.

H.Ç Volkan’ın iki yarası var, benim bir, ama yaralarımız aynı yerde. Ben portakal soyarken parmağımı kesmiştim, bir de o farklı (gülüyorlar).

▼Tabii bunlar ilk bakışta ayırt

edilebilecek farklar değil. Boyunuz da, kilonuz da aynı bildiğim kadarıyla.

V.Ç Evet, boyumuz 1.75, kilomuz 72.5.

▼İkinizde de yüzük var, bir anlamı var mı bu yüzüklerin?

H.Ç Ben öylesine takıyorum ama Volkan söylendi.

▼Evlilik ne zaman?

V.Ç Evliliğe daha var. Sözlüm okulunu bitirsin. O da benim gibi berber, zaten orada tanıştık.

▼Almanya’da futbol dışında, özel hayatınızda neler yapıyorsunuz?

H.Ç Aslında çok farklı değil özel hayatımız. İdman ve maçlar dışında fitness yapıyoruz, kendimizi geliştirmek için çalışıyoruz. Pek gezmiyoruz.

V.Ç Rostock’ta yapacak pek bir şey yok zaten. Bir de orada sadece 1 yıldır yaşadığımız için fazla arkadaş edinemedik. Sadece takım arkadaşlarımız var.

H.Ç Takım arkadaşlarımız partiye gittiğinde biz onlarla gitmiyoruz. Çünkü biz kendimize bakıyoruz, kendimizi geliştirmek istiyoruz. Bu noktada kalmak gibi bir niyetimiz yok. Daha büyük yerlere gelmek ve çok başarılı olmak istiyoruz.

V.Ç Futbolu bırakınca partiye gideriz. 38 yaşına geldiğimizde mesela (gülüyor).

▼Rostock’ta nerede kalıyorsunuz, kulübün tesislerinde mi?

H.Ç Kulüp bize ev verdi, orada kalıyoruz. Tesislere mesafesi yürüyerek 30, bisikletle 15 dakika.

▼Antrenmanlara bisikletle mi gidiyorsunuz?

V.Ç Evet, ama Haydar’ın bisikleti çalındı, benimkinin de tekerleği patladı. Onun için artık yarım saat yürüyoruz (gülüyorlar).

Dublin yolu yarılandı

Eylül ayında 48 takımın Dublin'deki final hayaliyle başlayan Avrupa Ligi'nde son 32'ye gelindi. “Kupa-2”, birbirine yakın takımların “ben de varım” deme mücadelesinde tatlı bir rekabetle ilk yarısını tamamladı. Ülke olarak kupaya tek temsilciyle katılmanın sıkıntısını yaşasak da en azından Şubat ayını görecek olmanın teselliyle avunuyoruz.

Mustafa Akkaya

Avrupa Ligi, yani eski adıyla UEFA Kupası, çoğu zaman Avrupa'nın ikinci ligi olarak görüldü. Hem prestij hem de gelir açısından Şampiyonlar Ligi'nin gerisinde kaldıkça nispeten mütevazı ekiplerin yeri olarak algılandı. Ancak yine de birçok sezonda şapkadan tavşan çıkaran kulüpler oldu ve kupanın heyecanı ayakta kaldı. Hatta Zenit, Shakhtar, Sevilla, Fulham gibi ekipler, son yıllardaki çıkışlarını UEFA Avrupa Ligi'nin desteğiyle iyice hızlandırdı. Nitekim bu sezon da gayet çekışmeli bir grup aşamasını geride bıraktık. Öyle ki, Dublin Aviva Stadı'ndaki finale giden yolda birçok favori ekip saymak mümkün.

Denk güçlerin mücadelesi

Avrupa Ligi her ne kadar Şampiyonlar Ligi'nin gölgesinde kalsa da en azından ondan avantajlı olduğu bir nokta sayabiliriz; sürpriz ihtimali. Zira Avrupa Ligi'ne katılan ekip sayısı yüzde 50 daha fazla ve takımların güçleri nispeten homojen dağılmış durumda. Mesela Premier Lig şampiyonu ile Spor Toto Süper Lig şampiyonunun direkt karşılaşma ihtimali yok. Böyle olunca da üçüncü ve dördüncü torbadan katılan ekiplerin bile şansı, Devler Ligi'ndeki kadar azalmıyor. Juventus, Atletico Madrid, AZ Alkmaar, Borussia Dortmund, Palermo, Sampdoria gibi takımları ele alalım. Bu ekipler ilk bakışta pek âlâ gruplarının favorisi olarak görülebilirdi. Hatta son şampiyon Atletico Madrid'in yanı sıra Juventus ve AZ Alkmaar da gruplarına seri başı olarak girmişti. Ne var ki, futbol topunun yuvarlak olduğu bir kez daha kanıtlandı ve bu takımlar son 32 arasına girmeyi başaramadı. Öte yandan Aris, PAOK, Lech Poznan ve Young Boys gibi takımlar gruplara son torbadan dâhil olmalarına rağmen tur atlamayı başardı. Şampiyonlar Ligi'nde ise son torbada yer alan ekiplerden hiçbirisi üst tura geçemedi. Ayrıca tur atlayan takımlar arasında üç ve dördüncü torbadakilerin oranı Avrupa Ligi için

yüzde 33'ken, Şampiyonlar Ligi'nde yüzde 19 ile sadece 3 kulübe tekabül ediyor. Son yıllarda Avrupa kupalarında İtalya'yı hızla geride bırakan Almanya, çıkışını Avrupa Ligi'ne de yansıttı. Kupadaki dört Serie A takımından sadece Napoli üst tura çıkarken, Juventus tüm maçlarını berabere tamamlayarak ilginç bir istatistik elde etmiş oldu. Öte yandan üç Alman ekibinden Bayer Leverkusen ve Stuttgart son 32 içinde yer almayı başardı. Ligde neredeyse kümede kalma mücadelesi veren Stuttgart grup lideri olurken, tarihinin en iyi Bundesliga performansıylar zirvede tek kalan Borussia Dortmund'un elenmesi ilginç bir tezat oluşturdu. Peki, sezon başında “Dört Büyükler”den üçünün elenmesine yol açan takımlar ne yaptı? Trabzonspor'un sonuna kadar zorlayıp yıkamadığı Liverpool, rekabeti bol olan K Grubu'nu lider bitirmeyi başardı. Galatasaray'ın yoluna taş koyan Karpaty Lviv ise J Grubu'nda tam anlamıyla bir averaj takımı oldu. Fenerbahçe'nin Şampiyonlar Ligi hayallerini erkenden bitiren Young Boys, Getafe'yi geride bırakıp tur atlarken, sarı-lacivertlileri eleyip Avrupa Ligi'ne giren PAOK da son 32'ye kalmayı başardı.

Öne çıkanlar

2008 yılında UEFA Kupası'nı kaldırarak ani yükselişini perçinleyen Rus ekibi Zenit St. Petersburg, Luciano Spalletti yönetiminde bu

sezon da kupanın iddialıları arasında. Grup aşamasında hiçbir sıkıntı yaşamadılar ve 6 maçın tamamını kayıpsız atlatan tek takım oldular. Aynı zamanda CSKA Moskova ile birlikte 18 golle turnuvanın şu ana kadarki en golcü takımı olmaları da göze batıyor. Bu karşılaşmalar devam ederken Zenit'in lig şampiyonluğunu da garantilediğini belirtmek gerek. Ayrıca sahadaki potansiyellerine bakarak Porto ve Manchester City'yi de muhtemel Dublin yolcuları arasında gösterebiliriz. Her grubun lideri Zenit kadar rahat değildi tabii. Gayet çekışmeli geçen K Grubu'nun zirvesindeki Liverpool ile sonuncu Utrecht arasındaki puan farkı sade 5'te kaldı. Öyle ki, Hollanda ekibinin son maçlar oynanırken bile hâlâ tur atlama şansı vardı. J Grubu'ndaki rekabetin de pek altta kalır tarafı yoktu. Karpaty Lviv'in erkenden havlu atması üzerine Paris St. Germain, Sevilla ve Borussia Dortmund gibi denk ekiplerin mücadelesi gayet zevkli geçti. Aynı zamanda kupanın bu sezonki en gollü maçı da bu grupta oynandı. Nuri Şahin'in açılış

golünü attığı karşılaşmada Borussia Dortmund, Karpaty Lviv'i deplasmanda 4-3'lük skorla geçti. Ağların en çok havalandığı gruba bakacak olursak, maç başına 3.5 gol ortalamasıyla F Grubu'nu görüyoruz. CSKA Moskova ve Sparta Prag'ın ilk iki sırayı aldığı grup, aynı zamanda kaleyi tutan toplam 150 şutla başka bir rekorun da sahibi. Bu alandaki lider futbolcu ise Napoli'den Edinson Cavani. Yıldızı Dünya Kupası'nda iyice parlayan Uruguaylı oyuncu, çektiği 27 şutun 15'inde kaleyi bulmayı başardı. Bunlardan 5 tanesi ağırları bulsa da gol krallığında 5 maçta attığı 7 golle Portolu Falcao bulunuyor. Palermo, beklentilere yanıt

veremeyip gruptan çıkamamış olabilir. Ancak yine de ön planda olduğu bir alan yok değil. İtalyan ekip, takım olarak gördüğü 4 kırmızı ve 14 sarı kartla Avrupa Ligi'nin bu sezonki en hırçın kulübü unvanını taşıyor. Ayrıca takımın cevheri olan Arjantinli Pastore, 2 kırmızı ve 4 sarı kartla aynı unvanın oyuncu bazındaki sahibi.

Yalnız savaşı Beşiktaş

Avrupa Ligi gruplarındaki tek temsilcimiz olan Beşiktaş, bu kupadaki yoluna çok daha erken çıkmıştı. Siyah-beyazlılar sezonun ilk resmi maçına çıktığında, 2010 Dünya Kupası'nda Iniesta'nın son golü atmasının üzerinden sadece 4 gün geçmişti. Ön eleme turlarında art arda gelen Vikingur, Viktoria Plzen ve Helsinki gibi ekipleri geçmek, kâğıt üzerinde görüldüğü gibi nispeten kolay oldu. Takım, sezonu erken açmanın dezavantajını ligde fazlasıyla yaşasa da bu durumu Avrupa Ligi'ne pek yansıtmadı.

6 maçta alınan 4 galibiyet ve 1 beraberlik, beklentileri karşılamaya fazlasıyla yetti. L Grubu'nu 16 puanla lider kapatan Porto ise tek puan kaybını Beşiktaş'a karşı yaşadı. Onları gündeme taşıyan başka bir nokta, Teknik Direktör Andre Villas Boas'ın sadece 33 yaşında olmasıydı. Hatta bu sezon yaş ortalaması iyice yükselen Beşiktaş'ta Guti, İbrahim Üzülmez ve Rüştü gibi Boas'tan daha yaşlı oyuncular sahada yer aldı. Portekiz ekibinde turnuvanın gol kralı Falcao'nun yanı sıra fevkalade oyunuyla Hulk göz kamaştırdı. Kupanın son 32 takımı arasında Beşiktaş'ı bekleyen ekip, tıpkı 8 sezon önce Lucescu dönemindeki gibi Dinamo Kiev oldu. O dönemden akıllarda kalan bir nokta da Pascal Nouma'nın İnönü'de attığı ve takımı son 16'ya taşıyan müthiş aşırta goldü. Ukrayna ekibi eski günlerinden uzak olsa da sonuçta Maslov ve Lobanovsky gibi isimlerin ekolünü taşıyor. Dolayısıyla Schevchenko'nun kaptanlığındaki Dinamo Kiev'i kolay lokma olarak görmek elbette anlamsız. Eğer 100. yıldaki gibi tarih tekrerrür ederse de, bir sonraki turda rakip büyük ihtimalle kupanın en sükseli takımı Manchester City olacak. Bernd Schuster, Avrupa heyecanını kariyerinde ilk kez yaşamıyor. UEFA Kupası'ndaki siftahını 2003-04 sezonunda Shakhtar'ın başındayken yapan Alman teknik adam, daha ilk turda Dinamo Bükreş'e elenmekten kurtulamamıştı. 2007 baharında Getafe ile bir sonraki sezonun UEFA Kupası'na katılmayı garantilese de, o yaz Real Madrid'den gelen teklifi reddedemedi. Galacticos ile Şampiyonlar Ligi'nde vardıgı son nokta ise ikinci tur oldu.

Ülke puanları

Avrupa kupalarında mücadele eden takımların performansına göre belirlenen ortalama ülke puanları, her ligin kaderini derinden etkileyen bir sistem. Bir ülkeden katılan tüm takımların elde ettiği puanların ortalaması alınıyor ve buna göre ülke sıralaması oluşuyor. Ön elemeler haricindeki maçlarda galibiyet 2, beraberlik 1 puan değerinde. Ayrıca çeyrek finalden itibaren her turda bonus puanlar da ekleniyor. Örneğin Avrupa macerasına 5 takımla katılan Türkiye, geriye sadece Bursaspor ve Beşiktaş kalınca ciddi bir dezavantaj yaşadı. Bursaspor da Şampiyonlar Ligi'nde beklentilerin çok altında kalınca tüm yük Beşiktaş'a bindi ve böylece tek takımın aldığı puanlar sürekli 5'e bölündü. Ülke puanlarına göre yapılan sıralamada ilk beşin arasına başka bir ligin girmesine daha çok zaman var gibi görünüyor. 10. sıradaki Türkiye'nin amacı ise öncelikle Hollanda, Ukrayna, Rusya ve Portekiz gibi ülkelerle mücadele ederek temsilci sayısını artırmak. Ancak bu sezonki kısırlık sonucu hemen arkamızdaki Yunanistan bile bizim için tehdit haline geldi. İşte bu rakiplerin asıl puan topladığı mecra Avrupa Ligi olduğu için diğer büyük takımlarımızın elenmesi Türkiye'yi rekabette geride bıraktı. Aris ve PAOK'un beklenmedik başarısı, “Komşu”nun bu sezon topladığı puanların neredeyse yarısını oluşturdu. Avrupa Ligi'nden elenen AEK bile ortalamaya katkıda bulunabili. Hemen üstümüzde bulunan Hollanda'da sadece PSV Avrupa Ligi'nde üst tura çıkabildi. Ancak Şampiyonlar Ligi'nden Avrupa Ligi'ne dâhil olan Ajax ve Twente'yi de düşünürsek önümüzdeki aylarda farkın açılması işten bile değil. Bu arada Hollanda'yı geride

bırakmak, iki sezon sonra Avrupa Ligi'ne fazladan bir takım göndermek anlamına geliyor ancak tek takımla bu başarı imkânsız gibi. Hollanda'dan sonraki üç ülke birbirine ne kadar yakınsa Türkiye'ye o kadar uzak. Ukrayna adına Metalist Kharkiv ve Dinamo Kiev, ülke puanını büyötmeye yardımcı oldu. Beşiktaş'ın tek başına topladığı puanların yanı sıra Dinamo Kiev'le yapacağı maçlar bu açıdan da kritik. Rus ekipleri Zenit ve CSKA ise Ukraynalılardan da başarılı durumda. Üstelik Şampiyonlar Ligi'nden gelen Rubin Kazan ve Spartak Moskova sayesinde yollarına doludizgin devam ediyorlar. Bu sezon ülke puanında patlama yaşayan Portekiz ise Sporting Lizbon ile Porto'nun yanı sıra Devler Ligi'nden eklenen Benfica ve Braga'ya duacı. Portekiz'in de Türkiye gibi sezona 5 Avrupa temsilcisi ile başladığını, ne var ki an itibarıyla topladığı puanın Türkiye'nin iki katından fazla olduğunu eklemede fayda var. İsmi büyük bir transfer yapan hemen her takımımız, Avrupa Ligi'nde finale yükselmekten kolaylıkla bahsediyor. Oysa ki bu işin o kadar basit olmadığı, yakın zamanda kupayı kaldırmış takımların oraya gelene dek göstermiş olduğu sabırdan belli. Shakhtar, Zenit, Sevilla, hatta Galatasaray gibileri kupayı alana dek en azından birkaç yıl takımın demlenmesini bekledi. Ayrıca Avrupa Ligi'nde elde ettiği puanlarla açık ara üstümüzde bulunan Portekiz, bu başarısını aynı zamanda oyuncu yetiştirmeye borçlu. Peki, biz hangisine önem veriyoruz? İşte bu soruya tutarlı bir cevap bulabildiğimiz anda futbol dünyamızda birçok şey düzene girecek. En azından finalini çok yakınmış gibi görerek istemeden de olsa küçümsediğimiz Avrupa Ligi'nde daha fazla takımımız Şubat ayını görebilecek.

Ülkelerin Avrupa Kupaları Kulüpler Sıralaması

Sıra	Ülke	2006	2007	2008	2009	2010	Puan
1	İngiltere	16.625	17.875	15.000	17.928	13.642	81.070
2	İspanya	19.000	13.875	13.312	17.928	12.214	76.329
3	Almanya	9.500	13.500	12.687	18.083	13.166	66.936
4	İtalya	11.928	10.250	11.375	15.428	10.857	59.838
5	Fransa	10.000	6.928	11.000	15.000	9.750	52.678
6	Portekiz	8.083	7.928	6.785	10.000	9.800	42.596
7	Rusya	6.625	11.250	9.750	6.166	8.250	42.041
8	Ukrayna	6.500	4.875	16.625	5.800	7.750	41.550
9	Hollanda	8.214	5.000	6.333	9.416	8.166	37.129
10	TÜRKİYE	6.100	9.750	7.000	7.600	4.600	35.050
11	Yunanistan	4.666	7.500	6.500	7.900	7.200	33.766

Altın Top’un 55 yılı

1956 yılında France Football’un başyazar koltuğunda oturan Gabriel Hanot’un günü hareketsiz geçmektedir. Sıkılganlığını atmak adına, ofisteki gazetecilerden o yılın en iyi Avrupalı futbolcusunu seçmelerini ister. Böylece Ballon D’Or’un temelini atan Hanot, bu ödülün zamanla kulüplerin transfer politikalarını etkileyecek ve kazanan futbolcuları efsaneleştirecek bir prestije sahip olacağından, hatta organizasyonun FIFA ile ortaklaşa yapılacağından habersizdir.

Mustafa Akkaya

İlk Ballon D’Or için oy kullanan Hanot’un arkadaşlarının tercihi, bir Blackpool efsanesi olan Sir Stanley Matthews’ten yanaydı. O günden itibaren giderek önem kazanan ve çizgisini 40 yıla yakın koruyan ödül, sadece Avrupalı oyuncularla dâhil ettiği için eleştiriliyordu. Nitekim 1995 yılından itibaren Avrupa’da top koşturan tüm futbolcular, pasaportuna bakılmaksızın “Altın Top” sahibi olabilecekti. Tam da bu

kararı beklermişçesine Milan’lı George Weah, o yıl Avrupalı olmayıp ödülü kazanan ilk oyuncu unvanını aldı. Bunu başaran ilk Brezilyalı ise 1997’de Barcelona ve Inter’deki kusursuz performansı ile Ronaldo oldu.

2007’ye geldiğinde Ballon D’Or kazanma fırsatı her ligden her futbolcuya sunuldu. Artık Altın Top’un ışıltısı tüm dünyayı kaplamıştı ve onu kazanan oyuncuyu 96 gazetecinin oyları belirliyordu. Ne var ki Avrupa dışından Altın Top’u evine götürebilen halen çıkmadı. Ödülün son formatını alması ise 2010’u buldu. Nitekim “FIFA Yılın Oyuncusu” gibi başka bir prestijli ödülle yapılan birleşme sonucu “FIFA Ballon D’Or” ortaya çıktı.

Weah

Gazetecilerin yanına millî takım teknik direktörleri ve kaptanlarının oyları da ekleniyordu. Ayrıca artık teknik direktörler de Altın Top kazanma şansı buldu.

Yeşil sahalardan gökyüzüne

Yaptıklarıyla zirveye çıkan birçok ligden futbolcu, Ballon D’Or ödülünü kazanarak adeta Oracle karşısına çıkıp hediyesini alan Eski Yunan imparatoru gibi oldu. Onlar için sadece emeklerinin karşılığı değil, aynı zamanda sıradan bir futbolcu hüviyetinden çıkıp efsane olmaya doğru uzanan bir köprü niteliğindeydi Altın Top. Bu köprüye ulaşmak, kimileri için diğerlerinden daha kolay oldu. Mesela Avrupa’da oynamak ve özellikle hücum oyuncusu olmak önemli artılardı. Öyle ki, şu ana kadar ödüle layık görülen futbolculardan sadece Beckenbauer, Sammer ve Cannavaro

Beckenbauer

Sammer

Cannavaro

Yashin

defansta görev yapıyordu. Bir kaleci olarak Ballon D’Or kazanan tek oyuncu sıfatını ise Rus efsanesi Lev Yashin 1963 yılından bu yana elinde tutuyor. Geriye kalan ödül sahiplerinin tamamı hücumaya yönelik oyuncularından oluşuyor. 1999 yılında France Football, yüzyılın en iyi futbolcusunu seçmek amacıyla Ballon D’Or ödülünü kazanmış olan 30 kişinin oylarına başvurdu. Puanlama sonucu oluşan listedeki ilk 5 sırayı Pele, Maradona, Cruyff, Di Stefano ve Platini aldı.

Bu oyuncuların tamamının hücumcu olması pek şaşırtıcı değil. Ancak Avrupa’da oynamayan hiçbir oyuncunun Altın Top’u yokken, kariyeri boyunca Brezilya ve ABD’nin dışına adım atmamış olan Pele’nin yüzyılın en iyi oyuncusu seçilmesi tam anlamıyla ironik.

Futbol tarihinde her dönem, kendi kahramanını ön plana çıkardı. 70’lere Cruyff ve Beckenbauer ağırlığını koyarken, 80’lerde Platini, Van Basten, Gullit ve daha nicesi hayranlıkla izlendi. Bu durum haliyle Ballon D’Or ödülleri de yansıdı. Nitekim Cruyff, Platini ve Van Basten üçlüsü, ödülü 3’er kez ile en çok kazanan oyuncular olarak tarihe geçti. Özellikle Platini, 1983’ten 85’e kadar 3 yıl art arda Altın Top’a

ambargo koyarak başka bir rekorun da sahibi oldu. Fransız oyuncu, ayrıca 5 kez ilk üç içinde yer aldı ve Beckenbauer ile birlikte bu dalda da lider durumda. Son olarak, ödülün ilk sahibi olan Stanley Matthews aynı zamanda bu onura ulaşan en yaşlı futbolcu konumunda. İngiliz oyuncu, Ballon D’Or’u eline aldığında tam 41 yaşındaydı. En genç kazanan ise bunu 21 yaşındayken başaran Brezilyalı Ronaldo oldu.

Ekol yaratanlar

Kariyerinde zirveye çıkıp Ballon D’Or kazanan neredeyse her futbolcu, bu başarısını o dönemde ekol yaratmış olan ülkesine veya kulübüne borçlu. Bir anlamda, zaten yüksek debiyle akan nehrin gücünü arkasına alıp en önde yüzenler onlar oldu. Portekiz Millî Takımı ve Benfica’ya sınıf atlatan futboluyla

Eusebio’yu bu “yüzücüler” arasında gösterebiliriz. Benzer biçimde onunla aynı yıllarda top koşturan Manchester United’lı Bobby Charlton ve George Best ile daha sonraki dönemlerden Cruyff, Blokhin, Müller, Keegan gibilerini

de... Ne var ki hiçbir ekol, 80’lerin başında Platini’nin yükünü çektiği Juventus ile 90’lara gelirken Hollandalı futbolculardan beslenmiş olan Milan’inkine benzemez. İtalya’nın 80’li yıllarda iz bırakmasını sağlayan bu iki kulübün aynı zamanda 6’şar farklı futbolcuyla 8’er kezle en çok Altın Top kazanan ekipler olması şaşırtıcı değil. Bu yıllardaki 4 ödül Platini ve Rossi ile Juventus’a giderken, Milan 3 kez art arda Gullit ve Van Basten’le güldü. Üstelik 1988 ve 89 yıllarında son

Platini

Peter Schmeichel, 1999 yılında Altın Top’a gayet yakışan bir performans göstermişti. Manchester United’la Avrupa’nın en büyüğü olma yolunda özellikle de finalde müthiş oynayan Danimarkalı, kaleci olması sebebiyle oy verenleri yeterince etkilememiş olacak ki ilk 3’e bile kalamadı. O yıl ödül, Barcelona’nın 100. yıl şampiyonluğunda başrol oynayan Rivaldo’ya gitti. Manchester United kontenjanından katılan Beckham ise ikincilikle yetindi. Real Madrid’le kazanmadığı kupa ve kırmadığı rekor kalmayan Raul da hiçbir zaman Ballon D’Or’u elde edemeyenlerden. Hücum oyuncusu olup bir yığın gol atmasına rağmen, belki de hiç bol sıfırlı transfere imza atmadığından ötürü takımdaki diğer yıldızların arasında nispeten sönük kaldı o. Aynı şekilde Henry de bir

Van Basten

golcüyü ve Arsenal tarihine geçen bir kariyer sahibiydi. Bulunduğu her takımda kazanabileceği tüm büyük kupaları elde etmesine rağmen kişisel anlamda Altın Top hep eksik kaldı onun için. Tarihte sadece üç defans oyuncusunun Ballon D’Or kazandığını düşünersek, Cafu ve Thuram gibilerinin bu onura aday bile gösterilmemeleri pek de ilginç gelmiyor aslında. Ne var ki çeyrek asırlık istikrarlı futbolculuğu sonrasında Maldini’nin bir kez bile Altın Top almadığını görmek gerçekten çarpıcı. Hâlbuki sadece Maldini Milan kadrosundayken kazanılan 5 Şampiyonlar Ligi kupası bile halen çok az sayıda kulübün müzesinde yer alıyor.

Kıymeti bilinmeyenler

Bazı oyuncular vardır ki, her ne kadar mükemmel bir kariyere sahip olsalar da ufak bir detayın eksikliğinden dolayı hikâyelerinde Ballon D’Or eksik kalır. Bazı oyuncuların yoluna mevkileri taş koyarken, bazen de o müthiş performansın başka bir futbolcununkiyle çakışması dezavantaj olabilir. 1995’e kadar sadece Avrupalılara verilen Ballon D’Or’u hak ettiği halde kurallar gereği alamayan bir sürü oyuncu sayabiliriz. Ancak 1995’teki kural değişikliği sonrasında baktığımızda ödülü kazanamayan bazı isimler dikkat çekici. Örneğin 90’lardaki mahalle maçlarında kaleye geçen hemen her çocuğun adını aldığı

ikisinin Güney Afrika’dan dünya şampiyonu olarak döndüğünü düşünürsek, bu sefer de aynı etkiyi yaşayabileceğimiz bir gerçek. Ballon D’Or’un tarihî sürecine göz atacak olursak, benzer ilişkinin ilk yıllardan beri var olduğunu söyleyebiliriz. Hatta ilk 39 yılda ödül sadece Avrupalı oyunculara verilmeseydi çok daha bariz bir yansıma görülebilirdi. Mesela Şampiyonlar Ligi’ni ilk 5 yılda kimselere kaptırmayan Real Madrid, 1957’den itibaren Di Stefano ve Raymond Kopa ile Altın Top’a da 3 yıl sahip oldu. 1966’da ise ödül, İngiltere ile dünya şampiyonu olan Bobby Charlton’a veriliyordu. 2 yıl sonra George Best ve onun ardından gelen Gianni Rivera, aldıkları ödülü o sezonki Şampiyon Kulüpler Kupası şampiyonluğuna borçluydu. Aynı şekilde 1971’de Ajax’a bu kupayı ilk kez kazandıran Cruyff da Aralık ayında ödülünü sonuna kadar hak ederek alıyordu. Hollandalının ardından ise Avrupa şampiyonu olan Bayern’in kaptanı Beckenbauer, kariyerinin ikinci Altın Top’una kavuşuyordu.

Attığı gollerle 1982 Dünya Kupası’nda beklenmedik bir başarı elde eden Italian Rossi, bu sayede yılsonundaki Ballon D’Or’u da açık bir farkla kazanıyordu. Platini ve Van Basten, 1985 ve 89’da Şampiyon Kulüpler Kupası’nın altını üstüne getirirken, Ballon D’Or onlar için artık sıradan sayılıyordu. 1990 ve 98’de Matthaeus ile Zidane’in birer lokomotif tadındaki performansları, ülkelerini dünyanın zirvesine çıkarırken onları da Avrupa’nın en iyisi yapıyordu. Ancak bu konudaki en bariz örnek, 2002’nin altın adamı olan Ronaldo’ya ait. Inter’le o sezon ligde sadece 10 maça çıkan “Fenomeno”, attığı 8 golle Brezilya’ya beşinci Dünya Kupası’nı kazandırdı. Bu istatistik, ona kariyerinin ikinci Altın Top’unu getirmeye yetti.

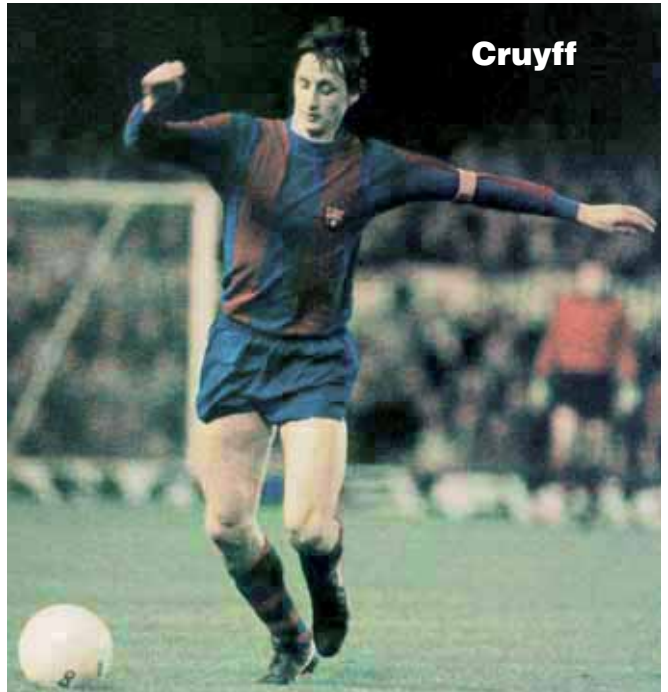
“Altın” transferler

Kimi futbolcular Ballon D’Or’a giden yolda tek bir takımla

yetinmedi. Yılın ilk yarısındaki performansları onları yaz aylarında başka büyük kulüplere taşıırken, burada devam ettirdikleri istikrar sayesinde yılsonunda ödüle layık görüldüler. Örneğin Ajax’taki devrim niteliğindeki misyonunu tamamlayan Cruyff, 1973’tе Barcelona’ya geçtiğinde de benzer adımları atarak Altın Top serisine devam etti. Katalan kulübü, 1986’da Lineker’i transfer edip onun da ödüle giden yolda önünü açtı. Ertesi yıl PSV’de kendini gösteren Gullit ise formunu Milan’da zirveye taşıyarak Ballon D’Or’a uzandı.

1995’te Paris St. Germain’den Milan’a geçen Weah, o yıl kural değişikliğinden de faydalanarak gelen Gianni Rivera, aldıkları ödülü o sezonki Şampiyon Kulüpler Kupası şampiyonluğuna borçluydu. Aynı şekilde 1971’de Ajax’a bu kupayı ilk kez kazandıran Cruyff da Aralık ayında ödülünü sonuna kadar hak ederek alıyordu. Hollandalının ardından ise Avrupa şampiyonu olan Bayern’in kaptanı Beckenbauer, kariyerinin ikinci Altın Top’una kavuşuyordu.

Attığı gollerle 1982 Dünya Kupası’nda beklenmedik bir başarı elde eden Italian Rossi, bu sayede yılsonundaki Ballon D’Or’u da açık bir farkla kazanıyordu. Platini ve Van Basten, 1985 ve 89’da Şampiyon Kulüpler Kupası’nın altını üstüne getirirken, Ballon D’Or onlar için artık sıradan sayılıyordu. 1990 ve 98’de Matthaeus ile Zidane’in birer lokomotif tadındaki performansları, ülkelerini dünyanın zirvesine çıkarırken onları da Avrupa’nın en iyisi yapıyordu. Ancak bu konudaki en bariz örnek, 2002’nin altın adamı olan Ronaldo’ya ait. Inter’le o sezon ligde sadece 10 maça çıkan “Fenomeno”, attığı 8 golle Brezilya’ya beşinci Dünya Kupası’nı kazandırdı. Bu istatistik, ona kariyerinin ikinci Altın Top’unu getirmeye yetti.

Cruyff

Ümit Millî Takım'dan sonra A2'ye de çağrılarak A Millî Takım'a bir adım daha yaklaştı. İstanbul Büyükşehir Belediyespor'da hem savunmada hem de orta sahada görev yapabilen, iki ayağını da kullanabilen özellikleriyle gerçek bir görev adamı. Hayata karşı verdiği mücadeleyi tırnaklarıyla kazıyarak başarılı bir noktaya ulaştırdığı için işinin kıymetini daha iyi biliyor. Profesyonelce yaşayan ve sahada görevini fedakârca yerine getiren gerçek bir takım oyuncusu.

Belediye'nin jokeri

Mahmut Tekdemir kimdir?
20 Ocak 1988'de Diyarbakır'ın Çermik ilçesinde doğdu. Küçük yaşlarda ailesiyle birlikte İstanbul'a göç etti. İki kız, bir de erkek kardeşi var. Babası Veliefendi Hipodromu'nda çalışıyor. Altyapısından yetiştiği İstanbul Büyükşehir Belediyespor'da forma giyiyor ve A2 Millî Takımı'nın oyuncusu.

Nihat Özten

▼2004 yılında transfer olduğun İstanbul Büyükşehir Belediyespor'da 2006 yılından beri profesyonel olarak oynuyorsun ve kademeli olarak sürekli bir yükselişin var. İki sezondur seni ilk on bir oyuncusu olarak izliyoruz. Futbola tanışman nasıl oldu?
▲11-12 yaşlarında her çocuk gibi mahalle aralarında futbol oynuyordum. Yakın bir arkadaşım da amatör kümeden Damlaspor'un oyuncusuydu. Beni teşvik ederek takıma götürdü. Orada başladım futbola. O dönemdeki başkanımız Ali Işiloğlu'nun üzerimde çok

Mahmut Tekdemir

büyük emeği vardır. Bugün bir noktaya geldiysem onun sayesinde olduğunu söyleyebilirim.
▼Ali Hoca senin için neler yapmıştı?
▲Futbolculuktan önce ahlâklî bir insan olmayı öğretti bana sağ olsun. Futbola gelince, önceleri sadece sağ ayağımı kullanıyordum. Şimdi dikkat ederseniz iki ayağımı da iyi kullanabiliyorum. Yeni başladığım dönemlerde beni hep sol bek olarak oynattı. Sol ayağımı geliştirebilmem için bana sürekli özel antrenmanlar yaptırırdı.

Hem çalıştım hem futbol oynadım

▼O dönemde ailen futbol oynamana nasıl bakıyordu?
▲Aslında ilk başladığım dönemde pek bir sıkıntım yoktu. Daha sonraları İstanbul

Futbola Damlaspor'da başladım. Ali Işiloğlu Hocam'ın üzerimde çok büyük emeği vardır. Futbolculuktan önce ahlâklî bir insan olmayı öğretti bana. Bugün sol ayağımı da sağ ayağım gibi kullanıyorsam, bunu da ona borçluyum.

Belediyespor'un alt yapısına transfer olduğumda maddi olarak biraz sıkıntı yaşadık. Ama sağ olsun babam, annem, ablam ve eniştem hep arkamda durdu. Bana maddi açıdan yardımcı olan dayımın yanında, Veliefendi Hipodromu'nda çalıştım. Çalışırken izin alıp antrenmanlara katılıyordum.

Antrenmanlardan eve, evden antrenmanlara giden bir oyuncuyum. Ara sıra arkadaşlarımla dışarı çıkarım ama genel anlamda futbol için yaşadığımı söyleyebilirim. Çünkü benim mesleğim bu. Başka şeylerle uğraşırsam asıl işimi kaybedeceğimi biliyorum.

Büyükşehir Belediyespor'un altyapısına transfer olduğumda maddi olarak biraz sıkıntı yaşadık. Ama sağ olsun babam ve annem her zaman arkamda durdu. Bir de büyük ablam Ayşe ve eniştem bana çok yardımcı oldu. Onlar futbol hayatımı sürdürmemi çok istedi. O dönemde bir yandan çalışıyor, bir yandan da takımla antrenmanlara katılıyordum. Okula da devam ediyordum. Liseye başlamıştım ama derslerim pek de iyi değildi. Ben de okulda başarılı olamayacağımı düşünerek kendimi tamamen futbola verdim.

▼Bir yandan da çalıştığını söyledin. Ne iş yapıyordun?

▲Babam ve dayım Veliefendi Hipodromu'nda çalışıyordu. Dayım da sağ olsun bana maddi destek oluyordu. Ben de ona yardım ediyordum. Atların yem ihtiyaçlarını karşılamada dayıma yardımcı oluyordum. Çalışırken izin alıp antrenmanlara katılıyordum.

▼Damlaspor'dan Büyükşehir Belediyespor'a transferin nasıl gerçekleşti

▲Damlaspor'daki Ali Hocam beni İstanbul Büyükşehir Belediyespor'un seçmelerine göndermişti. O dönemde takıma yeni bir hoca gelmişti ve bütün yaş kategorilerinde seçmeler yapıyorlardı. Halen başımızda olan Zafer Turan Hocamız beni o seçmelerde beğendi ve sonrasında takıma alınmamı sağladı.

▼Seni stoper olarak izliyorduk ama sonrasında ön libero mevkiinde görev almaya başladın. İki bölgede de oynayabilen bir oyuncu olarak bu mevkiiler arasında ne gibi farklılıklar olduğunu düşünüyorsun?

▲Şöyle söyleyeyim, ön libero oynamak stoper oynamaktan daha zor. Çünkü hem ileride hem de geride olmak zorundasın. Oysa stoper mevkii öyle değil. Görev bölgen sınırlı. Ön libero pozisyonu daha güçlü ve daha teknik olmayı gerektiriyor. Rakip takım ataklarında hata yaptığın zaman pozisyona girme ihtimalleri artıyor. Yapılan her hata, kaçırılan her top kalende tehlike yaşanması anlamına geliyor. Her kademeye girmek zorundasın.

▼Hem stoper hem de ön liberolar fiziksel anlamda güçlü oyuncular. Sürekli güçlü kalabilmeyi nasıl sağlıyorsun?

▲Ben antrenmanlardan eve, evden antrenmanlara giden bir oyuncuyum. Ara sıra arkadaşlarımla dışarı çıkarım ama genel anlamda futbol için yaşadığımı söyleyebilirim. Çünkü benim mesleğim bu. Kendime ne kadar iyi bakarsam bu işi hakkıyla ve uzun yıllar yapabileceğimi düşünüyorum. Başka şeylerle uğraşırsam asıl işimi kaybedeceğimi biliyorum.

Başarının sırrı istikrar ve aile ortamı

▼İstanbul Büyükşehir Belediyespor her sezon büyük takımlara sürpriz yapan ve kademeli olarak üzerine koyan bir takım. Üstelik taraftar desteğiniz de yok. Bu başarıyı neye bağlıyorsunuz?

▲Abdullah Hoca Süper Lig'de mücadele eden takımlar arasında aynı takımda en uzun süredir görev başında olan teknik adam. Sadece Abdullah Hoca da değil, teknik ekipteki diğer antrenörler de öyle. Kadroya baktığımızda, orada da bir istikrar görüyoruz. Takım sadece

Anadolu takımları altyapı olarak, sistem olarak kendilerini geliştirmeye çalışıyor. Artık işler eskisi gibi değil. Sahada mücadele etmeden hiç bir maç kazanılmıyor. Büyük takımların yıldız oyuncularını fazla ama koşturmadan, mücadele etmeden maç kazanmak da mümkün değil.

Altyapılarımızda o kadar fazla yetenekli genç oyuncu var ki, transfer edilen çoğu yabancından daha iyiler. Altyapıdan gelen oyuncu kendisine verilen ilk şans iyi değerlendirilemezse ikinci bir şans çok zor geliyor. Ancak yabancı oyunculara çok daha fazla tolerans gösteriliyor.

nokta transferlerle güçlendiriliyor ve büyük değişimler yaşamıyor. Uzun zamandır birlikteyiz ve bir aile gibi olduk. Çok güzel bir ortamımız var. Yeni gelen oyuncular da ortama çok çabuk adapte oluyor. Takımdaki ağabeylerimiz olsun, kardeşlerimiz olsun cana yakın ve yardımsever insanlar. Eğer bir başarı kazanıyorsak, en önemli etken de istikrar ve aile ortamı bence.

▼Seyircinizin olmaması takımı olumsuz etkilemiyor mu? Kendi evinizdeki bazı maçları bile deplasmandaymış gibi oynuyorsunuz.

▲Artık alıştığımız için herhangi bir olumsuzluk hissetmiyoruz. Dedğiniz gibi, içeride oynadığımız maçlarda bile rakip takım taraftarları daha fazla oluyor. Ama biz her türlü olumsuz şartta bile motive olabiliyoruz.

▼Süper Lig'de geçen sezon Bursaspor şampiyon oldu. Bu sezon da Anadolu takımları üst sıralarda yer alıyor. Sence bu durum Anadolu takımlarının iyi yapılanmasından mı yoksa büyük takımların düşüşünden mi kaynaklanıyor?

▲Anadolu takımları altyapı olarak, sistem olarak kendilerini geliştirmeye çalışıyor. Bunda da başarılı olduklarını düşünüyorum. Artık işler eskisi gibi değil. Sahada mücadele etmeden hiç bir maç kazanılmıyor. Büyük takımların yıldız oyuncularını fazla ama koşturmadan, mücadele etmeden maç kazanmak da mümkün değil. Bir bütün halinde, takım halinde mücadele etmek zorundasınız.

▼U19 ve Ümit Millî Takım'da oynadın. Son olarak da yeniden yapılandırılan A2 Millî Takımı kadrosuna davet edildin. Böyle bir davet bekliyor muydun

▲Açıkçası bekliyordum. Grafiğime bakıldığında son dönemde sürekli oynuyorum ve performansım da fena değil.

▼U19 Millî Takım'ın formasını ilk olarak 2007 yılında Makedonya ile oynanan hazırlık maçında giymiştin. Davet geldiğinde sen ve ailen neler hissetmiştiniz?

▲Ailem çok mutlu oldu tabii. Sonuçta benim için o kadar emek harcadılar ve belli bir noktaya gelmiş olmam onları çok mutlu etti. Ancak ben biraz heyecanlıyıldım. Gerçi her Millî Takım kadrosu açıklanmadan önce heyecanlanıyorum ama ilk zamanlara göre biraz daha alıştım diyebilirim.

▼A2 Millî Takım'ından sonrası A Millî Takım. Şu anki performansınla kendini A Millî Takım için yeterli görüyor musun?

▲Yeterli görüyorum dersem biraz iyimser konuşmuş olurum. Kendimi biraz daha geliştirmem ve biraz daha tecrübe kazanmam gerektiğini düşünüyorum. Ancak öyle bir görev verildiği zaman layıkıyla yerine getirmek için elimden geleni yaparım.

▼Altyapıdan gelen genç bir oyuncu olarak, ligimizde uygulanan yabancı kontenjanını nasıl değerlendiriyorsun?

▲Ligimizdeki yabancı oyuncuların büyük bir bölümünün Türk oyunculardan pek bir farkı yok. Elbette ki çok yetenekli, her şeyiyle örnek teşkil eden büyük oyuncular var ama bunların sayısı sınırlı. Bizim altyapılarımızda o kadar fazla yetenekli genç oyuncu var ki, transfer edilen çoğu yabancından daha iyiler. Özellikle büyük takımlar bence

altyapılara yeterli derecede önem vermiyor. Altyapıdan gelen oyuncu kendisine verilen ilk şansı iyi değerlendiremezse ikinci bir şans çok zor geliyor. Ancak yabancı oyunculara çok daha fazla tolerans gösteriliyor. Ama biz bu konuda biraz şanslıyız. Abdullah Hoca gençlere gerçekten şans tanıyan bir teknik adam. Bunu kendimden, Zeki Korkmaz’dan, Gökhan Süzen’den, Tefik Köse’den biliyorum.

▼**Henüz çok gençsin ve önünde uzun bir futbol hayatı var. Kısa ve uzun dönem için kariyer planlaman nedir?**

▲Aslında çok uzun vadeli plan yapmaya gerek yok. Öncelikle oynadığım takımda başarılı olmak istiyorum ve bunun için var gücümle çalışıyorum. Zaten uzun vadede bir başarı hedefleniyorsa, bu senin bulunduğun konumda ortaya koyduğun emek ve kazandığın başarıyla alakalı. Bulunduğun konumda başarılı olursan zaten önünde kapılar açılır. Ama hedef olarak sorarsanız, en büyük hedefim A Millî Takım oyuncusu olmak.

İtalya’da oynamak isterim

▼**Avrupa futboluna takip ediyor musun?**

○**Oynamayı hayat ettiğin bir lig var mı?**

▲Evet, Avrupa futbolunu mümkün olduğunca takip ediyorum. Açıkçası İtalya’da oynamayı isterim. Çünkü oradan futbol biraz sert oynanıyor ve ben de sert futbolu seviyorum.

▼**Beğendiğin, kendine örnek aldığın oyuncular var mı orada?**

▲Gerçi şimdi biraz düşüşte ama Cannavaro’nun oyununu beğeniyorum.

▼**Peki ön libero olarak?**

▲Asıl bölgem stoper olduğu için daha çok o mevkideki oyuncuları yakından izliyorum.

▼**Profesyonel bir oyuncusun ve para kazanmaya başladığını söyleyebiliriz. Ailene ne gibi katkılarını oldu? Kazandığın parayı nasıl değerlendiriyorsun?**

▲İki ev aldım. Açıkçası para kazanmaya daha yeni başladım. Altyapıdan çıkan oyuncunun para kazanması biraz daha zaman alıyor.

Aileme bir daire almıştım ama halen Zeytinburnu’nda oturuyorlar. Annem bir türlü taşınmak istemiyor.

Mesele “Topkapı’da evler var, alalım” diyorum. Annem

“Orası çok uzak, ben orada

oturmam” diyor. Şu anki mahallesinden ayrılmak istemiyor.

Bizim çevremiz orada olduğu için

oradan uzaklaşmak istemiyor. Ben de

ailemle birlikte yaşıyorum ama

genelde takımın tesislerinde kalıyorum.

▼**Boş vakitleri nasıl değerlendiriyorsun?**

▲Kitap okumaya çalışıyorum. Son

çıkan kitapları takip ediyorum. Kulağıma

hoş gelen her türlü

müziği dinlerim ama türkülerini biraz daha çok seviyorum. Arada söylerim de (Gülüyor).

▼**Takım içindeki en iyi arkadaşın da Zeki Korkmaz galiba. Sizi hep bir arada görüyoruz.**

▲Evet, en iyi dostum olur. Zeki’yle çok iyi anlaşıyoruz. Yediğimiz içtiğimiz ayrı gitmez.

▼**Zeki ile orta sahada da beraber oynuyorsunuz. Arkadaşlığınız saha içinde de size bir avantaj sağlıyor mu?**

▲Avantajı oluyor elbette. Birbirimizi iyi motive ediyoruz. Mesela büyük ağabeylerimizle

oynadığımızda Zeki’ye söyledığım gibi, “Şuraya

koş, buraya git” diye bağıramıyorum.

▼**Hep antrenörlerin oyuncularından neler istediği**

konuşular ama oyuncuların da kafasında bir antrenör

modeli vardır mutlaka. Sence iyi bir antrenörün

oyuncularıyla ilişkileri nasıl olmalı?

▲Bence ağabey-kardeş gibi olmalı. Saha içinde

ağabeylerimizle nasıl bir ilişki içindeyssek hocamızla

da aynı ilişkiyi kurabilmeliyiz. Ayrıca

oyuncuları iyi motive etmeli. Abdullah Hoca ile

aramızda böyle bir ilişki var. Gerektiğinde bir hoca,

gerektiğinde bir ağabey olur. Aradaki dengeyi çok

iyi sağlıyor.

Futbolun yeni nefesi

Futbolu seven gözler tüm dikkatiyle profesyonel liglere odaklanırken, TFF'nin hayata yeni geçirdiği Bölgesel Amatör Lig sayesinde ülkenin dört bir yanında deplasmanlı lig heyecanı yaşanmaya başladı. Profesyonel liglerde takımı olmayan 26 ilimiz de BAL sayesinde yeni bir futbol rüzgârıyla buluştu. 143 takımın yer aldığı BAL'da kulüplere getirilen U13, U17 kategorilerinde yerel lige katılma ve bu kategoriler için Gençlik Geliştirme Antrenörü istihdam etme kriterleri de ülke futbolunun kalitesini artırmaya dönük önemli adımlar olarak göze çarpıyor.

Türkiye Futbol Federasyonu Yönetim Kurulu, devrim niteliğinde bir kararla Bölgesel Amatör Lig'in kurulmasına karar verdi. Bu ligin kurulmasının amacı, Türk futbolunda profesyonelleşmek isteyen amatör takımlara yeni heyecan getirmek... Profesyonel takımı olmayan 26 ilde futbol heyecanını yaşatmak...

TFF 3. Lig'den düşen takımların doğrudan yerel amatör ligde değil, daha nitelikli olan deplasmanlı bir ligde yer almalarını sağlamak... Kulüpleri 1 il 12 takım 1 il 5 takım 5 il 4'er takım 11 il 3'er takım 13 il 2'şer takım 47 il 1'er takım 78 il 143'er takım

İllerin BAL'da Temsil Edilen Takım Sayısı

İl Sayısı Takım Sayısı

1 il	12 takım
1 il	5 takım
5 il	4'er takım
11 il	3'er takım
13 il	2'şer takım
47 il	1'er takım
78 il	143'er takım

En çok takım İstanbul'dan

12 takımla temsil edilen ilimiz İstanbul, 5 takımla temsil edilen ilimiz İzmir, 4 takımla temsil edilen illerimiz Ankara, Bursa, Kocaeli, Samsun ve Trabzon.

3 takımla temsil edilen illerimiz Aydın, Denizli, Mersin, Konya, Kütahya, Manisa, Sakarya, Giresun, Tekirdağ, Düzce ve Muğla, 2 takımla temsil edilen illerimiz Afyonkarahisar, Diyarbakır, Edirne, Kayseri, Malatya, Kahramanmaraş, Ordu, Rize, Uşak, Zonguldak, Yalova, Antalya ve Balıkesir. Diğer 47 ilimiz ise BAL'da 1'er takımla temsil ediliyor. Kulüplerimizin yüzde 52'si il merkezi, yüzde 42'si ilçe merkezi, yüzde 6'sı ise belde kulübü.

Ordu, Rize, Uşak, Zonguldak, Yalova, Antalya ve Balıkesir. Diğer 47 ilimiz ise BAL'da 1'er takımla temsil ediliyor. Kulüplerimizin yüzde 52'si il merkezi, yüzde 42'si ilçe merkezi, yüzde 6'sı ise belde kulübü.

Gençlik geliştirme şartı

BAL'a katılan kulüplerden tesis, futbolcu, teknik adam gibi konularda istenen kriterlerin yanında, bu sezon istenen önemli kriter ise U13 ve U17 kategorilerinde mutlaka yerel lige katılmaları ve bu kategoriler için Gençlik Geliştirme Antrenörü istihdam etmeleri. Bu sezon BAL'a katılan kulüpler zaten kendi illerinin en elit ve en başarılı kulüpleri. Bu kulüpler, hiçbir zorlama olmadan 6 ayrı yaş kategorisinde 2009-2010 sezonunda yerel liglere

katıldı. U13 yaş kategorisinde yüzde 59, U17 yaş kategorisinde ise yüzde 73 katılım sağlayarak ülkemiz altyapısına önemli bir destek verdiler. TFF'nin amacı ise BAL'a katılan kulüplerde bu katkırı daha yukarılara çekerek her yaş kategorisinde katılımları yüzde 90'ların üzerine çıkartmak.

81 il sürekli temsil edilecek

Bölgesel Amatör Lig'in en önemli özelliklerinden biri, 81 ilin de her sezon temsil edilmesi. İllerin belirlenen kontenjan sayısı her sezon muhafaza edilecek. Böylece ne bazı illerin hak ettiğinden fazla takımı olacak ne de bazı iller ligde yer almak için yıllarca

bekleyecek. 2010-2011 sezonunda Ağrı, Aksaray, Amasya, Ardahan, Artvin, Bartın, Bayburt Bitlis, Burdur, Düzce, Edirne, Erzincan, Hakkari, Iğdır, Karaman, Kilis, Muş, Nevşehir, Niğde, Osmaniye, Sinop, Şırnak, Tekirdağ, Tunceli, Uşak ve Zonguldak olmak üzere 26 ilimizin profesyonel liglerde futbol takımı bulunmuyor. Bu 26 ilin takımları BAL'da yer alıyor. Ayrıca il merkezinde profesyonel takımı olmayıp bir ilçesinde profesyonel takımı olan Bilecik (Bozüyükspor), Kütahya (Tavşanlıspor) ve Muğla (Fethiyespor) il merkezlerinde de BAL müsabakaları oynanıyor. Bölgesel Amatör Lig'in en büyük özelliği, yerel liglerle bu lig arasındaki sirkülasyon. Her sezon 81 ilin yerel liginde BAL'a çıkma heyecanı yaşanacak. 81 ilin yerel liginde başarılı olan takımlar, ilin kontenjanı dâhilinde ya doğrudan ya da baraj müsabakaları oynayarak BAL'da yer alma mücadelesi verecek.

En yüksek katılım Marmara'dan

Bölgesel Amatör Lig'e katılan 143 kulübümüzün 7 coğrafi bölgemize göre dağılımında ise Marmara Bölgesi ilk sırada yer alıyor. 35 takımla ilk sırada yer alan Marmara Bölgesi'ni 29 takımla Karadeniz Bölgesi izliyor.

Takımların Bölgelere Göre Dağılımı	
Bölge	Kulüp Sayısı
Marmara Bölgesi	35
Karadeniz Bölgesi	29
Ege Bölgesi	24
İç Anadolu Bölgesi	19
Akdeniz Bölgesi	12
Doğu Anadolu Bölgesi	15
Güneydoğu Anadolu Bölgesi	9

BAL kulüplerinin niteliği

Ülkemizde kulüpler kuruluş amaçlarına göre farklılıklar gösteriyor. Belediyeler, kamu kuruluşları, özel kuruluşlar ve eğitim kurumları bünyesinde spor kulüpleri kurulurken, il, ilçe, belde, mahalle adları v.b isimlerle kurulan, hiçbir kurum ve kuruluşla bağlı olmayan gençlik kulüplerimiz de var. 143 kulüp arasında 73 kulüple gençlik kulüpleri ilk sırada bulunuyor.

Belediyeler bünyesindeki kulüplerin sayısı ise 52. 52 belediye spor kulübünden 2'si büyükşehir belediyesi bünyesinde. Bu takımlar Erzurum ve Kocaeli Büyükşehir Belediyesi Spor Kulüpleri.

Belediye Spor Kulüplerinin Dağılımı

Belediyelerin Niteliği	Kulüp Sayısı
Büyükşehir Belediye Spor Kulübü	2
Büyükşehir Belediye Sınırları içindeki İlçe Belediye Spor Kulüpleri	15
İl Belediyesi Spor Kulüpleri	9
İlçe Belediyesi Spor Kulüpleri	21
Belde Belediyesi Spor Kulüpleri	5

Adıyaman, Çorum, Elazığ, Ardahan, Kahramanmaraş, Niğde, Uşak, Bayburt ve Kilis gibi 9 il belediye spor kulübünün yanında Büyükşehir Belediyesi sınırları içinde olan Ankara Akyurt, Pursaklar ve Sincan, Bursa Kestel ve Yenişehir, Mersin Akdeniz ve Toroslar, İstanbul Kartal ve Sultanbeyli, İzmir Kemalpaşa Çiğli ve Foça, Kocaeli Körfez ve Derince ile Samsun İlkadım Belediyesi bünyesinde 15 spor kulübü

bulunuyor. Bulancak, Sandıklı, Doğubayazıt, Demre, Ayvalık, Edremit, Bucak, Erzincan, Anamur, Ödemiş, Sarayönü, Salihli, Elbistan, Ünye, Fatsa, Tekkeköy, Birecik,

Sorgun, Altınova, Çiftlikköy, Kaynaşlı gibi 21 ilçe belediye spor kulübünün yanında Çatalhöyük (Konya), Turgutreis (Muğla), Velimeşe

(Tekirdağ), Kilimli (Zonguldak) ve Beyköy (Yalova) gibi 5 adet de belde spor kulübü BAL'a katılıyor. Son yıllarda Valilikler bünyesinde kurulan il özel idare spor kulüplerinin sayısı da her geçen gün artıyor. Bu kulüplerden BAL'a katılan 7'si ise Bingöl, Çankırı, Diyarbakır Gaziantep, Malatya, Sivas ve

Uşak İl Özel İdare Spor Kulüpleri. Kamuya ait spor kulüplerinden Ankara Adliyespor, Eskişehir ve Malatya Demirspor, Kayseri Yolspor gibi kulüpler de mevcut. Bu kulüpler Ulaştırma, Bayındırlık ve Adalet Bakanlığı gibi kamu kuruluşlarının bünyesinde yer alıyor. Kayseri Şekerspor, Kütahya Şekerspor gibi özel kuruluş spor kulüplerinin yanında Üniversite kulübümüz olan Amasya Üniversitesi Spor Kulübü ve bir sendikaya bağlı olan Çelik-İş Spor Kulübü de BAL'a katılıyor.

BAL'daki eski profesyonel kulüpler

BAL'a katılan kulüplerden İzmirspor, Feriköyspor ve Zonguldakspor geçmişte en üst profesyonel ligde yer alan kulüpler. Geçmişte 1. Lig, 2. Lig ve 3. Lig'de yer alan eski profesyonel kulüpler de BAL'da mücadele ediyor. 143 kulüpten 37'si geçmiş yıllarda profesyonel liglerde mücadele etti. Bunlar arasında Muğlaspor, Düzcespor, Erzincanspor, Tekirdağspor ve Bartınspor gibi il takımları bulunduğu gibi Bafraspor, Çarşambaspor, Sürmenespor, Milasspor, Keşanspor, Erganispor, Kuşadasıspor, Ayvalıkgücü ve Edremitspor gibi önemli ilçe kulüplerimizin yanında Maltepespor, Yeniköyspor, Adana Gençlerbirliği vb. 20 civarında semt ve gençlik kulüpleri de yer alıyor.

Amerika fatihleri

Nisan ayında Avrupa Şampiyonası finallerine gidebilmek için Mart ayında Elit Tur’da mücadele edecek olan U17 Millî Takımımız, hazırlıklarına Amerika’da katıldığı turnuva ile başladı. ABD Futbol Federasyonu’nun davetlisi olarak Nike Friendlies Turnuvası’nda mücadele eden millîler, ülkeye şampiyonluk kupasıyla dönmeyi başardı

Teknik Direktörlüğünü Abdullah Ercan’ın üstlendiği U17 Millî Takımımız, Mart ayındaki Elit Tur’da Avrupa Şampiyonası finalleri için vize almaya çalışacak. Gençlerimiz, Elit Tur hazırlıkları çerçevesinde geçtiğimiz ay ABD’de düzenlenen Nike Friendlies Turnuvası’na katıldı. ABD’deki kamp öncesi U17 Milli Takımı’na özel bir uğurlama töreni düzenlendi. Millî Takım ana sponsorlarından Nike tarafından organize edilen törende oyuncular ve teknik ekip Nike Beyoğlu mağazasında futbolseverlerle bir araya geldi. Oyuncular, Türkiye’de ilk defa Nike mağazasında bulunan nakış makinesiyle üzerine adları ve numaraları yazılan, Nike Elite Pack Serisi kramponlarını tanıttı.

Ev sahibini yenerek şampiyon

ABD Futbol Federasyonu tarafından Nike sponsorluğunda 1-5 Aralık 2010 tarihleri arasında yapılan organizasyon, bu yıl ilk kez turnuva formatında düzenlendi. Turnuvaya Türkiye’nin yanı sıra ev sahibi ABD, Brezilya ve Güney Kore’nin U17 Millî Takımları katıldı. Arizona eyaletinin Phoenix şehrindeki Reach 11 Sports Complex sahasında yapılan turnuva, birbirinden heyecanlı mücadelelere sahne oldu. U17 Takımımız turnuvadaki ilk maçında, Brezilya ile karşılaştı. Çekişmeli geçen karşılaşma 0-0 bitti. İki takımın kalecilerinin performanslarıyla öne çıktığı mücadelede net pozisyonlara girilmesine rağmen gol olmadı. Diğer maçta ise ev sahibi ABD, Güney Kore’yi 2-1 mağlup etti. Millî Takımımızın bir sonraki rakibi Güney Kore’ydi. Maça hızlı başlayan takımımız, ceza sahasındaki boy avantajını iyi kullanarak Güney

Kore savunmasını oldukça zorladı. Güney Korelilerin buldukları pozisyonları değerlendirememelerinin ardından maçın ilk golü 32. dakikada Okay Yokuşlu’nun pasıyla topu kalecinin üstünden ağlarla buluşturan Hakan Çalhanoğlu’ndan geldi. Golden üç dakika sonrasında Bang Chan Jun’un kaleci Yusuf Mersin’den dönen topu ağlara göndermesiyle skor 1-1 oldu. İkinci yarı topa daha fazla sahip olan ve baskılı oynayan millîler, ödülü 52. dakikada gelen golle aldı. Üst üste kullanılan ikinci köşe vuruşundan gelen topu İbrahim Yılmaz kafa vuruşuyla gole çevirdi. Maçın sonunda Güney Kore’yi 2-1 mağlup eden U17 Millî Takımı bu sonuçla turnuvadaki puanını 4’e yükseltti. Diğer karşılaşmada ev sahibi ABD’nin Brezilya ile 0-0 berabere kalmasının ardından gözler Türkiye ile ABD arasında oynanacak ve şampiyonun belirleneceği randevuya çevrildi. Yaklaşık 2 bin seyircinin izlediği mücadelede ABD karşısında Türk taraftarların da desteği ile coşan takımımız, karşılaşma boyunca iyi bir oyun sergiledi. 17. dakikada Recep Niyaz’ın kullandığı kornerden gelen topu Aykut Güler kafayla tamamlamak istedi, ancak golü atan, kaleciden dönen topu tamamlayan Ahmet Yılmaz Çalık oldu. Maç boyunca kaleimizde tehlike yaratan ABD’li forvet Mario Rodriguez, mücadelenin 60. dakikasında Taha Can Velioglu tarafından düşürüldü. Bu pozisyon sonrasında Taha kırmızı kart gördü. Gençler, eksik kalmasına rağmen ikinci yarıda da gol buldu. 71. dakikada Enver

Cenk Şahin’in golü ile Türkiye 2-0 galip gelip turnuvayı şampiyon olarak tamamladı. Turnuvanın diğer maçında Güney Kore’yi 3-2 yenen Brezilya ikinciliği elde ederken, ABD de üçüncü oldu. Millîlerimizi Atatürk Havalimanı’nda karşılayan Türkiye Futbol Federasyonu Genel Sekreter Vekili Orhan Selim Ertanhan, “Başkanımız Mahmut Özgener adına bu önemli başarıda emeği geçen futbolcularımızı, teknik direktörümüz Abdullah Ercan’ı ve Futbol Genel Direktörümüz Ersun Yanal’ı tebrik ediyorum. İnanıyoruz ki bu jenerasyon ileride de çok önemli başarılar kazanacak” diye konuştu. Futbol Genel Direktörü Ersun Yanal ise “Güney Kore ve ABD gibi dünyanın elit organizasyonlarında görmeye alıştığımız takımların yanı sıra Brezilya gibi ekol bir ülke karşısında oyuncularımız gelişimleri açısından çok önemli bir deneyim kazandı. Bu takımda birçok oyuncunun kulüplerinde ve Millî Takımlarda önümüzdeki yıllarda Türk ve dünya futboluna birer kültür elçisi olarak hizmet vermeleri en büyük dileğimiz. Bu yolda çok önemli bir sınavı başarıyla geride bıraktılar” dedi.

ABD’deki turnuvanın, Mart ayında oynanacak Elit Tur öncesinde kendileri için çok iyi bir hazırlık olduğunu belirten U17 Milli Takım Teknik Direktörü Abdullah Ercan ise “İyi bir takımımız var. Takımdaşlık çok iyi. Böylelikle başarı da kaçınılmaz oluyor. Avrupa’daki rakiplerine karşı çok iyi oynayan oyuncularımız, dünyanın önemli millî takımlarına karşı da başarılı olarak ne kadar iyi bir takım olduklarını gösterdi. Hepsini tebrik ediyorum” dedi.

Abdullah Ercan, bu jenerasyondan pek çok oyuncunun ileride A Millî Takım’ın iskeletini oluşturacağını düşündüğünü belirtti. Yetenekli oyuncuların kurulu bu takımla hedeflerinin yüksek olduğunu belirten Ercan, “Oyuncularımızın daha fazla tanıtıma ve ilgiye ihtiyacı var. U17 Millî Takımı üst üste başarılı sonuçlar alıyor. Avrupa Şampiyonası’nın ardından Dünya Şampiyonası’na katılmayı hedefliyoruz. Türk halkının desteği ile başarılarımıza devam etmek istiyoruz” diye konuştu.

Hidayete’e ziyaret

Nike International Friendlies Turnuvası için Phoenix şehrine giden U17 Milli Takımımız, millî basketbolcu Hidayet Türkoğlu’nun forma giydiği Phoenix Suns takımının maçını izledi. Phoenix Suns’ın Indiana Pacers’ı 105-97 mağlup ettiği karşılaşmada, millîler maç boyunca Hidayet Türkoğlu’nu destekledi. Maçın ardından genç millîlerimiz Hidayet Türkoğlu ile buluştu ve ona adının yazılı olduğu Millî Takım formasını hediye etti.

Genç Milli Takımlar

Futboldaki kader çizgimiz sürekli Almanya ile kesişiyor. A Millî Takımımızın Euro 2012 elemelerinde Almanya ile aynı grupta yer almasının ardından U19 ve U17 Genç Millî Takımlarımız da Avrupa Şampiyonası elemelerinde Panzerlerle eşleşti. Alman U19 ve U17 Takımlarının en önemli özellikleri ise çok sayıda Türk asıllı oyuncuyu kadrolarında barındırması. U17'deki rakibimiz İsviçre de kadrosunda Türk oyuncu bulunduran takımlardan biri.

Türkler Türklerle karşı

Aydın Güvenir

2010-2011 Avrupa Şampiyonası eleme turunda 1. Grup'tan lider çıkan U19 Millîlerimiz, Elit Tur'da Almanya, Macaristan ve Makedonya ile eşleşti. Eleme turunda Kazakistan'ı 5-1, İzlanda'yı da 2-1 yenip, Galler ile 3-3 berabere kalarak bulunduğu gruptan 7 puanla lider olarak bir üst tura yükselen U19'lar, Elit Tur'daki maçlarını 31 Mayıs-5 Haziran 2011 tarihlerinde yapacak. Millîlerimizin bulunduğu 7. Grup'taki maçlar Türkiye'de oynanacak. Şimdi U19'ların Elit Tur'daki rakiplerine bir göz atalım.

Almanya

Eleme Turu'nda İsviçre, Kuzey İrlanda ve Andorra'nın bulunduğu 13. Grup'u tıpkı U19 Millîlerimiz gibi 7 puanla lider olarak

Tolga Çiğerci

tamamlayan Almanya, Kuzey İrlanda'yı 2-1, Andorra'yı 10-0 yenip, İsviçre ile de 2-2 berabere kalarak bu başarıyı yakaladı.

14 golle eleme turlarındaki en golcü takım olmayı başaran Panzerlerde en golcü oyuncular 1860 Münih'ten 4 golle Kevin Volland ile 3 gollü Moritz Leitner oldu. Bu oyuncuları 2 golle Werder Bremen'li Lennart Thy ile Everton'ın Arnavut kökenli defans oyuncusu Shkodran Mustafi izledi. Almanya U19 kadrosunda iki Türk asıllı oyuncu da bulunuyor. Bu oyuncuların biri Wolfsburg'da forma giyen Tolga Çiğerci. 23 Mart 1992 doğumlu

olan Tolga, orta sahada görev yapıyor. 1.85 boyundaki genç oyuncu özellikle son dönemlerde takımının Bundesliga'da oynadığı maçlarda ilk on birde kendisine şans buluyor. Almanya U19 kadrosundaki bir diğer

Yunus Mallı

Türk kökenli isim ise Yunus Mallı. Tolga gibi orta sahada oynayan 1.73 boyundaki Yunus, Almanya'nın Borussia Mönchengladbach takımında futbol hayatını sürdürüyor. Elit Tur'daki rakibimiz Almanya'yı Dinamo Dresden, Fortuna Köln, Bayer Leverkusen gib takımlarda da antrenörlük görevinden bulunmuş Ralf Minge çalıştırıyor.

Macaristan

U19 Millîlerin bir diğer rakibi olan Macaristan da Türkiye ve Almanya gibi eleme turundaki grubunu birinci olarak tamamladı. Macarlar Polonya'yı 2-0, Finlandiya'yı da 1-0 mağlup ederken, Moldova'ya 1-0'la boyun eğmekten kurtulamadı. Grup maçlarında attıkları 3 gol ve ağlarında gördükleri 1 golle az atan ve az yiyen bir takım görünümü veren Macarlarda, Kovacs, Elek, Ponczok, Toth, Farkas gibi oyuncular öne çıkan isimler olarak göze çarpıyor. Son yıllarda küçük de olsa bir ivme yakalayan

Macarların László Szepessy önderliğindeki bu genç takımına bu nedenlerden ötürü çok dikkat etmek gerekiyor.

Makedonya

Beyaz Rusya, Çek Cumhuriyeti ve Bosna-Hersek'in bulunduğu gruptan ikinci olarak Elit Tur'a yükselen Makedonya ise Polonya ve Yunanistan ile birlikte bir üst tura yükselen takımlar arasında en az gol atma başarısını gösteren ekip. Simonosvki ve Gjorgjevski gibi etkili oyunculara sahip Makedonya U19 Takımını Dragan Bocheski çalıştırıyor. Grubu lider olarak tamamlayacak takımın 2011 yazında 8 ülkenin katılımıyla Romanya'da yapılacak finallere gideceği 7. Grup'ta eleme turu sonunda U19 Millîlerimiz, Almanların ardından en çok gol atan takım olmasına karşın, en çok gol yiyen ekip olarak da dikkat çekiyor. 2008 yılında bu kupayı kazanmış Almanya hiç şüphesiz bu grupta Millîlerimizin en zorlu rakibi olarak görünürken, toplam 6 maçta 4 gol yiyen Macaristan ve Makedonya'nın da katı savunmalarını aşmanın o kadar kolay olmayacağını söylersek yanlışmış olmayız.

U17 kategorisi

U17 Millîlerimiz 2010-11 U17 Avrupa Şampiyonası Elit Turu'nda tabiri caizse ölüm grubuna düştü. Almanya, İsviçre ve Ukrayna ile birlikte 4. Grup'ta yer alan U17'ler, Elit Tur maçlarını 24-29 Mart 2011 tarihleri arasında Almanya'da oynayacak. Millîlerimiz eleme turunda Ermenistan'ı 3-0, Çek Cumhuriyeti'ni 6-1 yenmiş, İzlanda'ya ise 2-0 yenilerek grup ikincisi unvanıyla Elit Tur'a yükselmeyi başarmıştı.

Almanya

2009'da bu kupayı müzesine götürmeyi başaran Almanya, eleme turlarında 16 gollü Beyaz Rusya'dan sonra 13 golle ağları en çok havalandıran ikinci takım olmayı başardı. 52 takım içinden bu başarıyı yakalayan Almanlar, 2. Grup'taki rakipleri Estonya'yı 5-0, Bosna-Hersek'i 6-1, Avusturya'yı da 2-1 mağlup ederek çok rahat bir şekilde lider olarak bir üst tura çıkmayı başardı. Bu noktadaki en önemli olay ise Almanların eleme turlarındaki 21 kişilik kadrosunda tam 9 adet Türk kökenli oyuncunun bulunmasıydı. Bayer Leverkusen'de forma giyen forvet Samed Yeşil 5 golle takımının en golcü oyuncusu olurken, orta sahada görev yapan Werder Bremen'li Levent Ayçer 3, Bayern Münih'li Emre Can da 2 golle kendisine eşlik etti. Böylece bir anlamda Almanların eleme turunda attığı toplam 13 golün 10'u Türklerden gelmiş oldu. Üstelik Bosna-Hersek maçında atılan 6, Avusturya maçında atılan 2 golün tamamı Türklerle aitti. Savunmada Schalke'li Kaan Ayhan, Duisburg'lu Koray Kaçinoğlu, Dortmund'lu Koray Günter, orta sahada Stuttgart'lı Robin Yalçın ve Timo Çeçen ile forvette Leverkusen'li Okan Aydın, Almanların U17 Takımının diğer önemli kozları. İşte neredeyse

kadrosunun yarısı Türk kökenli oyunculardan oluşan ve teknik direktörlüğünü eski ünlü oyuncu Steffen Freund'un yaptığı Almanya U17 Takımı, Mısır'la oynadığı son hazırlık maçında savunmada Schalke'li Kadir Gökyar'a da görev verirken, 1994 doğumlu oyunculardan Hamburg'lu Sercan Demirbaş ile Hoffenheim'lı İlkay Durmuş da kadroya girmek üzere olan futbolcular. Almanların son yıllarda Genç ve A Millî Takımlar düzeyinde yakaladığı başarıda yabancı kökenli oyuncuların büyük payının olduğunu düşünürsek, U17 takımının, önümüzdeki yıllardaki Panzerlerin iskeleti olacağını söylersek yanlışmış olmayız.

İsviçre

2009'da Mısır'da düzenlenen U20 Dünya Kupası'nı finalde Gana'ya kaybeden İsviçre, genç millî takımlara yaptığı yatırımlarla başarılı bir kuşak yakalamak üzere olduğunun mesajını herkese vermişti. İşte bu kuşağın izinde olan İsviçre U17 takımı da 2010-11 U17 Avrupa Şampiyonası eleme turunda 12. Grup'ta Lüksemburg'u 1-0, Makedonya'yı 3-1 mağlup ederken, İskoçya ile de 0-0 berabere kalıp lider olarak Elit Tur'a yükselmeyi başardı.

Kadrosunda savunmada görev yapan Grasshoppers'lı Levent Gülen ve orta sahada forma giyen Basel'li Musa Araz adında iki Türk kökenli oyuncu da bulunan İsviçre

Levent Gülen

U17 ekibi, birçok yabancı kökenli oyuncudan oluşuyor. İsviçre de millî takımlarda başarıyı Almanya gibi yabancı kökenli oyuncularla arıyor. Takımın etkili forvetlerinden Endogan Adili Arnavut, geçen sezon bir ara Arsenal'in de antrenmanlarda denediği sol bek Stefan Marinkovic Sırp, Juventus'un altyapısında bulunan sağ bek Joel Untersee ise Güney Afrika kökenli. Bunun yanı sıra Arsenal'in altyapısında forma giyen Martin Angha, Auxerre'li Ferid Matri, Lyon'lu Massivi Tsimba ile forvette görev yapan Thibault Constantin ve Roland Ndongo kırmızı-beyazlı ekibin önemli isimleri. Eleme turu maçlarında kalesinde sadece 1 gol gören İsviçre'nin teknik direktörlüğünü Yves Debonnaire yapıyor.

Ukrayna

Eleme Turu'nda attığı 2 golle Elit Tur'a yükselen Ukrayna, en az gol atan takım. 11. Grup'ta San Marino'yu 1-0 yenerken, Letonya ile 0-0, Hollanda'yla da 1-1 berabere kaldılar ve Hollanda'nın ardından ikinci olarak bir üst tura yükseldiler. 2009 U19 Şampiyonu olan Ukrayna, kendi evinde kazandığı bu kupayla ilk kez millî takımlar düzeyinde yapılan bir uluslararası kupayı müzesine götürmüştü. Orta sahada görev yapan Vladlen Yurchenko, forvet oyuncusu Dmytro Khlobas ile defans oyuncuları Olexsandr Sukharov ve Serhiy Bigus'un sırtladığı Ukrayna U17 Takımının teknik direktörü ise Yuri Moroz. U17 Genç Millî Takımımız, eleme turunda yediği 3 golle şu an Elit Tur'daki rakipleri arasında en çok gol yiyen ekip olarak göze çarpıyor. Almanya, İsviçre ve Ukrayna'nın toplam 9 maçta 4 gol yediklerini göz önüne alırsak, eleme turunda 9 golle oynayan millîlerimizin bu başarısını tekrarlaması için işi çok daha sıkı tutması gerekecek. Grubu lider tamamlayacak ekip, diğer 6 grubun birincileri ile birlikte finallere katılmaya hak kazanacak. Şampiyonaya ev sahipliği yapacak Sırbistan ise finallere direkt olarak katılacak.

Okay Yokuşlu

Fotoğraflar: Murat Arabacı

Altay adına ilk golünü attığında Bank Asya 1. Lig'in en genç golcüsü olarak tarihe geçti. U17 Milli Takımı'nın da kaptanlığını yapan genç yıldız adayının peşinde pek çok kulüp var. Üst seviyede futbol oynamak istiyor ama basamakları yavaş yavaş tırmanması gerektiğinin farkında. En büyük hayali ise Metin Oktay gibi herkes tarafından sevilen bir oyuncu olmak.

En genç golcü

Musa Çağırın sakatlanınca oynama şansı yakaladım. Kupa maçı benim A takımla ilk maçımdı ama iyi oynadım. Sonra ligde oynamaya başladım. İkinci maçımda da gol attım. O sezon içinde bir gol daha attım. Süper Lig ve Bank Asya 1. Lig'de en genç golcü benim şu anda.

Coşkun Hoca beni başlangıçta oynatmamıştı. Sonra düzenlediği basın toplantısında, "Bu kadar iyi olduğunu bilmiyordum. Ondan özür diliyorum" dedi. Böyle bir jest yapınca şaşırdım aslında, çünkü beklemiyordum. Ama çok büyük ve ince bir davranıştı.

Ceyla **Kütükoğlu**

▼Futbola kaç yaşında başladın?

▲Sekiz yaşında, Karşıyaka Spor Okulu'nda başladım. Doğum günümde babama gittim ve "Baba, bugün benim doğum günüm. Beni futbol okuluna yazdırır mısın?"

Futbol oynamak istiyordum" dedim.

Babam da o zaman evimiz yakın diye Karşıyaka'ya göndermişti. 12 yaşında ise Altay'a geçtim.

▼Baban haricinde senin futbolcu olmanı destekleyen başkaları oldu

mu? Yeteneğini ilk olarak kim keşfetti?

▲Futbola başlama fikrini veren biri olmadı ama futbola başladıktan sonra bütün ailem, hem annem hem de diğer yakınlarım çok destek verdi. Ben çok küçükken dedemle top oynarmışız. Topa vururken dedem fark etmiş ilk. Topu tekrar önüme koyup, "Bir daha vur bakayım şuna" demiş. Vurduktan sonra da "İyi topçu olur bundan" demiş. Yani beni dedem keşfetmiş sayılır.

Verilen şansı iyi değerlendirdim

▼12 yaşından beri Altay'da oynuyorsun. Diğer yaşlılarına ve genç oyunculara göre çabuk yükseldiğini görüyoruz. A takıma çıkışın nasıl gerçekleşti?

▲İlk kez geçen sezon devre arasında A takımın kampına katıldım. Zaten sezon başında da A takıma geçebileceğim konuşuluyordu. Antalya'daki devre arası kampına ben de çağrıldım. O zaman hocamız Fuat Yaman'dı. Tam o dönemlerde benim mevkiimde oynayan Musa Çağırın sakatlanmıştı. Biraz da şans oldu benim için. Kupa maçımız vardı, ardından hemen lig başlıyordu. Kupa maçında Fuat Yaman bana

Başlangıçta sağ kanatta oynuyordum. Boyum uzadıkça orta sahaya kaydım. Biraz da tecniğim ve topu iyi kullanabiliyor olmam orta sahaya geçmeme neden oldu. Ama görev verildiğinde santrfor da oynuyorum. Gol attığım maçta da santrfor oynamıştım zaten.

Genel hedefim Türkiye çapında sevilen bir futbolcu olmak. Sadece bir kulübün değil de her kulübün seveceği bir futbolcu olmak istiyorum. Bir Metin Oktay gibi mesela. Şu anda yakın hedefim Süper Lig'de oynamak ve sonrasında A Millî Takım forması giymek.

"Şansını iyi değerlendirirsen seni ligde de oynatmayı düşünüyorum" demişti. Ben de bu şansın çok önemli olduğunu biliyordum ve değerlendirmek için elimden geleni yaptım. Kupa maçı benim A takımla ilk maçımdı ama iyi oynadım. Sonra ligde oynamaya başladım. İkinci maçımda gol attım.

▼Böylece Bank Asya 1. Lig'in en genç golcüsü oldun. O nasıl oldu? Yani hemen ikinci maçta gol atman şans mı?

▲Ben hep A takımda futbol oynayacağıma inanıyordum ama bu kadar erken gol atacağıma inanmıyordum, sürpriz oldu. Gol atmaya başlayınca insanlar sizden daha çok şey bekliyor. Artık hep gol isteği var. O sezon içinde bir

gol daha attım. Bu sezon da bir golüm var. Süper Lig ve Bank Asya 1. Lig'de en genç golcü benim şu anda.

▼Diğer genç oyuncuların üst liglerdeki şansları için ne düşünüyorsun? Başka oyuncuların Bank Asya 1. Lig'de oynaması, A takıma çıkması sence zor mu? ▲Şans tabii ki gerekiyor ama yetenek bakımından pek çoğunun bir eksiği olduğunu hiçbir zaman düşünmüyorum. Kolaylıkla oynayabilirler. Bank Asya 1. Lig'in farkı güç faktörünün çok ön planda olması. Teknik adamların da oyuncudaki gelişimi görüyor ve şans veriyor olması lâzım. Aslında genç oyuncular herkes sevir. Oyuncular açısından, verilen şans iyi değerlendirmek önemli. Şans

geldiğinde hazır olmak çok önemli.

▼Bu sezonki teknik direktörünüz Coşkun Demirbakan seni oynatmadığı için basın toplantısında özür dilemişti.

▲Ercan Hoca gittikten sonra takımın başına Coşkun Hoca geldi. İlk geldiğinde takımı iyi tanımıyor ve o yüzden daha tecrübeli oyuncuları tercih ediyordu. Yavaş yavaş tanımaya başladıkça diğer oyuncular da denemeye başladı. Bana da şans verdi. Hafta içi bir dayanıklılık testi yapmıştı. Ben de orada iyi bir sonuç çıkardım. "Bu kadar iyi olduğunu bilmiyordum" dedi basın toplantısında,

kazandıracağına inanıyor.

Aday kadroya çağırıldığında, "Oraya gitmezsen burada oynatmam seni" demişti. Ersun Hoca aradığında da "Almazsanız çok üzülürüm zaten" demiş. ▼Nike Friendlies Turnuvası nasıl geçti? Amerika, Brezilya ve Güney Kore ile oynadınız. O ülkelerin takımları ile oynamak nasıl bir tecrübeydi?

▲Amerika Turnuvası güzeldi. En çok Brezilya takımını merak ediyordum. Normalde bizim genç takımlarda karşılaştığımız bir rakip değil Brezilya. Hep Avrupa takımları ile karşılaşıyoruz. Belki hayatım boyunca 1 ya da 2 defa daha Brezilya ile karşılaşırım. Turnuvada en çok Brezilya maçında zorlandık ama gözümüzde de fazla büyüttüğümüzü düşündüm. Açıkçası ben Brezilya'yı daha iyi bekliliyordum. Bizden pek farklı değillermiş. O maçta galip de gelebilirdik. İki taraf da çok gol kaçırdı. 0-0 bitti zaten. Güney Kore ve Amerika maçlarını kazanmayı başardık. Onlar da çok güzel maçlardı. Hele ABD ile oynadığımız son maçta müthiş bir atmosfer vardı. Finalde çok da taraftar vardı. Amerika maçlarına zaten hep taraftarlar geliyor, maçları da televizyon veriyordu. En iyi atmosfer Amerika maçındaydı. Türk taraftarlar da vardı. Yabancı çocukların elinde Türk bayrakları görmek güzeldi. Hatta Altaylı bir ağabeyimiz vardı orada, bayrak açmıştı.

▼Bu bir hazırlık turnuvasıydı. Şimdi önümüzde Elit Tur var. Zorlu rakiplerle karşılaşacağız. Ne düşünüyorsun? ▲Birinci eleme turundan ikinci olarak çıktık. Birinci çıksak belki şu anda daha kolay bir gruba düşecektik. Ama böyle kismetmiş, zor gruba düştük. Zaten bu gruptan çıkan final oynar diye düşünüyorum. Zorlu bir grup çünkü. Biz Türk millleti olarak zor maçlara daha iyi hazırlanıyoruz. İnşallah çıkarız, çıktıktan sonra önümüz açık

Kulüp Lisans Sistemi UEFA düzeyine çıkacak

görünüyor.

▼**Karşılaşacağınız takımlardan Almanya'nın en önemli özelliği de Türk asıllı oyunculardan oluşması. Onlar hakkında ne düşünüyorsunuz? Mesut Özil de bu tercihten dolayı eleştirilmişti.**

▲İlginç olacak, kendi aramızda maç yapacağız. Ben asla Mesut Özil'i veya diğer arkadaşları eleştirmiyorum. Orada yaşamış, orada büyümüşler. Mesut Özil, "Kendimi Alman gibi hissediyorum zaten" diyor. Sonuçta Almanya'da yetişiyorsun, Almanya'da top oynuyorsun, onların kültürüne alışsın. Bir anda gelip Türkiye'de oynamak da kolay değil yani. Tabii ki bunun duygusal anlamda bağlantıları var ama sonuçta kişinin kendi tercihi. Kendisi için nasıl daha iyi olacaksa, kendini nasıl daha mutlu edecekse oraya gitmeli.

▼**Geçen sene Avrupa Şampiyonası tecrübesi yaşadın. Bu tecrübeyi arkadaşlarınla nasıl paylaşacaksın?**

▲Takımda geçen sene Avrupa Şampiyonası'na katılan bir-iki

arkadaş daha var. Onlarla birlikte geçen sene yaptığımız hataları bu defa yapmamaya çalışacağız. Birbirimizi ve diğer arkadaşlarımızı uyarıyoruz. Mesela geçen sene Elit Tur'da ilk maçta Fransa'yı yendik. Fransa çok güçlü bir rakipti, şampiyonluk adayıydı. Çok konsantre olduk mesela, o maçı kazandık. Fransa'yı Fransa'da yenmek çok büyük bir olaydı. Ama sonraki Galler maçında hiç konsantre olmadık ve kazanmamız gereken maçı berabere bittirdik. Son maç yine stres oldu bizim için. Bu sene de öyle oldu birinci ön elemelerde. İzlanda'ya yenildik, kırmızı kartlar oldu. Ders alıp, Elit Tur'da bunları yaşamamaya çalışacağız. Özellikle böyle zorlu bir grupta çok daha dikkatli olmalıyız, bunları yaşamasak daha iyi olur.

▼**Genelde forvet arkası gibi oynuyorsun. Ama boyun nedeniyle santrfor da oynayabilirsin. Neden peki o mevki? Öyle mi gelişti, sen mi seçtin?**

▲Ben seçmedim aslında. Sağ

kanatta oynuyordum ama boyum o zamanlar daha kısaydı tabii. Boyum uzadıkça, yıldız takım döneminde orta sahaya kaydım. Biraz da tekniğim ve topu iyi kullanabiliyor olmam orta sahaya geçmeme neden oldu. Orta sahadaki oynamaktan memnunum ama görev verildiğinde santrfor da oynuyorum. Takımda santrfor olmadığı zaman o mevkide ben oynuyorum. Maçın içinde de santrfora geçebiliyorum. Gol attığım maçta santrfor oynadım zaten.

▼**Kendinde eksik olduğunuzu düşündüğün, geliştirmen gereken yönlerin neler?**

▲Ben kendime güveniyorum. Bu seviyede oynamaya devam etmek için çok çalışıyorum. Başka şeylere kapılacağımı pek düşünmüyorum. Kapılsaydım da çoktan kapılırdım zaten. Hedeflerim için de çok acele etmeye gerek yok. Yavaş yavaş belli bir olgunluğa eriştikten sonra her şey kendiliğinden gelir diye düşünüyorum.

▼**Transfer döneminde bazı Spor Toto Süper Lig kulüplerinin seni transfer etmek istediği konuşuluyor. Sana gelen bir teklif var mı?**

▲Henüz benimle konuşulmadı ama teklif yaptıklarını duydum. Şu anda net bir kararım yok. Dediğim gibi acele etmek istemiyorum. ▼**Henüz yeni başlıyorsun da futbol hayatında unutmadığın bir hatıran var mı?**

▲Geçen seneki Avrupa Şampiyonası unutamadığım bir turnuva olmuştu. Hem Elit Tur hem de finaller çok heyecanlı geçti. İlk defa resmi bir turnuvaya gitmişim, çok güzel bir atmosferdi. Belki ilk turnuvam olduğu, ilk defa öyle bir heyecan yaşadığım için çok özel benim için. Finallerde turnuvanın ilk golünü attım. Ardından yarı final oynama başarısını gösterdik. Açılış golünü atmış olmam en güzel anım diyebilirim.

de daha fazla toleransım oluyor mesela.

▼**Altay takımıyla geçen yıl başarılı bir sezon geçirdin. Play-off'larda final maçında elendiniz. Bu sezon takımın durumunu nasıl görüyorsun?**

▲Geçen sezon Spor Toto Süper Lig'e çok yaklaştık. Bu sezona ise iyi başlamadık. Şu anda durumumuz zor gözüküyor ama biz her zaman ümitliyiz. İkinci yarıya daha hızlı bir şekilde girmek istiyoruz. En azından play-off'a kalıp, şansımızı orada denemek amacındayız.

Metin Oktay gibi olmak istiyorum

▼**İlerisi için hedeflerin, hayallerin neler?**

▲Şu andaki en yakın hedefim Spor Toto Süper Lig'de oynamak, kendimi orada geliştirmek. Genel hedefim ise Türkiye çapında sevilen bir futbolcu olmak. Sadece bir kulübün değil de her kulübün seveceği bir futbolcu olmak istiyorum. Bir Metin Oktay gibi mesela. Şu anda en yakın hedefim dediğim gibi Süper Lig'de oynamak, sonra da A Millî Takım formasını giymek.

▼**Genç oyuncular parlayıp A takıma yükseliyor ancak sonra bunu sürdüremeyebiliyor. Sen bu konuda neler söylemek istersin?**

▲Ben kendime güveniyorum. Bu seviyede oynamaya devam etmek için çok çalışıyorum. Başka şeylere kapılacağımı pek düşünmüyorum. Kapılsaydım da çoktan kapılırdım zaten. Hedeflerim için de çok acele etmeye gerek yok. Yavaş yavaş belli bir olgunluğa eriştikten sonra her şey kendiliğinden gelir diye düşünüyorum.

▼**Transfer döneminde bazı Spor Toto Süper Lig kulüplerinin seni transfer etmek istediği konuşuluyor. Sana gelen bir teklif var mı?**

▲Henüz benimle konuşulmadı ama teklif yaptıklarını duydum. Şu anda net bir kararım yok. Dediğim gibi acele etmek istemiyorum.

▼**Henüz yeni başlıyorsun da futbol hayatında unutmadığın bir hatıran var mı?**

▲Geçen seneki Avrupa Şampiyonası unutamadığım bir turnuva olmuştu. Hem Elit Tur hem de finaller çok heyecanlı geçti. İlk defa resmi bir turnuvaya gitmişim, çok güzel bir atmosferdi. Belki ilk turnuvam olduğu, ilk defa öyle bir heyecan yaşadığım için çok özel benim için. Finallerde turnuvanın ilk golünü attım. Ardından yarı final oynama başarısını gösterdik. Açılış golünü atmış olmam en güzel anım diyebilirim.

TFF tarafından düzenlenen "Talimatlara Aykırı Menajerlik" ve "Ulusal Kulüp Lisans Sistemi" konu başlıklarını içeren toplantıda konuşan hukuktan sorumlu TFF Yönetim Kurulu üyesi Yunus Egemenoglu, katılımcıları 19 Mart 2010'da önemli değişikliklerle yürürlüğe giren "Futbolcu Temsilciliği Talimatı" ve 2011-2012'de uygulanmaya başlanılacak "Ulusal Kulüp Lisans Sistemi" konularında bilgilendirdi. Ulusal Kulüp Lisans Sistemi'nin nihai halinin ilk kez bu toplantıda kulüplerle paylaşıldığını belirten Egemenoglu, UEFA üyesi 53 federasyonun 45'inin ulusal liglerinde Ulusal Kulüp Lisans Sistemi'ni uyguladığına dikkat çekti. 2.5 yıllık bu hazırlık süresince bu sistemi uygulayan 7 Avrupa ülkesini incelediklerini belirten Egemenoglu, kulüplerimizi UEFA seviyesine çıkaracak olan yeni sistemin faydalarını şöyle belirtti:

● Kulüplerin mali olarak daha güçlü, şeffaf ve borçtan arındırılmış bir mali yapıya sahip olmalarını sağlamak.

● Kulüplerin gerekli eğitimi almış profesyonel kadrolarla çalışmalarını sağlamak.

● Kulüplerin tüm genç takımlarını akademi ligleri seviyesine ulaştırmak ve bu liglerde elit oyuncuların yetişmesini sağlamak.

● Kulüplerin UEFA standartlarında tesislere ve stadyumlara sahip olmalarını sağlamak.

2011-2012 ile 2014-2015 sezonları arasında 72 kulüp için ulusal kulüp lisans sistemine geçiş süreci olacağını vurgulayan Egemenoglu, kulüplerin UEFA sistemindeki gibi, "Hukuki, Sportif, Altyapı, Personel ve Mali Kriterler" üzerinden denetlenerek, kriterlerin Spor Toto Süper Lig, Bank Asya 1. Lig ve Spor Toto 2. Lig için ayrı ayrı oluşturulacağını söyledi. 2011 yılının Mart ayına kadar başvuru yapmayan kulüpler para cezası ile cezalandırılacak.

● Sınav dilleri arasında Türkçeye de yer verildi.

● Futbolcu temsilcilerinin FIFA ve TFF mevzuatı ile ilgili bilgilerini güncellemelerini sağlayabilmek için lisansın 5 yıl süre ile geçerli olması ve bu süre sonunda tekrar bir sınav yapılması öngörüldü. Yürürlüğe giren talimattan önce lisans alan futbolcu temsilcilerinin lisansları da 5 yıl süre ile sınırlandırdı.

● Futbolcu temsilcisi lisansının gerçek kişi tarafından, bizzat kullanılması zorunluluğunun altı çizildi.

● Lisanssız temsilcilerle çalışan kulüplere ve futbolculara verilmesi öngörülen cezalar, yetkisiz menajerlerin etkinliğinin azaltılması

sonucunda bazı futbolcu, teknik adam ve futbolcu temsilcilerine PFDK tarafından futbola ilgili hak mahrumiyeti cezasının bir ilk olduğuna dikkat çeken Yunus Egemenoglu, 5419 aktif profesyonel futbolcu ve teknik adamın 43 aktif lisanslı temsilci ile çalışmasının mümkün olmadığını ve TFF tarafından başlatılarak Bochum, Sarıyer ve Diyarbakır Cumhuriyet savcılıklarınca yürütülen şike soruşturmalarında lisanssız menajerlerin ön plana çıktığını söyledi.

Yunus Egemenoglu, disiplin soruşturması çerçevesinde soruşturma açılan futbolcu temsilcileri ve futbolcuların ortağı bulunduğu menajerlik şirketlerinin internet sitelerinde ismi geçen ve temsilci sözleşmelerinde şirket logoları bulunan toplam 128 futbolcunun bilgisine başvurulduğuna da değindi. "Futbolcu Temsilciliği Talimatı" hakkındaki değişikliklere değinen Egemenoglu, yeni talimatla daha fazla kişiye lisans kazandırıp, lisansız menajerlerin neden olduğu kirliliği sona erdirmeye yönelik devrim niteliğinde hükümler getirildiğini belirtti. Egemenoglu temel değişiklikleri şöyle sıraladı:

"Lisanslı temsilci sayısı artacak"

Yoğun takip ve soruşturma

sonucunda bazı futbolcu, teknik adam ve futbolcu temsilcilerine PFDK tarafından futbola ilgili hak mahrumiyeti cezasının bir ilk olduğuna dikkat çeken Yunus Egemenoglu, 5419 aktif profesyonel futbolcu ve teknik adamın 43 aktif lisanslı temsilci ile çalışmasının mümkün olmadığını ve TFF tarafından başlatılarak Bochum, Sarıyer ve Diyarbakır Cumhuriyet savcılıklarınca yürütülen şike soruşturmalarında lisanssız menajerlerin ön plana çıktığını söyledi.

Yunus Egemenoglu, disiplin soruşturması çerçevesinde soruşturma açılan futbolcu temsilcileri ve futbolcuların ortağı bulunduğu menajerlik şirketlerinin internet sitelerinde ismi geçen ve temsilci sözleşmelerinde şirket logoları bulunan toplam 128 futbolcunun bilgisine başvurulduğuna da değindi.

"Futbolcu Temsilciliği Talimatı" hakkındaki değişikliklere değinen Egemenoglu, yeni talimatla daha fazla kişiye lisans kazandırıp, lisansız menajerlerin neden olduğu kirliliği sona erdirmeye yönelik devrim niteliğinde hükümler getirildiğini belirtti. Egemenoglu temel değişiklikleri şöyle sıraladı:

● Sınav dilleri arasında Türkçeye de yer verildi.

● Futbolcu temsilcilerinin FIFA ve TFF mevzuatı ile ilgili bilgilerini güncellemelerini sağlayabilmek için lisansın 5 yıl süre ile geçerli olması ve bu süre sonunda tekrar bir sınav yapılması öngörüldü. Yürürlüğe giren talimattan önce lisans alan futbolcu temsilcilerinin lisansları da 5 yıl süre ile sınırlandırdı.

● Futbolcu temsilcisi lisansının gerçek kişi tarafından, bizzat kullanılması zorunluluğunun altı çizildi.

● Lisanssız temsilcilerle çalışan kulüplere ve futbolculara verilmesi öngörülen cezalar, yetkisiz menajerlerin etkinliğinin azaltılması

sonucunda bazı futbolcu, teknik adam ve futbolcu temsilcilerine PFDK tarafından futbola ilgili hak mahrumiyeti cezasının bir ilk olduğuna dikkat çeken Yunus Egemenoglu, 5419 aktif profesyonel futbolcu ve teknik adamın 43 aktif lisanslı temsilci ile çalışmasının mümkün olmadığını ve TFF tarafından başlatılarak Bochum, Sarıyer ve Diyarbakır Cumhuriyet savcılıklarınca yürütülen şike soruşturmalarında lisanssız menajerlerin ön plana çıktığını söyledi.

Yunus Egemenoglu, disiplin soruşturması çerçevesinde soruşturma açılan futbolcu temsilcileri ve futbolcuların ortağı bulunduğu menajerlik şirketlerinin internet sitelerinde ismi geçen ve temsilci sözleşmelerinde şirket logoları bulunan toplam 128 futbolcunun bilgisine başvurulduğuna da değindi.

"Futbolcu Temsilciliği Talimatı" hakkındaki değişikliklere değinen Egemenoglu, yeni talimatla daha fazla kişiye lisans kazandırıp, lisansız menajerlerin neden olduğu kirliliği sona erdirmeye yönelik devrim niteliğinde hükümler getirildiğini belirtti. Egemenoglu temel değişiklikleri şöyle sıraladı:

● Sınav dilleri arasında Türkçeye de yer verildi.

● Futbolcu temsilcilerinin FIFA ve TFF mevzuatı ile ilgili bilgilerini güncellemelerini sağlayabilmek için lisansın 5 yıl süre ile geçerli olması ve bu süre sonunda tekrar bir sınav yapılması öngörüldü. Yürürlüğe giren talimattan önce lisans alan futbolcu temsilcilerinin lisansları da 5 yıl süre ile sınırlandırdı.

● Futbolcu temsilcisi lisansının gerçek kişi tarafından, bizzat kullanılması zorunluluğunun altı çizildi.

● Lisanssız temsilcilerle çalışan kulüplere ve futbolculara verilmesi öngörülen cezalar, yetkisiz menajerlerin etkinliğinin azaltılması

amacıyla artırıldı.

● Futbolcu temsilcileri, futbolcular veya kulüplere, transfer faaliyetlerini yetkili menajerler aracılığıyla yürüttüklerini ispat etme yükümlülüğü getirildi.

TFF Yönetim Kurulu üyesi Egemenoglu, hâlihazırda 116 olan ancak 43'ünün faal olduğu lisanslı temsilcilerin sayısının yeni talimatla birlikte daha fazla artması için sınav katılım ücretinin indirildiğini ve adaylara 3 günlük bir kurs düzenlendiğini söyledi.

Bir alt lige düşürülme cezası getirildi

Yunus Egemenoglu, talimatla birlikte futbolcu temsilcilerinin, futbolcuların ve kulüplerin yükümlülüklerini de paylaştı. Buna göre;

- Temsilciliği tek başına ve bizzat sürdürmek, faaliyetiyle ilgili idari işler dışında başkaca bir kişiyi istihdam etmemek,
- Lisanssız kişilerin lisansını kullanmasını engellemek,
- Temsilcisinin lisansını kontrol etmek,
- Futbolcu temsilcisinin ismini

Kulüplere bilgilendirme

Türkiye Futbol Federasyonu tarafından düzenlenen "Talimatlara Aykırı Menajerlik" ve "Ulusal Kulüp Lisans Sistemi" konu başlıklarını içeren toplantı İstanbul Wow Otel'de yapıldı.

Spor Toto Süper Lig ve Bank Asya 1.Lig kulüplerinde görev alan en üst düzey profesyonel yöneticilerine yönelik düzenlenen toplantının açılış konuşmasını TFF 1. Başkanvekili Lutfi Arıboğan gerçekleştirdi.

- sözleşmede belirtmek,
- Sadece lisanslı futbolcu temsilcilerinin hizmetlerinden yararlanmak,
- Futbolcu temsilcileri ile yaptığı tüm sözleşmelere riayet etmek,
- Futbolcu, futbolcu temsilcisi ile yaptığı sözleşmeye aykırı davranmaya teşvik etmemek. Talimattaki kulüp ve futbolculara yönelik ceza hükümleri, asgari 100.000 TL para cezası, müsabakadan ve futbola ilgili her türlü faaliyetten men cezası, kulübe transfer yasağı cezası, puan tennzili cezası ve bir alt lige düşürme cezasını içeriyor.

Araştırma Komisyonu ile çözüm zirvesi

Başkan Mahmut Özgener liderliğindeki TFF heyeti, “Spor Kulüplerinin Sorunları ile Sporda Şiddet Sorununun Araştırılarak Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi” için kurulan TBMM Araştırma Komisyonu ile bir araya geldi. Ankara’da toplantıda Başkan Özgener’in yanı sıra TFF 1. Başkanvekili Lutfi Arıboğan, TFF Baş Hukuk Müşaviri Prof. Dr. İlhan Helvacı ve hukuk müşavirliği yetkilileri ile Araştırma Komisyonu üyesi milletvekilleri yer aldı. Komisyon Başkanı Nazım Ekren’in sunumu ile söz alan Özgener, “TFF olarak şiddetin üstesinden tek başına gelemeyiz. Bizim futbolcu, teknik direktör ve yöneticilere ceza verme yetkimiz var. Emniyetle işbirliğine hazırız. Statlardaki kamera sistemi olmalıdır” dedi. Cezalar ne kadar caydırıcı olursa,

bu işleri önleyebileceklerini belirten Mahmut Özgener, “Tribünlerdeki seyirci azlığının nedeni şiddet olaylarıdır. Mevcut yasa şiddet olaylarını önlemede yetersiz kalmaktadır. Eylemleri yapanların yanına kâr kalmaktadır. Kulüpler bunun cezasını çekiyor. Onların eli kolu bağlı” diye konuştu. Başkan Özgener ayrıca yeni yasanın çıkmasıyla saha kapatma cezasını da kaldıracaklarını belirtti. TFF Baş Hukuk Müşaviri Prof. Dr. İlhan Helvacı da mevcut yasada yer almayan eksiklikleri dile getirerek yeni yasada yer alması gereken konularla ilgili komisyonu bilgilendirdi. Komisyon Başkanı Nazım Ekren de görüşmenin sonunda, TFF Başkanı ve beraberindeki heyetten spor kulüplerinin mali durumları ile ilgili 1 ay içinde bir rapor göndermelerini istedi.

Medyayla kanun

TFF, “Sporda Şiddet ve Düzensizlik”le ilgili hazırladığı çalışmayı ve önerileri medya kuruluşlarının genel yayın yönetmenleri ve spor müdürleriyle yaptığı toplantıda paylaştı. Four Seasons Bosphorus Otel’de gerçekleşen bilgilendirme toplantısına, TFF Başkanı Mahmut Özgener, Başkanvekilleri Lutfi Arıboğan ve Servet Yardımcı, Millî Takımlardan Sorumlu yönetim kurulu üyesi Levent Kızıl ve hukuktan sorumlu yönetim kurulu

üyesi Yunus Egemenoglu katıldı. Açılış konuşmasını yapan Başkan Özgener, sporda şiddet ve düzensizlik konusunda 2009 yılının Ekim ayında başlayan süreçte, bugüne kadar gelinen noktayı paylaşmak ve medyanın desteğini arkalarında hissetmek için bu toplantıyı düzenlediklerini söyledi. Sporda şiddeti bitirebilmek için bu suçları işleyen kişilerin cezalandırılmasında çok önemli eksiklikler olduğuna inandıklarını vurgulayan Başkan Özgener, “TFF olarak ancak futbol ailesinin içinde olanlara ceza verebiliyoruz. Eylemde bulunanlara, bu şiddeti yaratanlara bireysel olarak ceza veremiyoruz. Bu kişilerin bu eylemleri her yıl daha fazla artan şekilde yapmalarının birtakım nedenleri var. Bu iş niye bu kadar büyüdü, hepimiz biliyoruz. Bunda futbol ailesinin her kesiminin az ya da çok suçu var. Ama geldiğimiz noktada bunları tartışmak yerine, bunun önüne nasıl geçebiliriz konusunu konuşmalıyız” dedi.

Sahaya taş atan cezalandırılmalı

Ekim 2009’da oynanan Ankaragücü-Galatasaray maçından sonra Spordan Sorumlu Devlet Bakanı’nı telefonla arayarak, “Sayın Bakanım, biz bu işin altından kalkamıyoruz, bu kanun yetersiz kalıyor. Lütfen devlet olarak bu konuya el koyun, bizleri toplantıya çağırın, görüşlerimizi anlatalım. Yoksa bu işin sonu hiç kimsenin istemediği yere gelecek” dediğini aktaran TFF Başkanı, “Sayın Bakanımız, Ekim ayının sonunda Ankara’da bir toplantı düzenledi. Biz bu toplantıya giderken daha önce başlattığımız değişiklik görüşlerimizi dile getirdik. Bütün Avrupa’yı inceledik. Bazı konularda

toplantısı...

UEFA’ya danıştık. Kendi ülkemizin gerçeklerini göz önüne aldık, spor ailesiyle konuştuk ve bir takım öneriler hazırladık. O toplantıda Adayet Bakanlığı’nın müsteşarına ‘Elime bir tane taş aldım, camı açtım, yoldan geçen adama attım, adam yaralandı, ne olur?’ dedim. ‘Hapse gidersiniz’ dedi. Tribünde hakemimin kafasına taş atılıp, kafası yarıldığında, bu kişiler elini kolunu sallayarak sokakta geziyor. Biz kulübün sahasını kapatıyoruz, cezayı kulüp alıyor. Saha açıldığında taşı atan kişi bir sonraki maçı izlemeye geliyor. Bu insanları oraya soktuğumuz müddetçe her maç şiddete gebe. Bizim isteğimiz ağır cezalar verilmesi ve bu kişilerin statlara girmesinin önlenmesi” ifadelerini kullandı. Yeni yasayı sadece futbol için değil tüm spor branşları için istediklerini belirten Başkan Özgener, o toplantıdan sonra verimli çalışmalar yapıldığını, en son Beşiktaş-Bursaspor maçında yaşanan olaylardan sonra sürecin hızlandığını kaydetti. Aralık ayı içinde Adayet ve İçişleri Bakanlığı ile Emniyet Genel Müdürlüğü’nün üst düzey yöneticileriyle çok yoğun bir çalışma yaptıklarını anlatan Mahmut Özgener, “Orada görüşlerimizi tekrar ettik. Sayın Başbakanımızın da konuya ilgisini ve duyarlılığını çok yakından bilerek, çok yakın zamanda bu kanunun hayata geçeceğine inanıyorum. Ama kanun çıktığında bir günde bu olaylar bitmeyecek, bizlerin kararlılığı, sizlerin, kulüp başkanları ve yöneticilerin desteğiyle

zamanla bitecek. Bu insanlarla ilişkilerin kopmasıyla bitecek. Lütfen bizi bu konuda destekleyin. Kanunun gerçekleşmesinde ve ondan sonra da hayata geçmesinde hep beraber mücadele edelim. Bizim tek hedefimiz, her spor kendi güzel rekabetiyle gündeme gelsin, şiddeti her spor dalından uzaklaştıralım. Çünkü ülkemize yakışan bu” diye konuştu. Daha sonra hukuktan sorumlu TFF yönetim kurulu üyesi Yunus Egemenoglu, son haline getirilen çalışma ile ilgili detayları paylaştı. Bu çalışmada 1.5 yıllık emek olduğunu kaydeden Egemenoglu, Ocak ayının sonuna doğru TBMM’de taslağın görüşüleceğini belirterek, “Toplantıda bugüne kadar yaptığımız çalışmaları, TFF’nin 6 senelik istatistiklerini, Türkiye’deki spor sahalarındaki şiddet gerçeğini, Avrupa’dan ve Türkiye’deki mevzuatlardan örnekleri, Türkiye’deki gerçekleri geniş bir sunum ve kitapçık eşliğinde aktardık. TFF adına Türk sporunun başındaki şiddet ve düzensizliklerle ilgili mücadelede arzuladığımız tespitlerimizi ve dileklerimizi anlattık. Uzun zamandır spor alanlarımızda olan bu şiddetin, çocuklarımızın, eşlerimizin daha fazla statlara gelebilmesi için statlardan ve spor alanlardan uzaklaşması gerekiyor. Dileğimiz yarından önce şiddet yasınının çıkması. Bu anlamdaki çalışmalar en son aşamaya geldi. Bir an önce bu yasanın ülkemize kazandırılması en büyük dileğimiz” şeklinde konuştu.

Euro 2020 için yola koyulduk

TFF Başkanı Mahmut Özgener, 2020 yılında düzenlenecek Avrupa Futbol Şampiyonası’nı Türkiye’ye getirmek için çalışmalara başladıklarını söyledi. Spordaki böyle büyük organizasyonlara ev sahipliği yapmanın ülke ekonomisi açısından pozitif etki yaratacağını belirten Başkan Özgener, “2016’daki Avrupa Şampiyonası’nı almak için çok büyük emek verdik ama maalesef alamadık. Alamadığımız için de darılmadık, küsmedik. Bu kadar büyük önem taşıyan organizasyonu 2020 yılında Türkiye’ye getirmek için çalışmalara başladık” dedi. 2018 ve 2022 Dünya Kupası finallerine ev sahipliğini Rusya ile Katar’ın kazanmasının kendi projelerinde ev sahipliğini Rusya ile Katar’ın kazanmasının kendi projelerinde söyledikleri mantığı doğrular nitelikte olduğuna dikkat çeken Özgener,

“Organizasyonlar doğuya kaydı. Daha önce bu turnuvayı düzenlememiş ülkeler aldı. Dünyanın en önemli ülkelerinden Rusya’nın ev sahipliğini alması bizi umutlandırdı. Mevcut stat projelerini başlatmamızın önemli artıları olacak. Sayın Başbakan da modern statların yapılmasını yakından takip ediyor. Bu çalışmalar neticesinde 2020 Avrupa Şampiyonası’nı Türkiye’de düzenleme hakkını kazanacağımıza yürekten inanıyorum” diye konuştu. Mahmut Özgener, 2012 UEFA Kongresi’nin de İstanbul’da yapılması için başvuruda bulunduklarını belirterek, “Gelecek yıl 22 Mart’ta UEFA’nın olağan seçimli genel kurulu var. Burada 2012 kongresine ev sahipliği yapacak ülke de belli olacak. Bu organizasyona da adayız” dedi.

TASKK 30. yılını kutladı

Türkiye Amatör Spor Kulüpleri Konfederasyonu (TASKK) 30. yılını İstanbul’da kutladı. Yıldız Teknik Üniversitesi’nin Rumelihisarüstü Tesisleri’nde düzenlenen geceye Spordan Sorumlu Devlet Bakanı Faruk Nafiz Özak, TFF Başkanvekili Servet Yardımcı, Kulüpler Birliği Başkan Vekili Göksele Gümüşdağ, Millî Takımlardan Sorumlu TFF Yönetim Kurulu üyesi Levent Kızıl da katıldı. Gecede bir konuşma yapan TASKK Genel Başkanı ve TFF Yönetim Kurulu üyesi Mehmet Baykan, geçen 30 yılda amatör sporun tüm dallarının gelişmesi ve desteklenmesi adına önemli adımlar atıldığını, bu adımlarda TASKK’ın önerilerinin de belirleyici olduğunu vurguladı. Türk sporunun son yıllarda birçok farklı spor dalında elde ettiği uluslararası başarıların, amatör sporculuğa ilgiyi olumlu etkilediğine belirten Baykan, “Bugün gelinen

noktayı yeterli görmeyen, daha çok çalışmaya imza atacağız. Sivil toplum örgütlerinin spor yönetimlerinde, organizasyonlarında daha fazla söz sahibi olduğu bir yapıya geçişte adres TASKK. Bundan sonra da her çeşit spor dalında planlı adımlar atan, bu alanda daha fazla proaktif rol üstlenen bir yapı olacağız” diye konuştu. TASKK, 1980 yılında Ankara, Bursa, Samsun ve Trabzon Amatör Spor Kulüpleri Federasyonları’nın katılımı ile kuruldu. Yaklaşık 4 bin civarında amatör kulüp, 75 ildeki Amatör Spor Kulüpleri Federasyonu’na üye olarak çalışmalarını yürütüyor.

Kulüp başkanları TFF’de buluştu

TFF ile Bank Asya 1. Lig kulüpleri bir araya geldi. Bank Asya 1. Lig kulüplerinin başkanlarının katılımı ile TFF’nin İstinye’deki merkezinde yapılan toplantıda Başkan Mahmut Özgener, 1. Başkanvekili Lutfi Arıboğan, yönetim kurulu üyeleri Ufuk Özerten, Levent Kızıl ve Yunus Egemenoglu hazır bulundu. Yaklaşık 3 saat süren toplantıda TFF Yönetim Kurulu üyesi Yunus Egemenoglu, TFF’nin, futbol kamuoyunun gündeminde yer alan Futbolcu Temsilcilerinin talimatlara aykırı bir şekilde menajerlik faaliyetleri içinde bulunmalarına karşı alınabilecek önlemleri içeren

Antalya'da UEFA Pro-Lisans kursu

TFF Futbol Genel Direktörlüğü tarafından düzenlenen UEFA Pro-Lisans Güncelleme kursları Antalya Titanic Otel'de yapıldı. Açılış konuşmasını TFF Futbol Genel Direktörü Ersun Yanal'ın yaptığı kurslara katılan teknik direktörler, üç aşamadan oluşan kursun sonunda UEFA standartlarına uygun en üst düzeydeki lisans olan Pro-Lisans'a sahip olacak. Güncelleme kursunun ilk iki aşamasını daha önce tamamlayan 19 teknik direktör 23 Aralık 2010-5 Ocak 2011 tarihleri arasında 3. ve son aşama eğitimlerini alıyor. Bu kursun 1 ve 2. aşamaları 2010 yılı Ocak ve Haziran ayında yapılmıştı. 23-30 Aralık 2010 tarihleri arasında düzenlenen UEFA Pro-Lisans 1. aşama kurslarına ise 24 teknik direktör katıldı. TFF ve UEFA eğitimcilerinin katılımıyla gerçekleştirilen kurs, UEFA'nın belirlediği ileri düzey teknik ve taktik çalışmalarından oluştu. Kursun son 3 gününde UEFA eğitmenleri de derslere katıldı. UEFA'nın 2006 yılında başlattığı JIRA projesi kapsamında teknik direktör ve eğitimci eğitimlerine getirdiği standartlar, 53 ülkeyi kapsıyor. Kurslar sonunda UEFA lisansı alan teknik direktörler, üye ülkelerde çalışma imkânı buluyor.

Bayan Millî Takımlarında yeni yapılanma

TFF Futbol Genel Direktörlüğü tarafından Bayan Millî Takımlar teknik kadrolarında yeni bir yapılanmaya gidildi. Bu yapılanma kapsamında A Bayan Millî Takım Teknik Direktörlüğüne Yücel Uyar getirildi. Uyar'ın yardımcılıklarını Nur Mustafa Gülen ve Nihan Su yapacak. Nur Mustafa Gülen aynı zamanda U19 Millî Takım Teknik Direktörü olurken, Gülen'in yardımcılığını Nihan Su üstlendi. U15 ve U17 Bayan Millî Takımlar Teknik Direktörlüğüne Taygun Erdem, yardımcılığına ise Necla Güngör getirilirken, kaleci antrenörlüğü görevini ise Metin Akçevre yapacak.

Yücel Uyar

2 Nisan 1960 Samsun doğumlu Yücel Uyar, profesyonel futbol yaşantısına Orduspor'da başladı. Ankaragücü ve Samsunspor'da da forma giyen Uyar, Samsunspor'da altyapı sorumluluğu, genel menajerlik ve teknik sorumluluk görevlerini üstlendi. 2006'dan bu yana TFF bünyesine yer alan Uyar, U20 Genç Millî Takım sorumluluğu ve antrenör eğitmenliği gibi görevlerde bulundu. Pro-Lisans sahibi Yücel Uyar, 2008'den bu yana Samsun Bölge Teknik Sorumlusu olarak görev yapmaktaydı. Uyar'ın yardımcılığına getirilen Nur Mustafa Gülen, TFF Futbol Genel Direktörlüğü'nde Antrenör Eğitimleri Yönetmeni olarak görev yapıyordu. Pro-Lisans antrenörlük

diploması bulunan Gülen, ayrıca U19 Bayan Millî Takımı Teknik Direktörlüğü görevini de üstlenecek. 26 Temmuz 1960 doğumlu Gülen, Beşiktaş altyapısında başladığı futbolculuk kariyerinde Muradiyespor, Beşiktaş, Sarıyer, Süleymaniye Sirkecişpor, Sakaryaspor, Rizespor ve İsvaç'te Topkapışpor'da oynadı. Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Bölümü mezunu olan Gülen, Beşiktaş, Konyaspor, Malatyaspor, Karşıyaka ve Gaziantepspor'da yardımcı antrenörlük, Yeni Burdur Gençlik Spor Kulübü'nde teknik direktörlük görevlerinde bulundu. Lazio'da altyapı antrenörlüğü ve Lazio Bayan Futbol Takımı antrenörlüğü de yapan Gülen, 2007'den bu yana TFF Eğitim Dairesi Pro-Lisans, UEFA A, B kursları eğitmeni ve TFF İstanbul Bölge Teknik Sorumlusu olarak çalıştı. 2 Ekim 1967 Bursa doğumlu U15 ve U17 Bayan Millî Takımlar Teknik Direktörü Taygun Erdem ise Bursaspor, Fenerbahçe, Karşıyaka, Elazığspor, Kuşadasıspor, Beykoz, Anadoluhisari takımlarında futbol oynadı. Uludağ Üniversitesi Spor Akademisi'nden mezun olan ve pro-lisans antrenörlük diploması sahibi Erdem, Sultanbeylispor, THY ve Sarıyer'de antrenörlük yaptı. Erdem, TFF'de HiF Bölgeler Eşgüdüm Yönetmeni, HiF Ligleri Organizasyon Sorumlusu, Antrenör Eğitimleri Yönetmeni görevlerinde bulundu. A ve U19 Bayan Millî Takım

T.Erdem

Antrenörü olarak görev yapacak olan Nihan Su, 2006 yılından bu yana Bayan Millî Takımlarında antrenörlük görevini yürütüyordu. 22 Ağustos 1981 Ankara doğumlu olan Su, Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümü mezunu. Aynı bölümde yüksek lisansını da tamamlayan Su, Gençlerbirliği Futbol Okulları ve C Genç Takım Gözlemci Antrenörlüğü ile Gazi Üniversitesi Spor Kulübü Bayan Futbol Takım Antrenörlüğü görevlerinde bulundu. Su ayrıca U19 ve A Bayan Millî Takımlarında 32 kez millî formayı giydi. 15 Haziran 1981 doğumlu, Hacettepe Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği mezunu olan U15 ve U17 Bayan Millî Takımları

Nihan Su

N. Güngör

Antrenörü Necla Güngör ise Bayan Futbolu Geliştirme Yönetmenliği görevine de devam edecek. Bugüne kadar Ankaragücü, Gençlerbirliği, Ankaraspor ve Vestel Manisaspor kulüplerinde ritim ve koordinasyon eğitmeni olarak da görev yapan Güngör, Vestel Manisaspor'da yardımcı antrenörlük görevinde de bulundu. Haziran 2006'dan beri Türkiye Futbol Federasyonu'nda kaleci antrenörlüğü yapan Metin Akçevre de Bayan Millî Takımlar Kaleci Antrenörlüğü görevini sürdürecektir. Ordu doğumlu olan Akçevre, Orduspor altyapısında futbola başladı. Beşiktaş, Gaziantepspor, Gençlerbirliği, Siirt Jet-Pa, Orduspor ve Urfaşpor formaları giyen Akçevre, futbolu bıraktıktan sonra 2006 yılında Kocaelispor'da kaleci antrenörü olarak çalıştı.

M. Akçevre

Mahmut Özgener amcasını kaybetti

TFF Başkanı Mahmut Özgener'in amcası Elhan Özgener vefat etti. Elhan Özgener'in naaşı, Alsancak Hocaazade Camii'nde kılınan cenaze namazının ardından Işıkkent Asri Mezarlığı'nda toprağa verildi. Düzenlenen cenaze törenine TFF Başkanı Mahmut Özgener, İzmir Valisi Cahit Kırac, Kulüpler Birliği Vakfı Başkanı Aziz Yıldırım, TFF 1. Başkanvekili Lutfi Arıboğan, TFF Yönetim Kurulu üyeleri, TFF yöneticileri, Spor Toto Süper Lig kulüp başkan ve yöneticileri, İzmir futbol kulüpleri yöneticileri, A Millî Takım yetkilileri, İzmir Ticaret Odası Başkanı Ekrem Demirtaş, İzmir Emniyet Müdürü Ercüment Yılmaz'ın da arasında bulunduğu çok sayıda kişi katıldı.

Hamza Alan'ı yitirdik

Eski hakemlerimizden Hamza Alan, hayatını kaybetti. Alan'ın cenazesi 19 Aralık günü İzmir'deki Hatay Bahçelievler Camii'nde kılınan öğle namazını müteakip toprağa verildi. Merhum Hamza Alan'a Allah'tan rahmet, ailesi ve yakınlarına başsağlığı dileriz.

Bayan Ligleri masaya yatırıldı

TFF Futbol Genel Direktörlüğü tarafından gerçekleştirilen Bayan Ligleri Değerlendirme toplantısı, Lüleburgaz Ezgi Resort Otel Tesisleri'nde yapıldı. Toplantıya, Bayanlar 1. ve 2. Ligleri'nde mücadele eden kulüplerin temsilcileri ile Futbol Genel Direktörlüğü HERKESİÇİN FUTBOL birimi yetkilileri katıldı. Toplantıda bayan futbol kulüpleriyle birlikte bayan futbolunun gelişimine yönelik lig organizasyonu, iletişim, oyuncu gelişimi gibi konularda bilgi paylaşımında bulunulup, çeşitli kararlar alındı.

U15'ler Hollanda ile karşılaştı

U15 Millî Takımımız, Hollanda ile oynadığı özel maçların ilkinin 3-0 kazanırken, ikincisi 2-1 kaybetti. Mersin Korumayın Stadi'nda oynanan ilk karşılaşmada Millî Takımımızın gollerini 34. dakikada İsmail Köse, 36. dakikada Serkan Bingöl ve 42. dakikada penaltıdan İbrahim Serdar Aydın kaydetti. Adana 5 Ocak Stadi'ndeki ikinci maçı ise Hollanda 2-1 kazanırken, bu maçtaki golümüzü 5. dakikada Serkan Bingöl kaydetti.

Akademi ve Bölgesel Gelişim Seminerleri sürüyor

Coca-Cola Akademi Ligleri ve Bölgesel Gençlik Geliştirme Liglerinde görev yapan antrenörler ve teknik sorumlulara yönelik olarak düzenlenen Akademi ve Bölgesel Gençlik Geliştirme Ligleri Antrenörleri Bölgesel Gelişim Seminerleri başladı. Toplam 7 ilde yapılacak seminerlerden ilki 8-9 Aralık 2010 tarihlerinde Van DSİ Tesisleri'nde gerçekleştirildi. TFF Futbol Genel Direktörü Ersun Yanal'ın da katıldığı seminerde Akademi ve Bölgesel Gençlik Geliştirme Liglerinde yer alan takımların antrenör ve teknik sorumlularına TFF eğitimcilerinin yanı sıra Hacettepe Üniversitesi'nden Prof. Dr. Caner Açıkada ve Prof. Dr. Ziya Koroç tarafından da eğitim verildi. Seminerlerin ikincisi 13-14 Aralık 2010 tarihlerinde İstanbul'da gerçekleştirildi. Seminerin teorik dersleri BYOtel'de, saha uygulamaları ise Fenerbahçe Dereazgı Tesisleri'nde yapıldı.

İstanbul'da HiF zirvesi

TFF'nin 14 Bölge Müdürü ve HiF Sorumlularının katıldığı, HiF değerlendirme toplantısı TFF Beylerbeyi Tesisleri'nde gerçekleştirildi. 2010 yılının değerlendirildiği ve 2011 yılı projelerinin görüşüldüğü toplantı sonrasında, Grassroots Charter'ında üçüncü yılda üçüncü yıldızı almanın onuruna bir kutlama yemeği verildi. Kutlama yemeğine, emeği geçen TFF çalışanları ve toplantıda bulunan bölge müdürleri katıldı. TFF, 2007 yılında Grassroots Charter'ına üye olduktan sonra, HERKESİÇİN FUTBOL (HiF) programı kapsamında farklı

kategorilerde, farklı coğrafyalarda yüzlerce turnuva ve etkinlik gerçekleştirdi. 2009 yılında ülkedeki tüm futbol faaliyetlerinin sağlıklı bir şekilde gelişmesi için kayıt altına alınması gereğiyle ortaya çıkan HiF lisansı sayısı 2.5 yıl içinde sıfırdan 240 bine ulaştı. 2009 senesinde 2. yıldızını alan TFF, 2010 yılında düzenlenen "Kardeşlik Engel Tanımaz", "Engel Tanımayanlar", "SÇHEK Şenliği", "Özel Olimpiyatlar Karma Futbol Turnuvası" ve "Haydi Kızlar Futbola" gibi sosyal sorumluluk projeleriyle de üçüncü yıldızı almaya hak kazandı.

Silivri Özel Sporcular Kulübü'nden TFF'ye plaket

Silivri Özel Sporcular Spor Kulübü, kulübün özel çocuklarına dikkat çekmek için düzenlediği organizasyonda özel sporculara verilen destek dolayısıyla TFF'ye plaket sundu. "Fark Etmek" sloganıyla yola çıkan organizasyonda öncelikle "Emre Özbaşaran ve Sevgi Pamukçu Objektifinden Gülen Yunuslar" fotoğraf sergisinin açılışı yapıldı. Geceye katılan TFF Yönetim Kurulu üyesi Mehmet Baykan, TFF Futbol Genel Direktörü Ersun Yanal, İstanbul Futbol İl Temsilcisi Yemen Ekşioğlu ve A Millî Takım İdari Sorumlusu Okan Buruk'a birer plaket verildi.

Kız Futbol Okulları için gelişim semineri

TFF tarafından bayan futbolu bilinirliğini artırmak ve 11-12 yaş grubundaki kız çocuklarını futbola kazandırmak için hazırlanan "Kız Futbol Okulları Gelişim Semineri" Antalya'da yapıldı. 85 noktada açılacak olan kız futbol okullarında antrenörlük yapacak olan hocalara verilen iki günlük eğitim semineri 20-21 Aralık tarihlerinde gerçekleştirildi. Seminer, FGD Eğitimden Sorumlu Direktör Yardımcısı Tevfik Eroğlu'nun açılış konuşmasıyla başladı. Seminerde Prof. Dr. Caner Açıkada, Genç Millî Takımlar Mentörü Turgay Biçer ve TFF eğitimcileri tarafından çocuk ve gençlerin gelişimlerinin programlanması, çocuk-ergen-geçen psikolojisi, antrenör-sporcu etkileşimi konularında bilgiler verildi.

Tolga Özkalfa'ya FIFA kokartı

TFF, 2011 yılında FIFA kokartı takacak hakemler listesini belirleyerek FIFA ile paylaştı. FIFA'nın da onayladığı listede toplam 28 hakem yer alıyor. Hâlihazırda FIFA kokartı takan Spor Toto Süper Lig hakemlerinden Fırat Aydınus, Cüneyt Çakır, Hüseyin Göçek, Halis Özkahya, Bülent Yıldırım ve Yunus Yıldırım FIFA listesinde olmaya devam edecek. Bununla birlikte Tolga Özkalfa da ilk kez FIFA kokartı takmaya hak kazandı. FIFA kokartı takacak yardımcı hakemlerse Baki Tuncay Akkın, Bahattin Duran, M. Emre Eyisoy, Serkan Gencerler, Serkan Ok, Tarık Ongun, Cem Satman, Erdinç Sezertam ve Aleks Taşçıoğlu oldu. Ayrıca Orkun Aktaş bu yıl ilk kez FIFA kokartı takacak. Bayan hakemlerden Tuğba Tosun Ayer, Dilan Deniz Gökçek ve Kadriye Gökçek, yardımcı hakemlerden de Seçim Demirel, Belgin Kumru, Sevcan Sungur ve Sibel Yamaç FIFA kokartı takacak. Geçen yıl ilk kez FIFA kokartı takmaya hak kazanan futsal hakemleri Kamil Çetin ve Ozan Soykan bu yıl da FIFA kokartı ile uluslararası futsal müsabakalarında görev almaya devam edecek. Hâlihazırda FIFA kokartlı olan Serdar Akçer ve Arda Ergene de plaj futbolu hakemi olarak FIFA listesinde yer almaya devam edecek.

2 ve 3. Lig kulüpleriyle extranet toplantısı

TFF, Spor Toto 2. Lig ve Spor Toto 3. Lig'de yer alan kulüplerin profesyonel yöneticilerine extranet eğitimi verdi. İstanbul'da Plaza Otel'de yapılan tek günlük bölgesel eğitimde, sezon başından bu yana yol ve konaklama yardımı alan kulüplerin, bu taleplerini ve seyahat planlarını özel bir yazılım üzerinde yapabilmeleri konusunda bilgiler verildi. TFF Maç Planlama ve Organizasyon Müdürlüğü, Seyahat ve Konaklama Müdürlüğü ile Bilgi İşletim Sistemi yetkililerinin katıldığı seminer, Trabzon ve Ankara'da da düzenlendi.

Üç hakemimiz kategori atladı

FIFA kokartlı hakemlerimizden Fırat Aydınus, Hüseyin Göçek ve Halis Özkahya, uluslararası maçlardaki başarılı yönetimlerinden dolayı bir üst kategoriye yükseltildi. Fırat Aydınus ve Hüseyin Göçek ikinci kategoriye alındı. Hâlihazırda bu düzeyde bulunan Bülent Yıldırım'la birlikte Türkiye'nin UEFA 2. kategorideki hakem sayısı ilk

defa 3'e yükseldi. Avrupa'dan toplam 55 hakemin yer aldığı 2. kategoride, Türkiye en çok hakemi bulunan ülkelerden biri oldu. Halis Özkahya da UEFA 3. kategoriye yükseldi. FIFA kokartlı hakemlerimizden Cüneyt Çakır ise en üst kategori olan elit hakem kategorisinden sonra gelen 1. kategorideki yerini korudu.

Dünya Engelliler Günü kutlandı

Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Mahmut Özgener, 3 Aralık Dünya Engelliler Günü dolayısıyla ülkemizde hayatlarını sürdüren tüm engellilerin bu özel gününü kutladı. Engelli futboluna verdikleri maddi ve manevî desteğin her geçen gün arttığını vurgulayan Başkan Mahmut Özgener, "Engelli futbolunu desteklemek, Türkiye Futbol Federasyonu'nun en önemli sosyal sorumluluk projesi

'Engel Tanımayan Şenlikleri' ile yurdun dört bir yanında engelli çocuklara futbol oynattık. HERKEŞİN FUTBOL Engelli Futbol Geliştirme birimi yıl boyunca gerçekleştirdiği aktivitelerle 15 binden fazla engelli vatandaşımızı futbola buluşturdu. İlk defa bu oyunun bir parçası olmaktan dolayı onların yaşadığı sevinç, bizlere de tarifsiz mutluluk veriyor. Engelli vatandaşlarımızın sosyal

Üniversiteler, kamu kurum ve kuruluşları gibi birçok kurumla işbirliği gerçekleştirildi. 2010-2011 sezonunda 4 engelli kolunda farklı il ve bölgelerde futbol eğitimleri gerçekleştirdik. İki yıldır faaliyet gösteren Ampute Futbol Ligi ve 1000'i aşkın futbolcunun mücadele ettiği İşitme Engelliler Tam Deplasmanlı 1. Ligi ile Ampute Millî Takımımızın bu yıl Ekim ayında kazandığı dünya

olma özelliğini sürdürüyor, sürdürmeye de devam edecek. Bu kapsamda oluşturduğumuz 'Futbol Engel Tanımaz' prensibimiz tüm hızıyla devam ediyor. 'Türkiye Futbol Federasyonu Engelli Futbolu Geliştirme' biriminin gerçekleştirdiği faaliyetlerle birlikte tüm engelli federasyonlarına ve diğer engelli faaliyetlerine destek vermekten gurur duyuyoruz. Tüm engelli federasyonlarına maddi manevî desteğimizi 2010 yılında da sürdürdük ve her türlü çözümümüzü yerine getirdik" dedi. Türkiye genelinde düzenli olarak gerçekleştirilen şenliklerle daha önce imkân bulamamış binlerce engelli vatandaşımızın futbolla tanıştırıldığını anlatan Başkan Özgener, "25 ilde gerçekleşen

etkileşimi kapsamında düzenlediğimiz projede işitme engelli sporculara diğer sporcularla birlikte eğitim verdik. 25 ilde futbol/futsal turnuvaları ve eğitimleri gerçekleştirildi" ifadelerini kullandı. Üç ilde kurulan Sürekli Eğitim Merkezleri'nde engellilere ücretsiz olarak futbol eğitimi verildiğini belirten Başkan Özgener, "Belediyeler, STK'lar,

üçüncülüğü, bu çabalarımızın karşılığının alındığını gösteriyor" diye konuştu. TFF'nin 3 Aralık Dünya Engelliler Günü sebebiyle 11 ilimizde düzenlediği "Engel Tanımayanlar Şenlikleri"nde yaklaşık 800 görme, işitme, zihinsel ve bedensel engelli vatandaşımız futbol heyecanına ortak oldu. TFF, 2011 yılında daha fazla engelli bireye ulaşarak daha çok aktivite yapmayı planlıyor. Dört dalda ve Türkiye'nin çeşitli illerinde "Engelli Futbolu Antrenörleri" yetiştirmeyi, Sürekli Eğitim Merkezleri'nin sayısını artırmayı ve üniversitelerimizle eğitimler gerçekleştirmeyi planlayan TFF, engelli engelsiz herkesin futbol oynadığı bir Türkiye için çalışmalarını sürdürecektir.